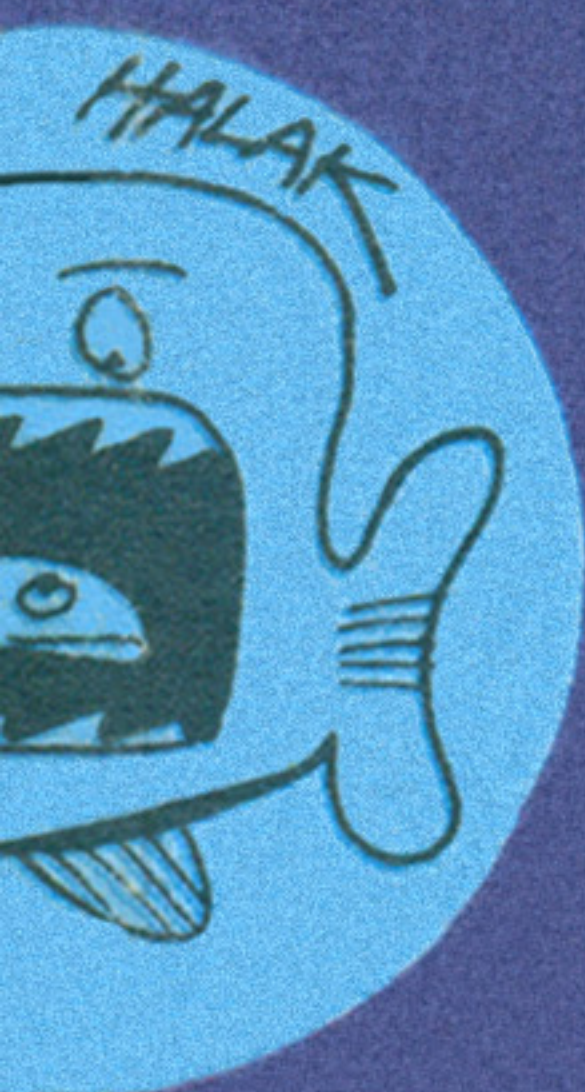

hahóta

OROSZLÁN

SZKENNELÉS ÉS UTÓMUNKÁK:
HURAM IMRE
2013

A *Hahota* hóbortos horoszkópja

Különleges esztendő következik!

Tíz éve ez lesz az első, amelyiknek utolsó számjegye hetes.

Száz éve az első, amelyiknek utolsó két számjegye nyolcvanhét.

És ezer éve az első, amelyiknek utolsó három számjegye kilencszáznolcvanhét.

Rázós! Minden józan eszű ember beláthatja, itt már csak a csillagjóslás segít. A horoszkóp, amit nem szabad összekeverni sem a monoszóppal, sem a gonosz pókkal. Minthogy a természettudományos gondolkodás megszállottjai vagyunk, segítségül hívtuk a történelem minden valamirevaló asztrológusát és néhányat a semmirevalók közül is. Ők aztán úgy száguldoztak az állatöv jegyei között, akár a kergebirkák. Felismeréseiket, tanácsaikat az alábbiakban kö-

zöljük. Mindenki kiválaszthatja a magának valót, mert magukban foglalják a kabbalisztikus teljességet. Tudniillik vagy igazak, vagy nem annyira...

VÍZÖNTŐ

A vízöntőknek vizet kell önteniük, s ez 1987 során gondot jelent. Ugyanis szárazság idején sok vizet kéne önteniük, de nem lesz miből, ned-

vesség esetén meg kevés vizet kéne önteniök, de akkor meg nem lesz miért.

Harmincezer holdas búza-táblát kerti öntözőkannából locsolni dőreség. Dunába vizet csak a vegyiművek hordanak, de őket megbírságolják környezetszennyezésért. Aki magát önti le, az átnedvesedik, aki másokat önt le, azt felpofozzák.

Könnyek helyett öntsél inkább verítéket! Az éppoly keserves, de sokkal egészségesebb.

Mezitláb ne álldogálj sokáig a Duna jegén, mert mire Mátyást királlyá választanád, rég megfázik a talpad.

HALAK

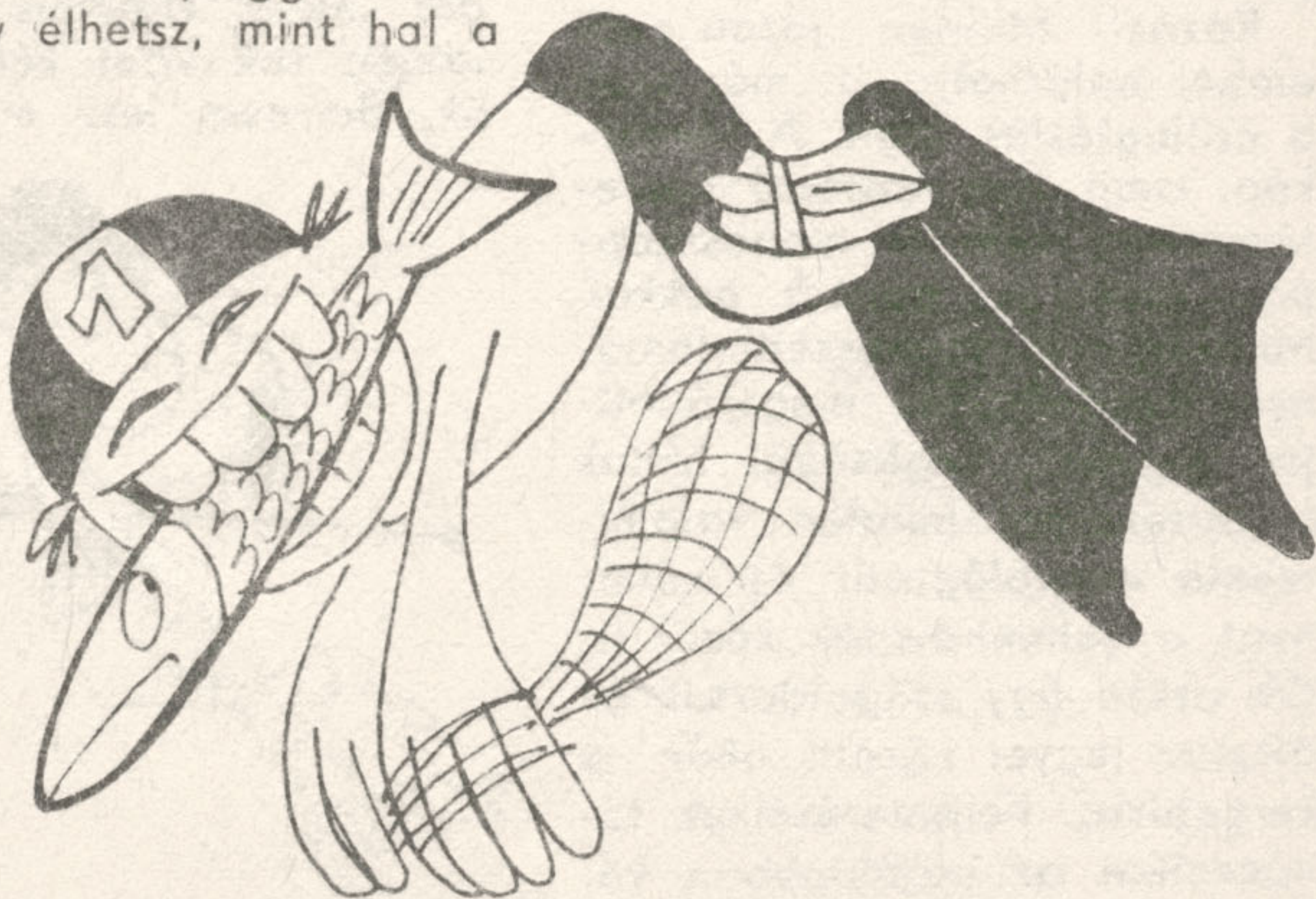
Légy jó reménységgel. 1987 során úgy élhetsz, mint hal a vízben.

Túl jó reménységgel azonban mégse légy. Mit tudod te, hogyan él egy mai hal egy mai vízben? Keservesen vigyázz, hogy ne kapd be a legyet, mert könnyen horogra akadsz. Ebben az esetben próbáld megmagyarázni, hogy tévedésről van szó. Ám, ha méreten aluli vagy, akkor se dobd vissza megadat a vízbe.

Kerüld a szatyrokat.

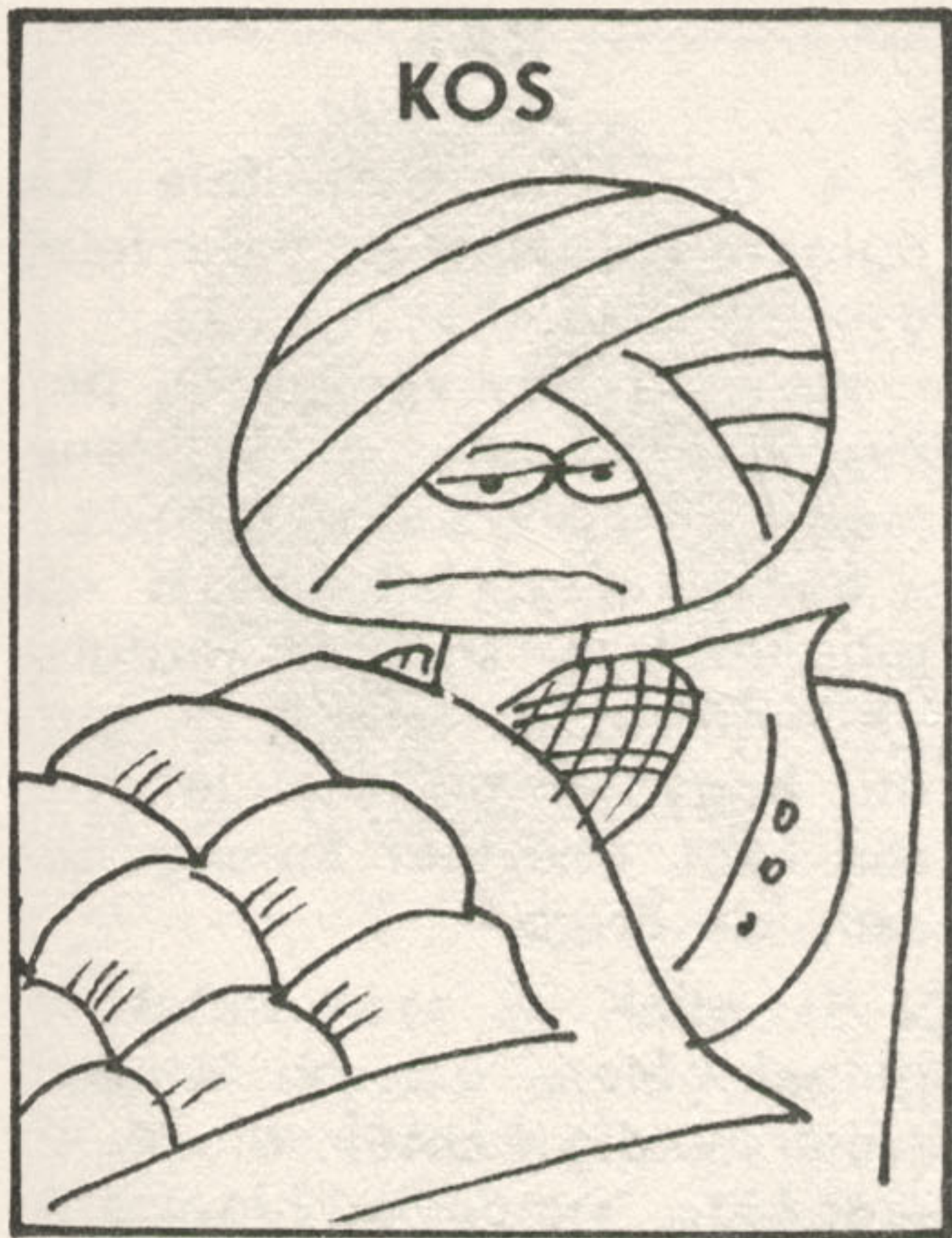
Ha valaki azt mondja: „Te vagy a legszebb hal a nyúl-piacon” – utasítsd rendre a kopoltyúiddal. Nem biztos, hogy dicséretnek szánta.

És, ha már halaknak születél, az ég szerelmére, tanulj meg úszni!

KOS

Légy makacs!

Mindenesetre légy makacsabb, mint egy vírusos influenza. Pár napot így is el-
lőghatsz a suliból, és a végén mégis te leszel a győztes.

Semmi esetre se menj azonban fejvel a falnak.

Ha az a fal magyar fal, okvetlenül bedől, és apád egy vagyont fizethet az IKV-nak.

Ha az a fal kínai fal, betörik a fejed, aztán gipszelhetik az SZTK-ban. És a gipszfej csak árnyalatokkal vonzóbb a betonfejnél.

Kos létedre semmiképpen se süllyedj birkasorba. Ezek a lények csupán bégetés terén élenjáróak, egyébként azonban nem az eszükért tiszteljük őket.

BIKA

Ügyelj a színekre!

Vannak színtévesztő bikák, ezeknek a zöld posztó a veres posztó.

Ha egy muzulmán ünnepségen a próféta zöld zászlaja helyett piros lobogót lengetve vonulsz végig, az félreértésekre adhat okot.

Gondolj arra, hogy valahol a torreador is ember.

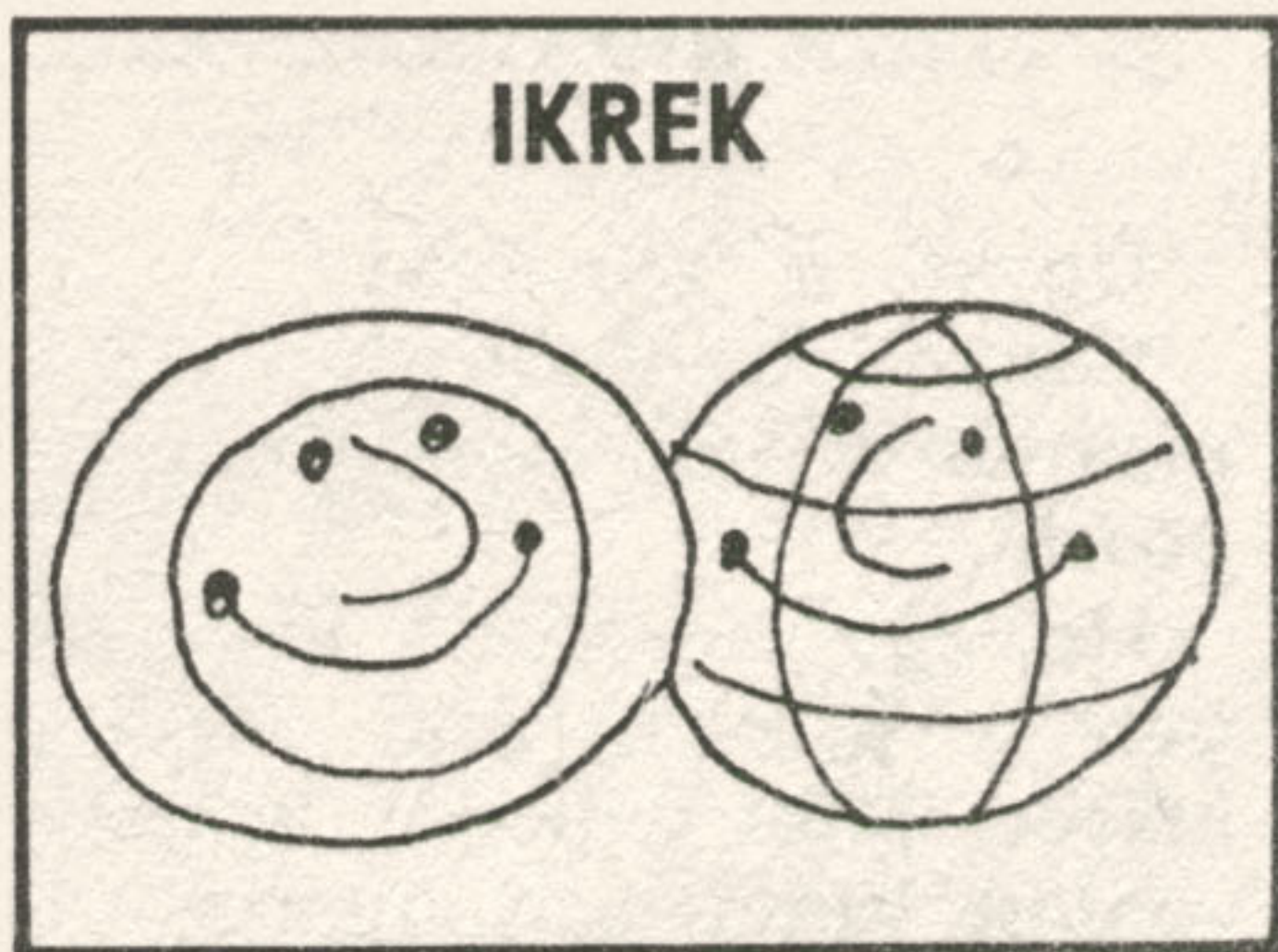
Fújtatni szabad, de az iskolában sose toporzékolj. Az osztályfőnököd még zokon veheti.

Toldi Miklóst széles ívben kerüld el. Szavahihető irodalomtörténészek tanúsága szerint ilyenfajta összeütközésekben csak te húzhatod a rövidebbet.

IKREK

Tiszteld a testvéredet.

Am, ha túlságosan hasonlítok egymásra, nyugisabb, ha a visszhanggal beszélgetsz, és a tükörbe nézel.

A visszhang legalább sosincs más véleményen.

A tükör legalább sohasem üt vissza.

Sose feledd: az egyiptetességnek is megvannak a maga előnyei.

Teszem azt: elég, ha te matokból és földrajzból készülsz, az ikertestvéred meg magyarból és történelemből. Ily módon egészen az érettségig kényelmesen elfelelgethettek egymás helyett.

Kis dörzsöltséggel elérheted, hogy ő kétszer mosson fogat, te meg egyszer se. De akkor majd az ő fogai helyett is a tiédet húzzák ki.

RÁK

A rák csak hátrafelé tud haladni, azt viszont mód felett gyorsan.

Ha te is így vagy vele, percig se bánd. Kis trükkel fene-mód becsaphatsz mindenkit.

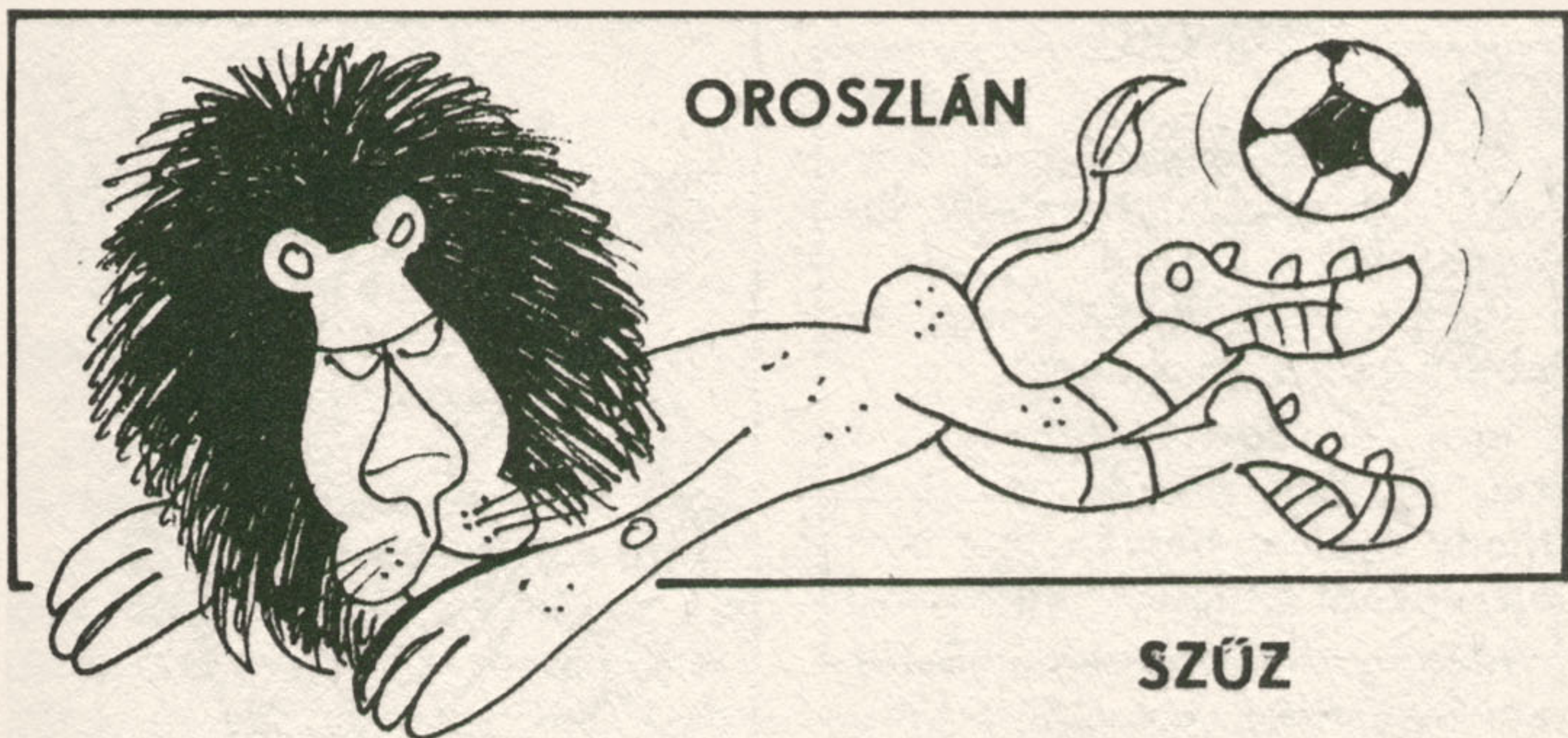
Ehhez elég, ha már a rajt pillanatában sarkon fordulsz. Vetélytársaidat majd a guta üti, hogy hátrafelé is lehajrázod őket, ami már önmagában sem kis öröm.

Az ollók jó szolgálatot tehetnek. Nem árt, ha a szerzőm mindig kéznél van. A női szabóság amúgyis hiányszakma, s a jövődre is gondolnod kell.

Am, ha valaki – esetleg éppen emiatt – túl sokat macerál, a páncélodba mindig visszahúzódhatsz.

Ne feledd: az oroszlánt királynak csak az állatok tekintik. Ám, ha az oroszlán az állatok királya, ez még nem jelenti, hogy a király az oroszlánok állata, s az állat a királyok oroszlánja.

Mindezzel nem kell sokat törődnöd, a nagy sörény ma amúgy sem divat.

Ha oroszlánnal találkozol, vigyél egy uborkát a jobb kezében. Ez okvetlenül megóv a veszélytől. Feltéve, ha elég gyorsan viszed.

Megeshet, hogy valaki azt mondja rád: úgy focizol, mint egy oroszlán. Ne tekintsd okvetlenül dicséretnek. Most őszintén: tudnak az oroszlánok focizni?

Oroszlánügyben mindig gondosan ügyelj arra, hogy a rács megfelelő oldalán állj. Létkérdés!

Légy ártatlan!

Ezt legkönnyebben úgy éred el, hogy lesütöd a szemed (forró zsírban, kevés hagymával), és vézna hangon azt rebeget:

– De igazán nem én öntöttem kefir az osztályfőnök úr kalapjába.

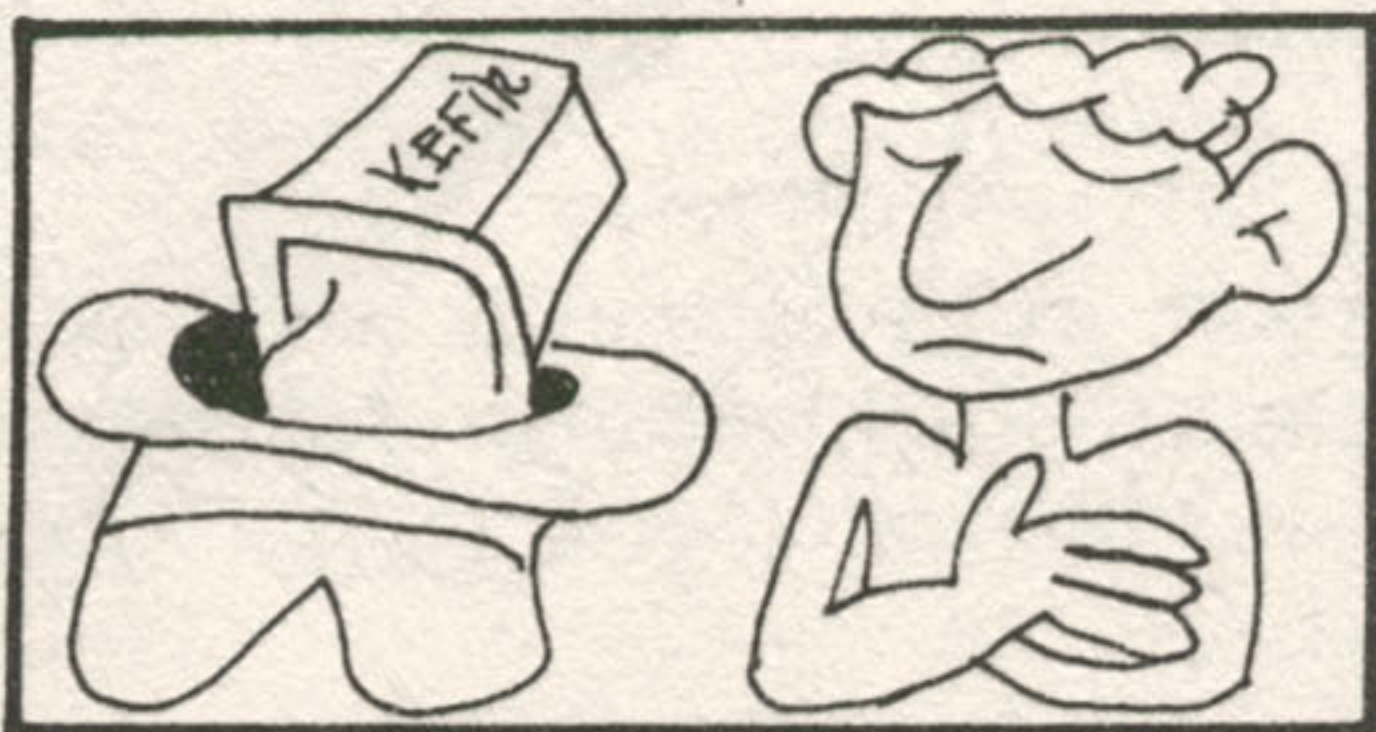
Vagy:

– Esküszöm, hogy nem én kentem baracklekvárt a PVC-csontvázra.

Ha még egy kis pirt is van képed az arcodra erőltetni, valaki okvetlenül elhiszi.

Különösen, ha ő maga is ártatlan.

És akkor mehet az újabb kefir a kalapba.

MÉRLEG

Ha mérleg vagy, ügyelj arra, hogy a nyelved lehetőleg mindig középen legyen.

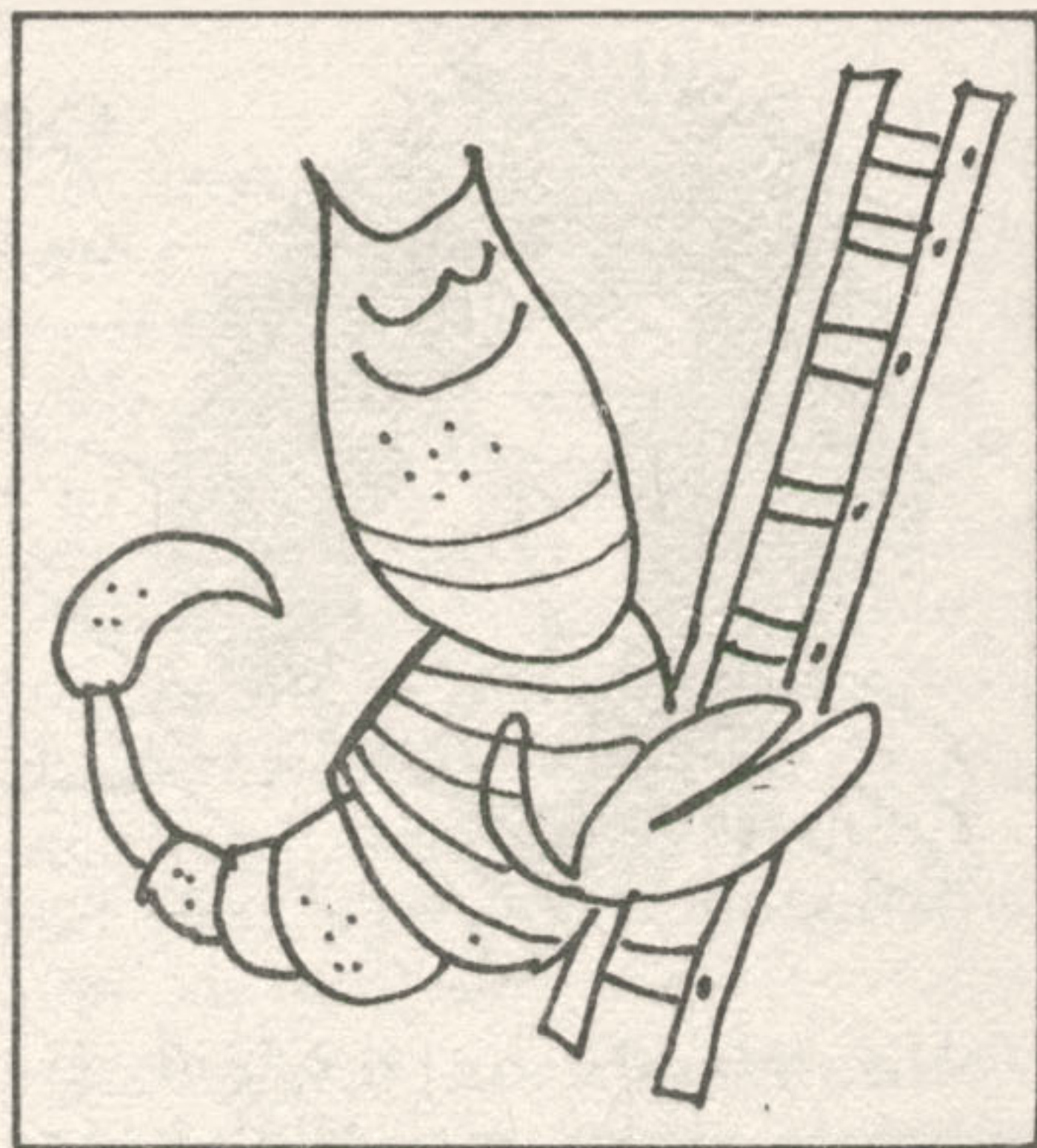
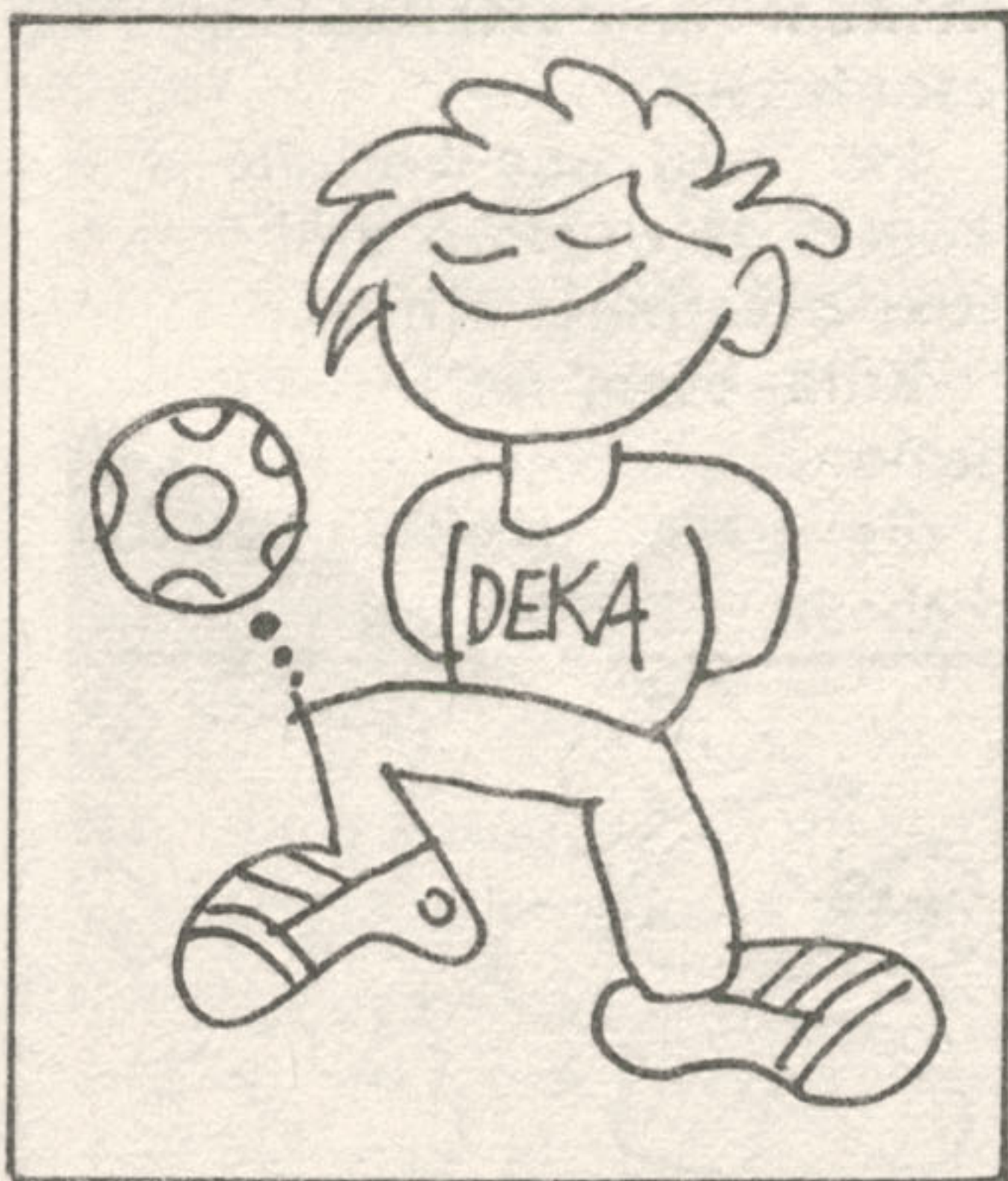
Igy kevésbé veszik észre, ha jobbra-balra ingadozol.

Igaz, az ügynek hátránya is van. Minden ember annyit ér, ahány nyelvet beszél. Egy mérleg viszont mindig egynyelvű.

Mérleg létedre könnyűszerrel kivívhatod társaid elismerését. A dolgok természeténél fogva ugyanis egy mérleg mindenkinél jobban dekázik. És a guta üti őket az irigységtől, ha közben még rá is kérdezel:

– Lehet pár dekával több?

Ha valaki rádszól: ne mérlegelj! – utasítsd vissza. Igaz is, mér ne legelnél?

SKORPIÓ

A pókok rendjébe tartozó jószág. Teste fejtorra, potrohra és utópotrohra tagozódik. Ez veled is előfordulhat, különösen, ha keveset mozogsz.

Hogy nyolc lábad közül négy bal láb, ne aggasszon túlságosan. Az erőviszonyok ismeretében ettől még a válogatott csapatba is bekerülhetsz.

A skorpió mérges lény. Ezt azonban szorítsd megfelelő keretek közé. Nyugodt pályafutásod érdekében jegyezd meg: a feljebbvalóival szemben csak a leghülyébb pók mérges.

Sose felejtsd el: rend a lelke mindennek. De a pókok rendje azért egy skorpió számára sem az igazi. Igyekez feljebb araszolni.

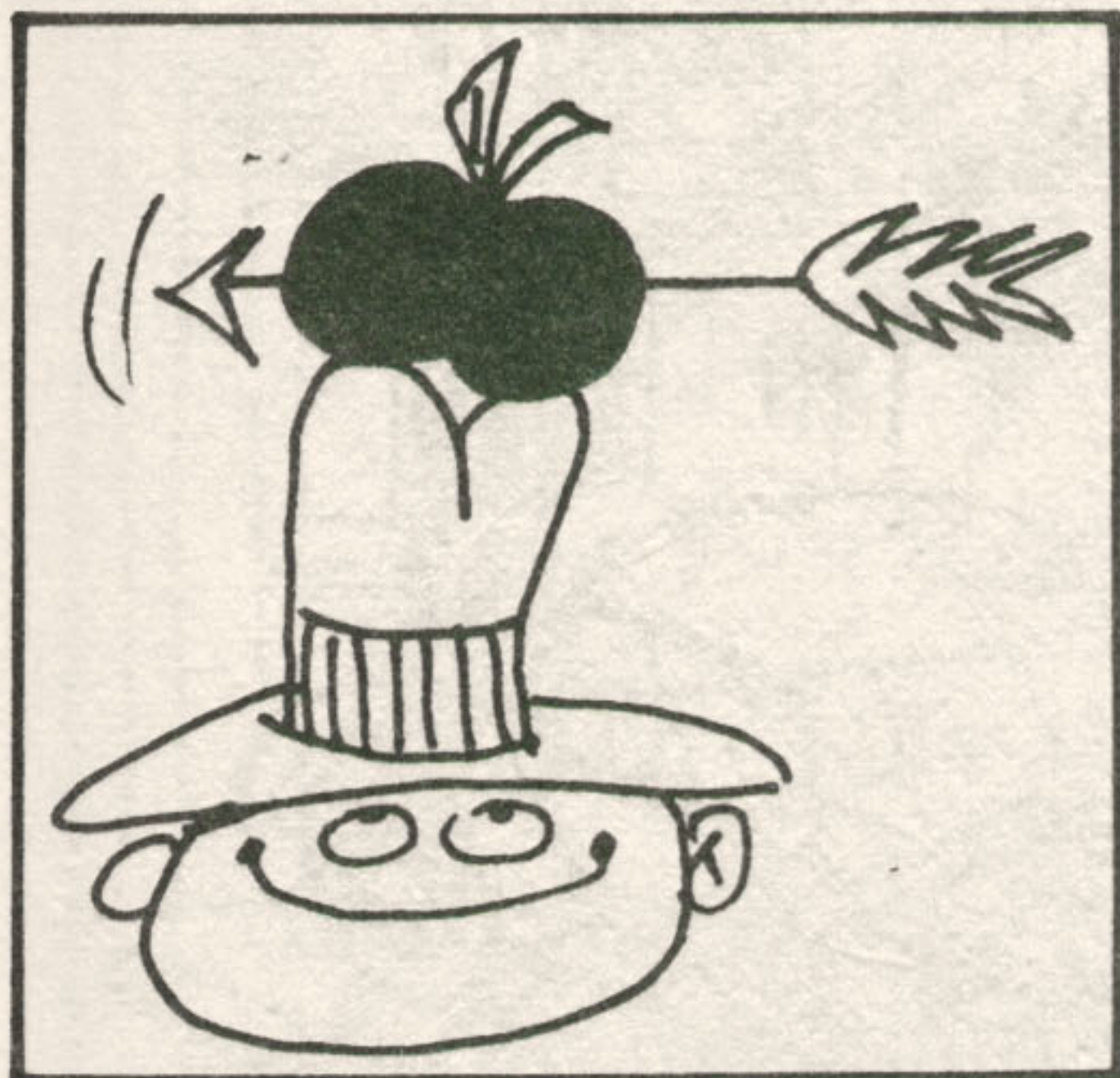
NYILAS

- 1987-ben igen fontos, hogy
- ne reszkessen a kezed,
  - jól válaszd meg a célo-
- dat,
- találj a közepébe.

Jó, ha a fordított megoldást választod. Jobb kezedbe fogd a nyilvesszőt. Bal kezedbe az almát. Két kezedet közelítve, a nyilvesszőt erélyes mozdulattal döfd át az almán. Így tedd partnered fejére és arasd le a körülállók tapsát. Kivéve, ha neved: Tell Vilmos. De ennek kevés a valószínűsége.

Ha nyilad közép-hatótávolságú, szereld le. Mindenki há-lás lesz érte.

És ne fészítsd a húrt.

Hiszünk szerencsecsillagunkban, és bízva bízunk abban, hogy ez a tudományos alapokon nyugvó horoszkóp biztos kézzel igazít el 1987 ösvényein, bármely jegyében születél is az állatövnek.

És akkor már csak egyet nem értünk.

Mi az isten csudájának viselnének az állatok övet?

BAK

Ha bak vagy, 1987-ben számos lehetőség között választ-hatsz.

Első lehetőség: lehetsz bak-kecske. De az túl sokat ugrál, ami a jelen gazdasági hely-zetben kevésbé indokolt.

Második lehetőség: lehetsz bakbolha. De akkor korláto-zott a pályaválasztási esélyed. Még szerencsés esetben is leg-feljebb hősszerelmes lehetsz a bolhacirkuszban. És akkor még mindig fennáll a veszély, hogy egy kutya elvisz a bundájában.

Harmadik lehetőség: lehetsz bak-ter. A vasút úgylis örök-ké létszámhiánnyal küzd, de ez persze izlés dolga.

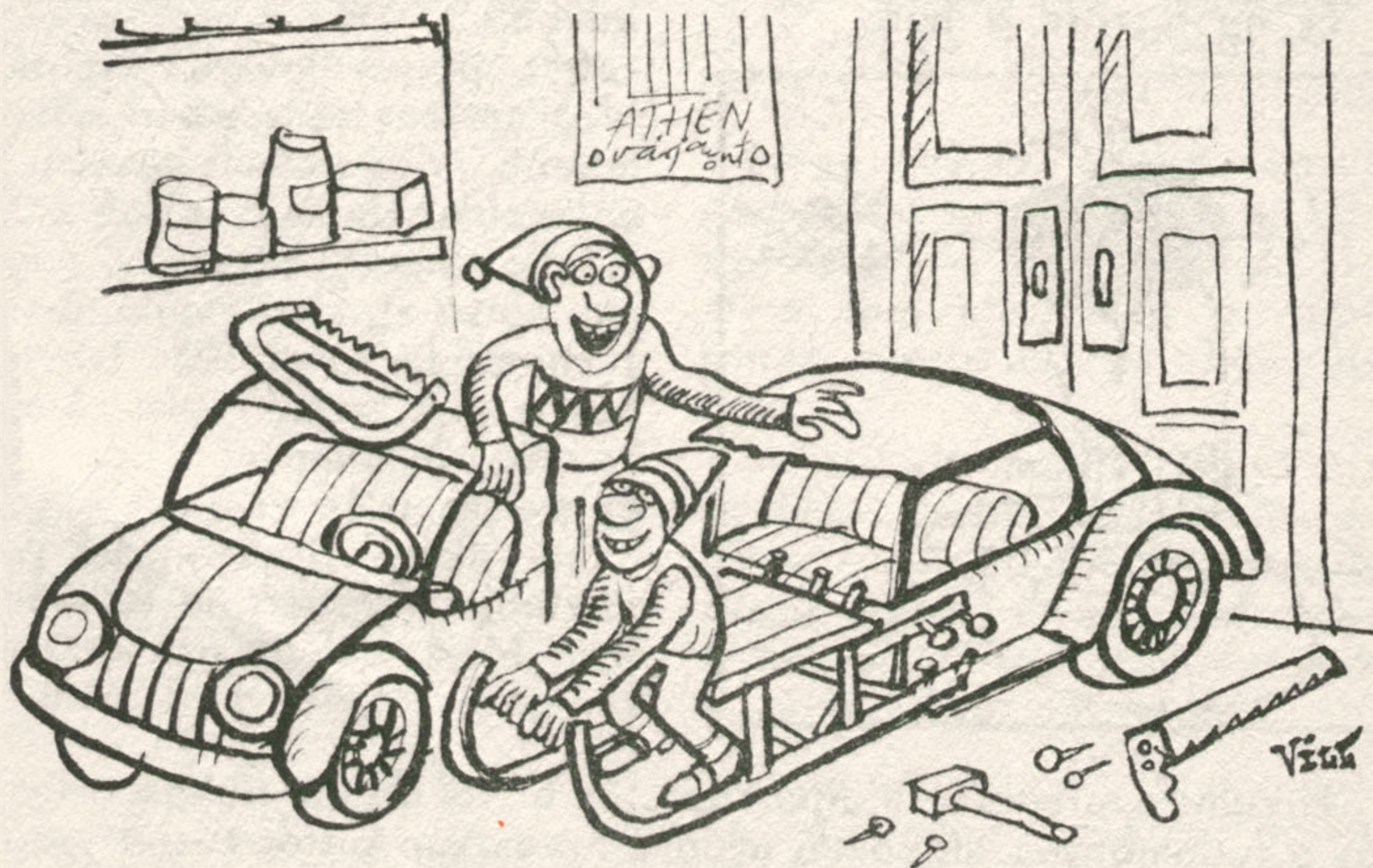
Ám akár ezt, akár azt vá-lasztod, a világért se légy ön-telt. Mert ebben az esetben könnyen letörik a szarvad.

TÉLIDŐBEN

ELŐVIGYÁZATOSSÁG

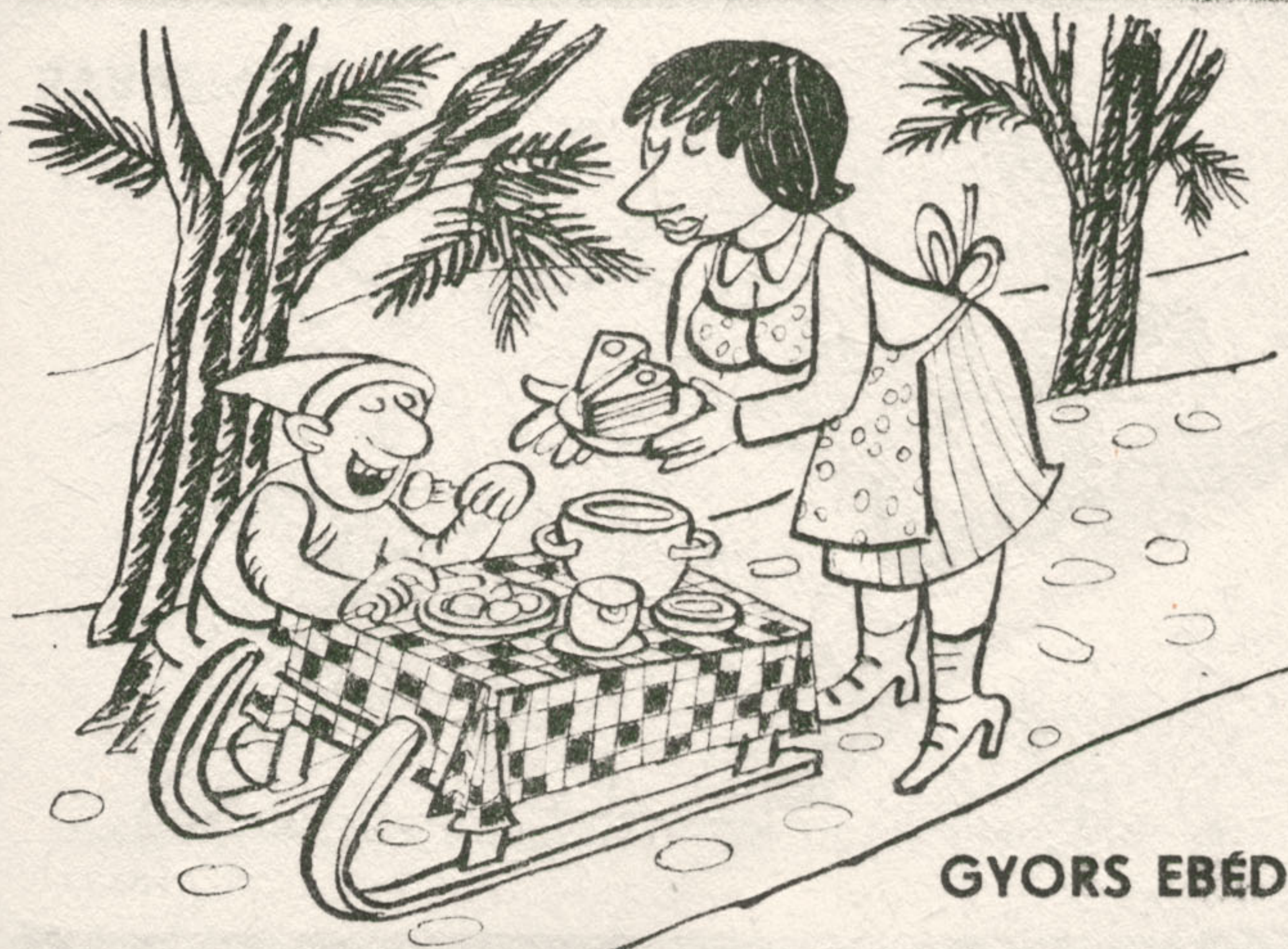

— Hogy fog örülni a pap a motoros szánkónknak!

TOKÉLETES TECHNIKA

GYORS EBÉD

RĀGŌGUMI

– A fél kezemmel megállítottam egy vonatot!

– Lehetetlen!

– De, igaz. Meghúztam a vészféket!

– Ha kávét iszom, nem tudok aludni.

– Érdekes, nálam ez pont fordítva van: ha alszom, nem tudok kávét inni.

Egy ember így szól a szomszédjához:

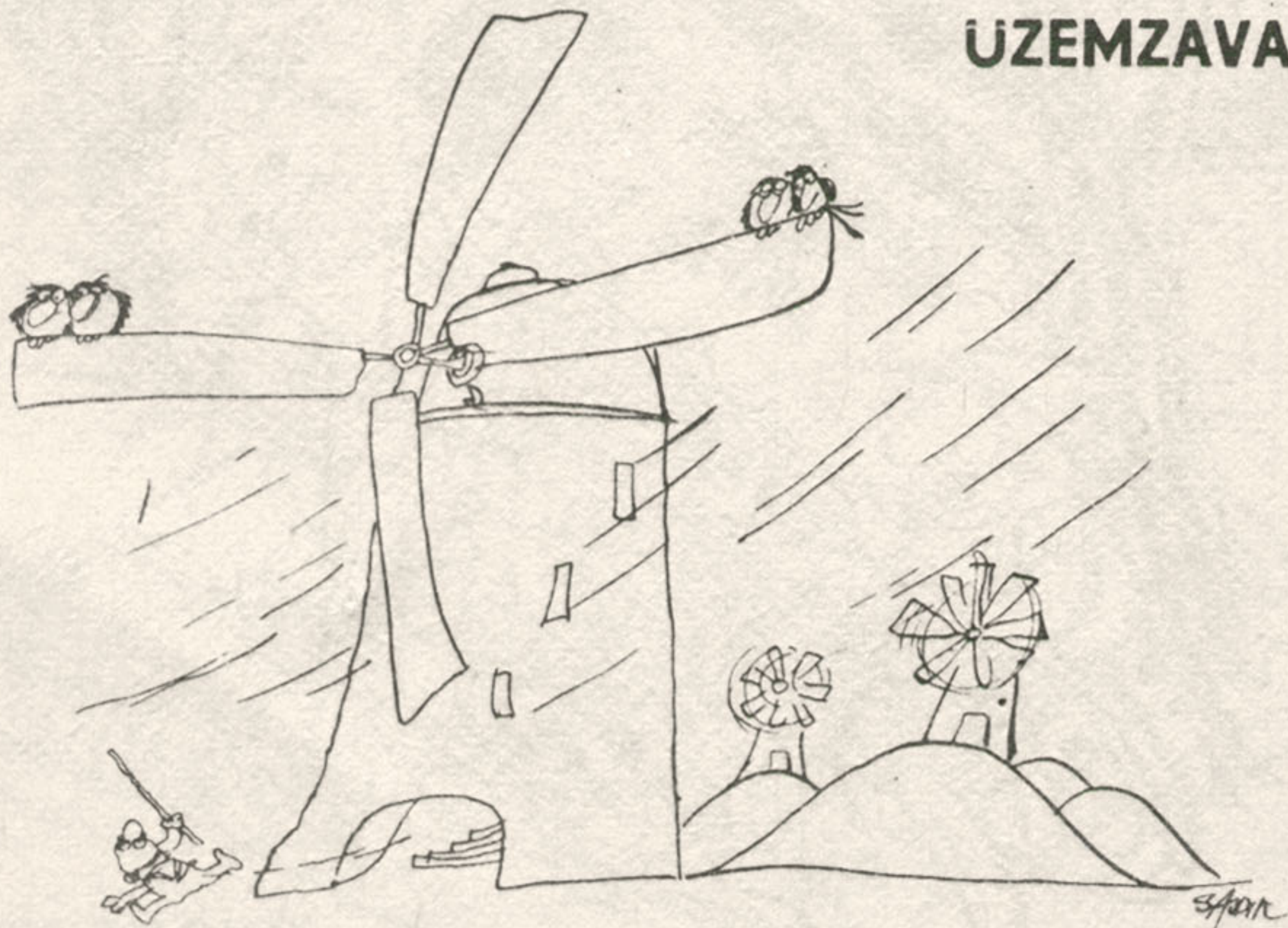
– Nem értem, miért pont nekem panaszolja, hogy nem tud éjjel aludni! Nem vagyok orvos, csak trombitás...

– Hamis pénzzel fizetett! – háborodik fel a fogorvos.

– Hát persze, doktor úr! Maga is hamis fogsort csinált nekem!

ÜZEMZAVAR

– Azt vallotta, hogy csak paradicsomokat vágott a barátja fejéhez. Akkor hogy sérülhetet meg ilyen súlyosan?

– Mert a paradicsom... konzervdobozban volt.

– Miért dobolsz állandóan az ujjaiddal?

– Hogy elriasszam a tigriseket!

– Hisz errefelé nincsenek is tigrisek!

– Láthatod, milyen eredményes ez a módszer!...

Tibi rohanva nyit be a szobába:

– Mama! Feldőlt a konyhaszekrény!

– Szent ég! Mi lesz, ha ezt az apád megtudja?!

– Hiszen már tudja, ő van alatta!

– Látom, ön nem arca veritékével keresi a kenyerét!

– Hát nem is! Az én családomban senki nem izzadós!

– Nyár elején miért lesznek egyre hosszabbak a nappalok?

– Mert a meleg kiterjeszti a testeket.

– Nincs focista utánpótlás? De cipész utánpótlás sincsen!

- Elveszett a kutyám!
- Adj fel egy hirdetést...
- Semmi értelme, nem tud olvasni!

– Egész lapos sarkú cipőt szeretnék.

– Mihez akarod felvenni?

– Egy alacsony fiatalemberhez.

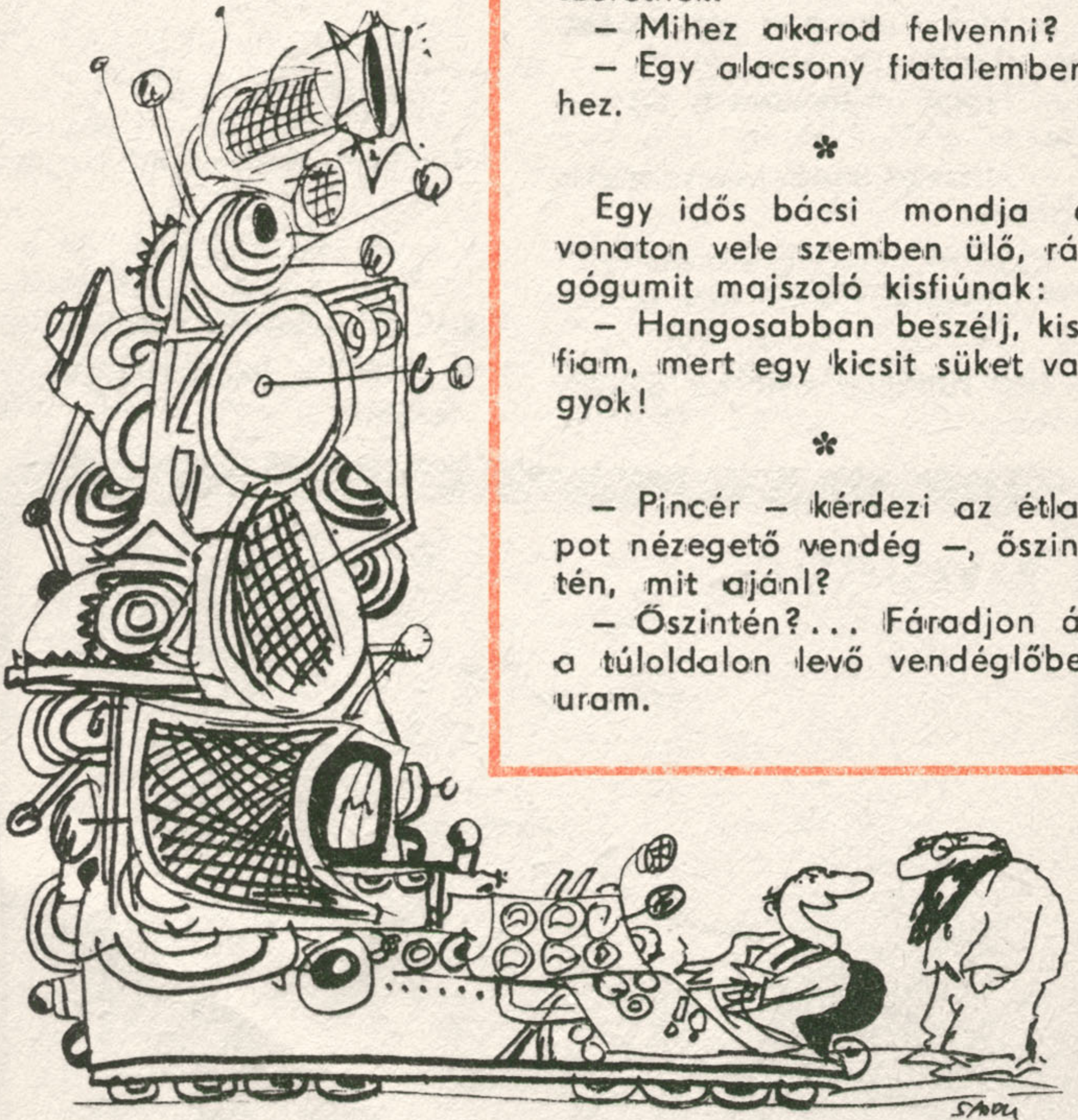
Egy idős bácsi mondja a vonaton vele szemben ülő, rágógumit majszoló kisfiúnak:

– Hangosabban beszélj, kisfiam, mert egy kicsit süket vagyok!

– Pincér – kérdezi az étlapot nézegető vendég –, őszintén, mit ajánl?

– Őszintén?... Fáradjon át a túloldalon levő vendéglőbe, uram.

— Sikerült felvennem a kapcsolatot a náthabaktériumokkal!

A háziasszony zongorajátékával szórakoztatja a meghívottakat.

– Szereti ön a szép zenét, barátom? – fordul a vendégéhez.

– Igen, asszonyom, de nem tesz semmit, azért folytathatja a zongorázást...

✱

– Meg van elégedve a ház-
őrző kutyájával?

– Meghiszem azt! Ha zajt hallunk, felébresztjük és máris ugatni kezd!

✱

A vízparton...

– Jönnek?

– Állandóan!

– Remek! Akkor melléd ülök.

– Jó, de én csak a szünyogokról beszéltem...

✱

– „Az ajtó nyitva van”. Melyik itt a főnév? – kérdezi a tanárnő.

– Az ajtó.

– És ha azt mondom: „Az ablak és az ajtó nyitva van”?

– A huzat.

✱

– Látod, ez a dohányföld. Most virágzik.

– Érdekes. És mikorra érnek be a cigaretták?

GYEREKMOSÓ

– Ön meg tudja állapítani a tyúk életkorát?

– Persze, a fogakon!

– Hiszen... a tyúknak nincsenek fogai!

– De nekem vannak!

A kislány életében először van falun. Így kiált fel a disznóól előtt:

– Nahát, ezek pont úgy beszélnek, ahogyan a papám szokott alvás közben!

– Kimostam a pulcsimat, és összement. Most mit csináljak?

– Legjobb lenne, ha most saját magadat is megmosnád.

Az orvos a fejfájását panaszó Zolit vizsgálja.

– És hol érzed a legnagyobb fájdalmat?

– Főleg az osztályban, matematikóra alatt...

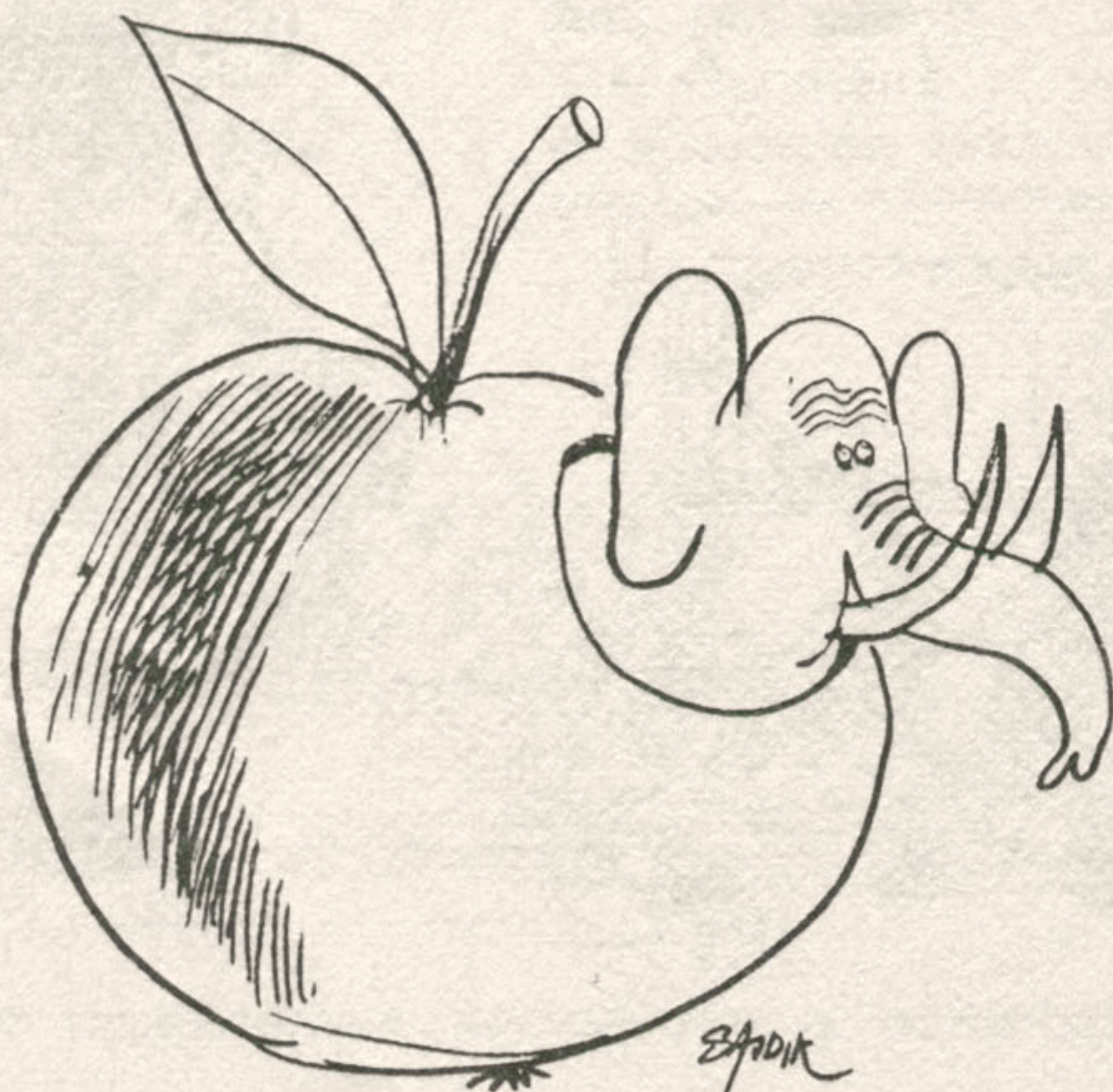
– 1774-ben fedezték fel az oxigént – mondja tanár.

– És hogyan lélegeztek addig az emberek? – kiált fel egy diák.

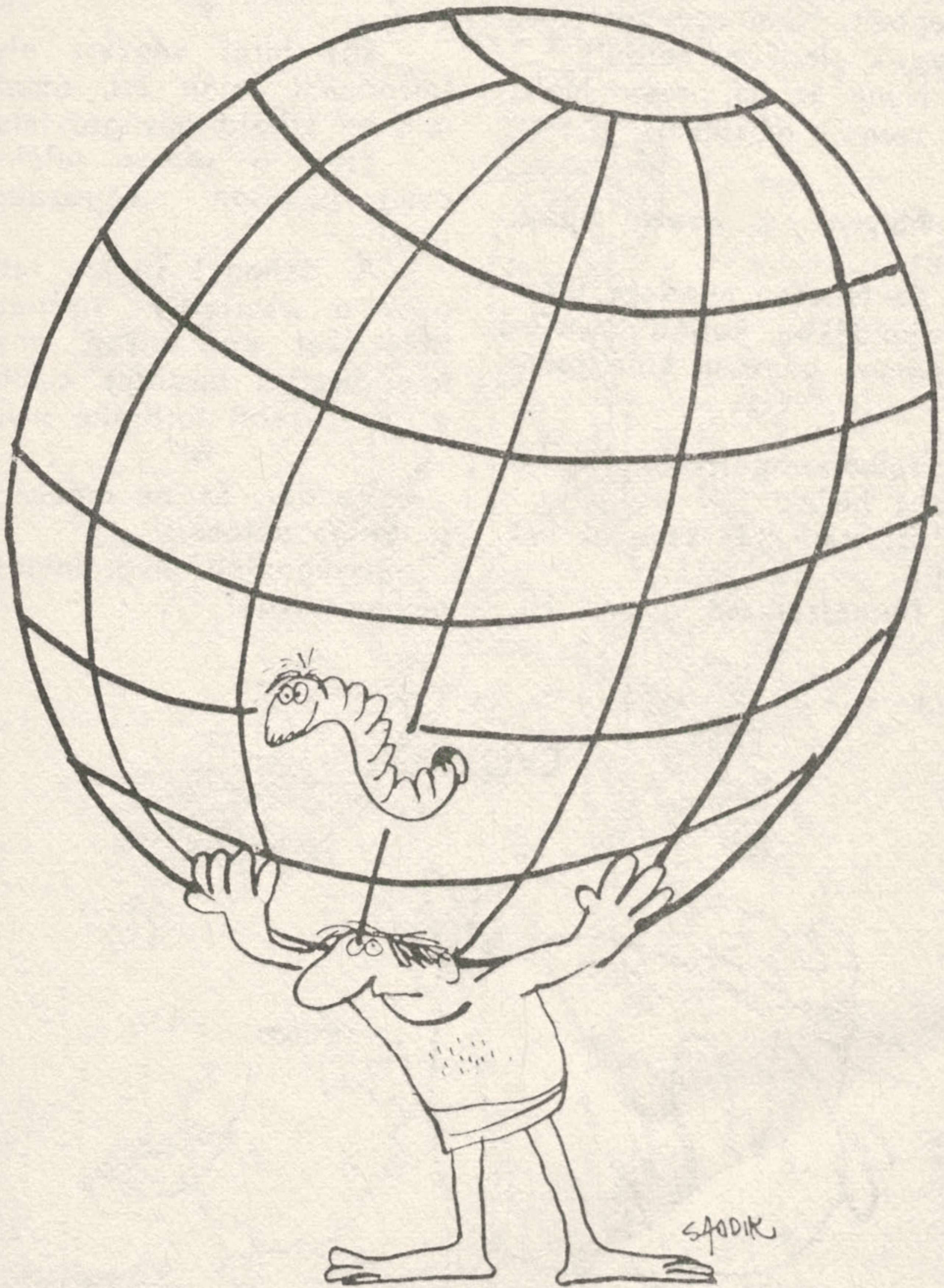

– Tanuld meg „Amit ma megtehetsz, ne halászd holnapra!”

– Igazad van, papa, megyek, megeszem a holnapra készített csoki-tortát!

A kisfiú elvesztette a mamáját az áruházban hömpölygő tömegben. Nem esik pánikba, az egyik eladóhoz fordul:

– Néni kérem, nem látott egy mamát nélkülem?

✱

– Milyen könyvet óhajt, uram?

– Az teljesen mindegy, csak az ajándékba kapott olvasólámpámat akarom kipróbálni.

✱

A felháborodott vendég a pincért hívja:

– Ezt meri erős kávénak nevezni?

– Természetesen, uram. Hi-

szen csak egy kortyot ivott, és máris felajzottak az idegei!

✱

– Egy híres vegyész olyan folyadékot talált fel, amelyik minden szilárd anyagot felold.

– Ezen a remek találmányon biztosan meggazdagodott!

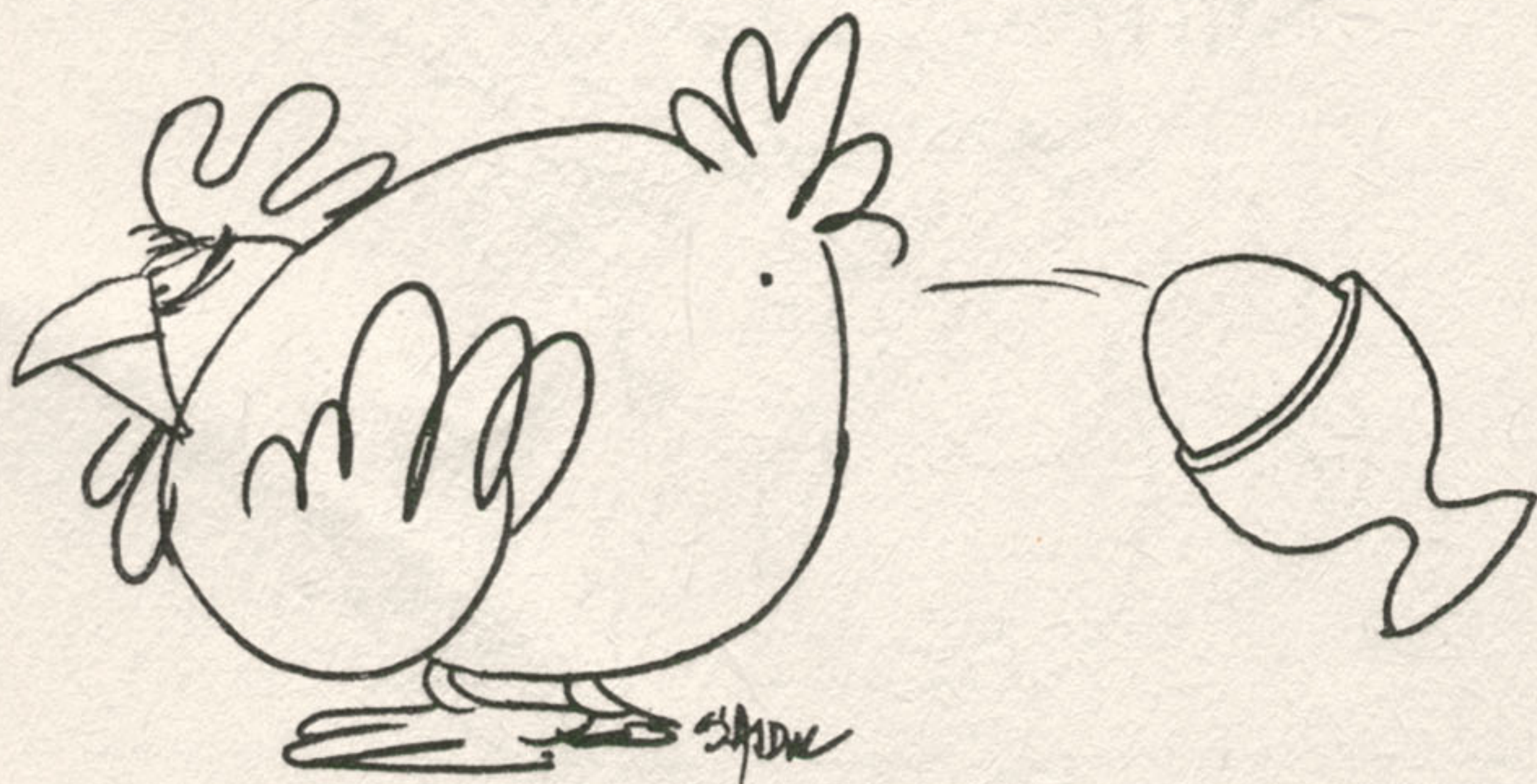
– A, dehogy! Tönkre tették azok a sikertelen kísérletek, amelyeket egy olyan anyag feltalálására fordított, amiben a csodaszerét tarthatta volna!

✱

– Rendőr. Ez az ember ellopta az autót!

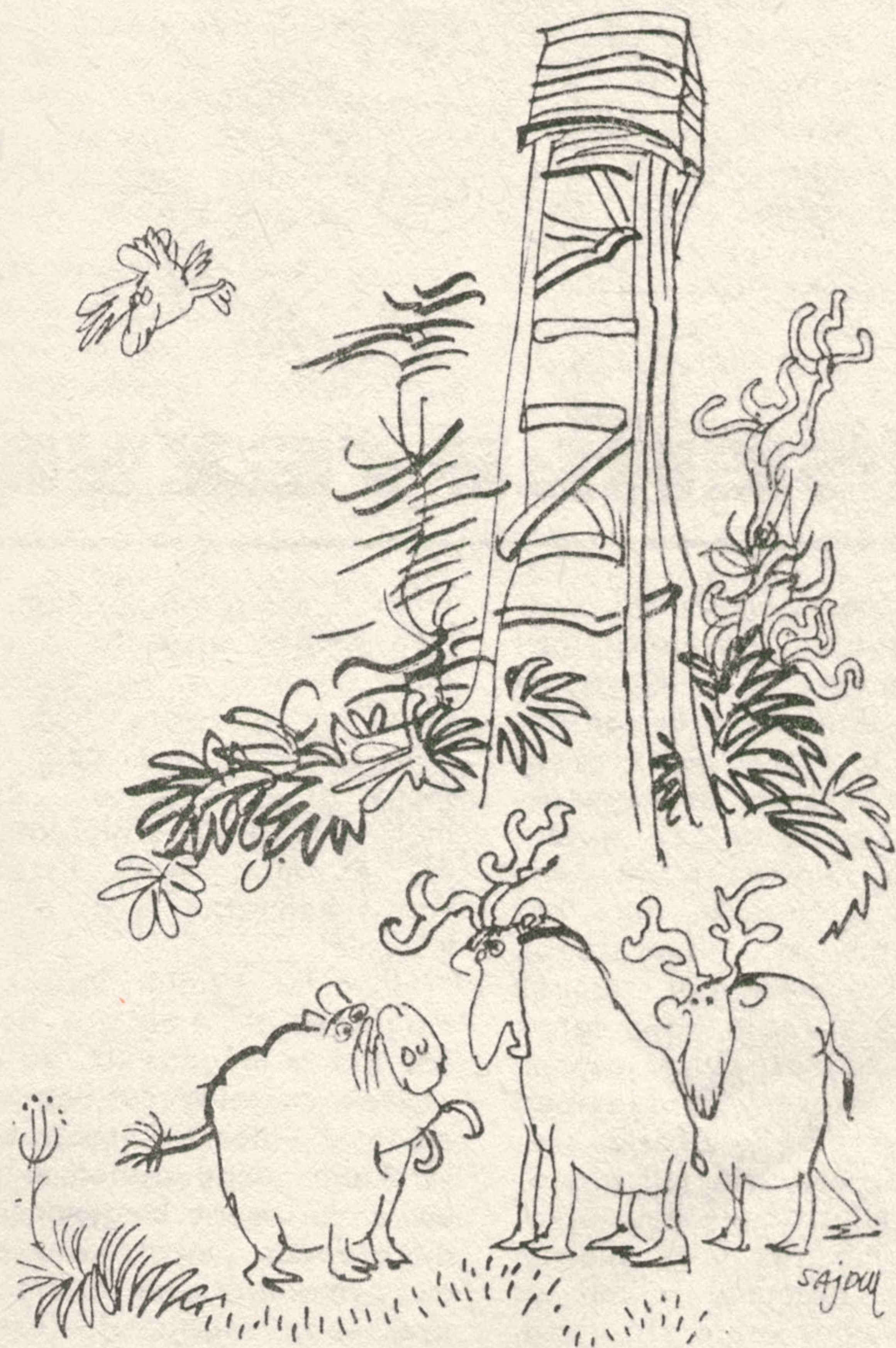
– Nyugodjon meg, mindjárt megmotozzuk!

EVOLÚCIÓ

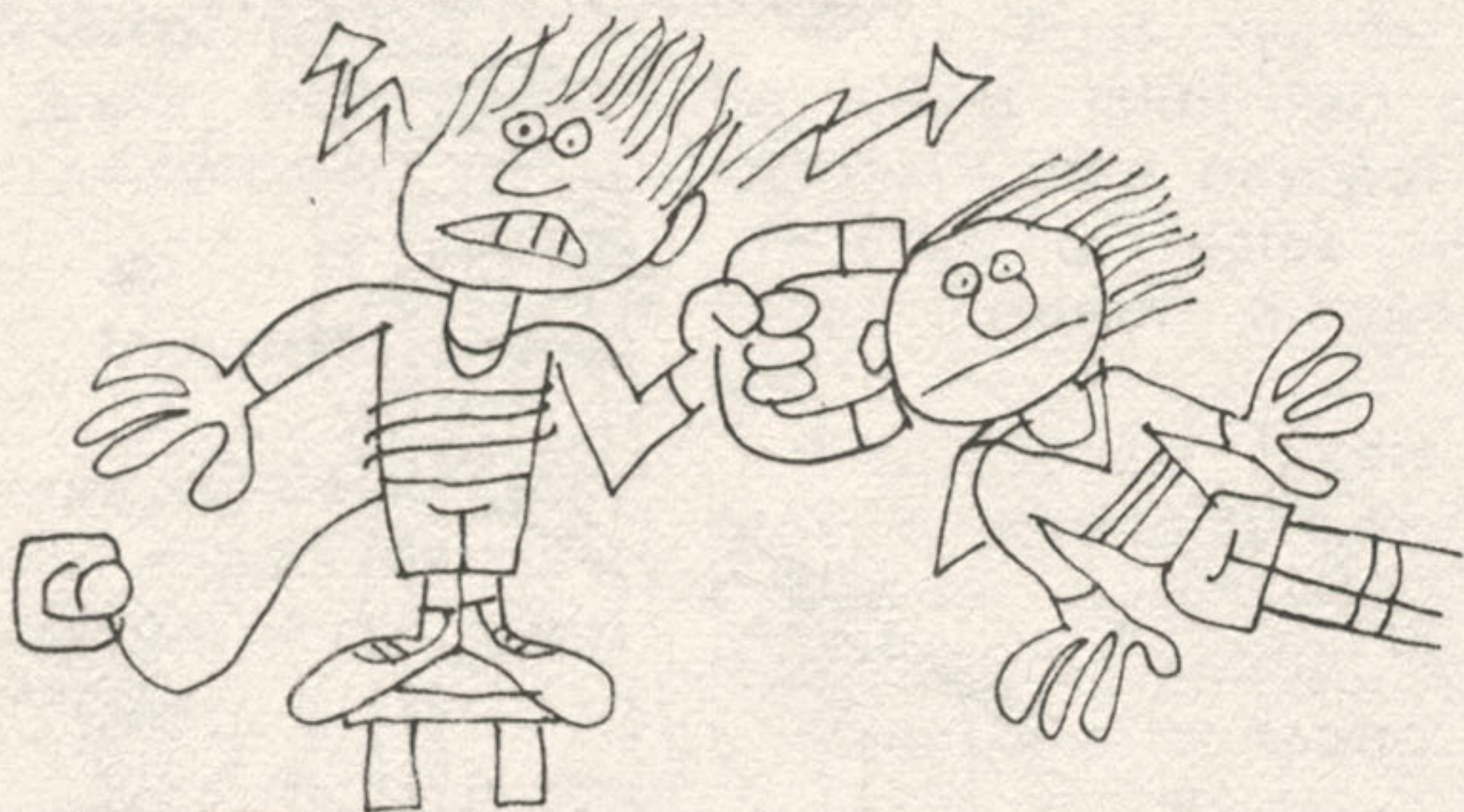
EGYMÁS KÖZÖTT

– Amikor nincsenek itt, biztos egymásra vadásznak...

KARINTHY FRIGYES:

KÍSÉRLETEZEM

A mágnesesség és villamosság mágikus jegyében folyt le november. A fizikaterem asztala állandóan tele van gépekkel, korongokkal, elemekkel, induktorokkal és dinamókkal. Borzasztó dolgok történtek: Pollákovics ráállt egy üveglábú zsámolyra, mire beleeresztették a villamosságot, mire Pollákovicsból szikrák pattantak ki, és a haja égnek meredt. Müller elmagyarázta, hogy Pollákovics, mint emberi test, jó vezető. Pollákovics szerényen és áhitattal állt a zsámolyon, mint ahogy egy jó vezetőhöz illik, és lelke mélyén homályos örömmel villant át az elektromos áram szárnyain, hogy Müller ezek után feltétlenül kijavítja kettesre a háromnegyedét — hiszen nem

lehet ő rossz tanuló, lám, milyen szépen átvezette a villamos áramot is — zavarosan olyan érzése van, hogy aki nem érti a fizikát, azon nem megy át a villamos áram, mely a tanár úr szolgálatában áll, és mint ilyen, tisztában van a helyzettel és az osztálykönyvvel.

Hazamenet hatért veszek egy mágnesvasat. Ámulatos dolgokat tud a mágnesvas, de nem vagyok megelégedve az eredménnyel. Már útközben elhatároztam, hogy otthon a patkó alakú vasat kiegyenesítem, a közepébe lyukat fúrok a... a... mondjuk az apám hegyes papírvágójával (esetleg ollóval), és iránytűt csinállok belőle, de Boussole-formában, hogy az irányt abban az eset-

ben is mutassa, ha egészen ferdén lefelé áll, mert hiszen esetleg nagy földrengés is lehet, a ház oldalt billen, mint egy hajó – és én mégis tudom majd az irányt; milyen jó lesz! Lelkesen elvégzem magamban, hogy sohasem járok iránytű nélkül ezentúl.

Csupa izgalmas terv vagyok, mire hazaérek. Mert Hero-labdát is csinállok, úgy van, és magdeburgi féltekéket, ha tudni akarjátok, és egy Leclanché-elemet. Csak a húgomat találom otthon, akinek lelkesen magyarázni kezdem a Torricelli-féle űrt. Na, mit gondolsz, mi tartja fenn a hetven centiméter magas higanyoszlopot, kérdem gúnyosan. Igen, nem hiszed? Hát ide nézz. Teletöltök vízzel egy poharat, papírt teszek alája, most ide nézz, megfordítom az egészet, és nem folyik ki. Na jó, most csak azért folyik ki, mert... persze, nem a pohár alá kell tenni a papírt, elfelejtettem.

Balsikerem nem veszi el ön-bizalmamat. Fésűt dörgölök, és papírszeletkéket csipegetek fel a fésűvel. A húgom azonban felbosszant, és azt állítja, hogy a papírszeletkék csak azért ragadnak a fésűhöz, mert a fésű piszkos.

Áttérek a Leclanché-elemre. Ez kicsit bonyolult dolog. A

befőttesüveg rendben volna, de honnan veszek sztanioolt? Réz is jó volna – hja, ha a fürdőszoba csapját le lehetne olvasztani! Csakhogy ez több nehézségbe ütközik, aztán meg nem tudom, meggyőzhetem-e családomat fölfedezéseim fontosságáról, és arról, hogy ezek a fölfedezések a család részéről bizony áldozatokat és nélkülözéseket követelnek.

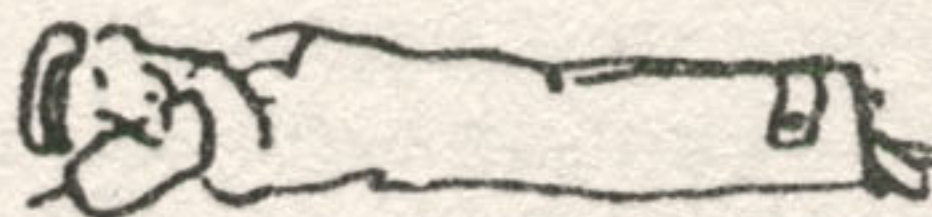
Ellenben ki fogom szivattyúzni a vizet a vizeskannából, ki én, és bebizonyítom, be én, a légnyomást. A légszivattyút azonnal megtervezem papíron, fantasztikus utópiák ragadnak magukkal. Az egész szobából kiszivattyúzom a levegőt, ki én, úgyhogy a tárgyak elvesztik szabadesésüket. Marinak, a mindenesnek az a nézete, hogy én egy pofont fogok a papától kiszivattyúzni, ha azonnal nem veszem ki a mozsárból az ecetet és a széndarabokat, amiket beleraktam. A természettudományokat kezdik görbe szemmel nézni – de hát nem lehet forradalmát csinálni anélkül, hogy föl ne forgassuk a fennálló világrendet. Hát nem hisztek Newtonnak és Kopernikusnak? Hát ide nézzetek, mondjuk ez a lámpa legyen a Nap – a szabad térben mozgó égitest. Nézzétek, ideteszem a mágnesvasat – képviselje a gravi-

tációs erőt. Vagy, mondjuk, ne a lámpa legyen a Nap, hanem ez a mágnesvas, és legyen a lámpa csak egyszerűen a Föld. Na, most már, na, már most. Most képzeljétek, hogy ez a mágnesvas, most a lámpának a bal oldalát világítja meg? De kérlek, Mici, ne légy olyan nehézfejű. Igenis, most úgy van, hogy ez világítja meg a lámpát és nem a lámpa eztet, mert a lámpa, az egy sötét test legyen. Na már most. Meddig tart az? Ugye, addig tart csak, míg a Föld, vagyis a lámpa el nem fordul, nem megyünk semmire, mert akkor csak éj és nap váltakoznék, és nem lennének évszakok. Hanem a Földnek is el kell mozdulni – keringeni kell – mozdulni kell neki, az istenit – nna!! látjátok?! így mozog... a Föld... így kell neki mozogni – és mégis mozog...

Arról nem tehetek, hogy a lámpa leszakadt... Rosszul volt feltéve – a csavar nem működött. Azt pedig természetesnek találom, hogy a hálátlan és meg nem értő bírák vacsora helyett kilöktek a cseledszobába, és rám zárták az ajtót. Galileivel is pont ezt csinálták. De az igazságot nem lehet véka alá rejteni, Eppur si muove!

KÉNYELEM FELSŐFOKON

Tréfás szófüzések

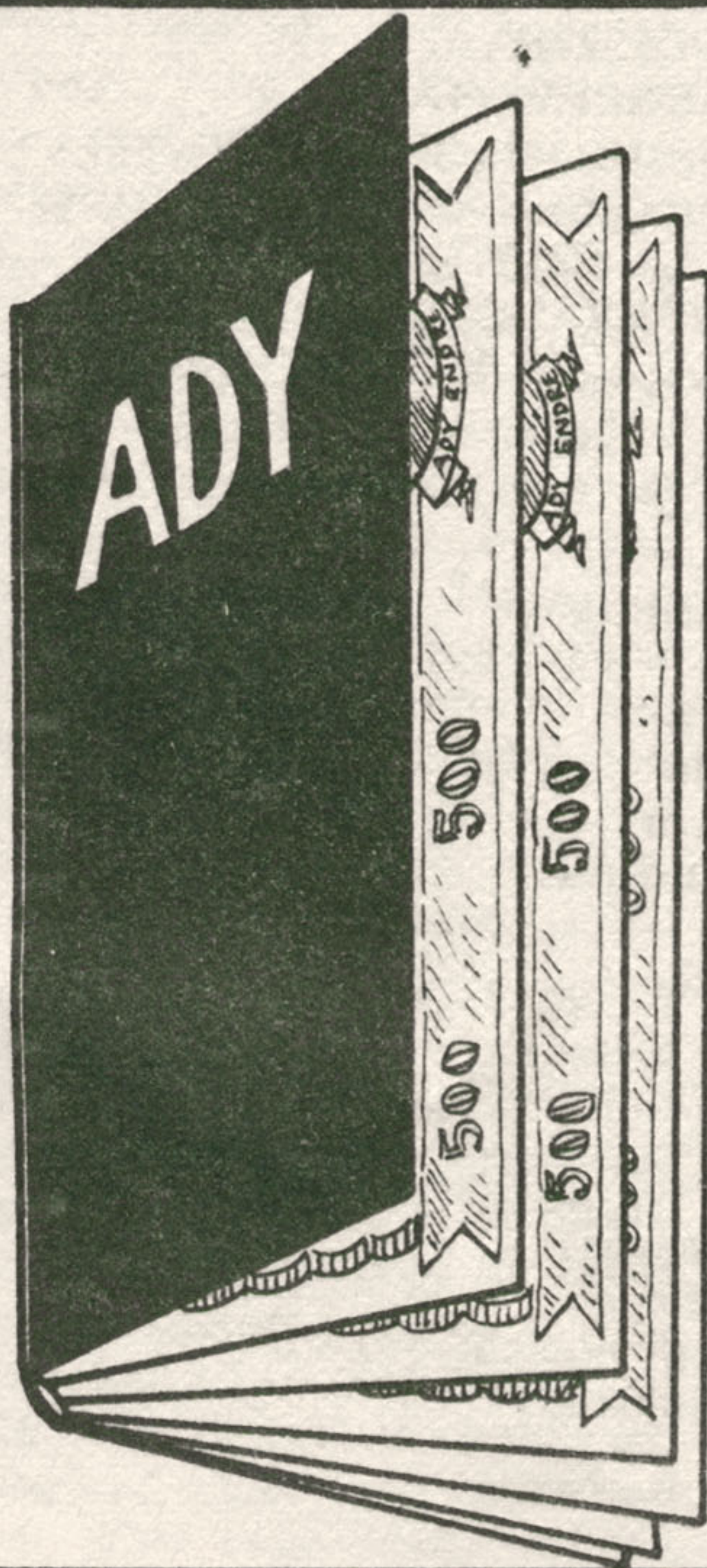
- Ügyetlen őrsi dalnok — NÓTAFÁVÁGO
- Poénokat durrogtató, jópofa srác — MÓKAMESTERLÖVÉS
- Lány úttörővezető — RAJTITKÁRNŐ
- Öltözőhelyiség sportnyelven — ÖTPRÓBAFÜLKE
- Kellemetlen érzés verseny előtt — AKADÁLYVERSENYLÁZ
- Nyári tábor vezetője — TÁBORHELYTARTÓ
- Szükséglakásépítés kiránduláskor — LOMBSÁTORVERÉS
- Gyakran lecsukódik éjjeli őrsgben — ÖRSZEMLENCSE
- Kényelmetlen kirándulócipő — TORTÚRABAKANCS
- Tornászok tábora — MAGYARVÁNDORTÁBOR
- Kispajtasok kedvenc süteménye — KISDOBOSTORTA

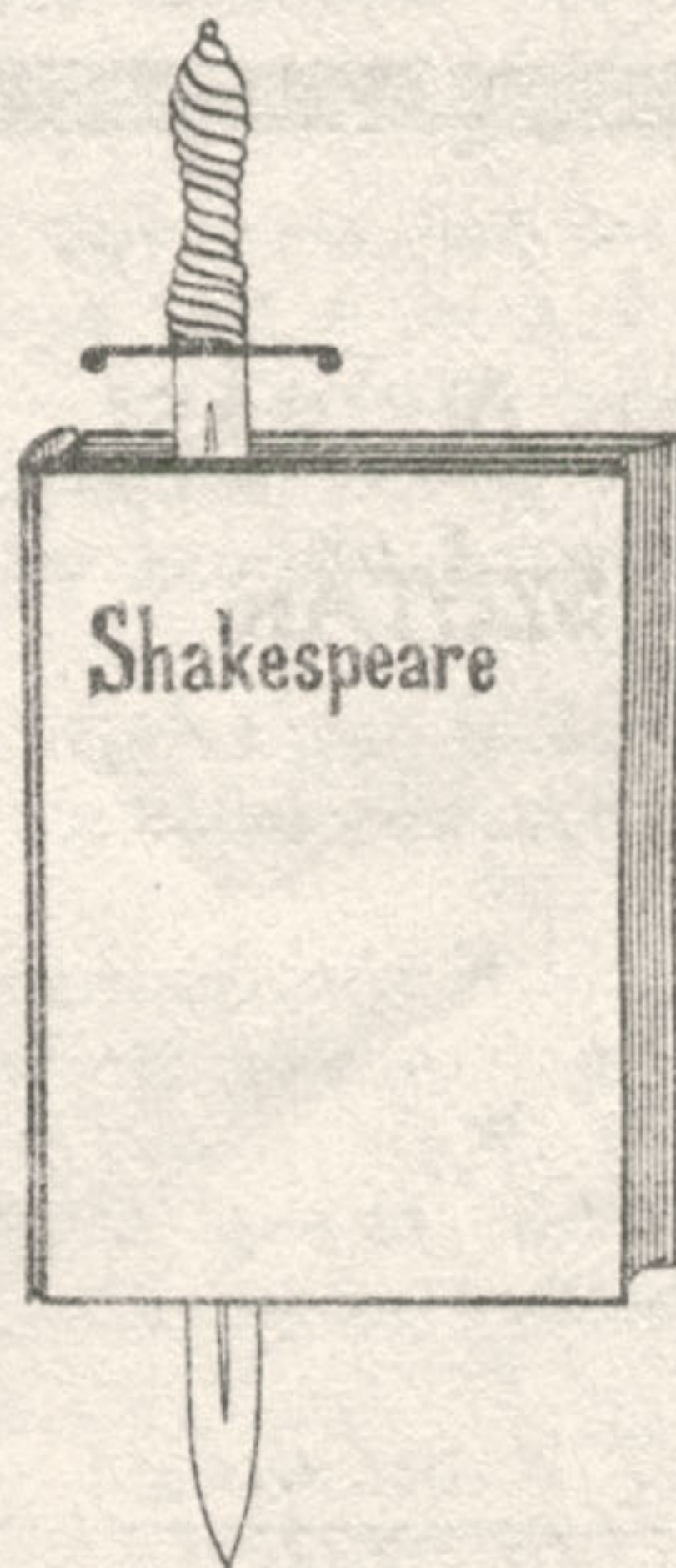
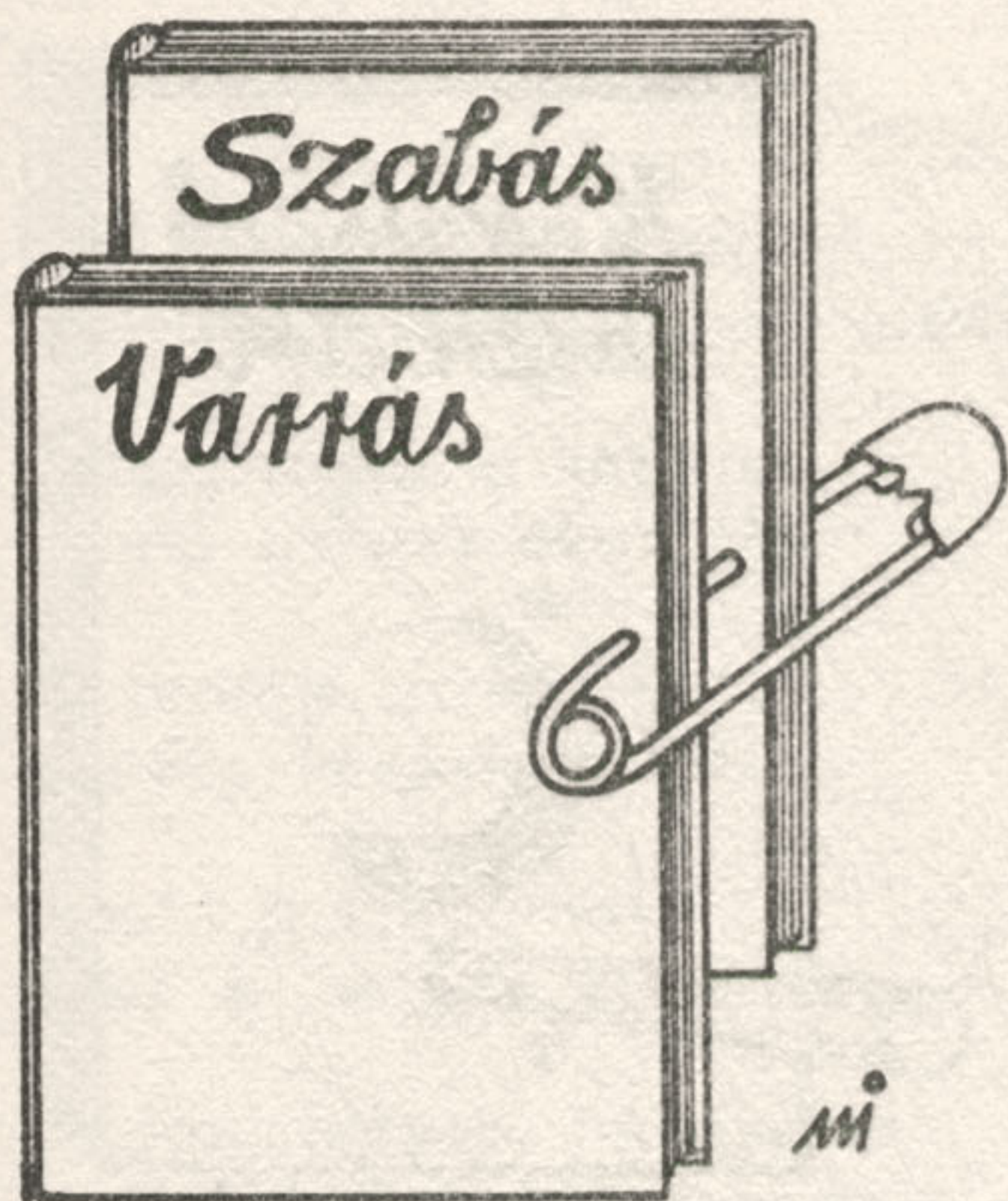
Ívelt kutya — göreb
Szamársztár — csacsillag
László nevű macska — Lacica
Színes állat — tapiros
Betegségéből felépülő boa — kigyógyul
Vizi kígyó — tavipera
Állati evőeszköz — békanál
Nagyméretű szúnyog — hosszúnyog
Piaci ordas — kofarkas
Ökörlány — Katinó
Csámpás háziszárnyas — kacskakas
Pici tyúk — kicsirke
Édes ízű ragadozó — cukoroszlán
Mintás ló — pacikornyás
Nyafogós róka — síróka
Hosszú nyakú erdei gyümölcs — zsiráfonya
Kusza mókus — csomókus

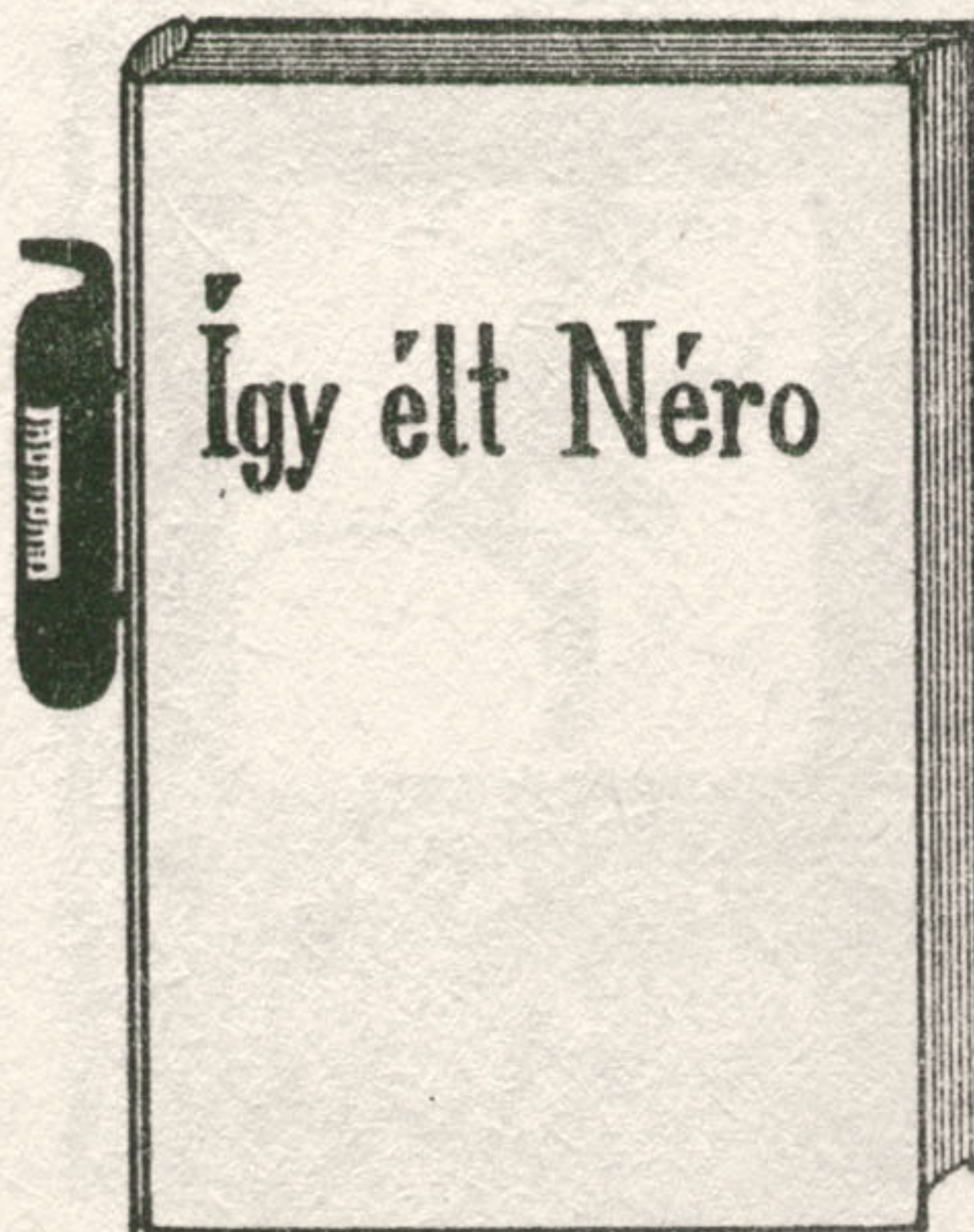
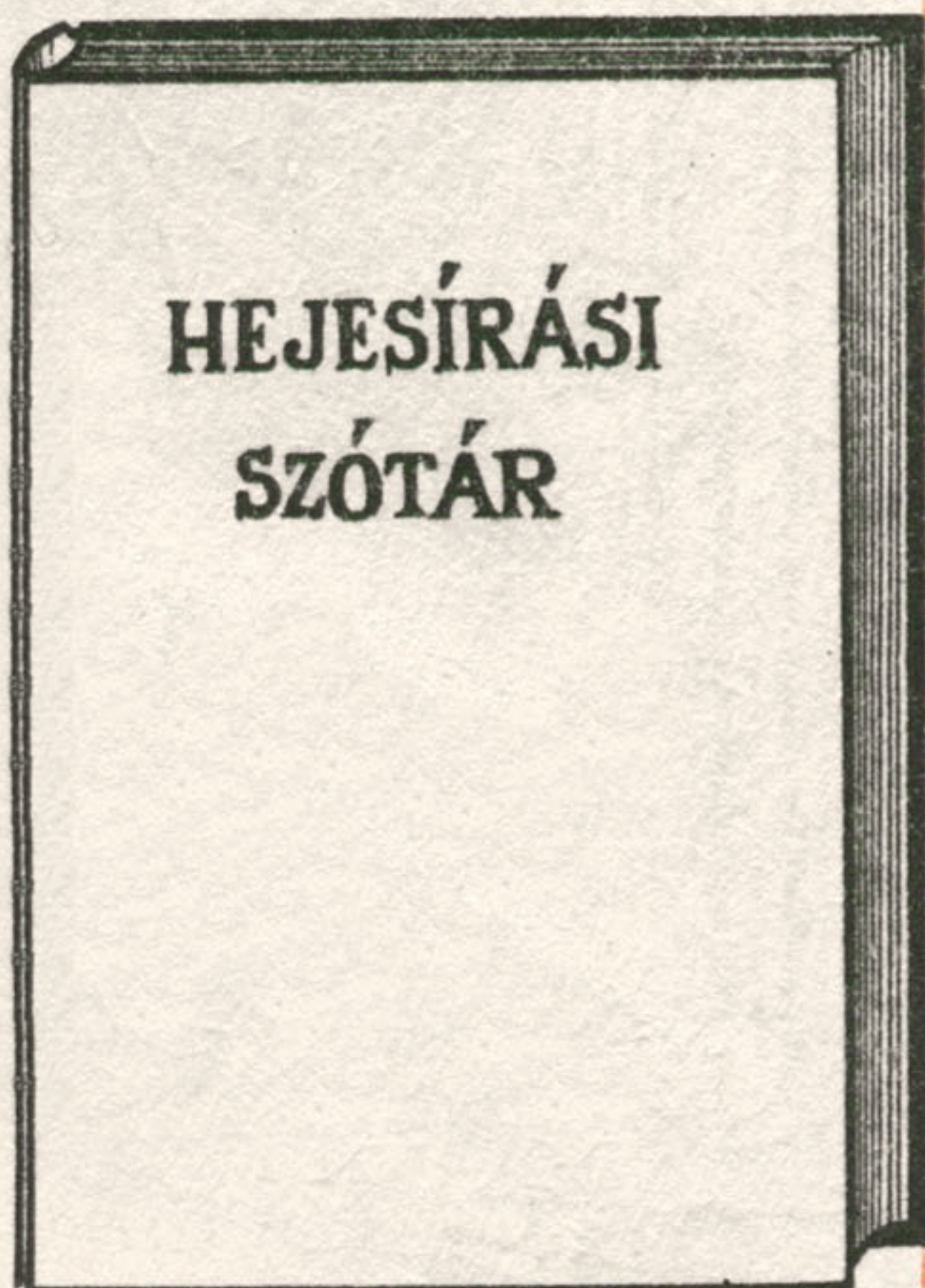
FURA KÖNYVEK BOLTJA

Rémes rímek

Üdv az okos emberfőnek,
melyben hasznos tervek főnek.

Lelkes tagjai a karnak
kiváló műsort akarnak.

A terített asztal
mindig megvígasztal.

Kaput a kontárnak
csak a balgák tárnak.

Akármi legyen, ha gyom,
a virág közt nem hagyom.

Ükapáink régi ősök,
róluk szólnak a regősök.

A múltban is adott Ádám,
ám a jövőben is ad ám.

Ott fönt vidáman zeng a lant,
csendben hallgatjuk itt alant.

A győzelmet akard,
ha rövid is a kard.

Nem sokat ér a lepel,
ha egészen nem lep el.

Mindig hibát követ el,
mégis mindig követel.

Mikor a zene felcsendül,
a termen néma csend ül.

Épül a gát Körös körül,
védekeznek körös-körül.

Ha szükséges, a késsel
gyógyítani ne késs el.

Fenn a magas, kékes égben
megférnek már békességben.

Hová lett a haj, Dani?
Nem vagy már a hajdani!

Tépelődik Baranyai,
hová lettek aranyai?

Egyik lányom, kis Emese
még a mese szerelmese.

Amit a csapat értékel,
kemény munkával érték el.

Mert hosszabb lett ingám,
lassabban ing ám.

Az ügy nem lett bírósági,
maga lett a bíró, Sági.

Irigykedve kacag Anyos,
hogy barátja kacagányos.

Törzsjelvényét a kasztja
a nyakába akasztja.

Pihenhet már Adél,
hisz itt van már a dél.

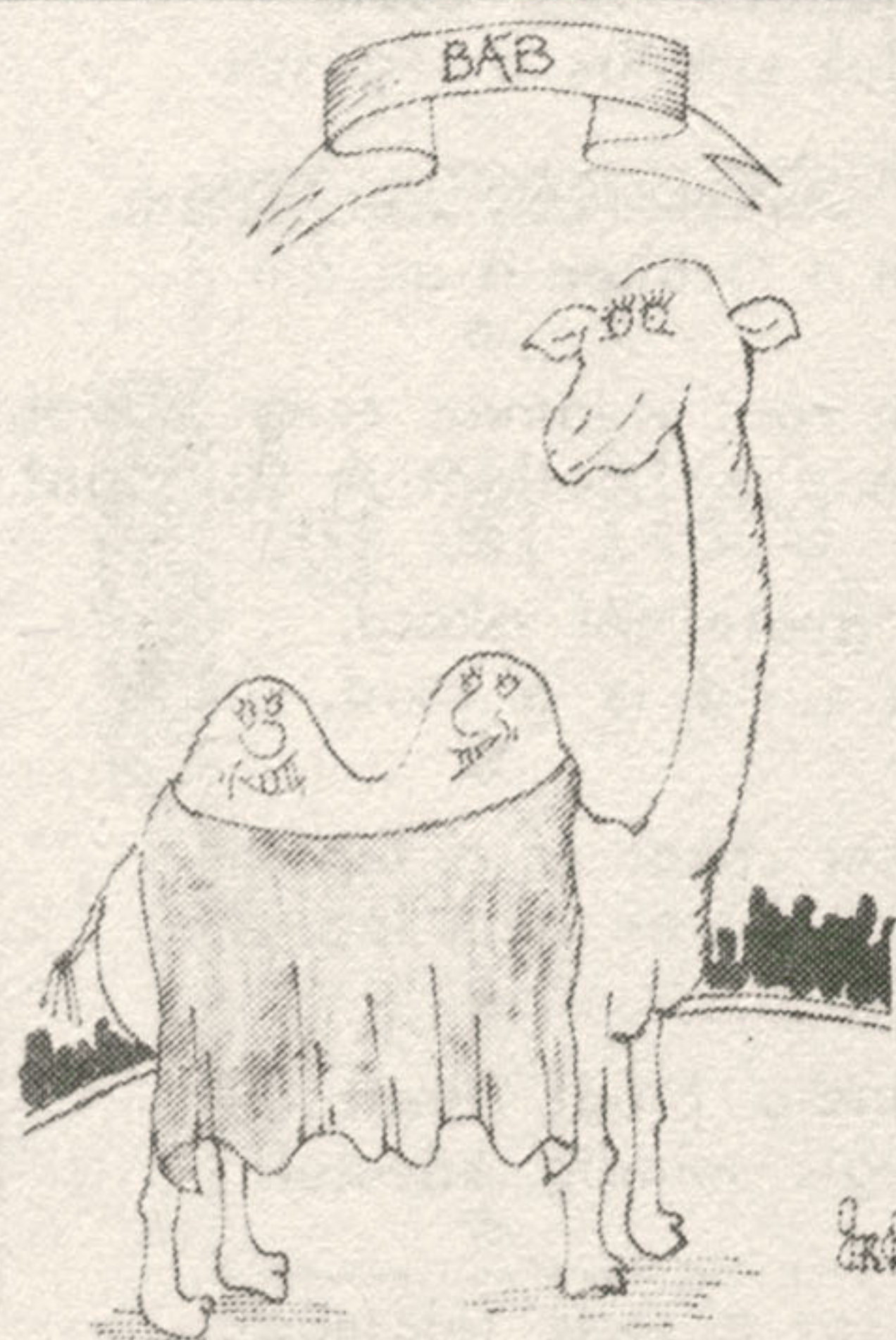
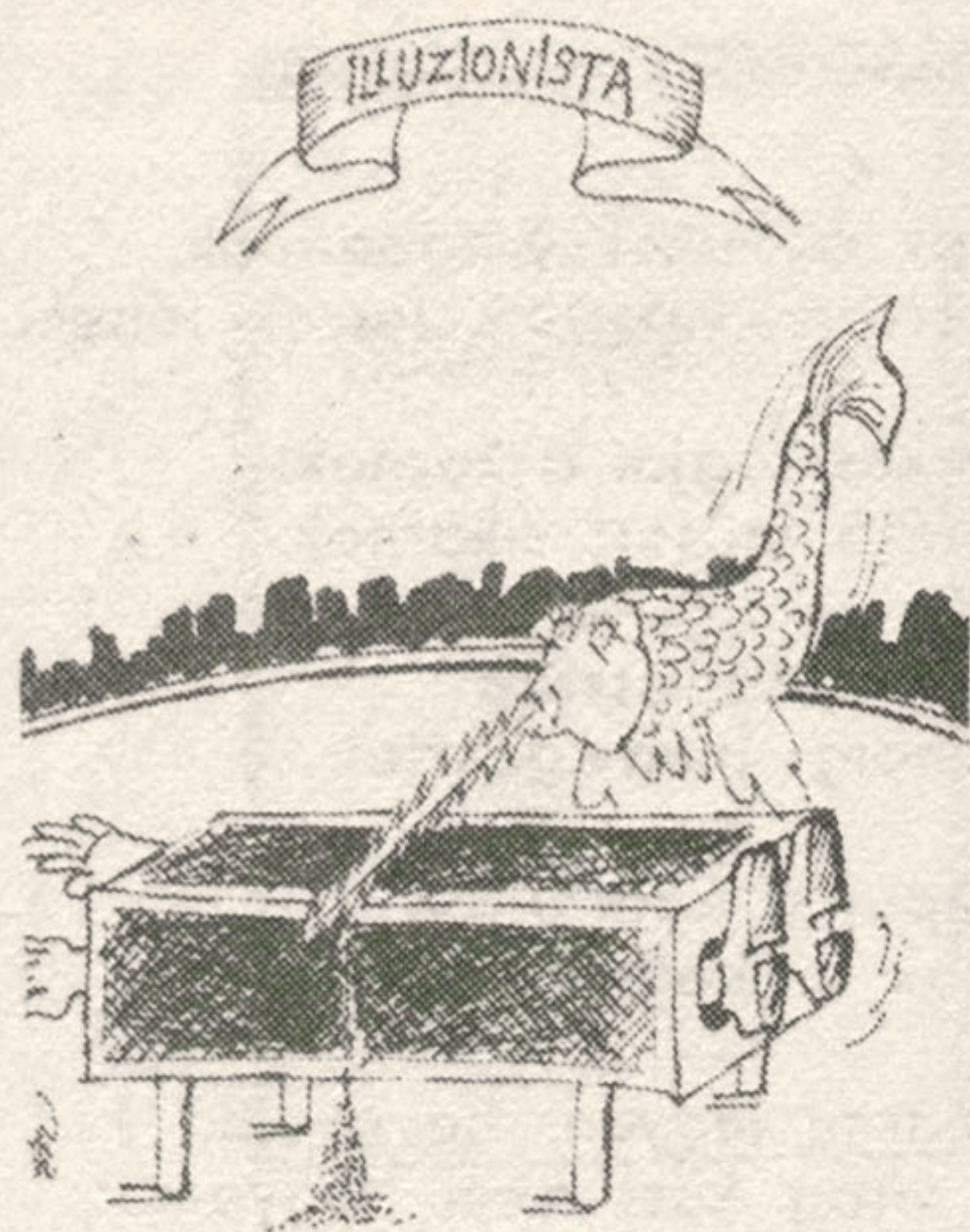
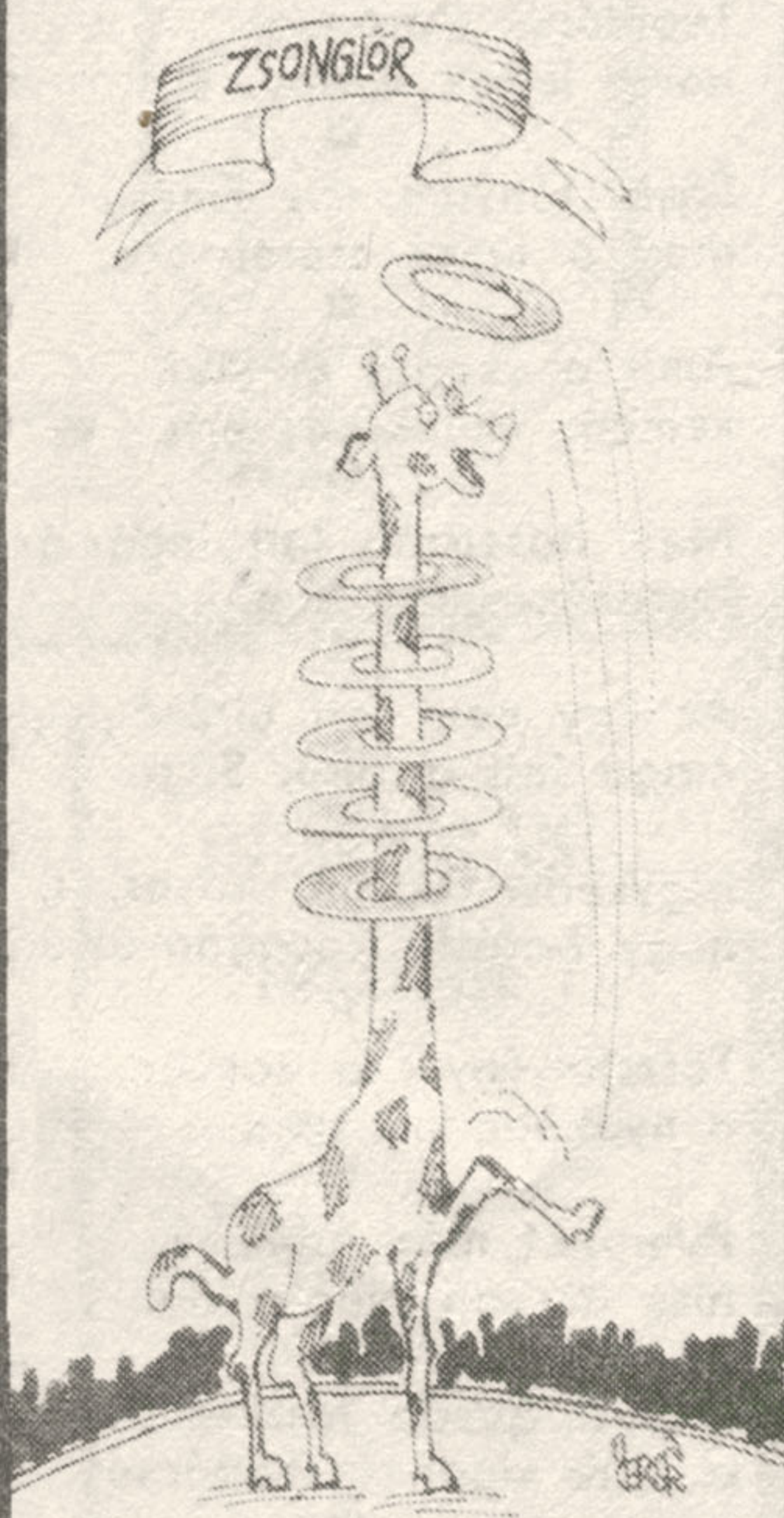
Míg a gazda fészket ácsol,
a tyúk vígan kotkodácsol.

Ne bosszantsd a Karolát,
mert sohasem karol át.

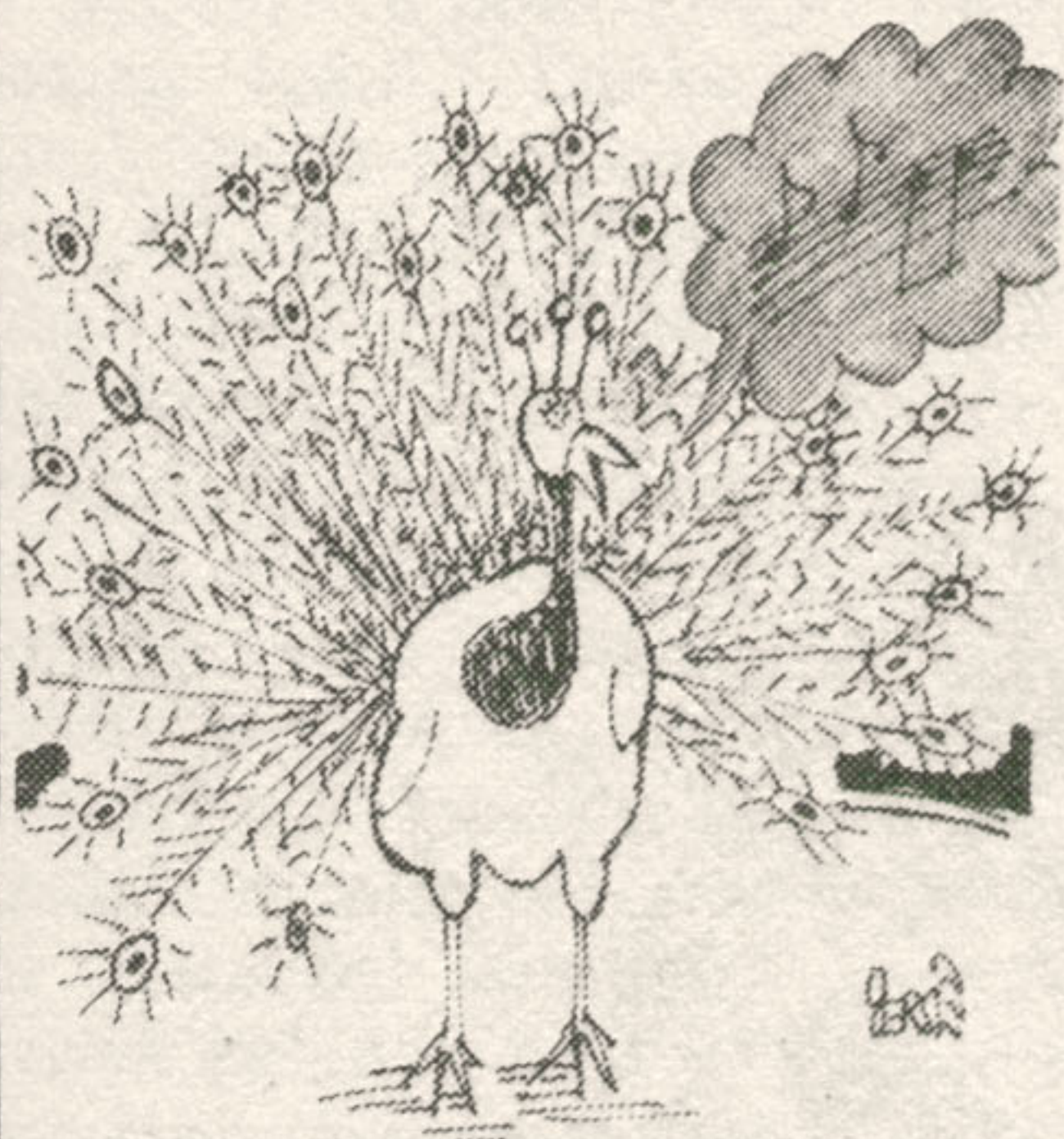

ÁLLATI KI MIT TUD ?

NÉPDAL

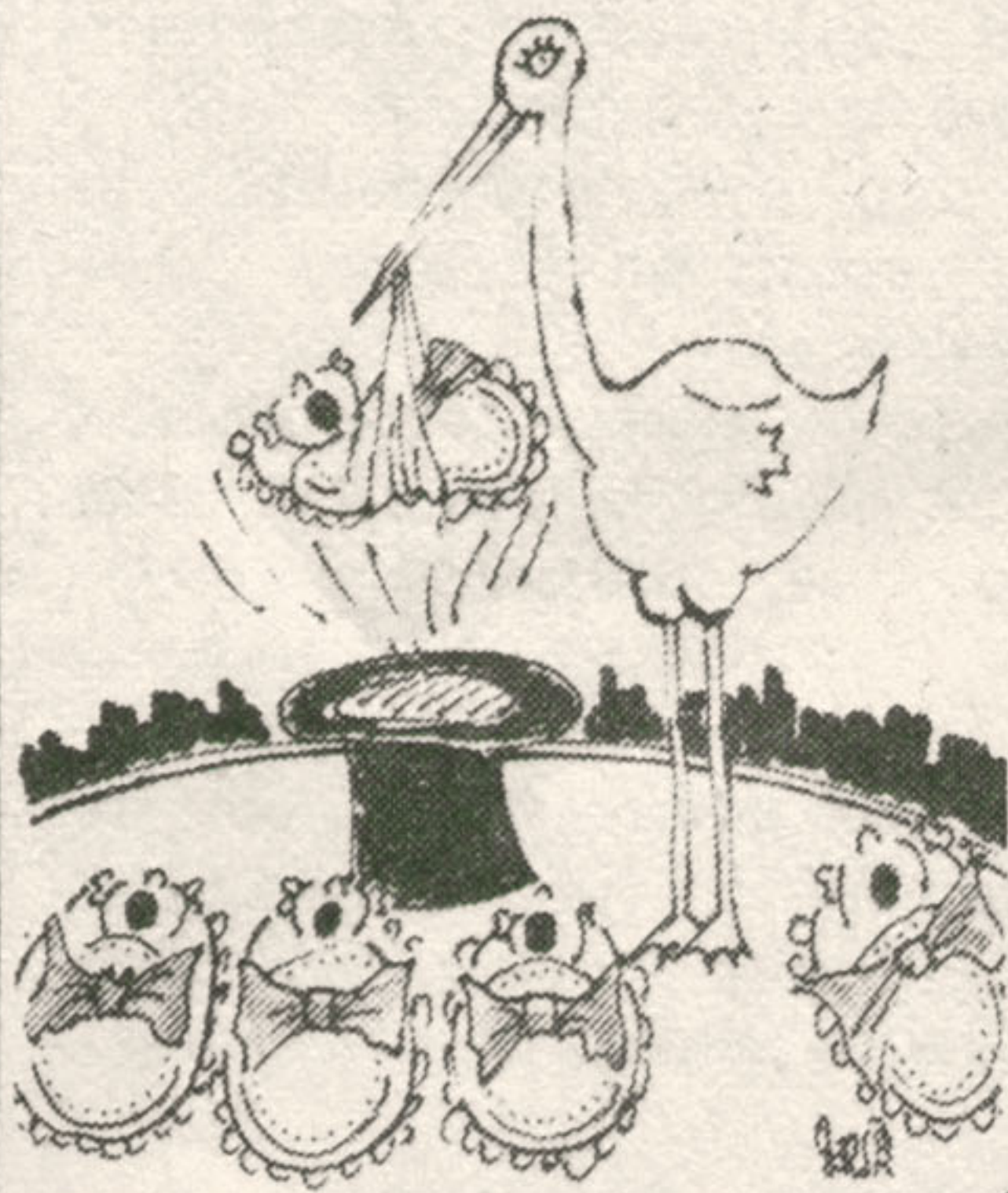
PANTOMIM

VERS

BÜVÉSZ

Jaroslav Hasek :

Miért nem léptetik elő Bacsit?

Bacsi rendőrfőkutya igen jó-
nevű családból származott.
Anyja a közismert Ella von
Mannheim volt, aki Hessen-
dorf báró kastélyában élte
napjait. Igen szemrevalóan tud-
ta hegyezni a fülét és gyönyörű,
hosszú szőrű, szürke bundát
viselt. Atyja ugyancsak jó mód-
ban élt, elégedett volt és bol-
dog. Blitz von Taussenlaker-
nak hívták, és Kotter csendőr-
őrnagy vendégszeretetét élvez-
te, aki Hessendorf bárónak jó
barátja volt, gyakran elláto-
gatott a báró kastélyába. Blitz
von Taussenlaker szürkésfekete
bundát viselt, helyenként bar-
na foltokkal tarkítva. Szemé-
lyének különös bájt kölcsönzött
nemesen megnyúlt orra.

Egy napon Blitz von Taus-
senlaker elkísérte Kotter
csendőrőrnagy urat Hessen-
dorf báró kastélyába, és a
lépcsőn megismerkedett Ella
von Mannheimmel.

Körülzaglászta, és ezzel
megpecsételődtött ismeretségük.
A házikisasszony Blitz von
Taussenlakert a szomszédos
udvarba vezette, ahol kiteker-
ték néhány csirkének a nya-
kát, és a kastélyba már mint
jegyesek tértek vissza.

Ettől a naptól kezdve a lá-
togatások gyakrabban ismét-
lődtek. Blitz von Taussenlaker
fáradhatatlanul igyekezett szol-
gálatokat tenni Ella von Mann-
heimnek. Egy ízben például

fél süvegcsukrot vitt neki, amit
odahaza csent el a konyhá-
ból. Ella a kertben elásta az
ajándékot, időnként kikaparta,
csemegézett belőle. Rendkívüli
értelmességét bizonyítja, hogy
amikor esni kezdett, a cukrot
a csűrben, a széna alá rej-
tette, hogy el ne ázzon.

Viszonyásul vőlegényének
pézsmapatkányokkal kedveske-
dett, amelyek a közeli halas-
tóból származtak, és nagyon
ízlettek a derék Blitznek.

Szép időben fogócskát ját-
szottak az uradalom rétjein és
erdőiben. Ebből a kölcsönös
áldozatkészségen alapuló vi-
szonyból származott a világra
Bacsi.

A farkaskutyák rendszerint

öt kölyköt vetnek. Ebben az esetben azonban ismerőseink nagy meglepetésére csak egy gyermek született.

Az őrnagy úr és a báró úr versengett az újszülöttért. A báró ugyanis, előre látván az örvendetes családi eseményt, még megtörténté előtt egy kölyköt az őrnagy úrnak ígért. De összesen csak egy kiskutya volt. A két úriember nem látott más kiutat – párbajt vívtak a legszigorúbb feltételek mellett. A kutyakölyök azé lesz, aki túléli a másikat.

A párbaj napjának reggelén a két ellenfél könnyezve vett búcsút hű hitvesétől. Az őrnagy úr még a délelőtti folyamán bekopogtatott a báróné szalonjába, mondván:

– Méltóságos asszonyom, bátorkodtam eljönni a kiskutyáért.

– A férjem? – sikoltott fel a báróné.

– Ledöftem őt! – jelentette ki az őrnagy, férfiasan leküzdve elérékenyülését. Hazavitte a kiskutyát, és elkeresztelte Bacsinak. Feltette magában, hogy a tragikus körülmények között szerzett ebet az emberi társadalom szolgálatára neveli, képessé teszi arra, hogy kinyomozza az elvetemült gonosztevőket, így akarván jóvá tenni vétkét, hogy legjobb barátja az ő keze által múlt ki e világból. A kutyát Kappanos

csendőrőrmesternek adta nevelésre, és ráparancsolt alárendeltjére, hogy idomítsa példás rendőrkutyává. Kappanos nagy kedvvel fogott munkához. A tisztavérű farkaskutya rövidesen kitűnő előmenetelt mutatott mesterségében, és ügyesen tépte le a nadrágot a lefűlelt csavargókról, akiket a csendőrség a rendőrszolgálatra kiszemelt ebek nevelésénél és idomításánál használt fel.

A vak is láthatta, hogy a természet Bacsiba sűrítette annak a négy farkaskutyának az intelligenciáját, akiknek vele együtt kellett volna születniük. Egy nyugalmazott öreg szám-tantanár kedvtelésből szívesen elszórakozott vele, megállapí-

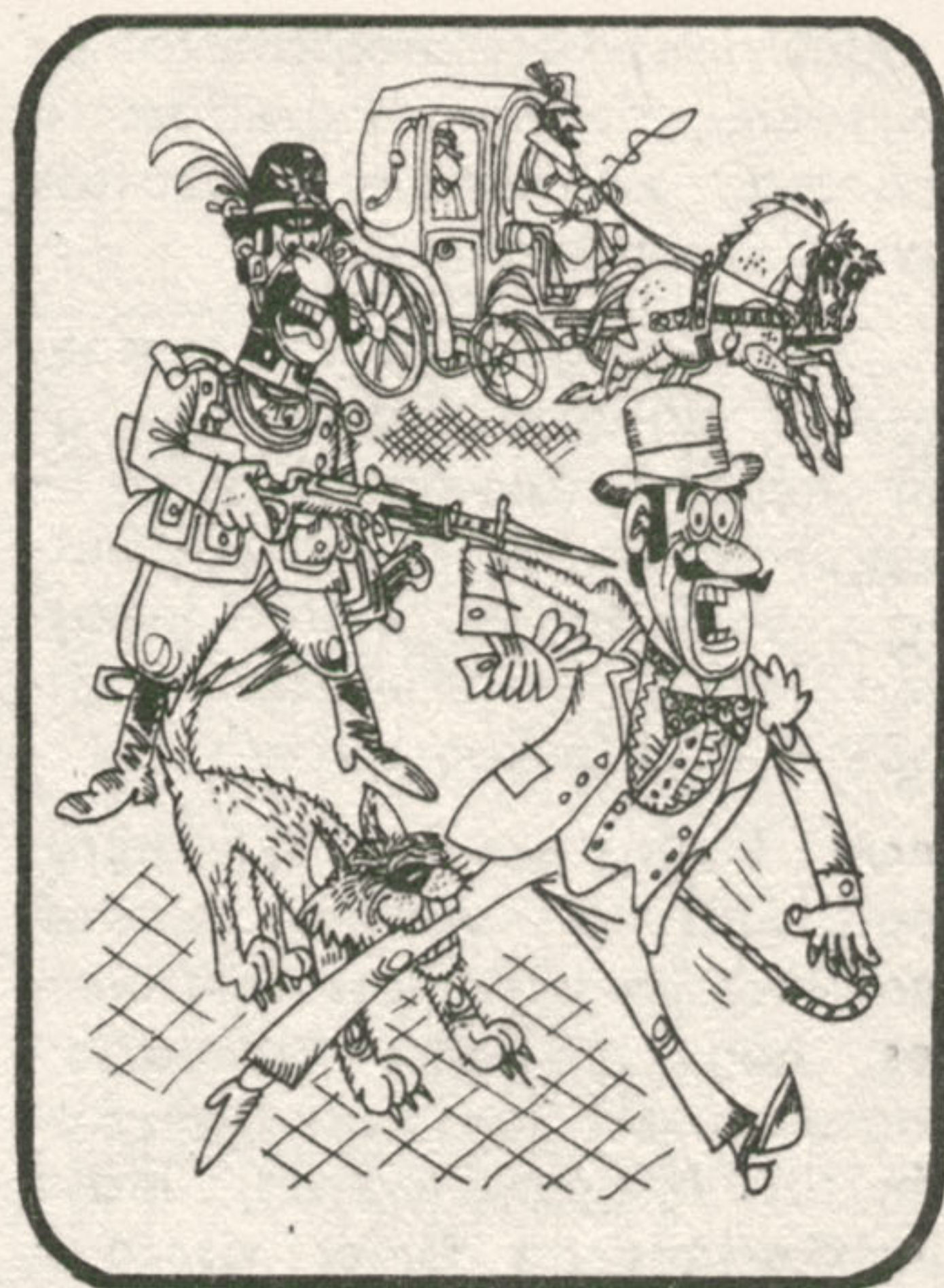

totta, hogy a kutya számtani tehetséggel bír, és nevezetesen a geometriában is annyira jártas, hogy ez még egy kutyánál is szokatlan. Amikor Bacsí tizenegy hónapos volt, már értett a négyzetre emeléshez és a gyökvonáshoz. Tizenhárom hónapos korában sajátos módszerrel, amelyet az agg professzoron kívül senki más nem ismert, bonyolult egyenleteket oldott meg öt ismeretlennel.

Az öreg professzor dicsekedve szokta mondani, hogy Bacsí még a Ludolf-féle számot is elugatja. Annyi azonban hivatalosan is bebizonyítást nyert, hogy orrával homokba rajzolta Pythagoras tételét. A rendőrségi szolgálatban is túltett társain. Kétéves korában ő leplezte le Novotny Magda régóta keresett gyilkosát, amikor az utcán, séta közben, se szó, se beszéd beleharapott egy jól öltözött úriember lábikrájába. Az úriember megijedt, és egy véletlenül arra vetődött csendőr tüstént letartóztatta. Az őrszobán vérző lábbal beismerő vallomást tett.

Fél évvel később Bacsí elfogta Kisch bankár gyilkosát. Ekkor ünnepélyesen főkutyává léptették elő.

Ugyanakkor a gázsiját is fölemelték naponta egy virslivel.

Vagy egy héttel Bacsí előléptetése után Rakovnyik vidékén titokzatos tolvajlást követtek el.

A Krakovec hegy tövében, az erdő mélyén, a bozótban egy vashidat találtak, amely nyilván tolvajlás útján került oda. Ez a feltevés később beigazolódott, mert az egyik legfontosabb útvonalon hiányzott egy híd. A tettes alighanem az éj leple alatt rejtette zsákmányát a bokrok közé, hogy alkalom-adtán feltűnés nélkül hazavihesse.

Az elvetemült büntett általános felháborodást keltett. Szerencsére a nyomozó ható-

ságok idejében megtalálták az egyedüli helyes megoldást: a bűntett színhelyére hozták Bacsí rendőrfőkutyát.

Bacsi végigszaglászta a bokrokat, majd a közeli országút néhány kilométerkövet, s végül tüzetesen orrhegyre vetette a vashidat is. Aztán lehajtott fejjel, lassú ügetéssel útnak indult árkon-bokron át.

A közbiztonsági szervekről patakzott a veríték, minden erejüket meg kellett feszíteniük, hogy a kutya nyomában maradjanak. Így haladtak keresztül hegyen-völgyön, majd kacsakaringósan ismét vissza a leszerelt hídhoz, ki az országútra, majd újabb vargabetűk-

kel keringtek a tett helye körül, összesen vagy öt óra hosszat.

Bacsi végre határozott, egyenes irányt vett. A nyomozó szervek bámulva követték, s megdöbbenve látták, hogy magabiztosan berohan atyai barátjának és tanítójának, a matematika becsületben megőszült nyugalmazott professzorának házába. Az ősz tanférfiút a kertben találta, a méhes előtt, és fülsiketítő ugratással támadt rá, félreérthetetlenül kifejezésre juttatva, hogy megtalálta az elvetemült tetteit.

Kétségnek nem volt helye... Mindazonáltal, egy ilyen köztisztelőben álló férfi...

A csendőrőrmester a professzor vállára tette kezét, már kezdte is mondani: „A törvény nevében...”, amikor észrevette, hogy Bacsi váratlanul berohan a házba. Csakhamar visszajött, szájában a naptárral.

A kalendáriumot letette a földre, a meglepett csendőrök lába elé.

Nézik, olvassák: „Április elseje”...

Azóta Bacsit nem léptetik elő, mert a közbiztonsági szervek szolgálatban – de nyilván szolgálaton kívül is – nem sok megértéssel viseltetnek az áprilisi tréfák iránt.

A szülők a kisbábát dédelgetik, amikor betoppan az iskolás gyermekük, és féltékenyen megjegyzi:

– Nem tudom, minek töröm magam a tanulással, mikor nektek már az is elég, ha ez a taknyos annyit mond, hogy gu-gu-gu, és ti már majd elolvadtok a gyönyörűségtől.

– Az én feleségem tejeskávát szeret reggelizni, én meg teát.

– Akkor itt nincs összhang a reggeli körül.

– Dehogyan nincs, mindketten tejeskávát reggelizünk.

Az újságírók meglátogatnak egy embert, aki a 112. születésnapját ünnepli.

– Mi a titka a hosszú életnek? – kérdik.

– Talán az, hogy olyan régen születtem – hangzik a válasz.

A feleség kérdi a férjétől:

– Hol az az étel, ami az ebédből megmaradt?

– Odaadtam a kutyának.

– Megörültél...?

– Ne izgasd magad, a kutya nem tudja, hogy te főzted.

A férj nagyon éhesen érkezik haza és látja, hogy a felesége még hozzá sem fogott a főzéshez. Szó nélkül veszi a kalapját, és indul hazulról.

– Hová mész? – kérdi a felesége.

– Megyek az étterembe ebédelni.

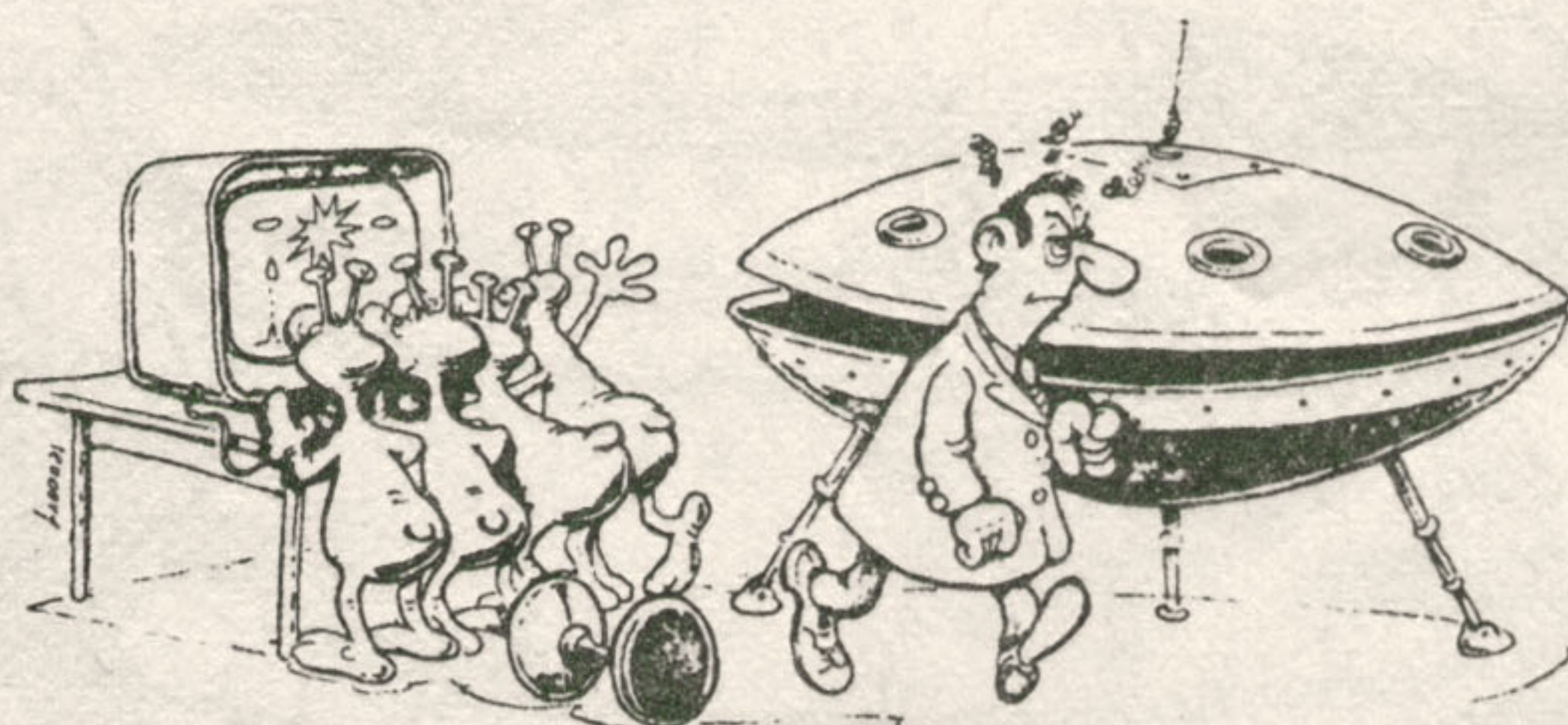
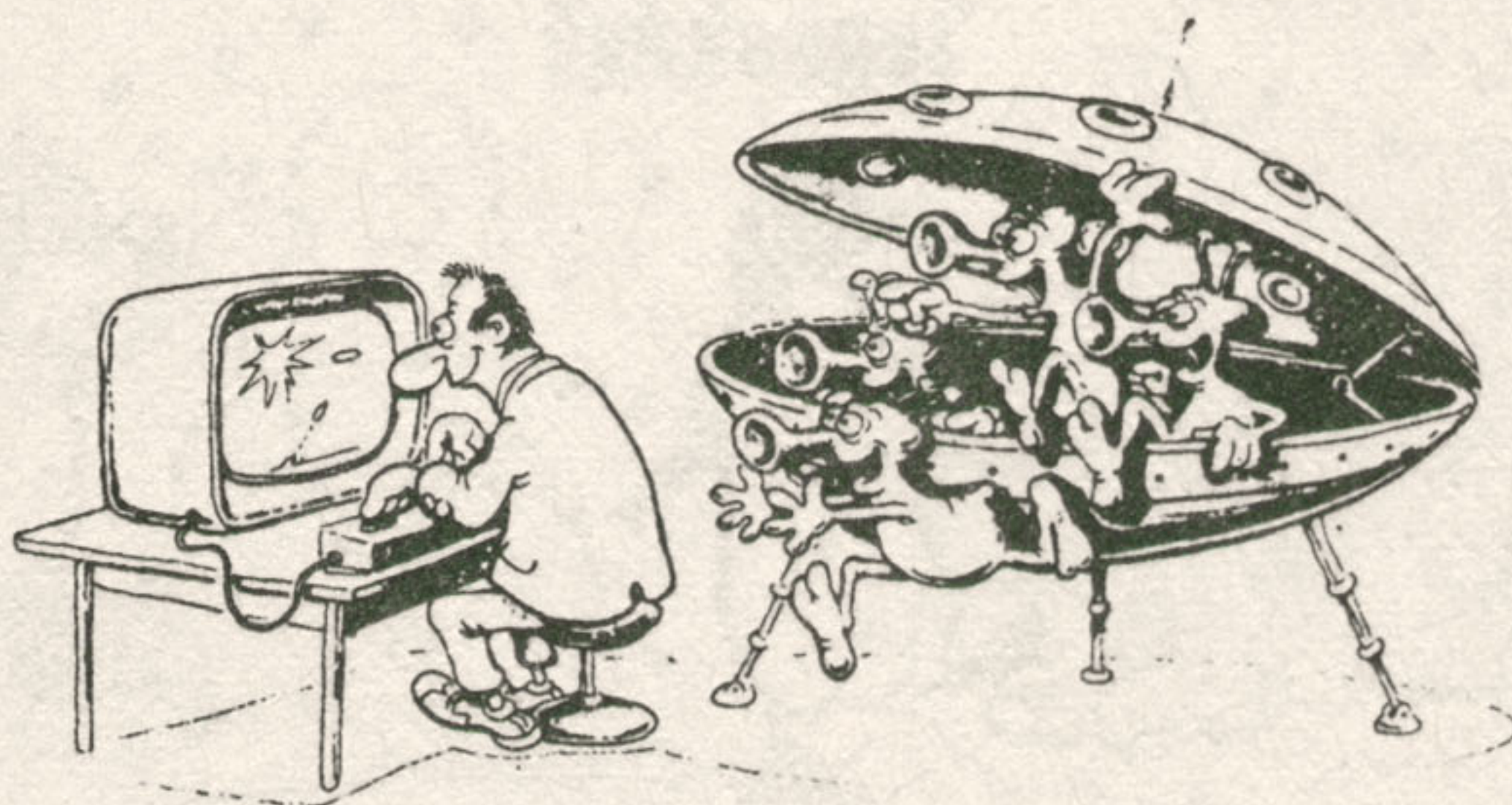
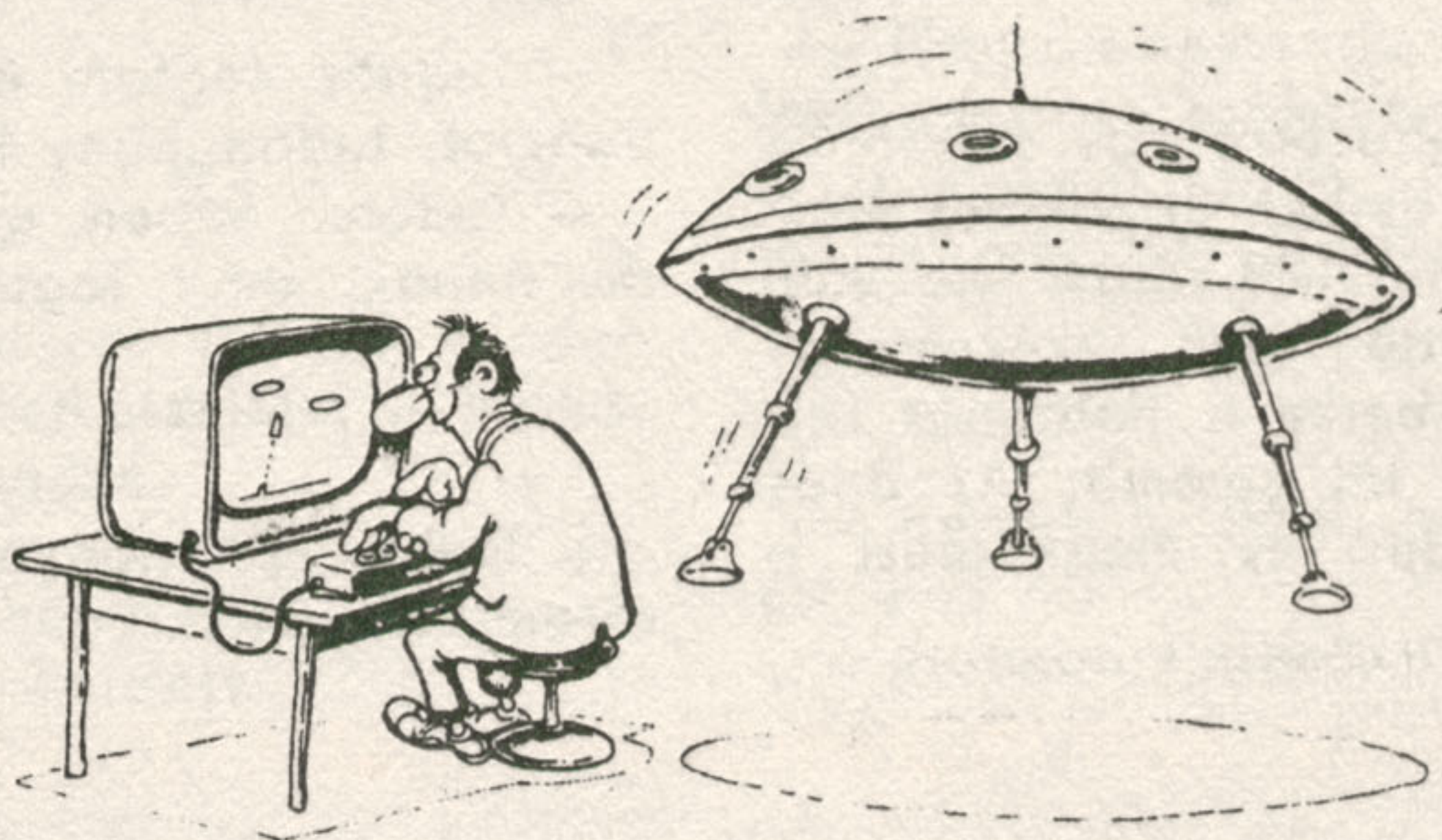
– Nem tudsz várni öt percet?

– Ne gondold, hogy megint meglegszem egy rántottával!

– Nem így gondoltam. Várj

Sci-fi történet

öt percet, addig felöltözöm,
és együtt megyünk az étterem-
be.

A színházban egy hatalmas
termetű ember ül, akinek ráa-
dásul rendkívül nagy feje van.
A mögötte levő széken egy
apró emberke a hatalmas fej-
től nem lát semmit. Az óriás
hátrafordul, és megkérdezi a
kicsit:

– Nem zavarja önt a fejem?

– Ó, nem uram, és önt?

– Tegnap fogtam egy óriási
pontyot, tudod hány kilós volt?

– Tudom, éppen egyharm-
da annak, amit fogtál.

– Doktor úr, nagyon rosszul
érzem magam!

Jegeskávé

– Mindjárt felírok egy orvos-
ságot, amitől jobban lesz.

– És ha nem használ?

– Akkor továbbra is rosszul
lesz.

– Professzor úr, én minden
válaszra felkészültem – mond-
ja a vizsgázó.

– Akkor ez csak egyet je-
lenthet: hogy nem tudja va-
lamennyi kérdést.

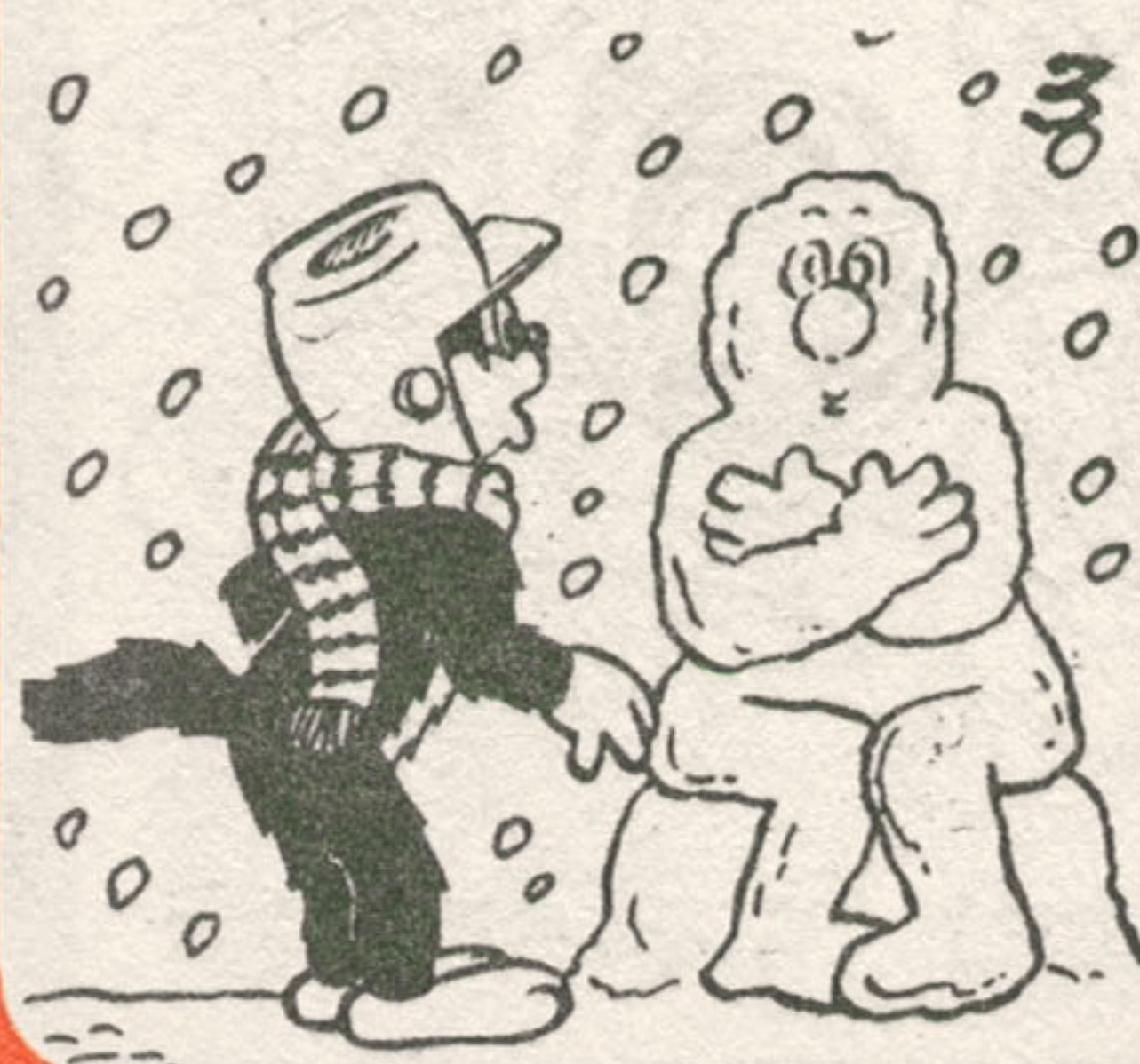
– Nem értem. Ön hangszer-
kereskedő, hogy lehet az, hogy
önnél fegyvereket is lehet vá-
sárolni?

– Nagyon egyszerű. Ma va-
laki megvesz tőlem egy trom-
bitát, holnap jön a szomszéd-
ja, és vesz egy revolvert.

– Remélem, fiam, nem rúg-
tál be?

– Honnan tudhatom én azt?

– Ha majd a szomszéd asztalnál ülő két vendéget négynek látod...

– De apa, ott csak egy vendég ül!

*

– Miért vagy ma ilyen rosszkedvű?

– Ne is kérdezd, tegnap a

vendéglőben ellopták a kabátomat. Pedig olyan elővigyázatos voltam, hogy tettem rá egy cédulát ezzel a szöveggel: „Figyeltem, a kabát tulajdonosa fertőző beteg!”

– És még ez sem segített?

– Nem, csak a cédulát találtam a kabát helyén ezzel a felirattal: „Elvittem a fertőtlenítőbe!”

– Elvette a trombitánkat!

A boksoló felesége mondja
mérkőzés közben az egyik né-
zőnek:

– Jaj, olyan izgatott vagyok.
A férjem megígérte, hogy el-
megyünk üdülni, ha ezen a
mérkőzésen élve marad!

*

– Ha éjjel elalszom, mindig
valami rosszat álmodom.

Mondja, doktor úr, van erre
valami orvosság?

– Van. Aludjon nappal!

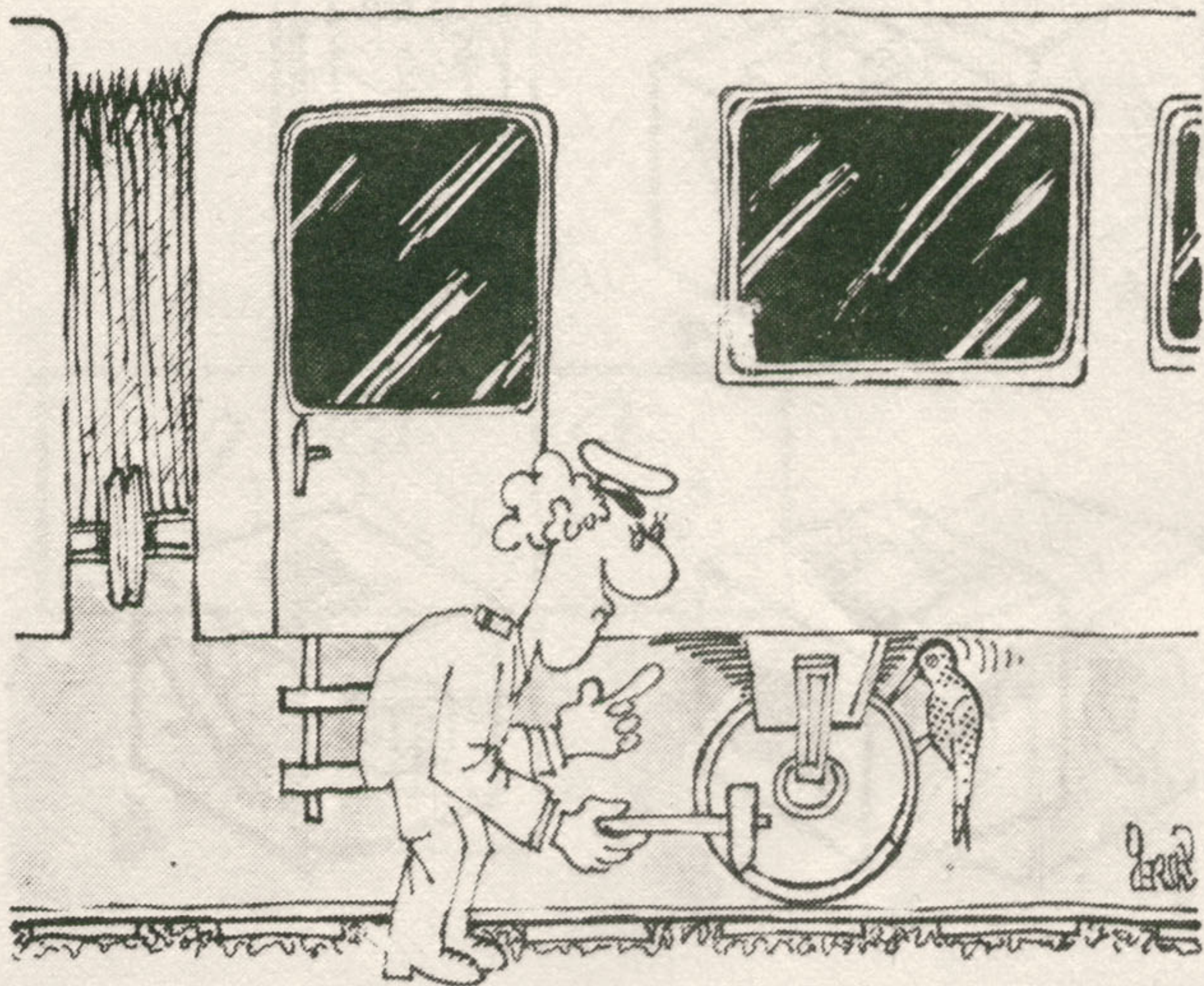
*

Síelnek a felnőttek, a gye-
rekek áhitattal nézik.

Az egyik megszólal:

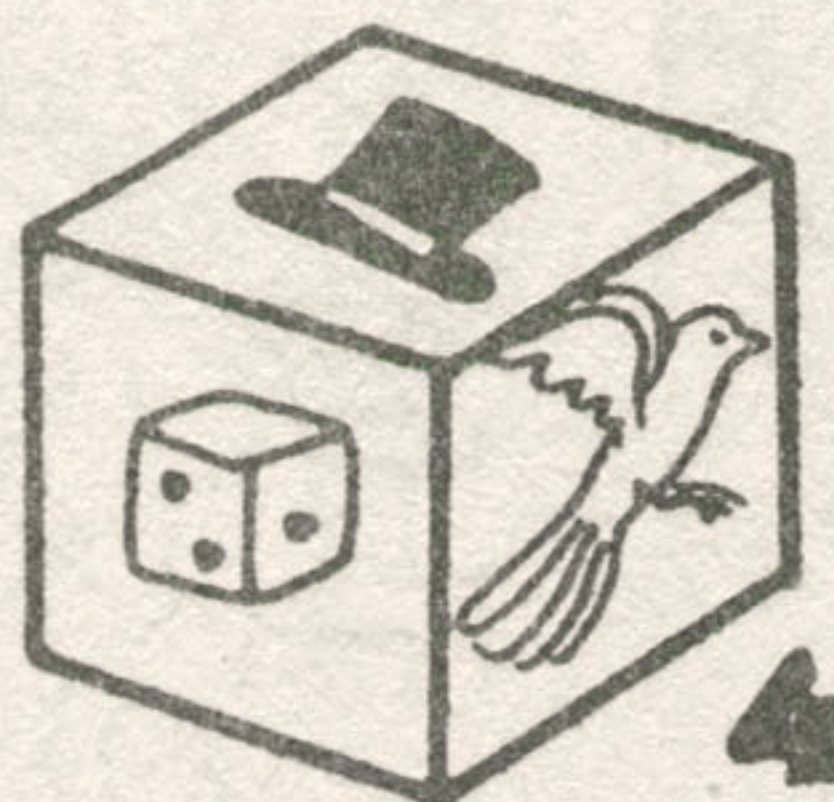
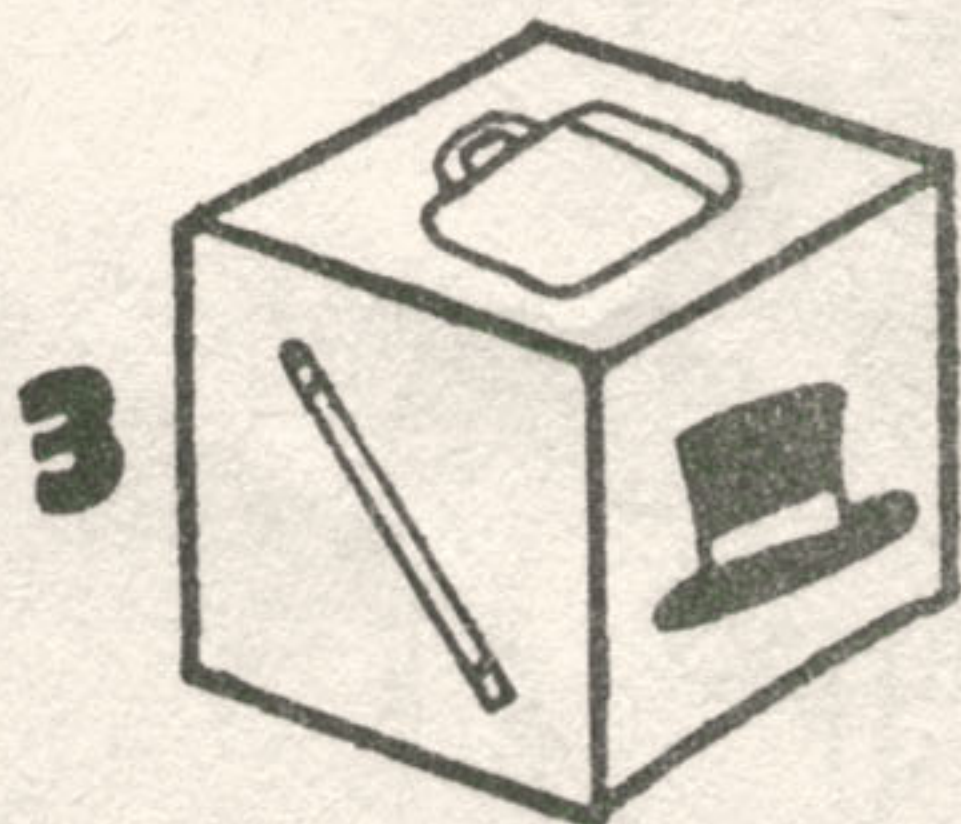
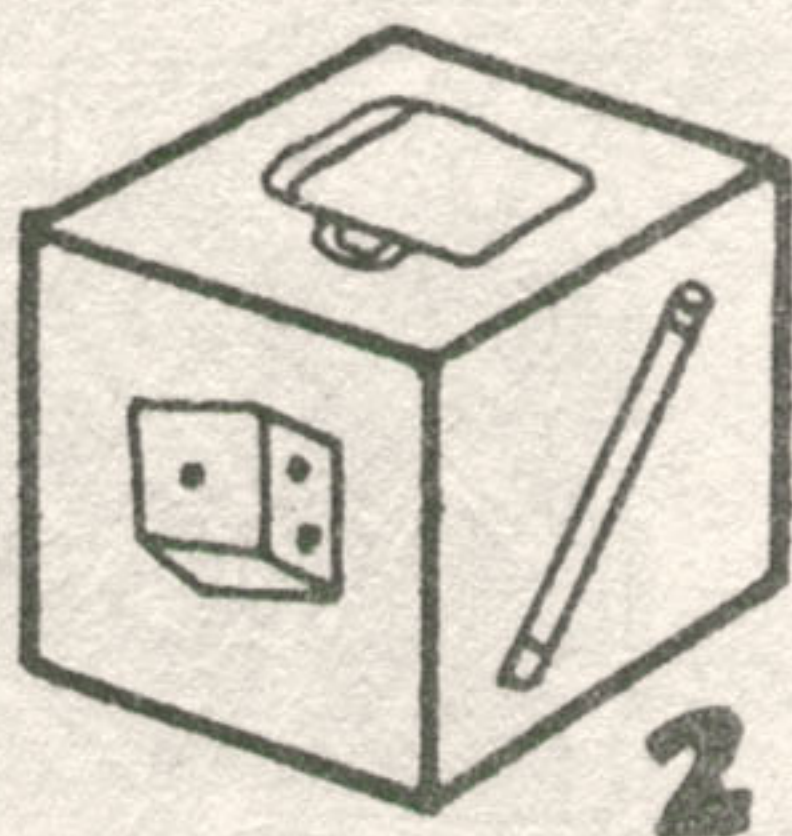
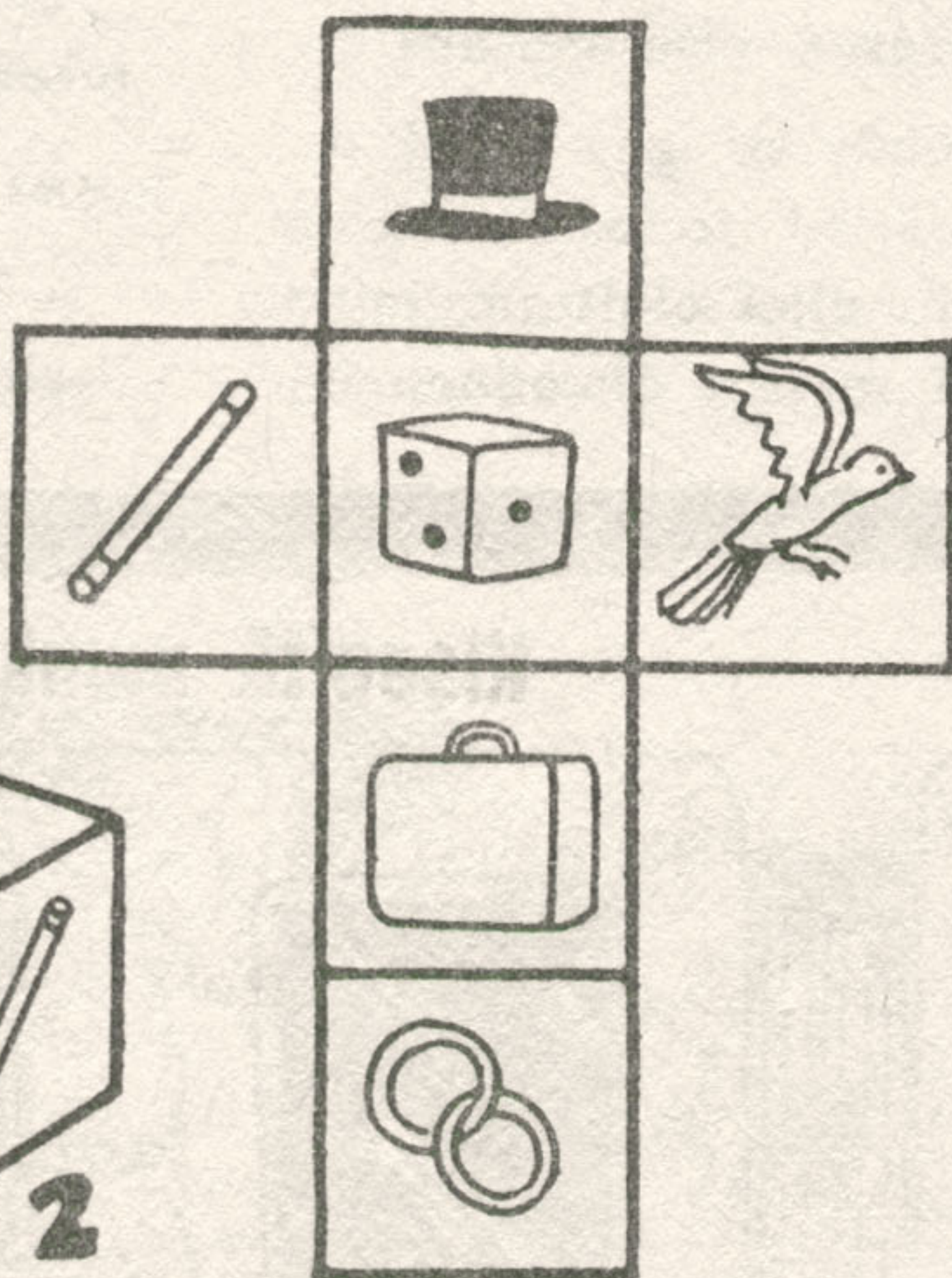
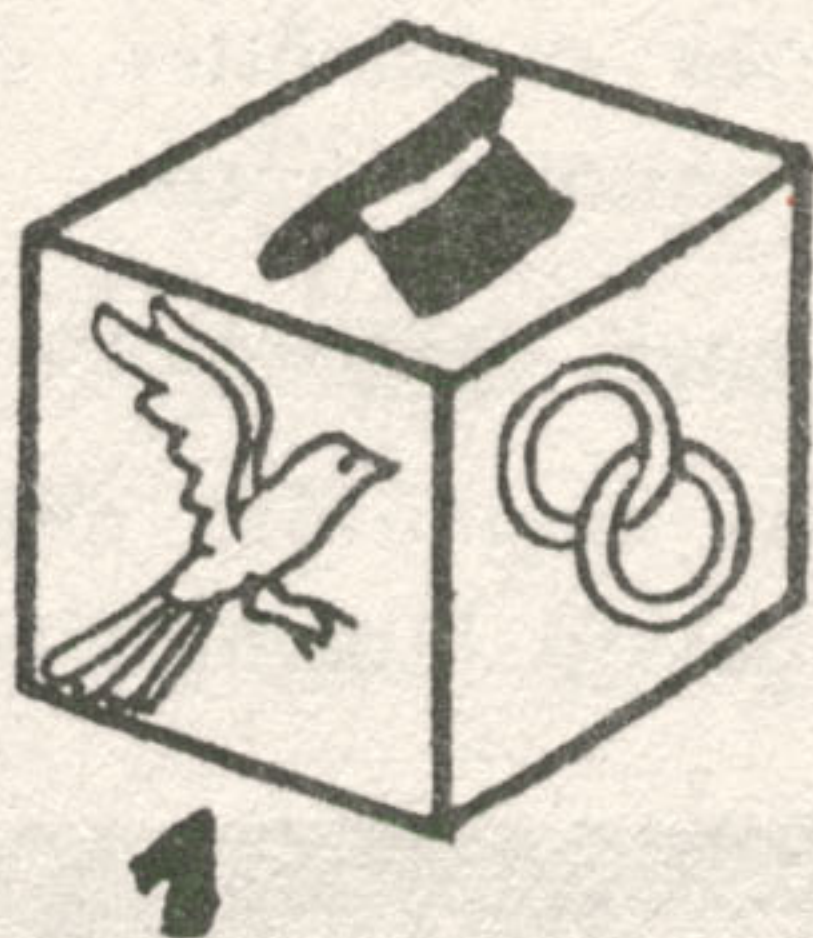
– Ha megnövök, nekem is
ilyen hosszú lábam lesz?

Kisegítő munkaerő

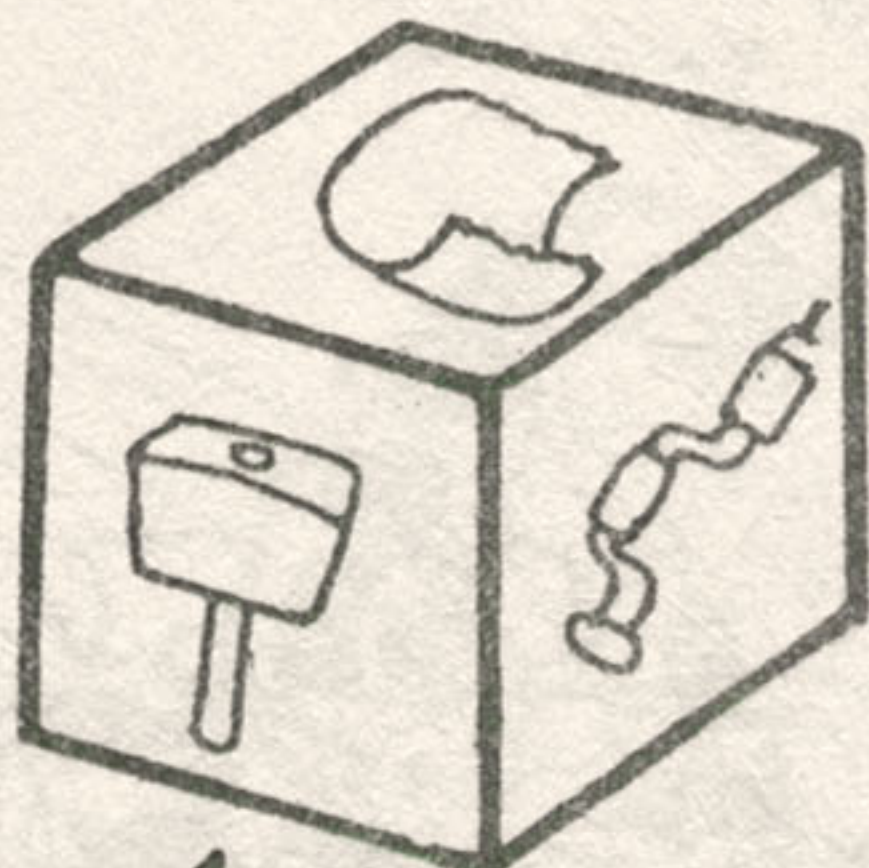

A kiterített ábra melyik kockához tartozik?

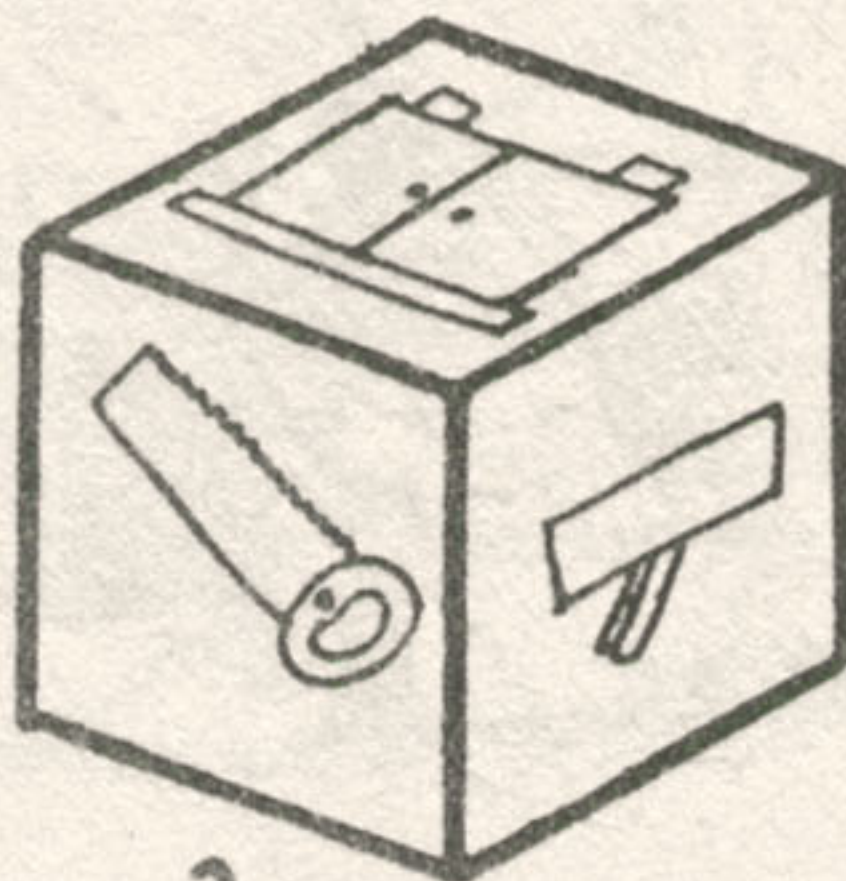

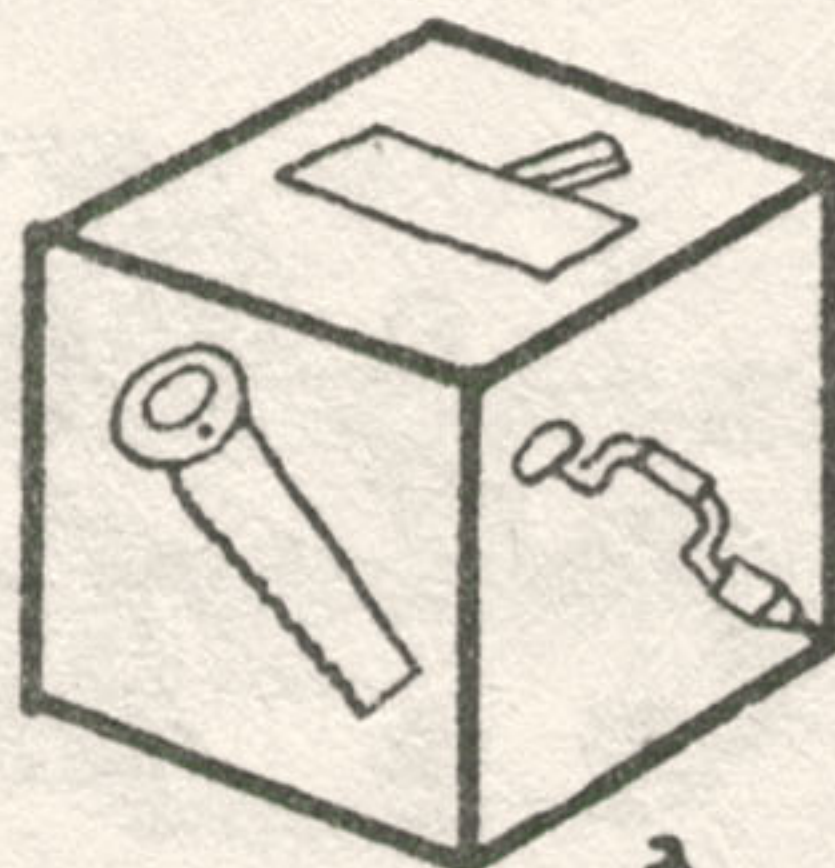
Csak egy kocka felel meg a hálózathak. Melyik ?

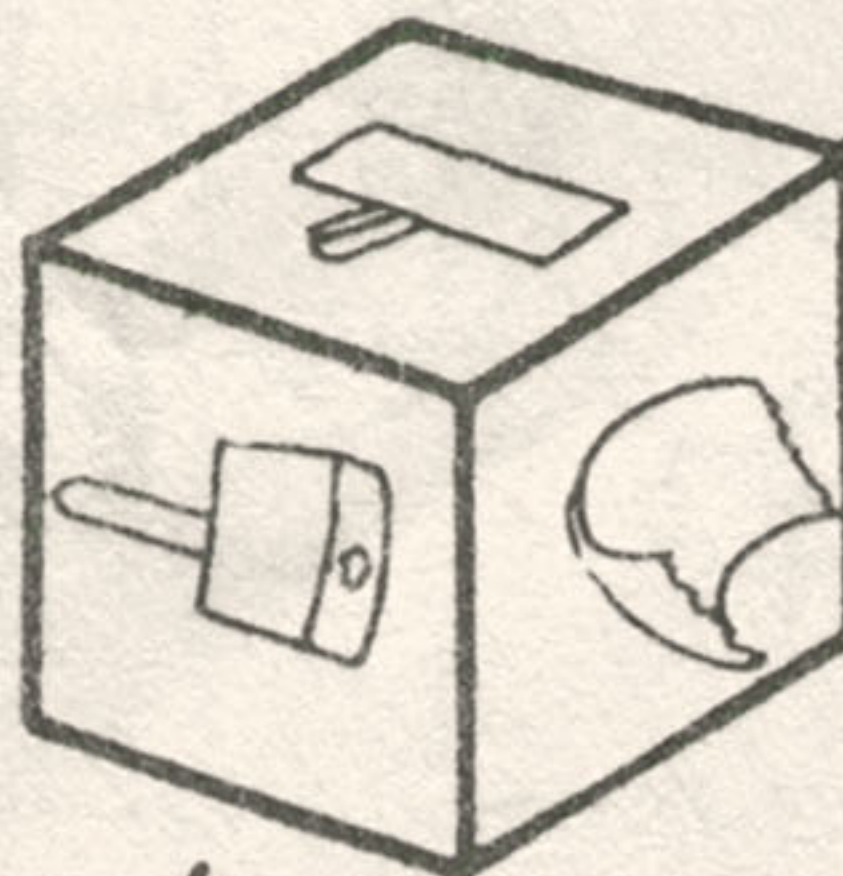
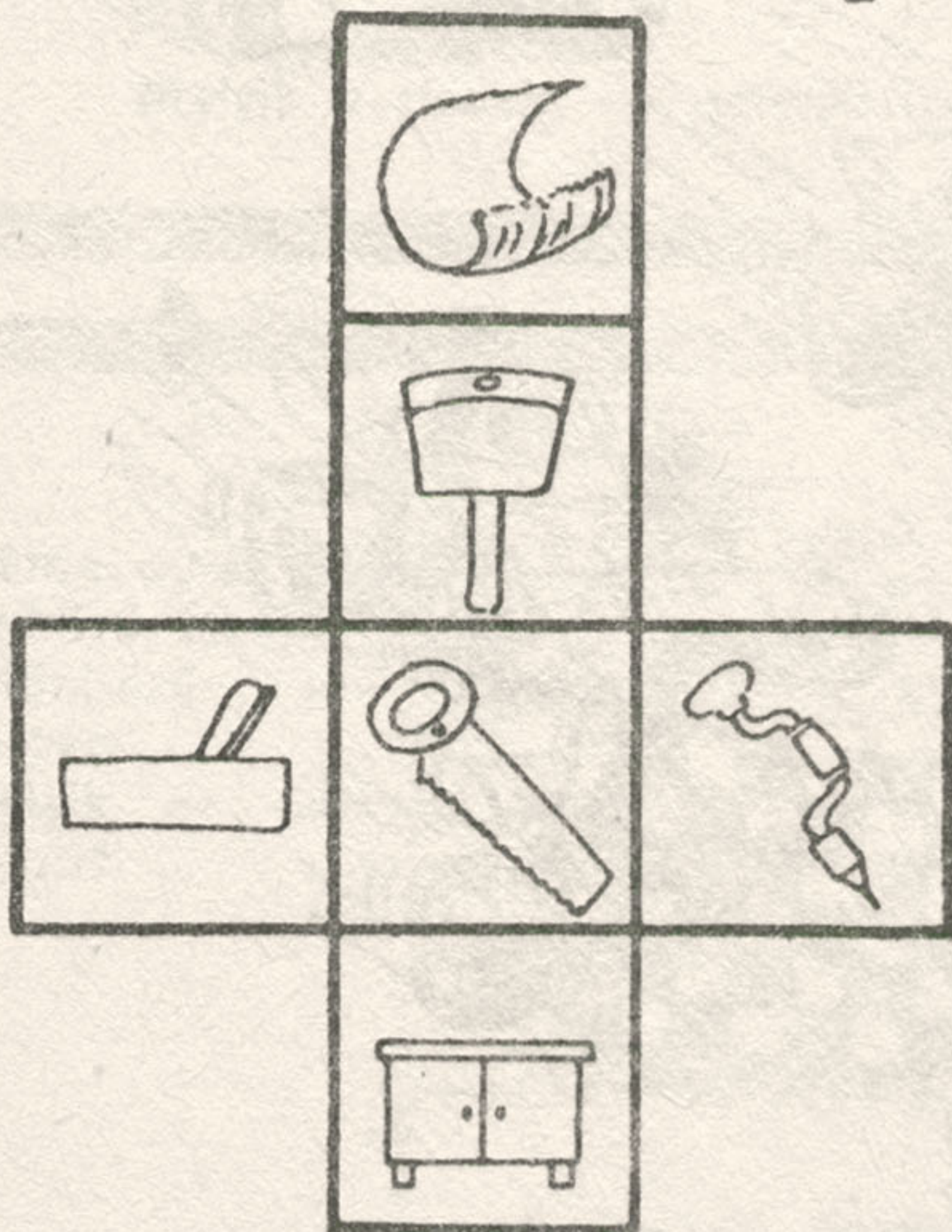
1

2

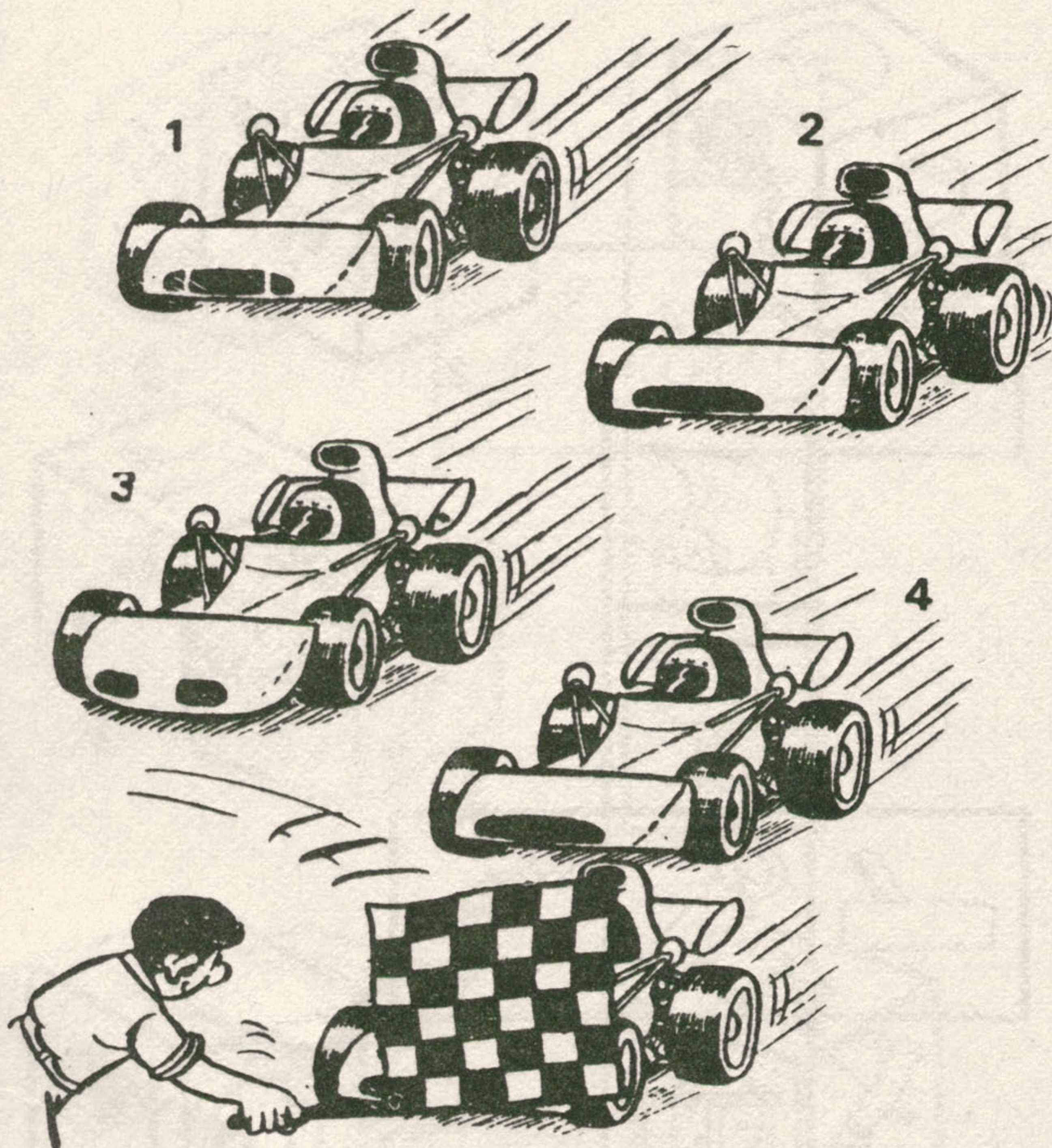
3

4

Autós fejtörők

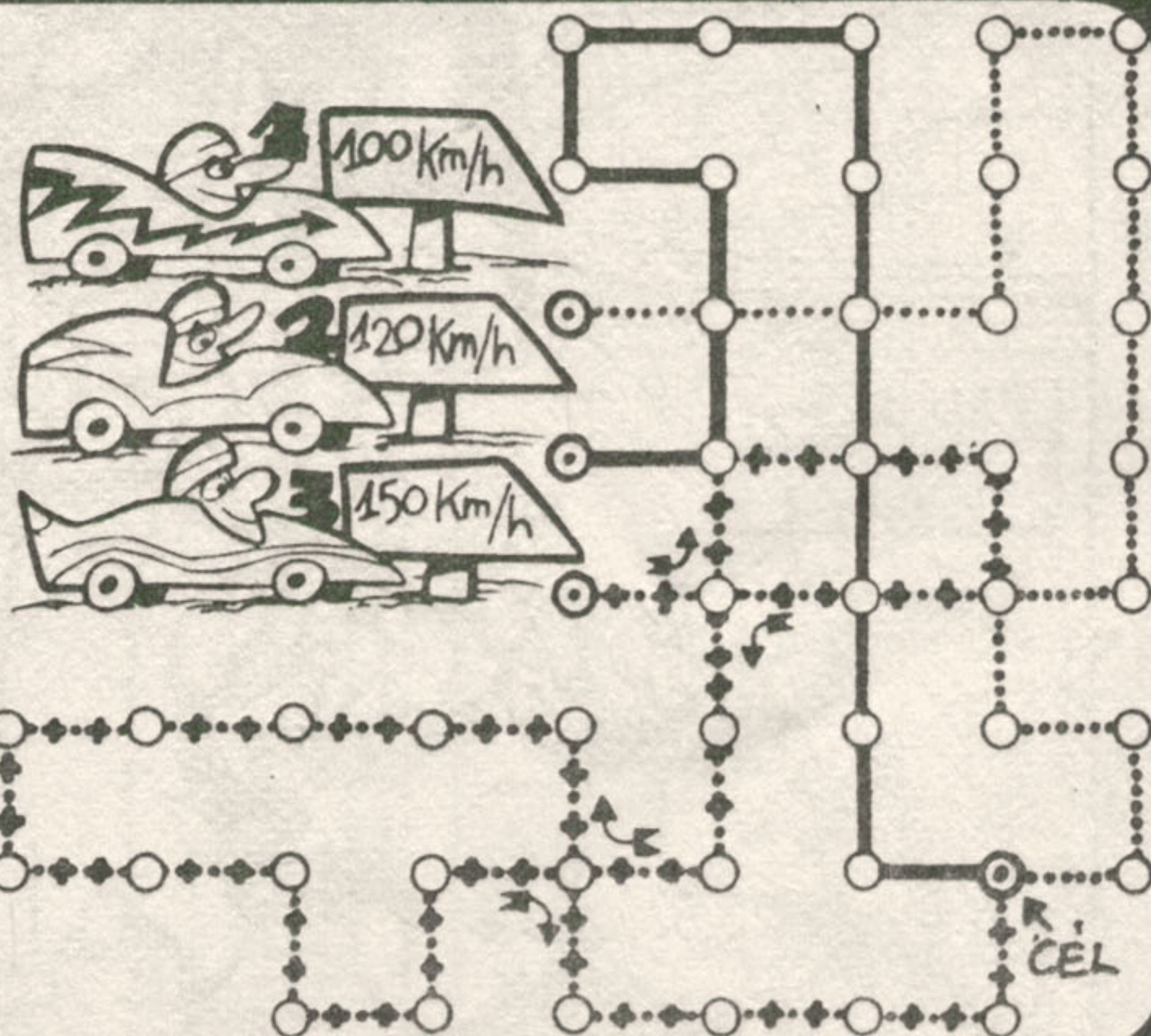
Melyik autó győzött?

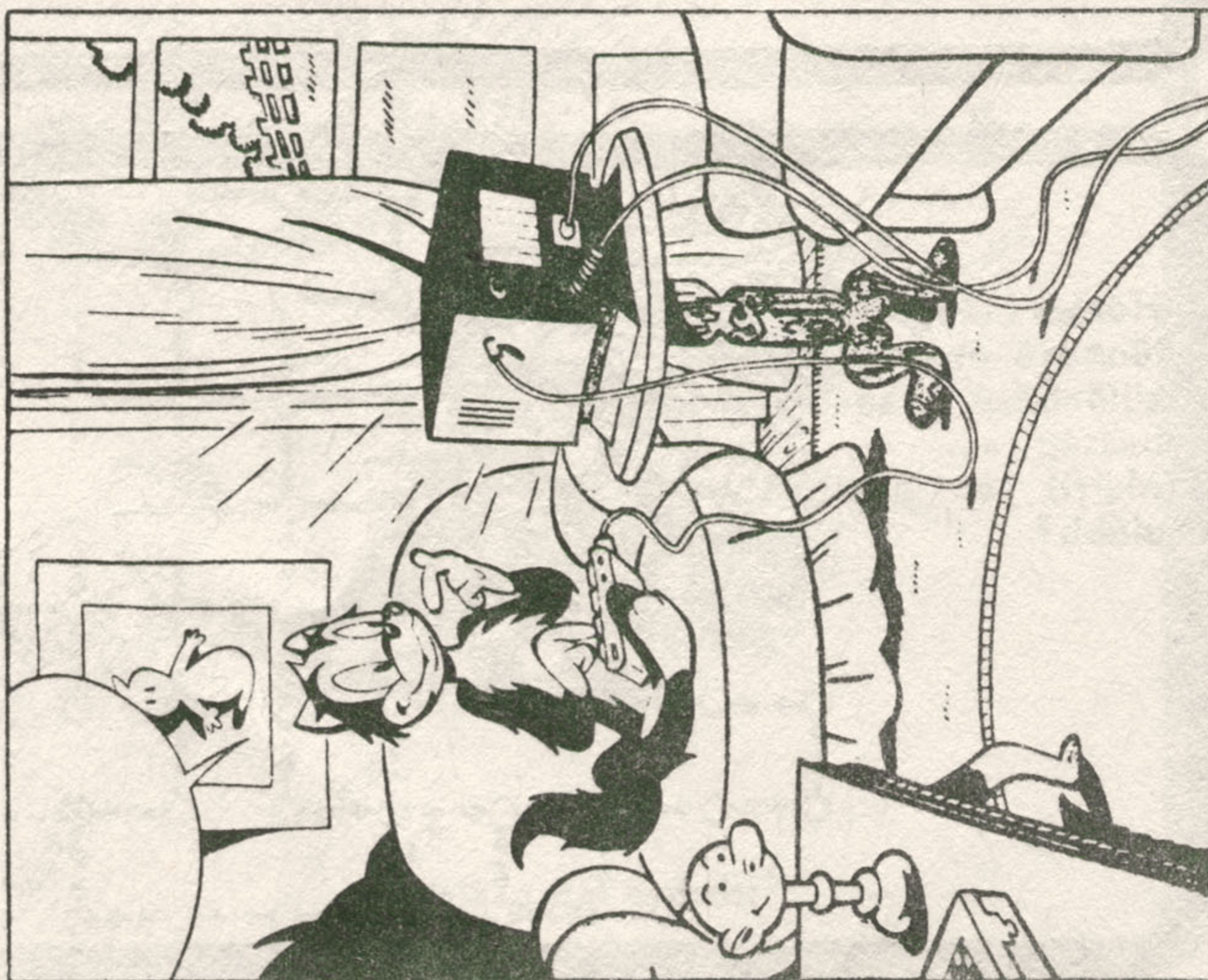

Melyik a sisakja — amelyiknek nincs párja?

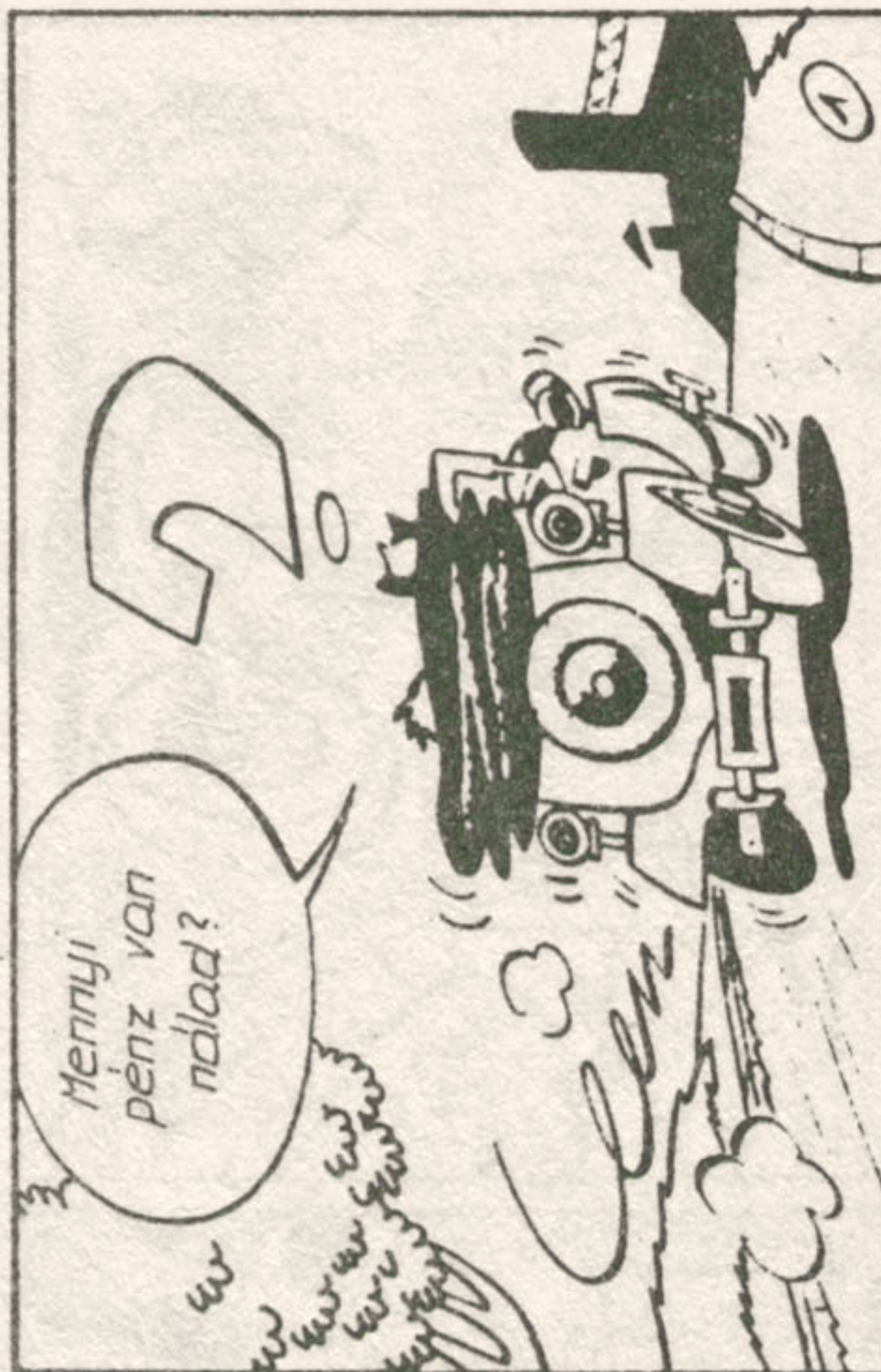
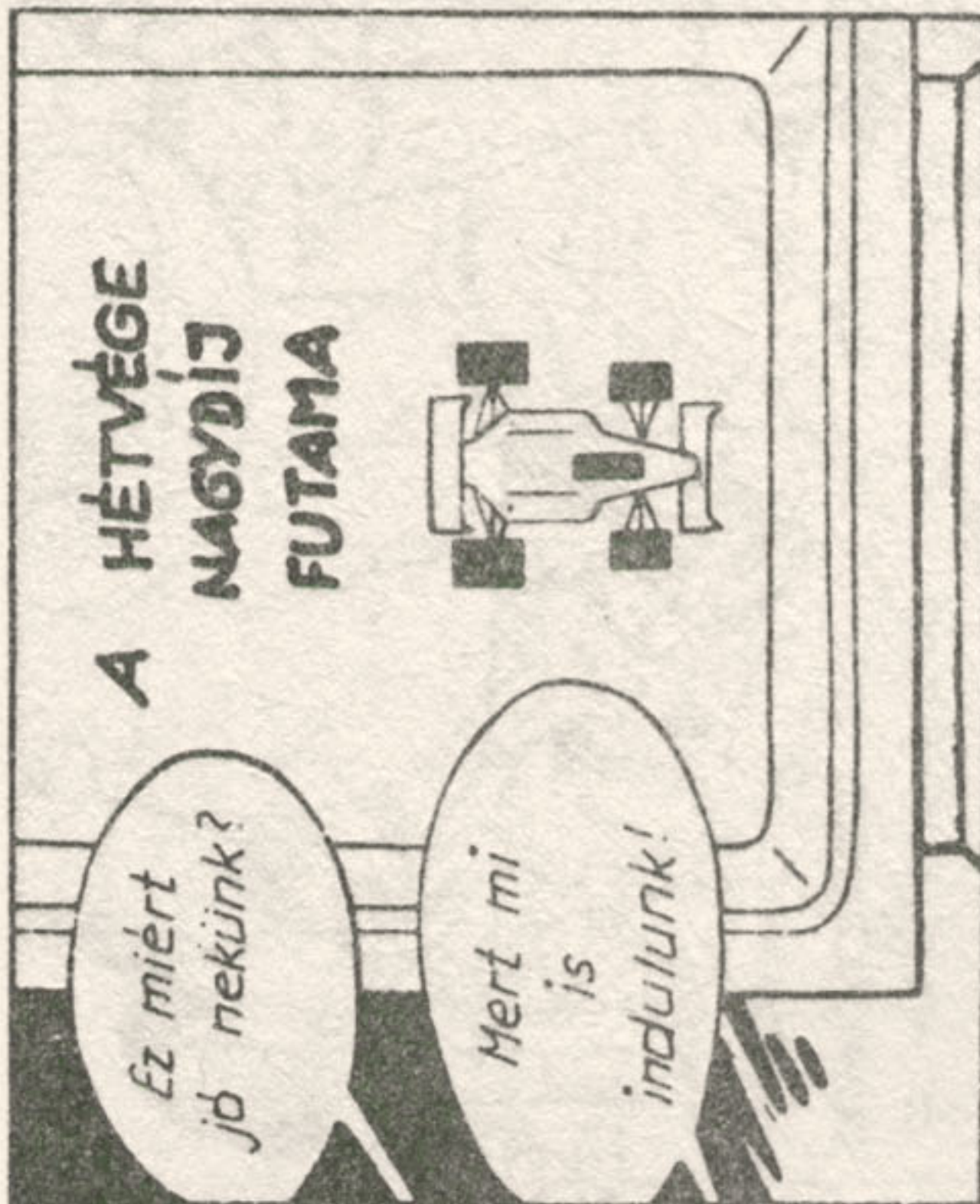
Három autó, különböző útvonal, különböző sebesség...
Melyik ér oda előbb?

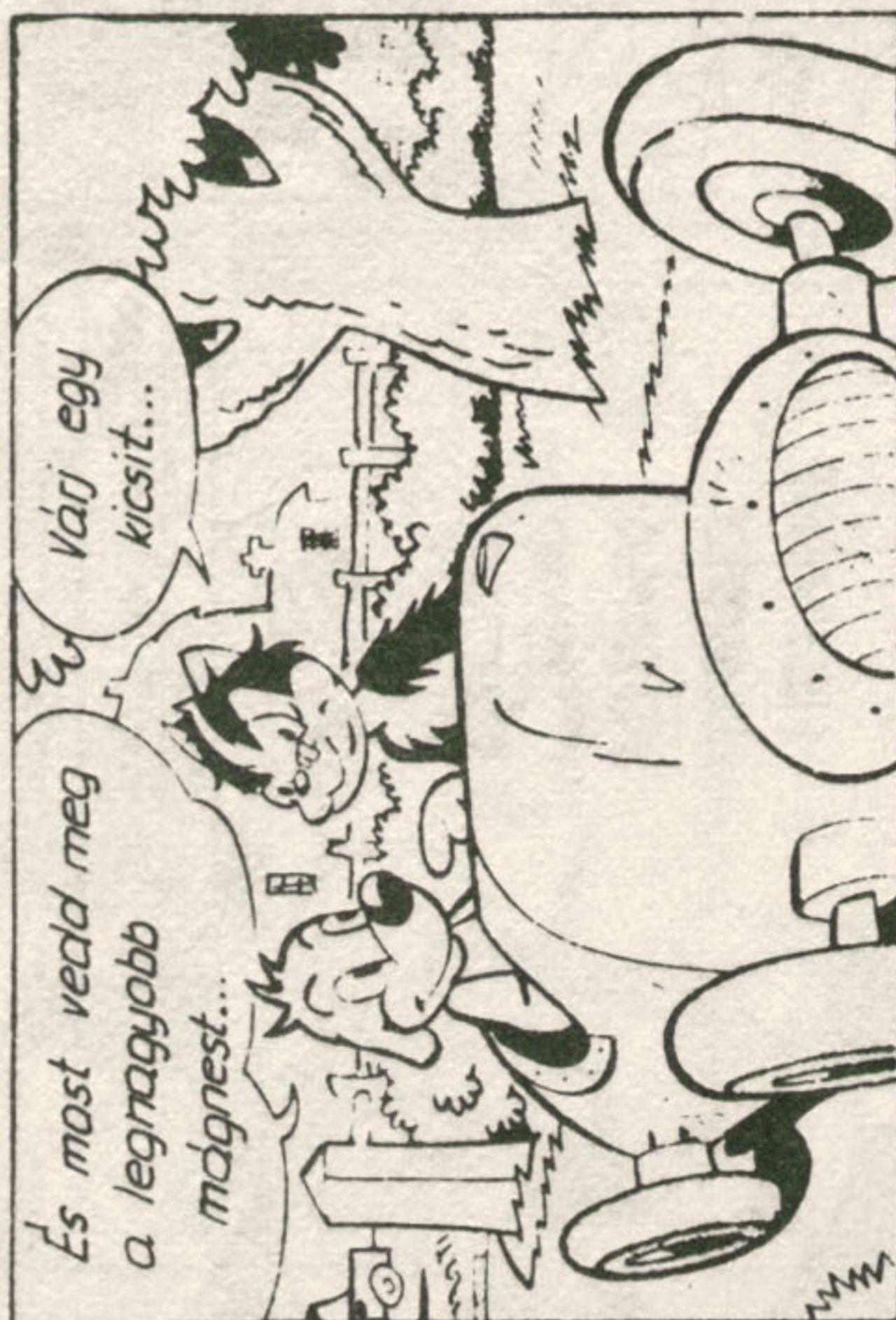
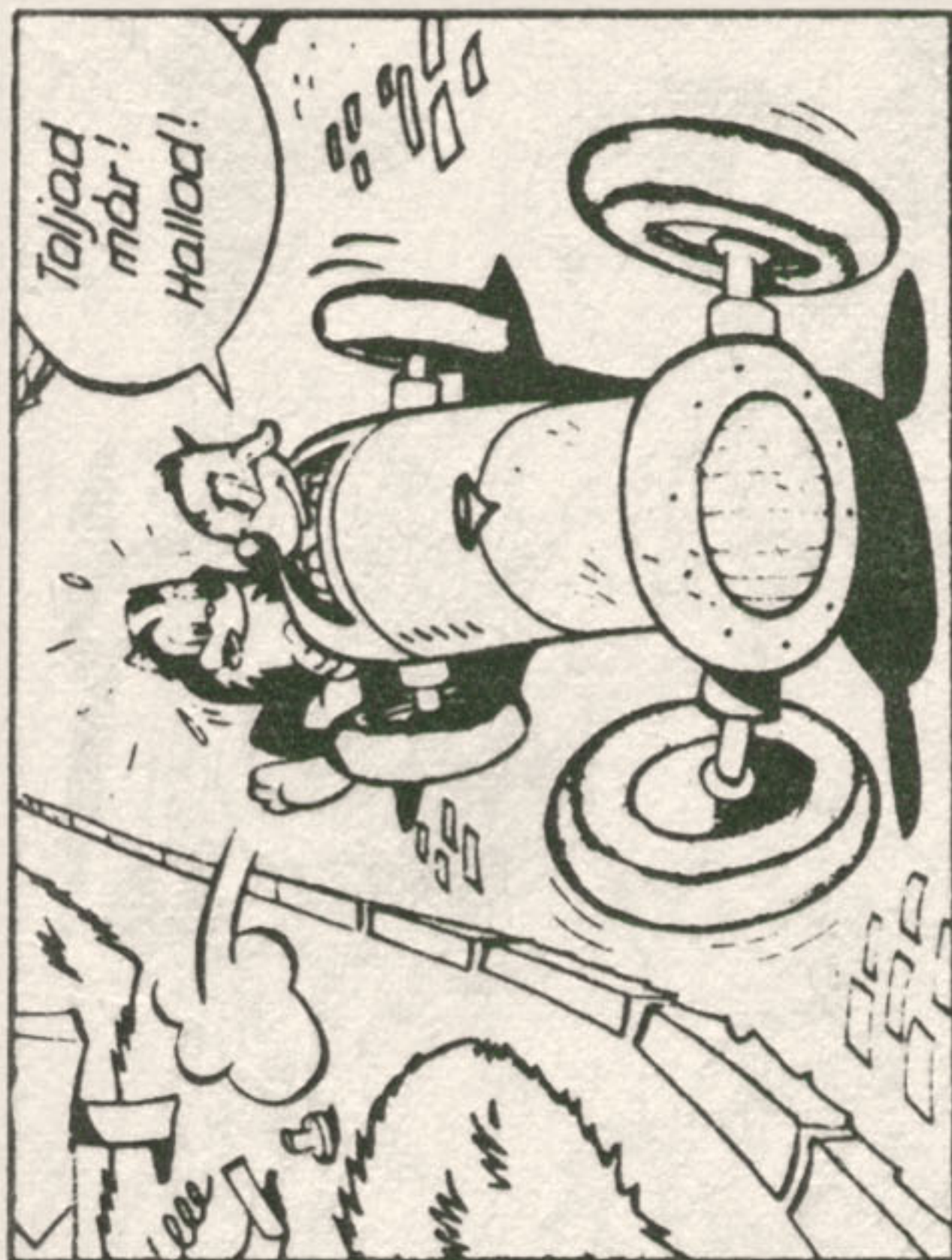

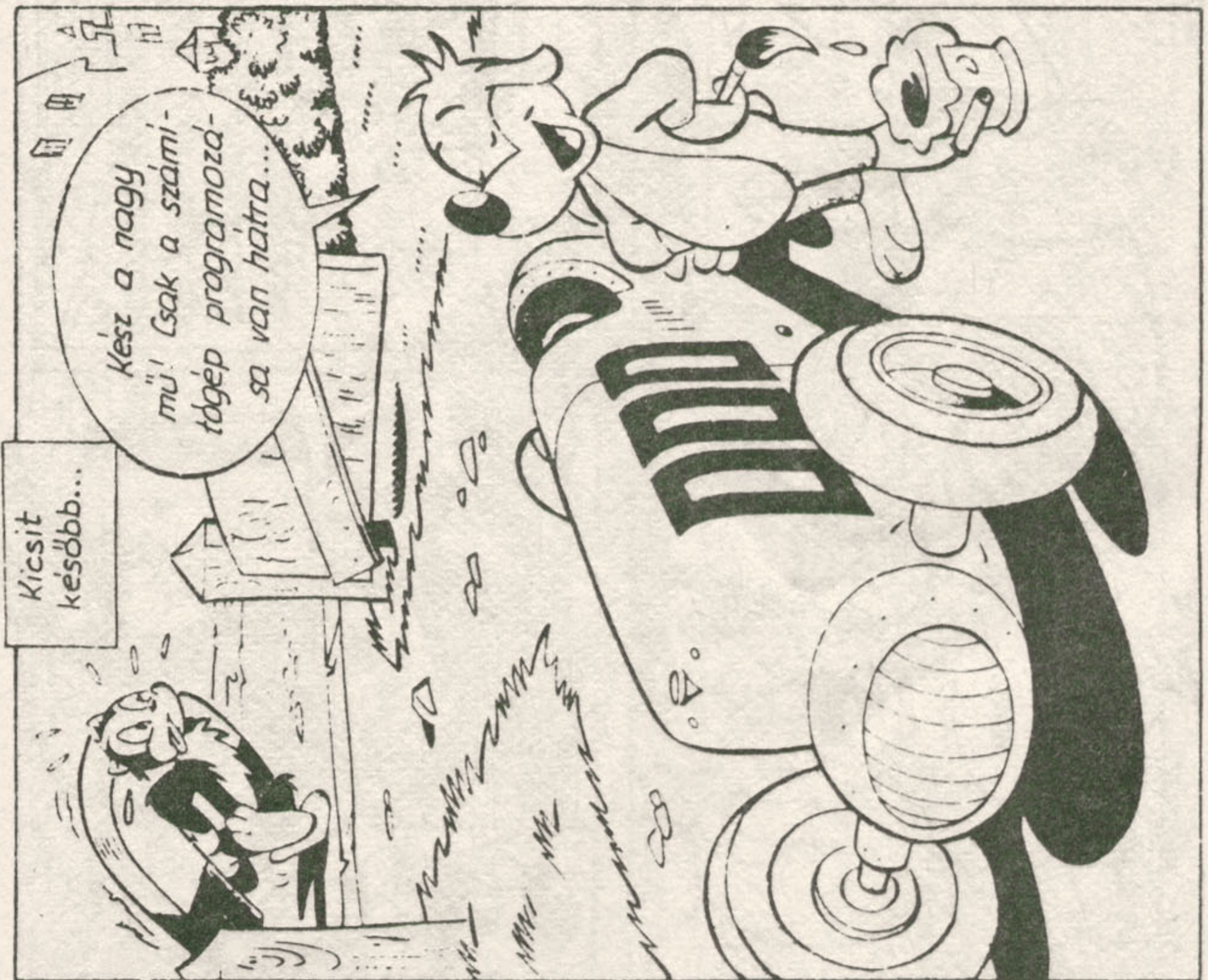
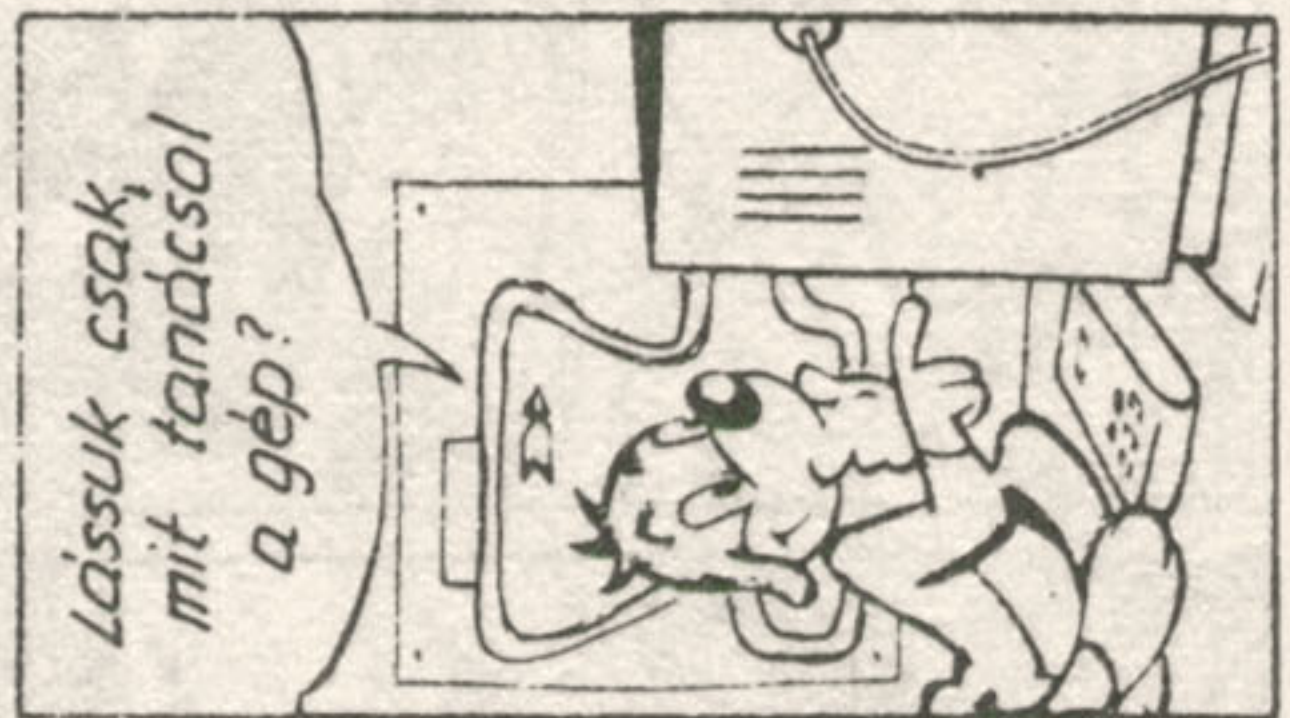
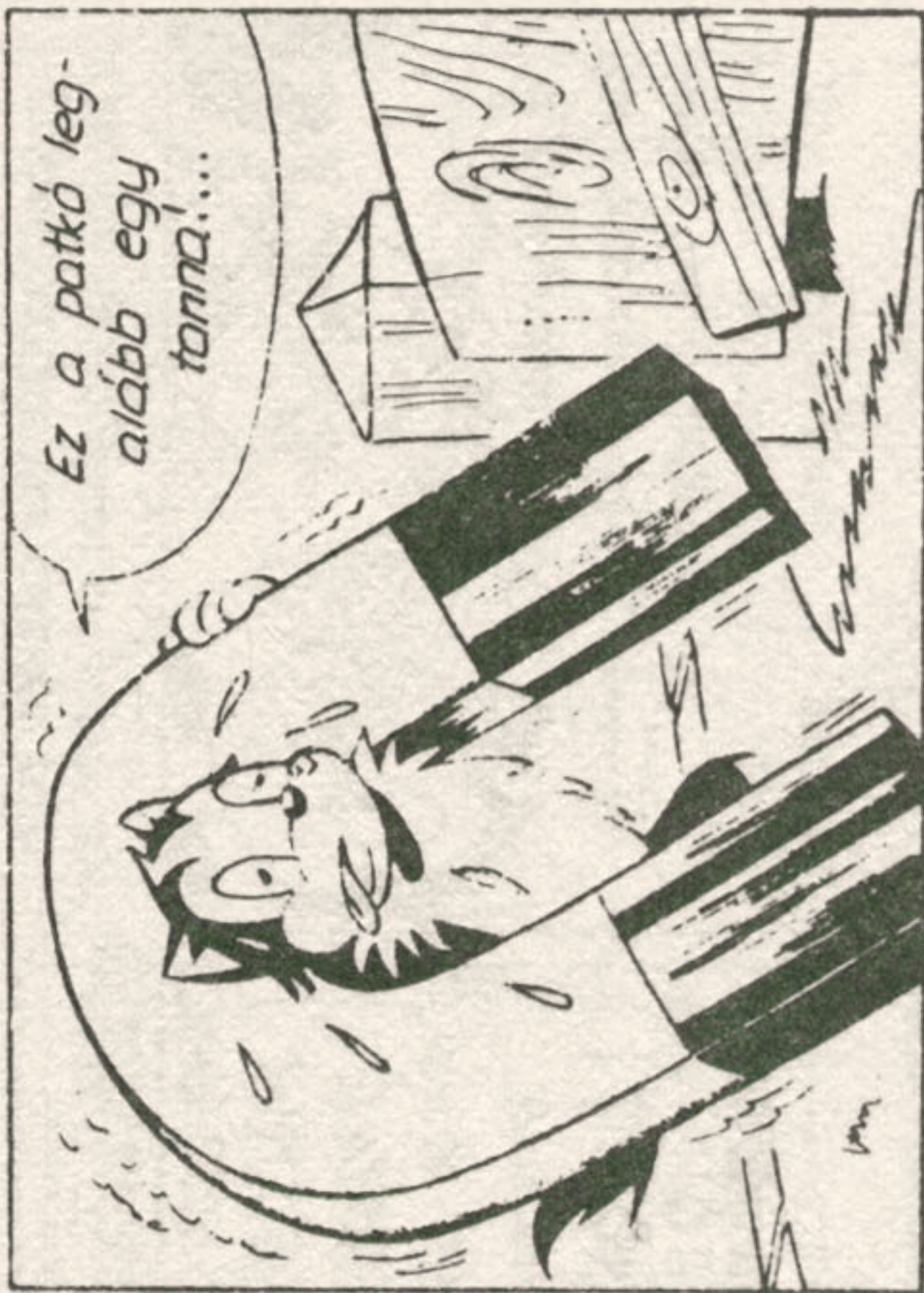

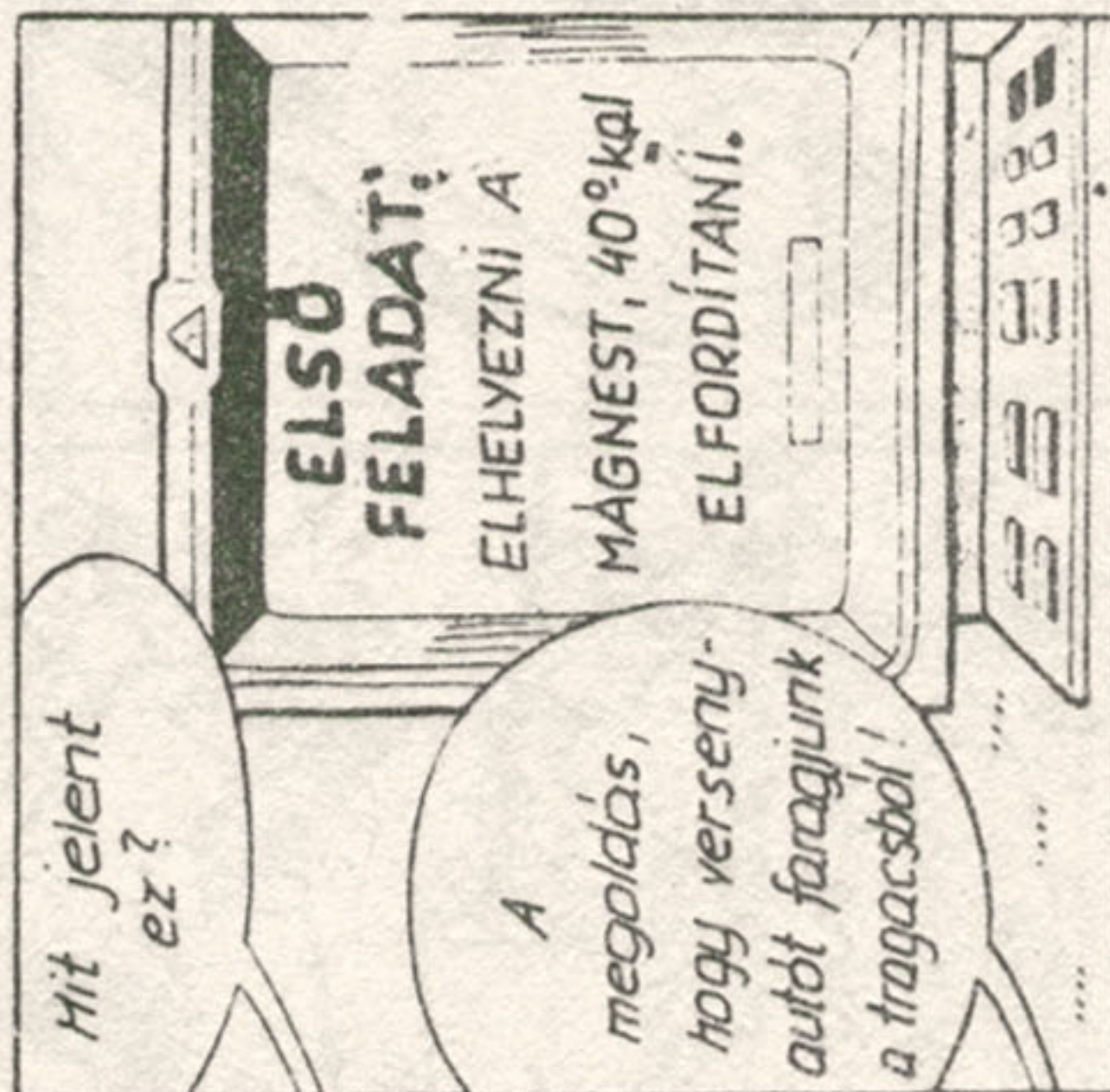
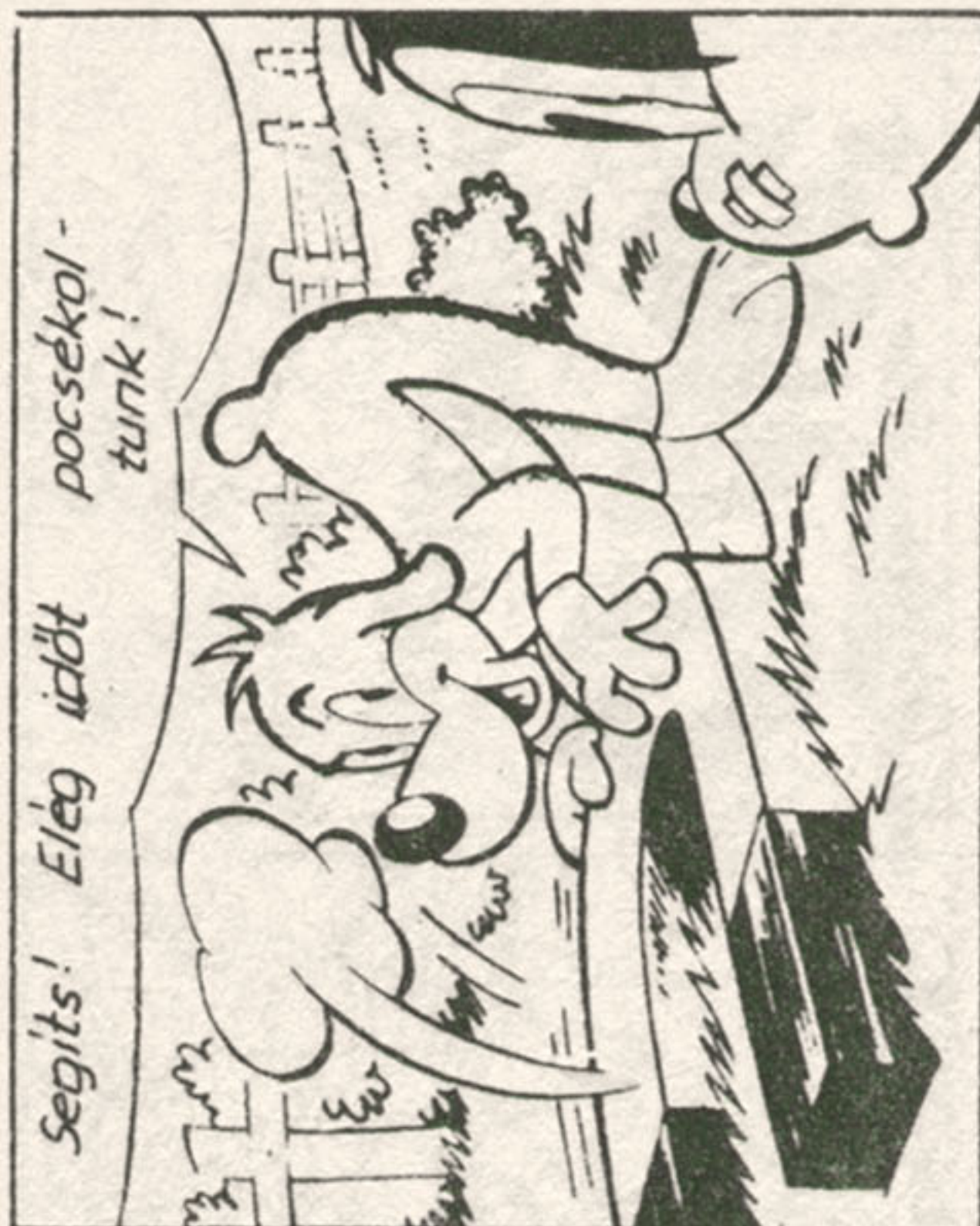
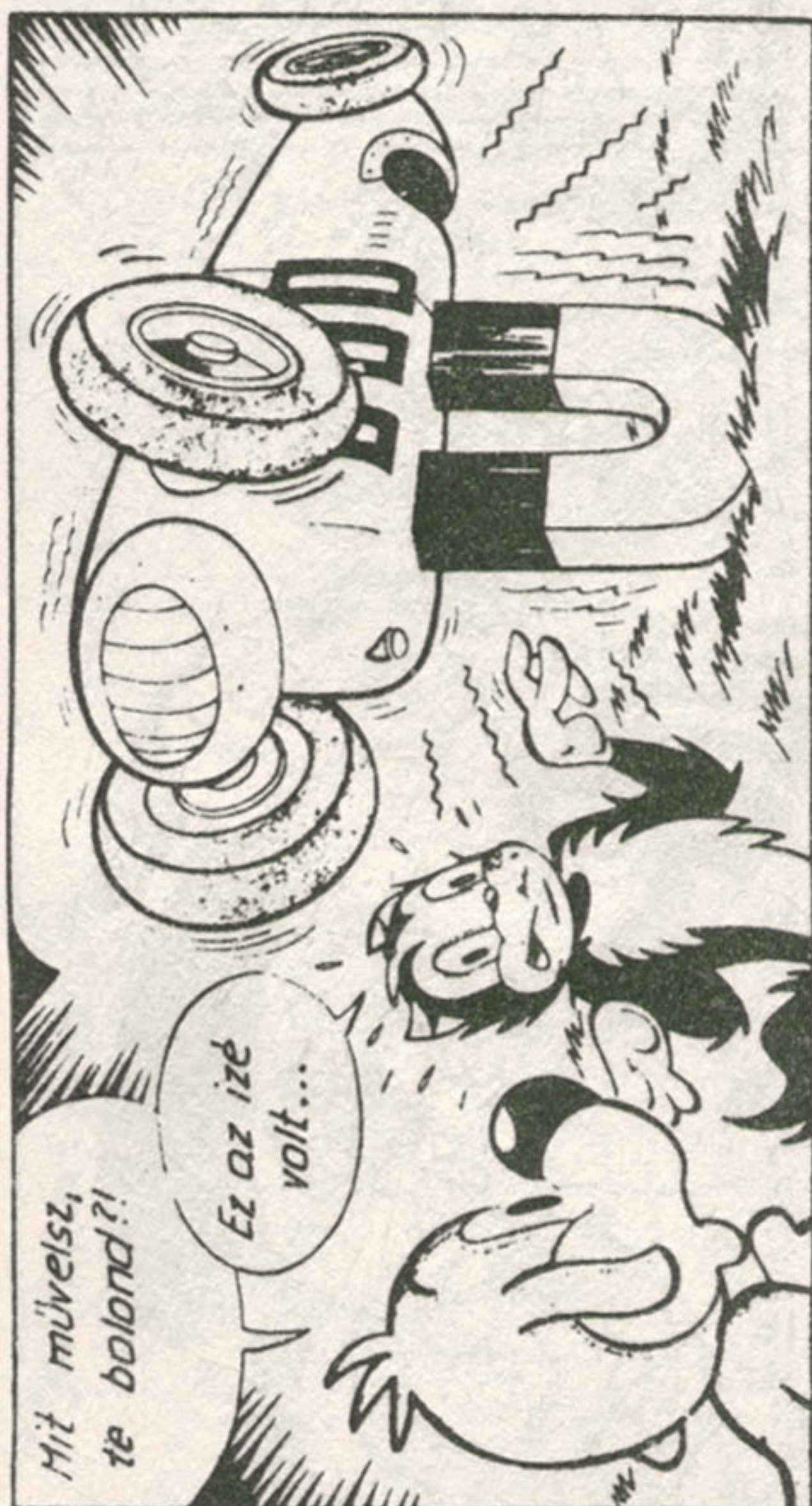

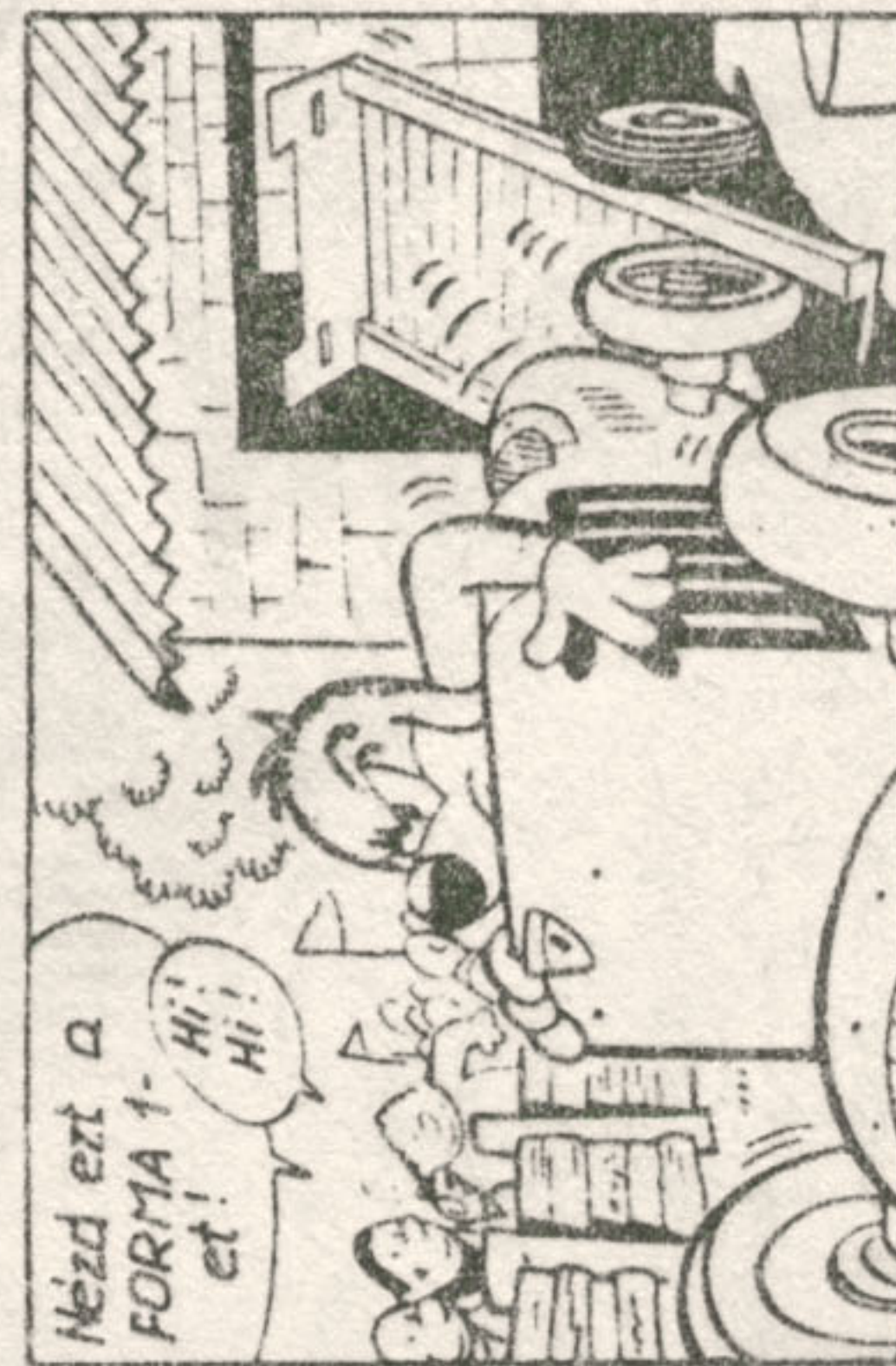
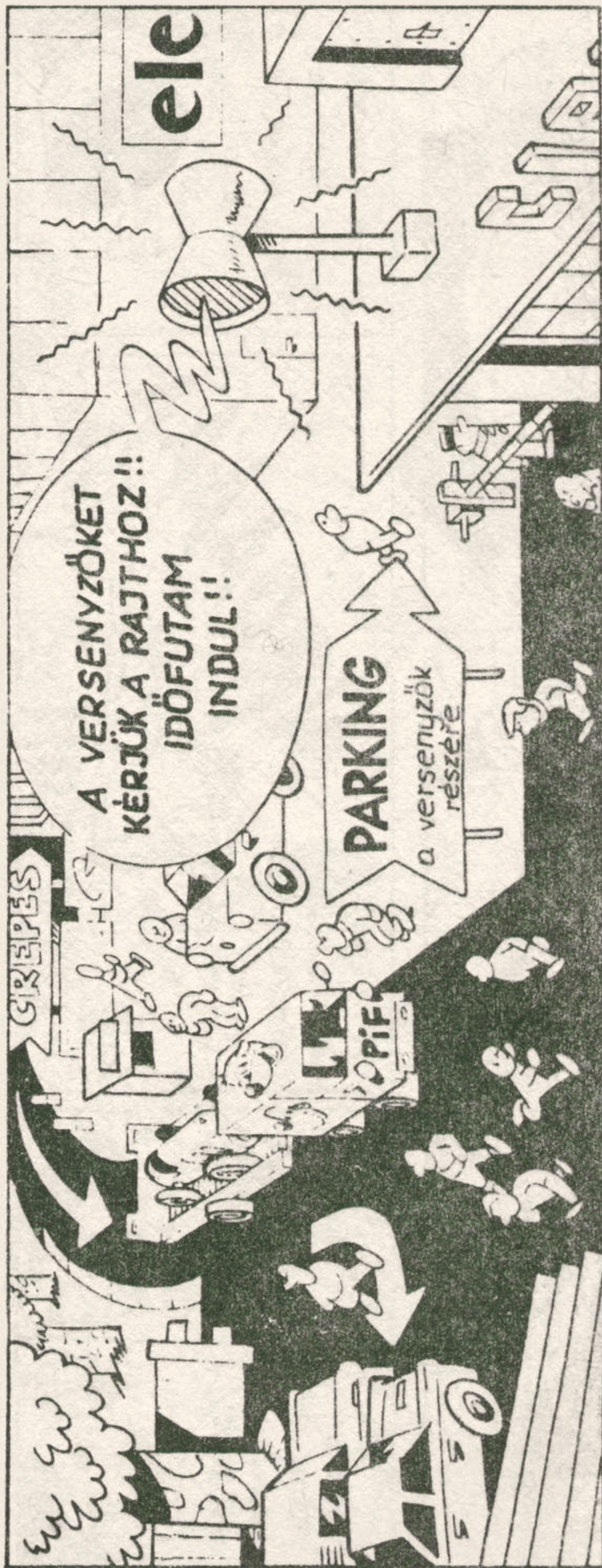

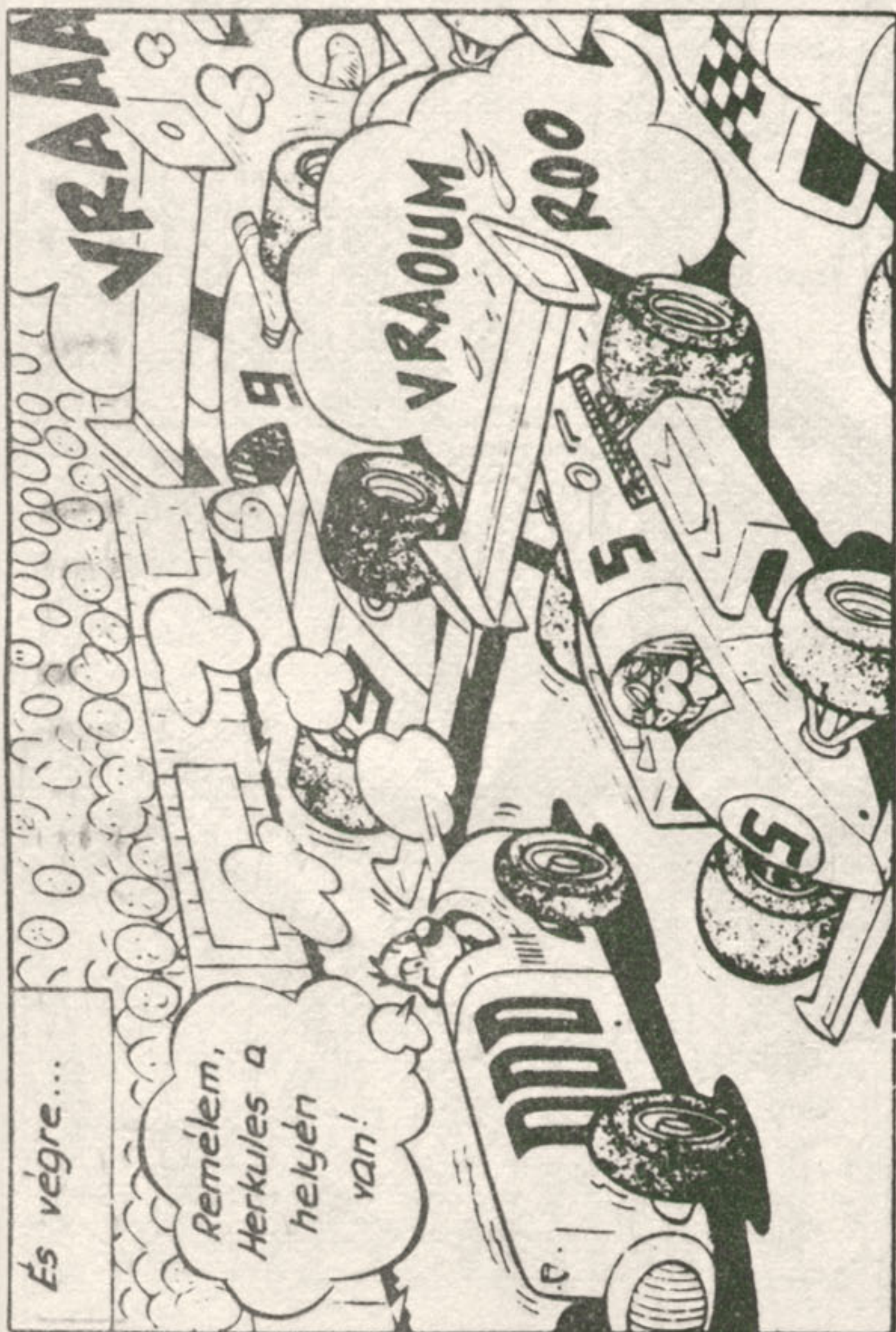
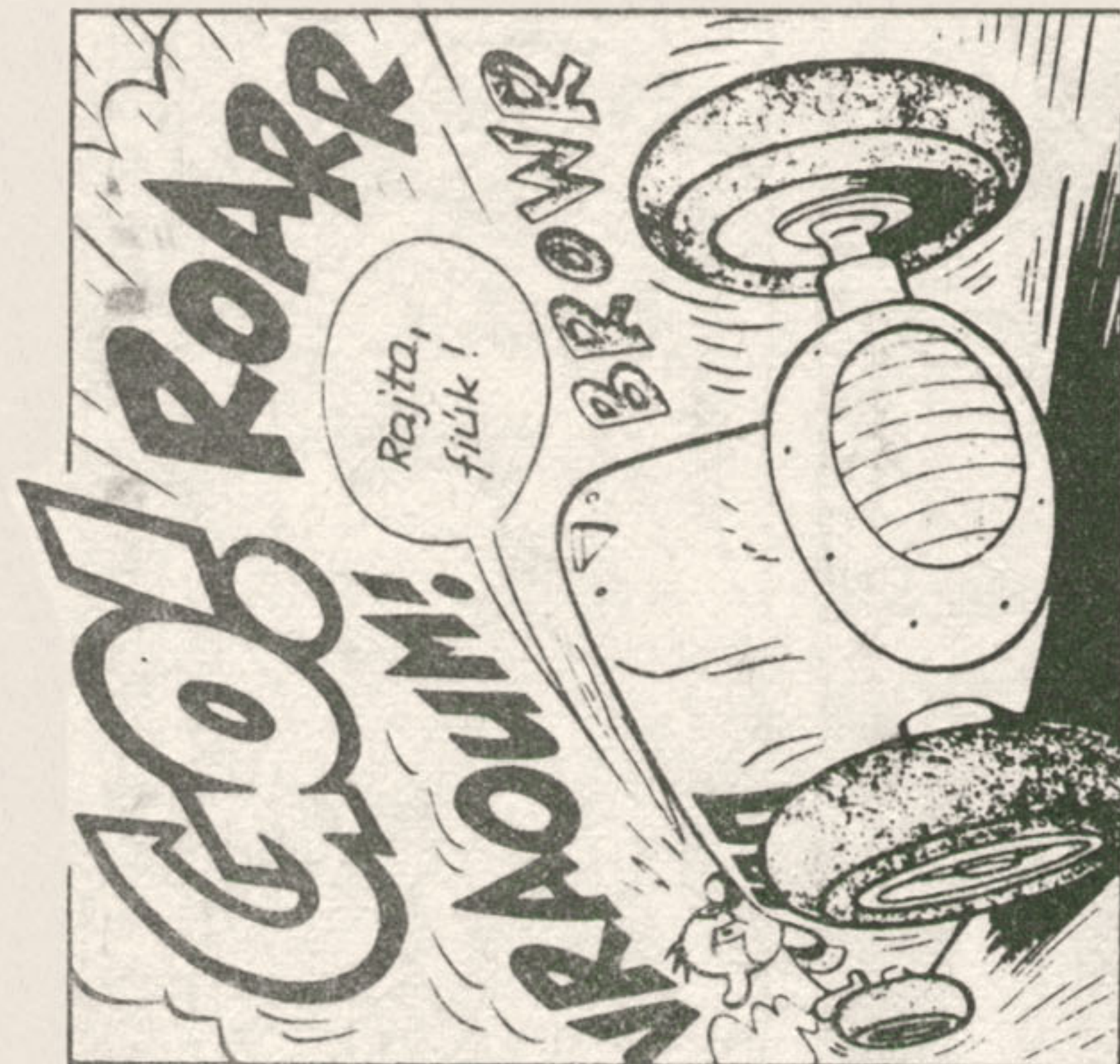

Az igazi versenyautók karosszerűen ugyanis műanyagból készül.

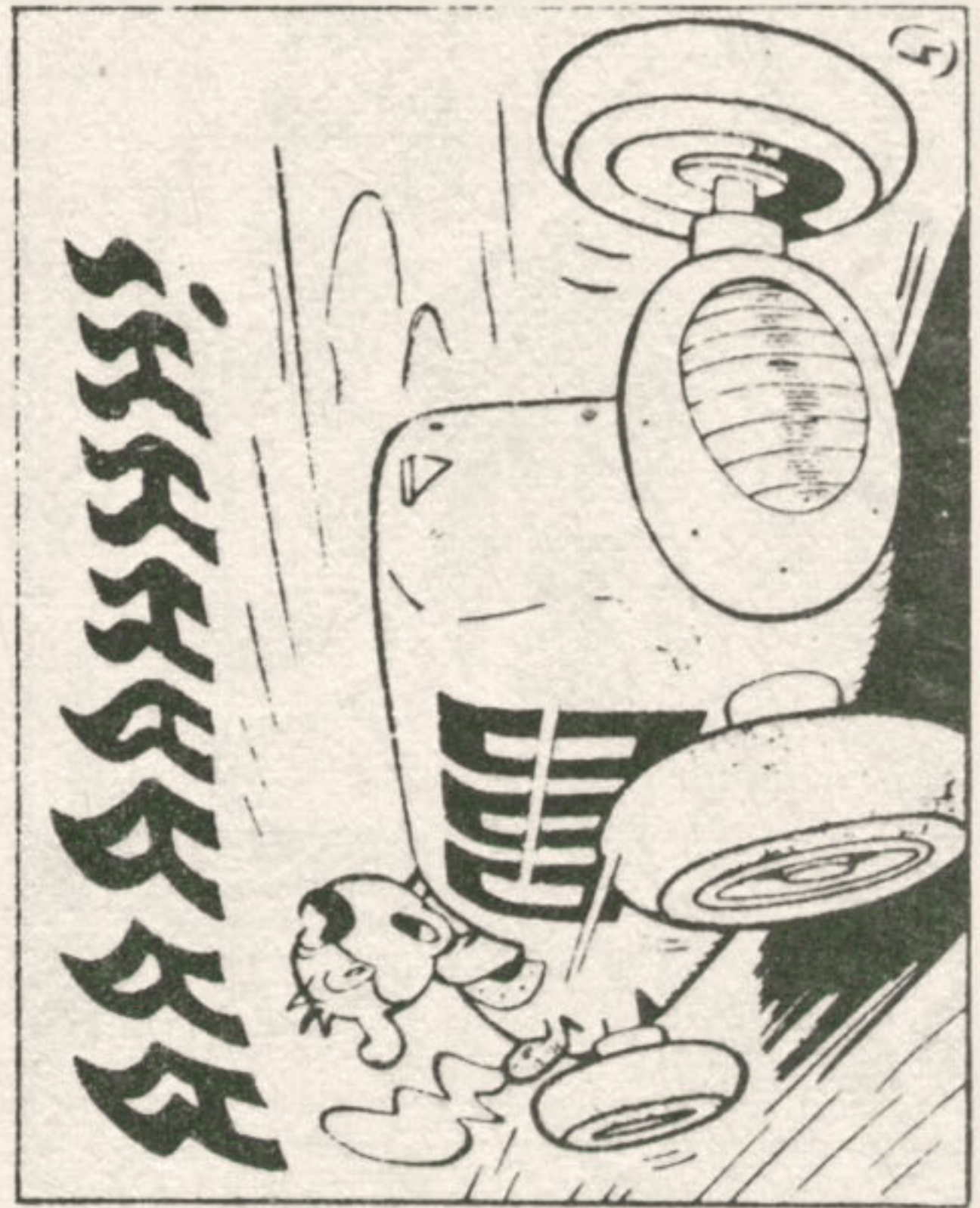
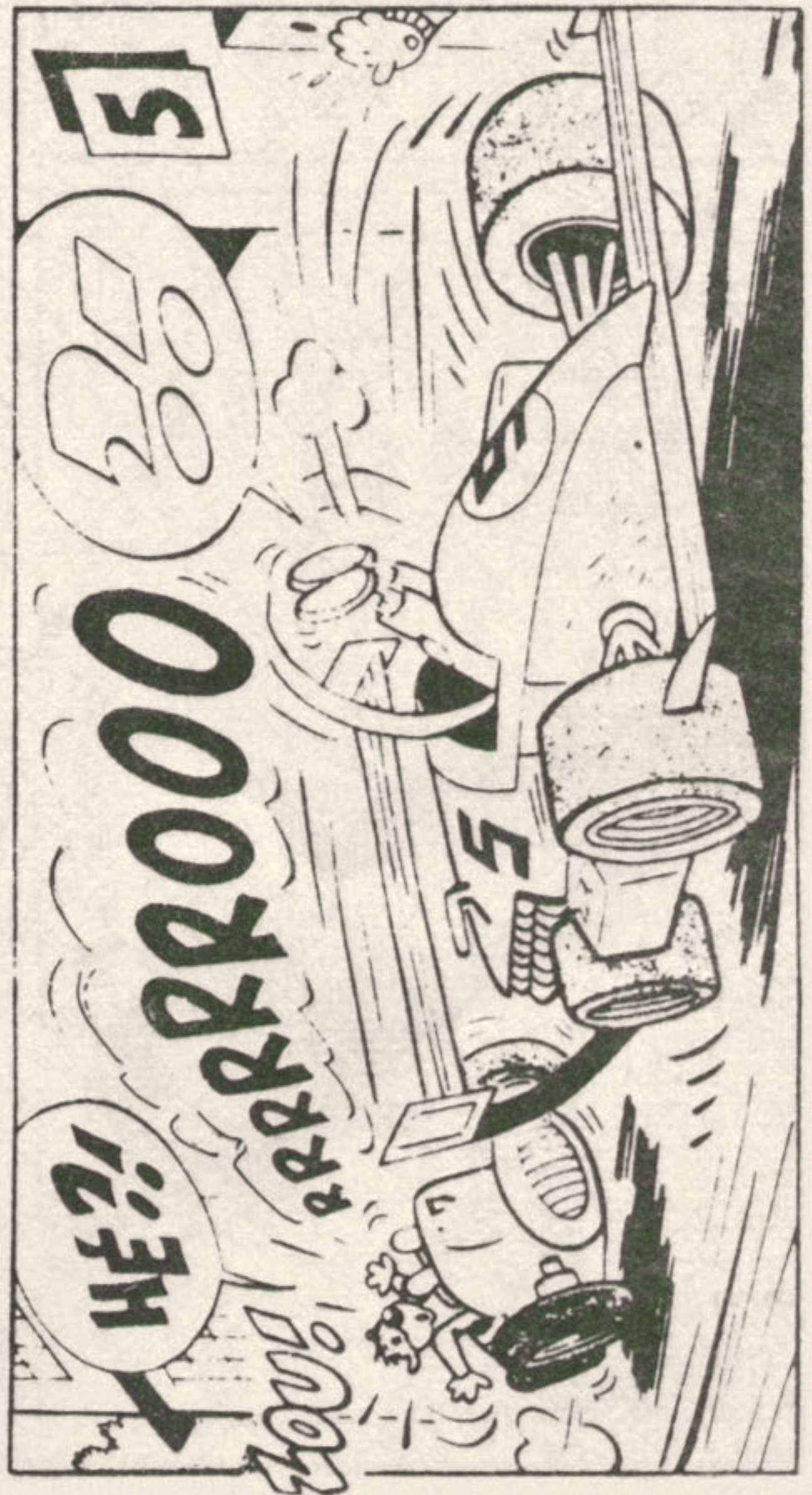
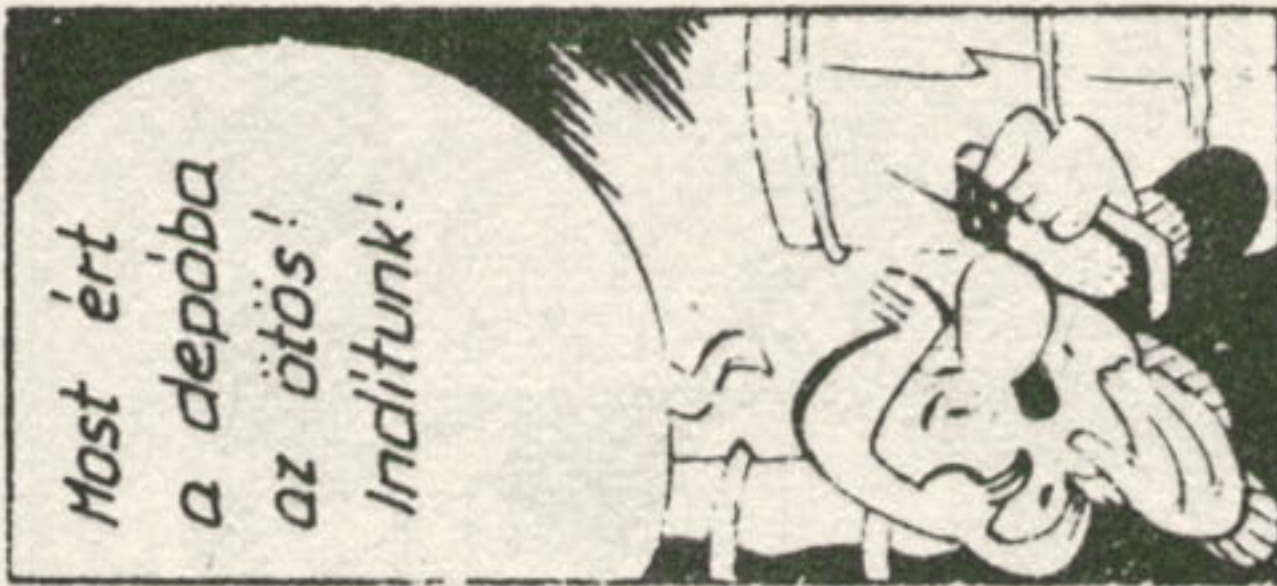

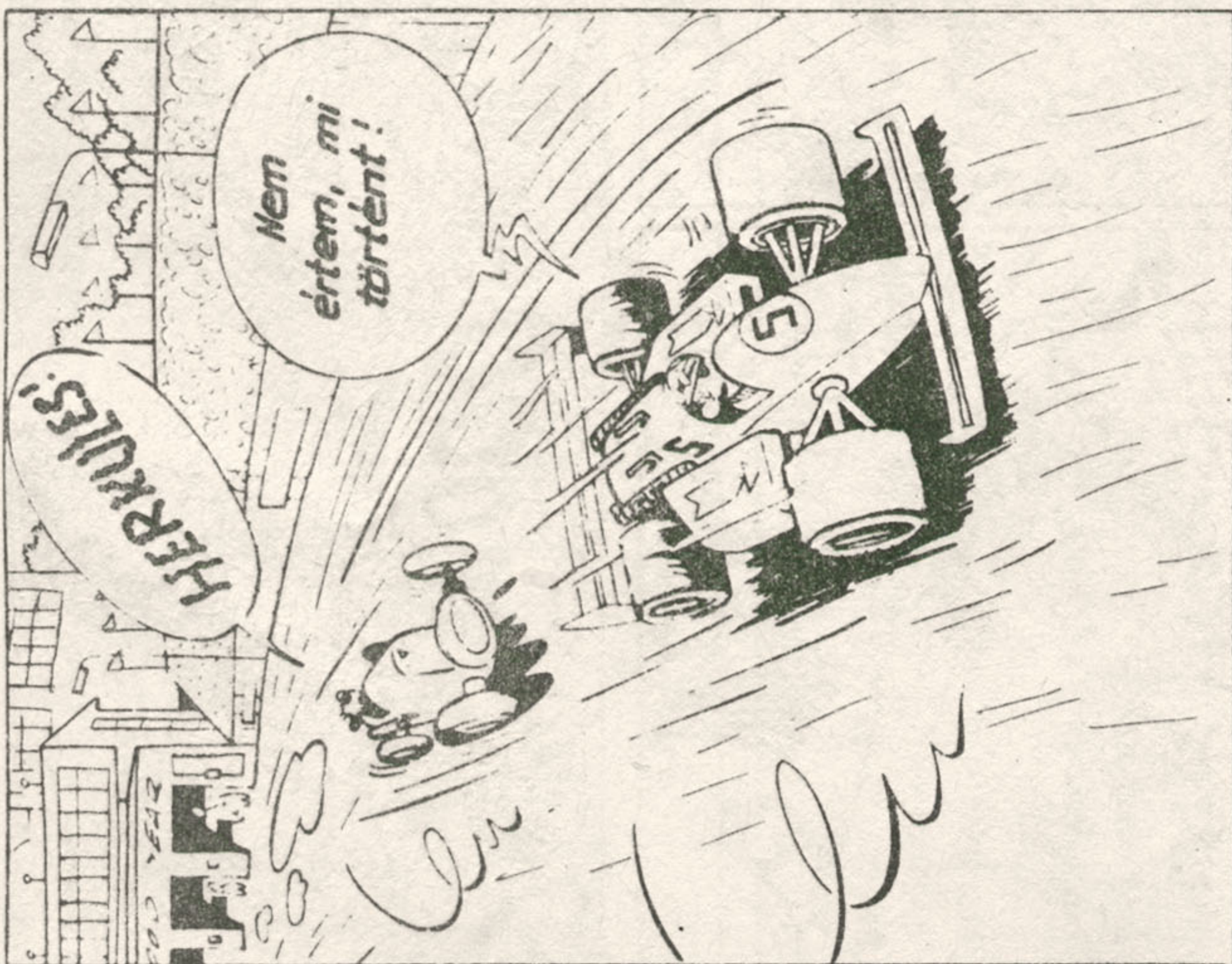
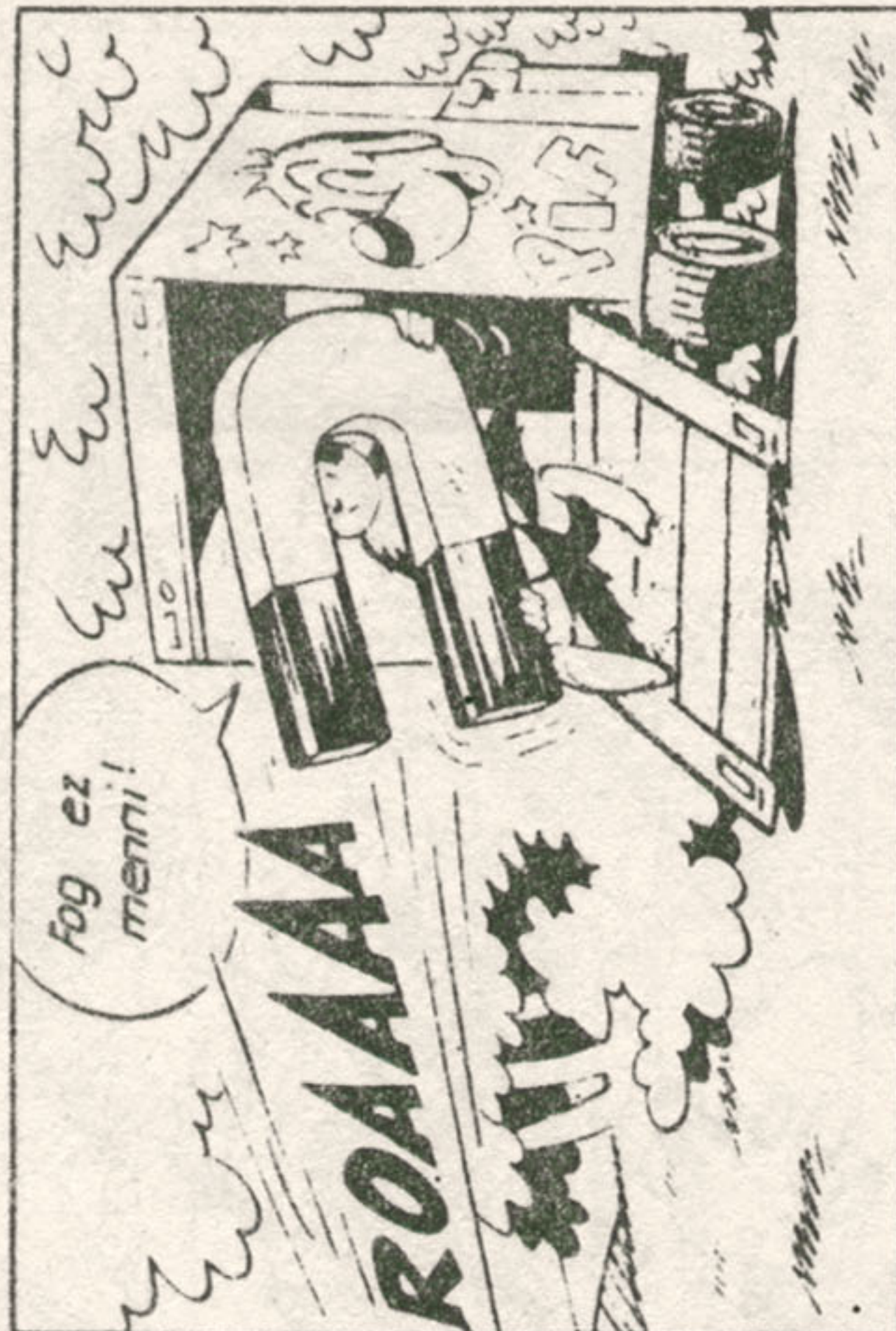
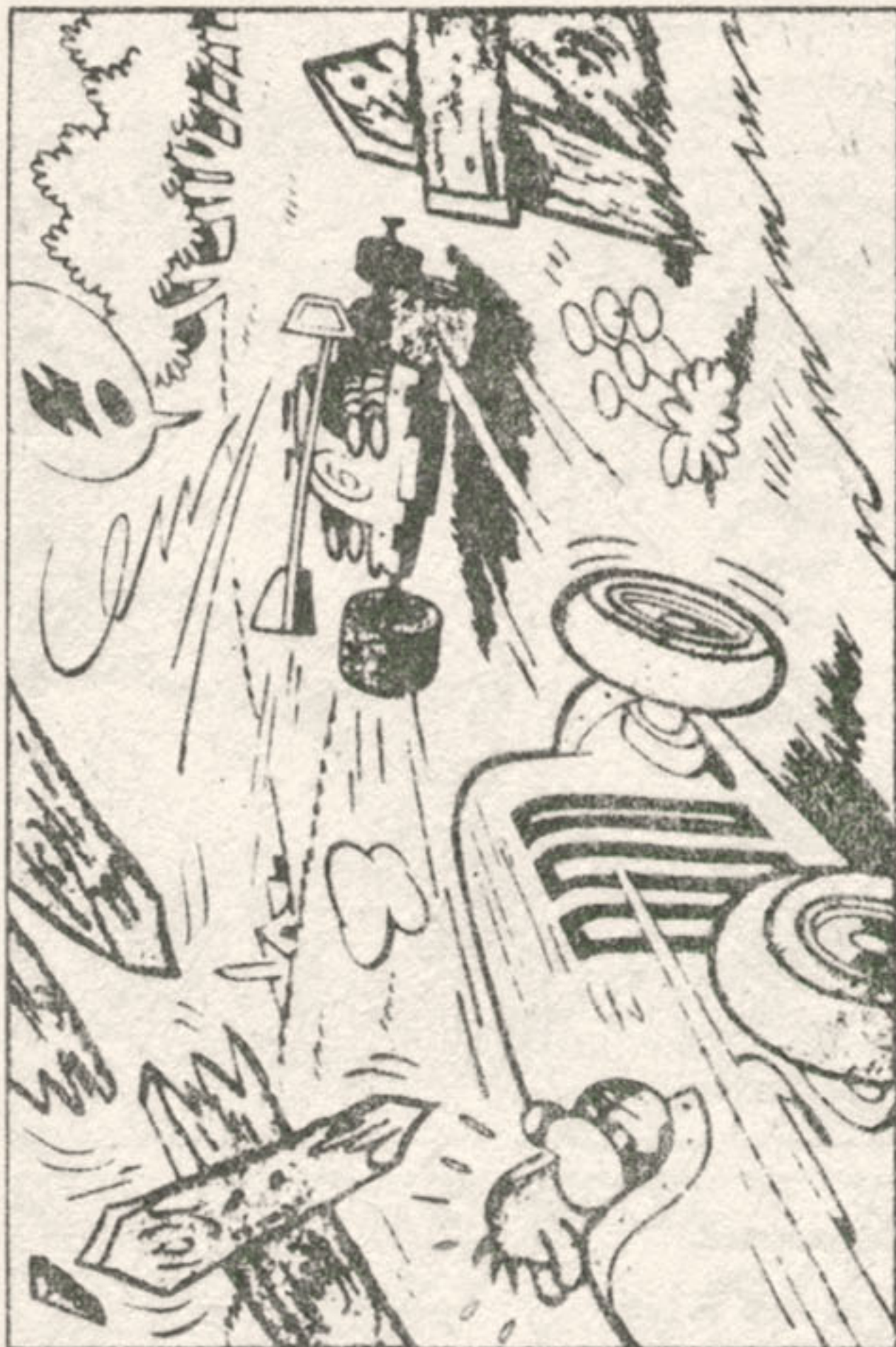

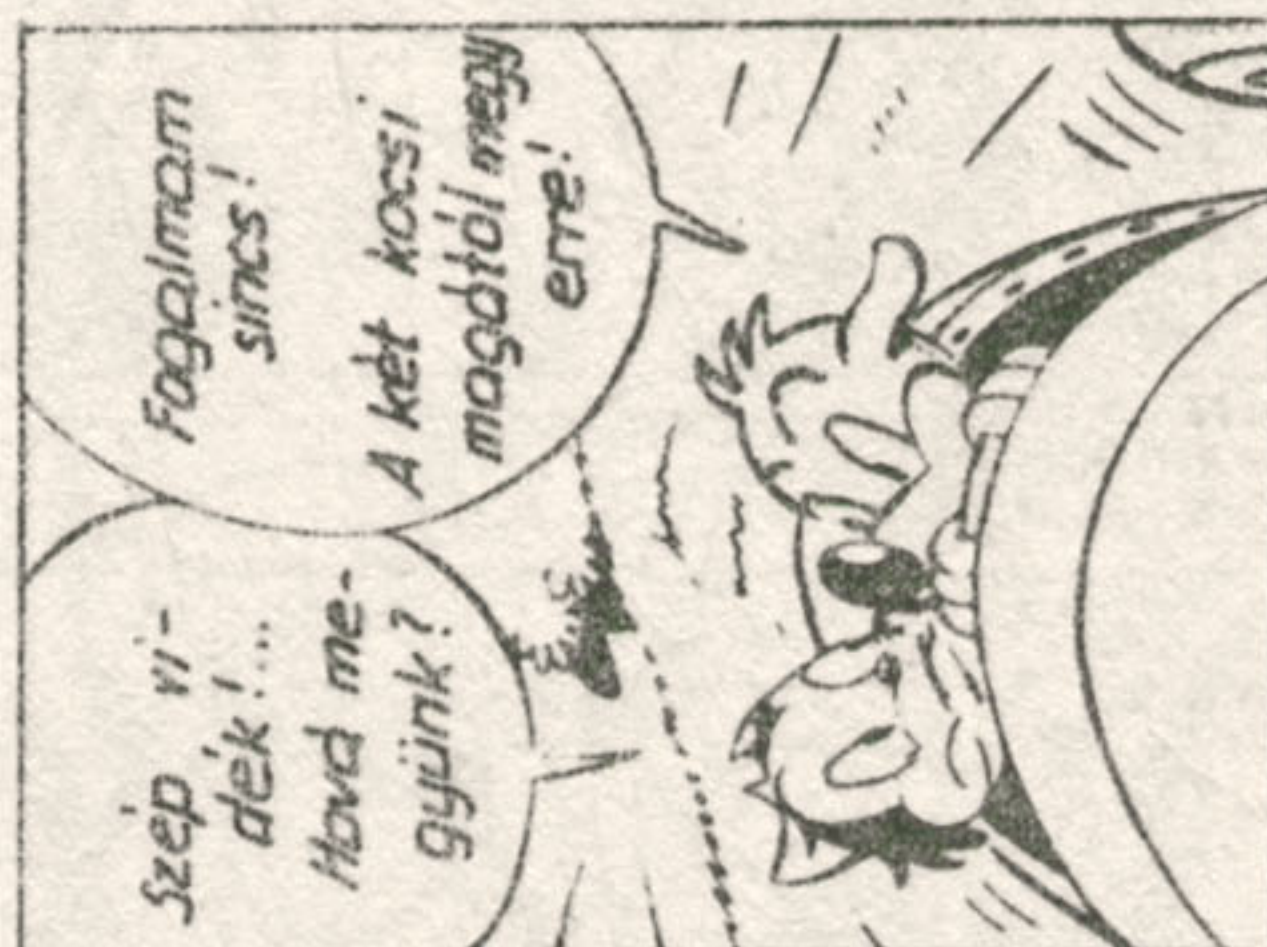
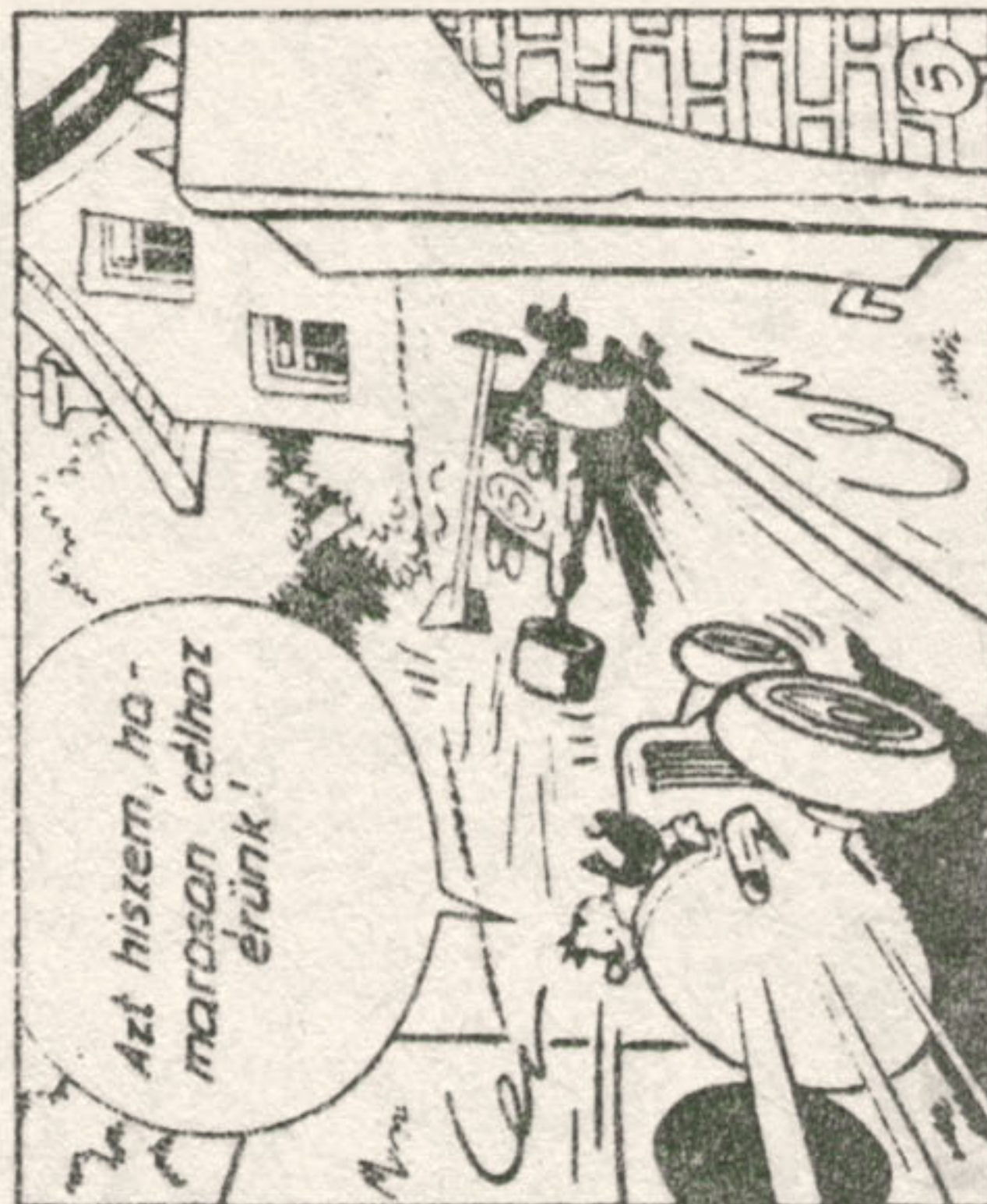

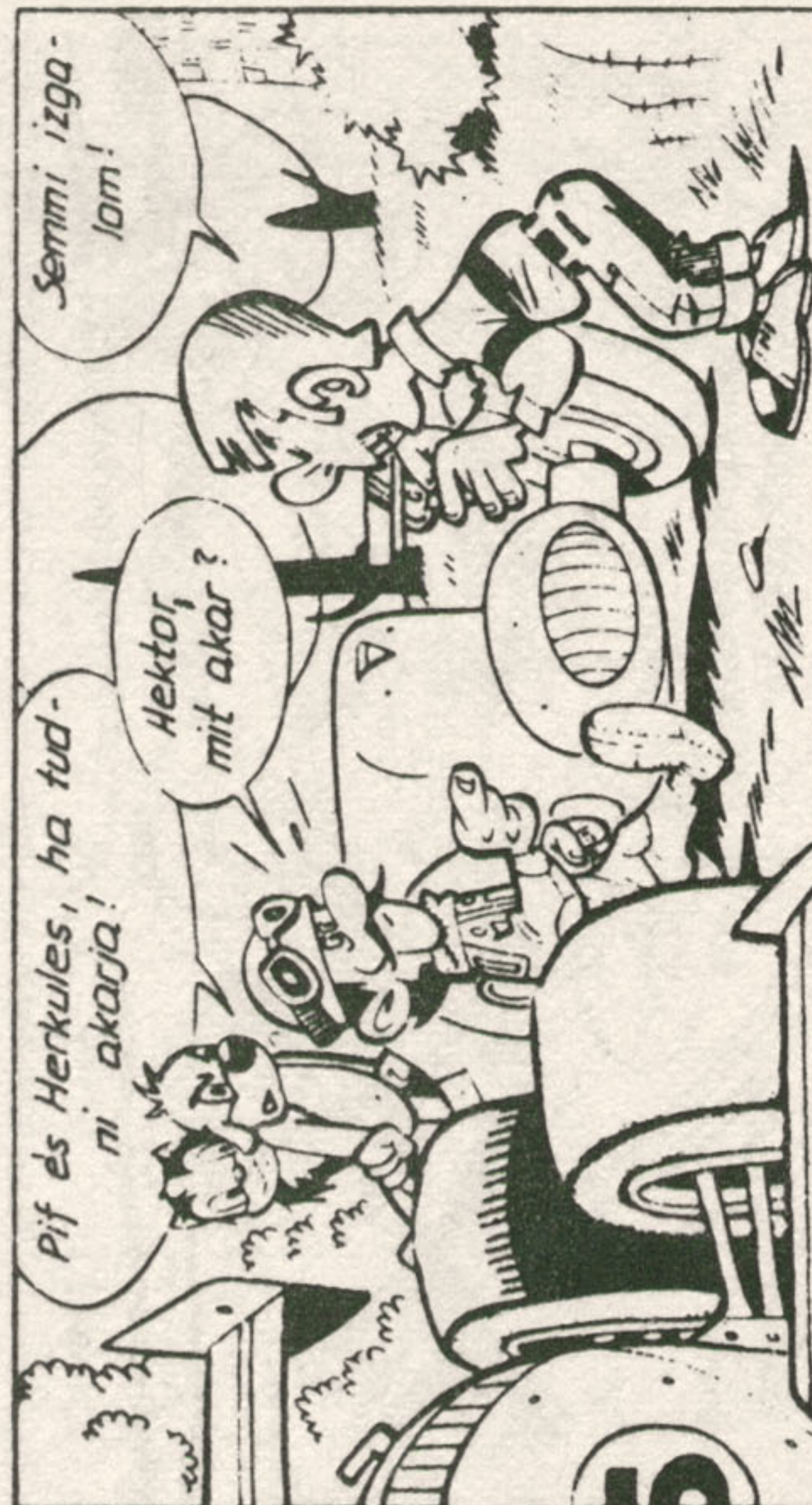
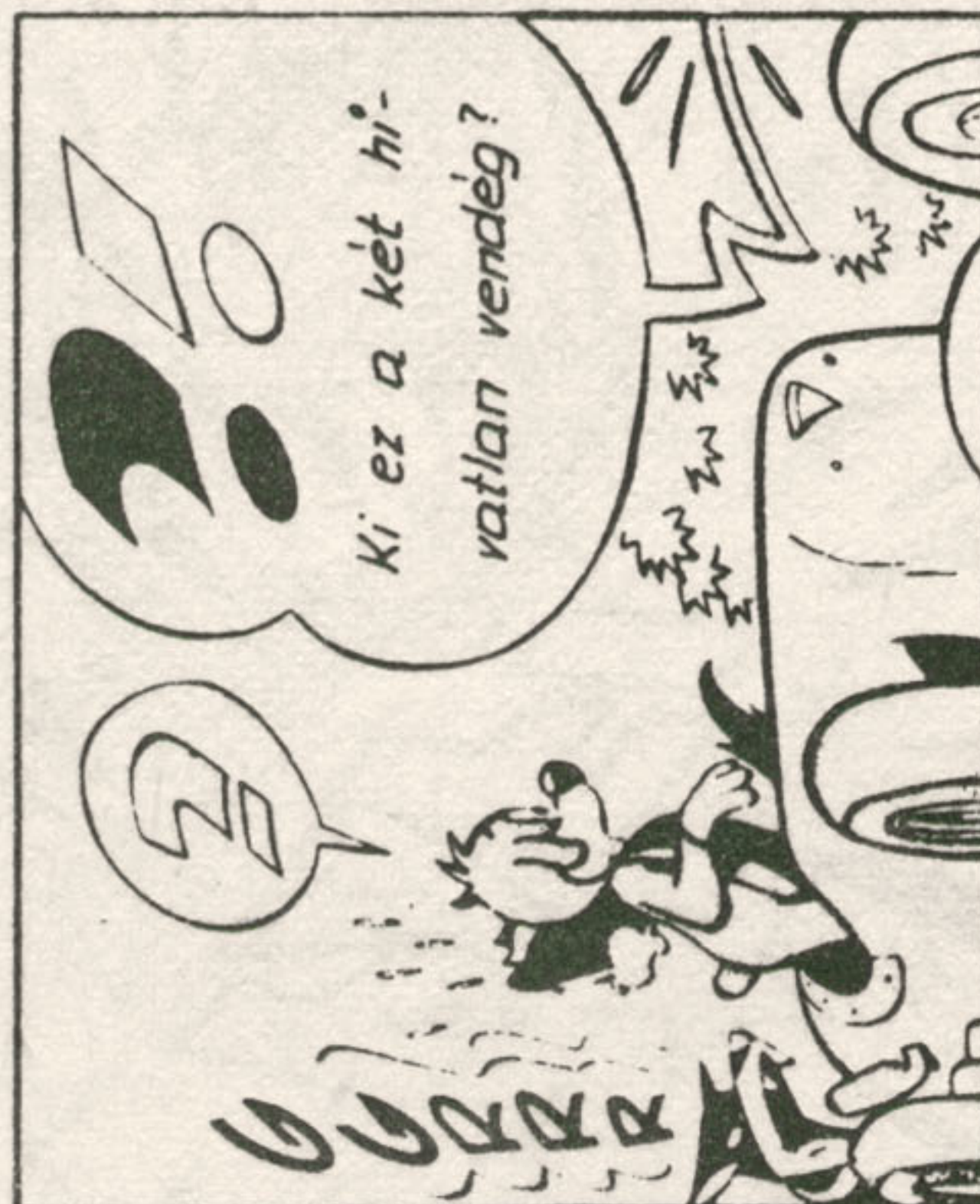

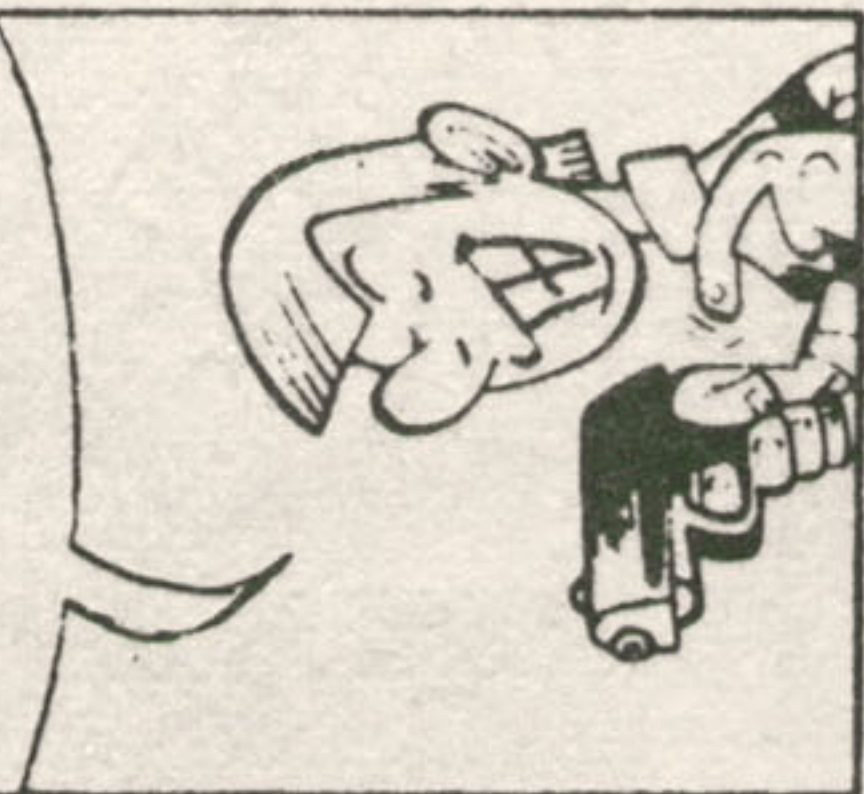

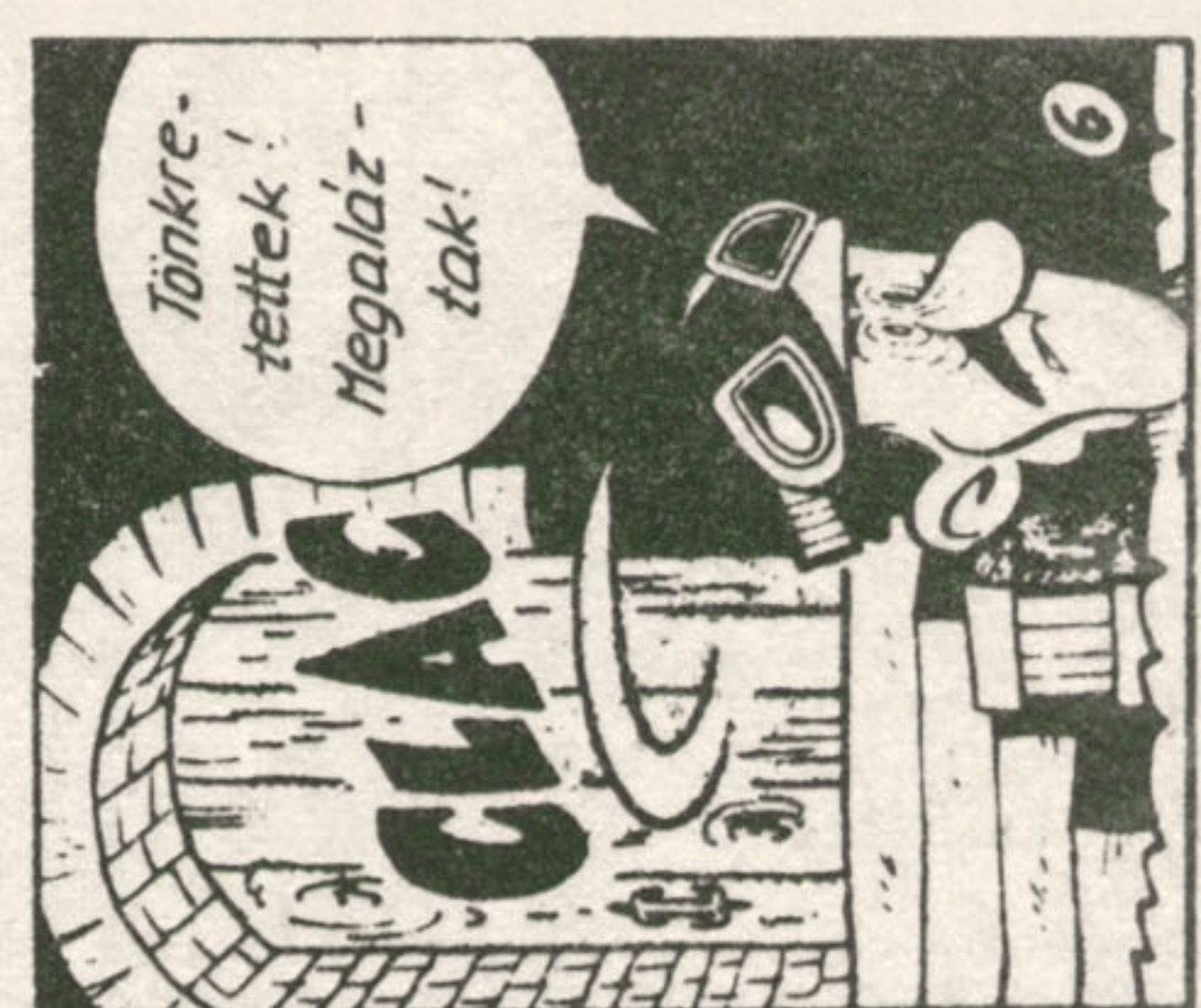
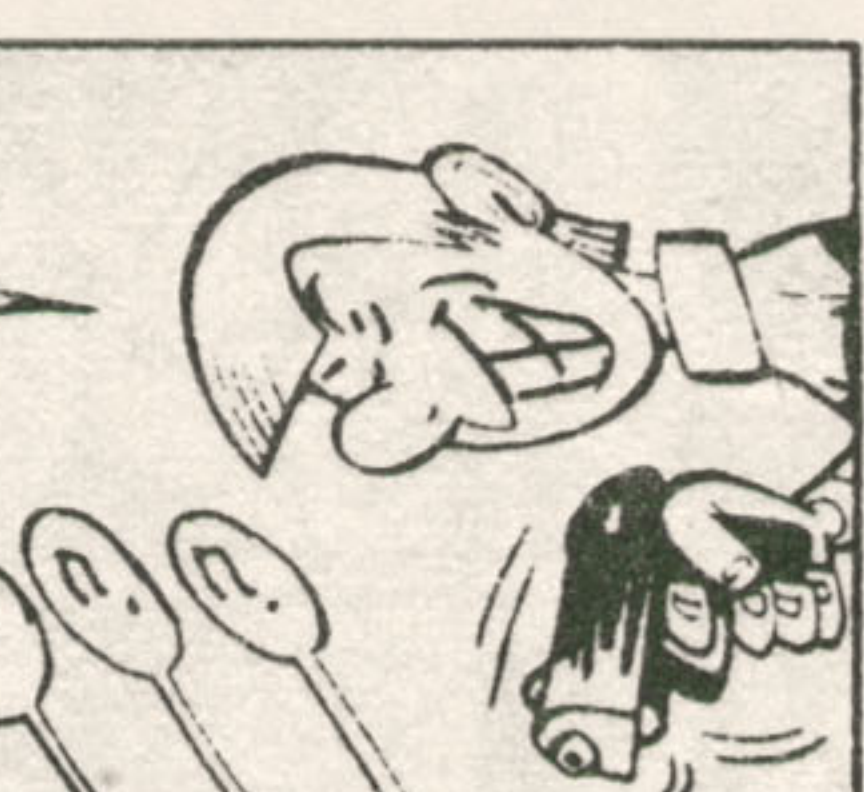
Kiterveltem, hogy
én leszek a győz-
tes!

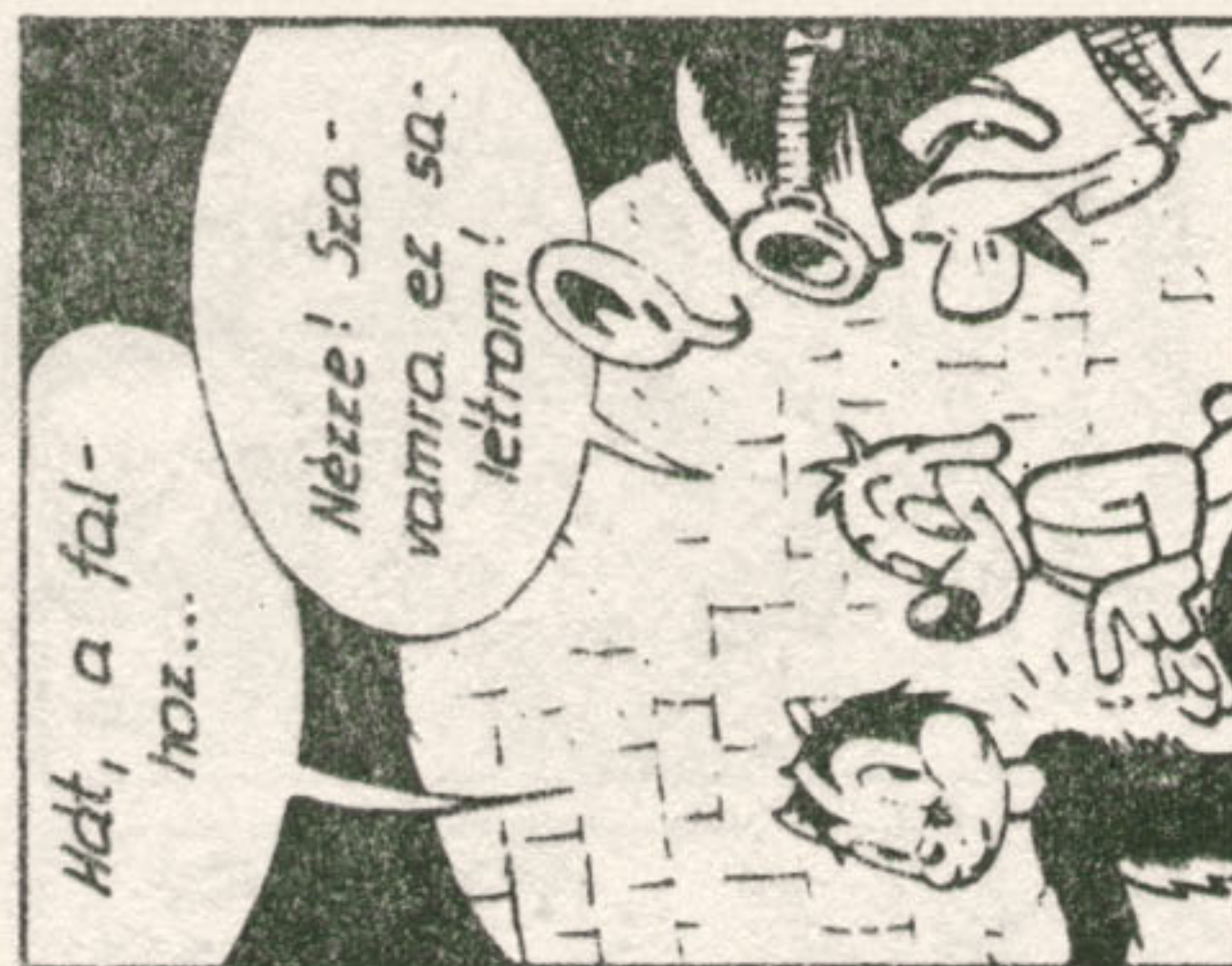
Gondoskodtam, hogy ezt a kis fé-
met elhelyezzék a kocsiában
és idehúzhassam a jörgányt!

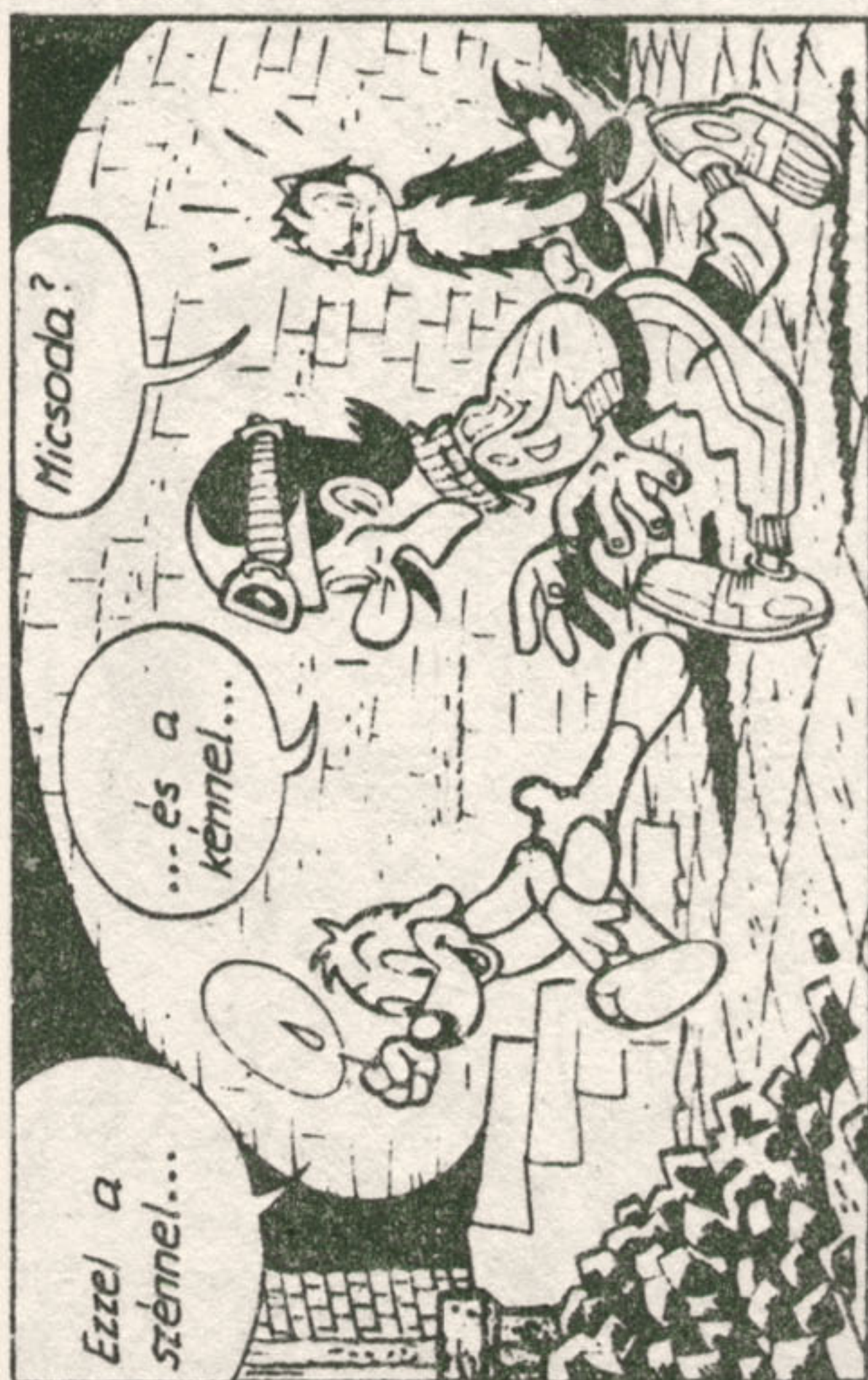
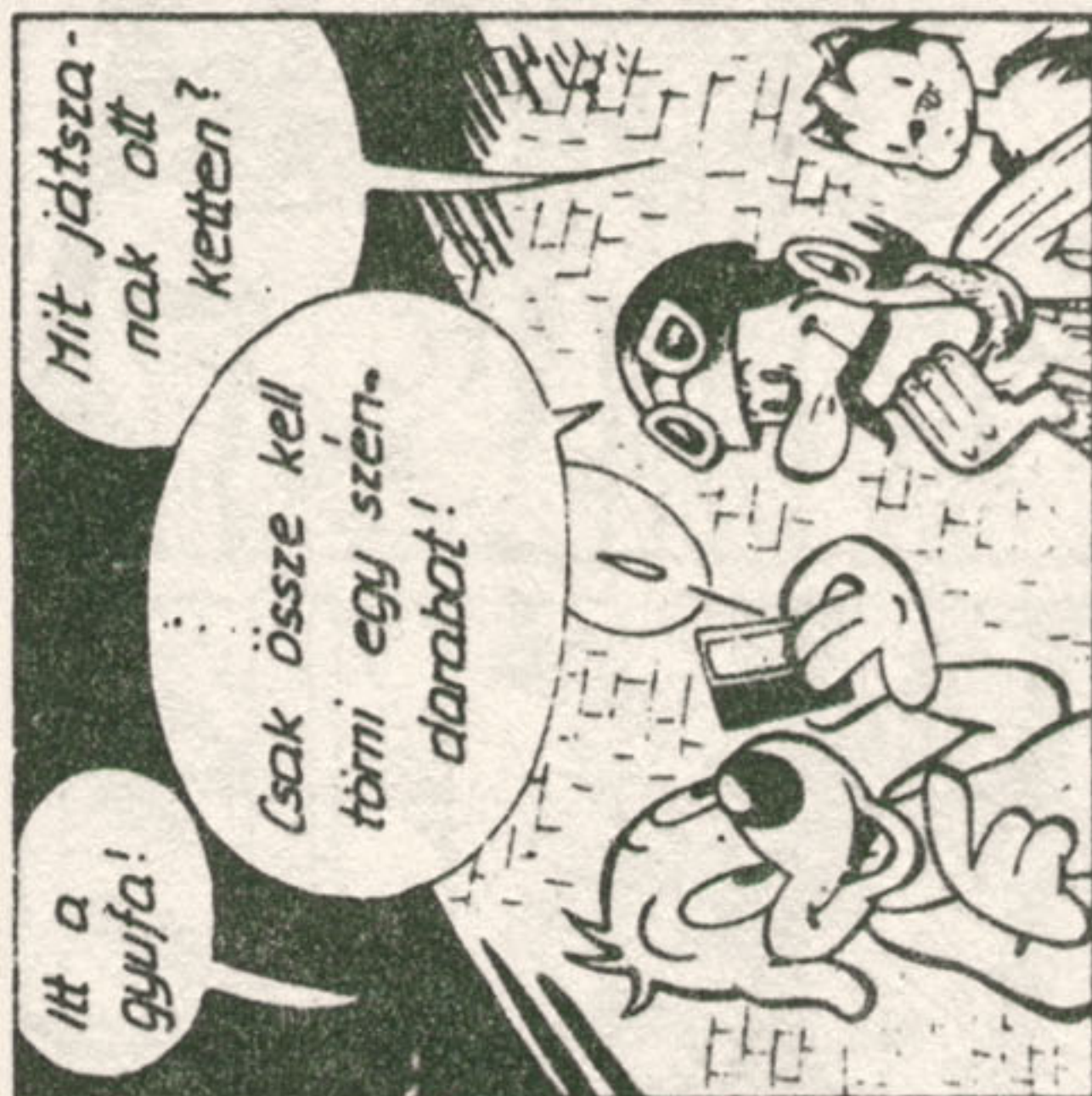
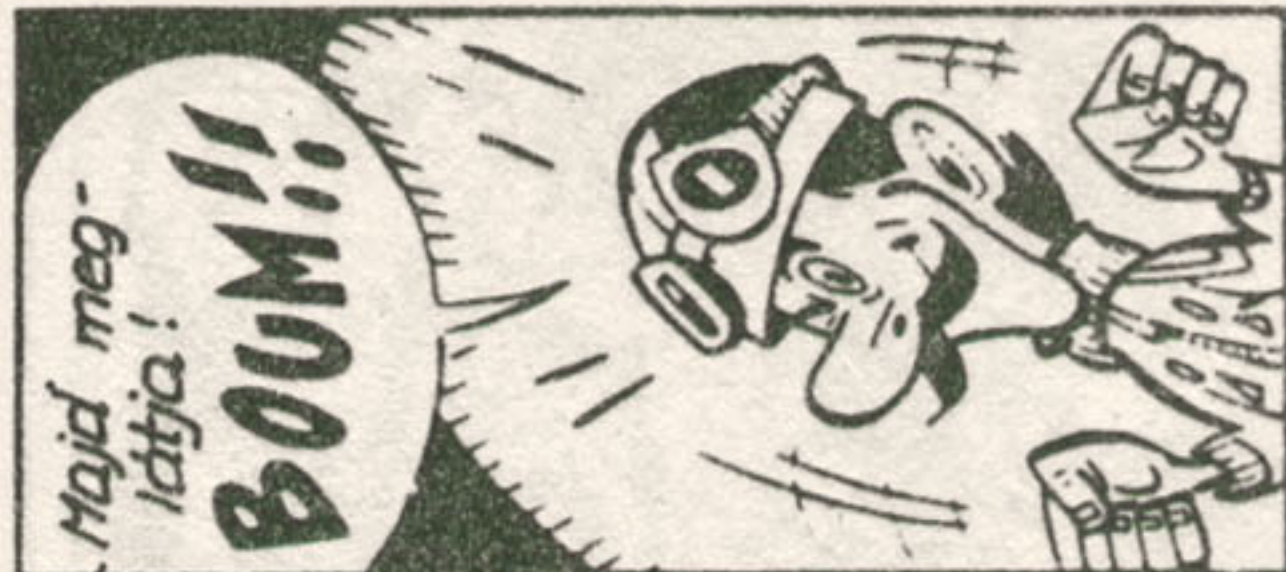
Most pedig min-
denki a pincé-
be!

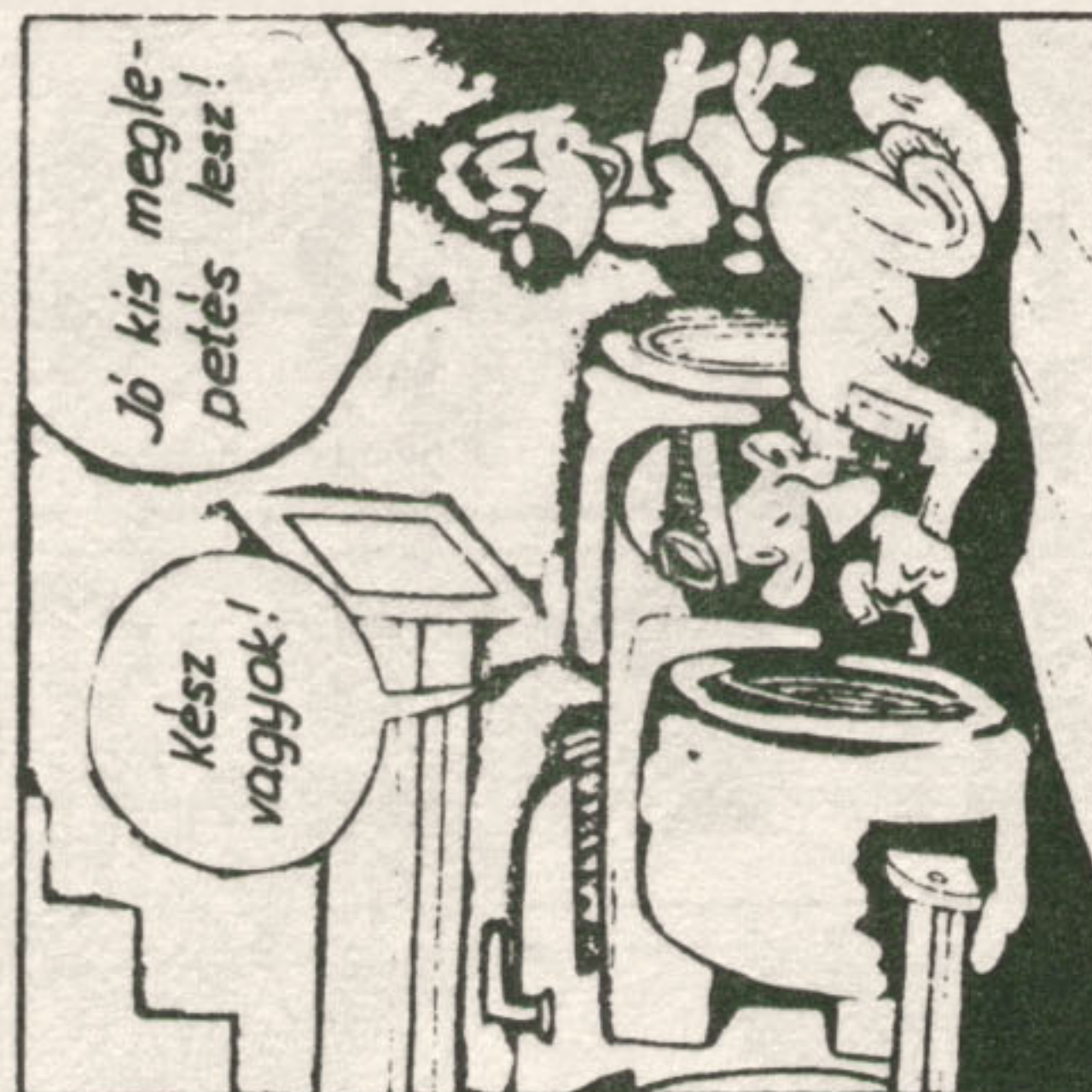
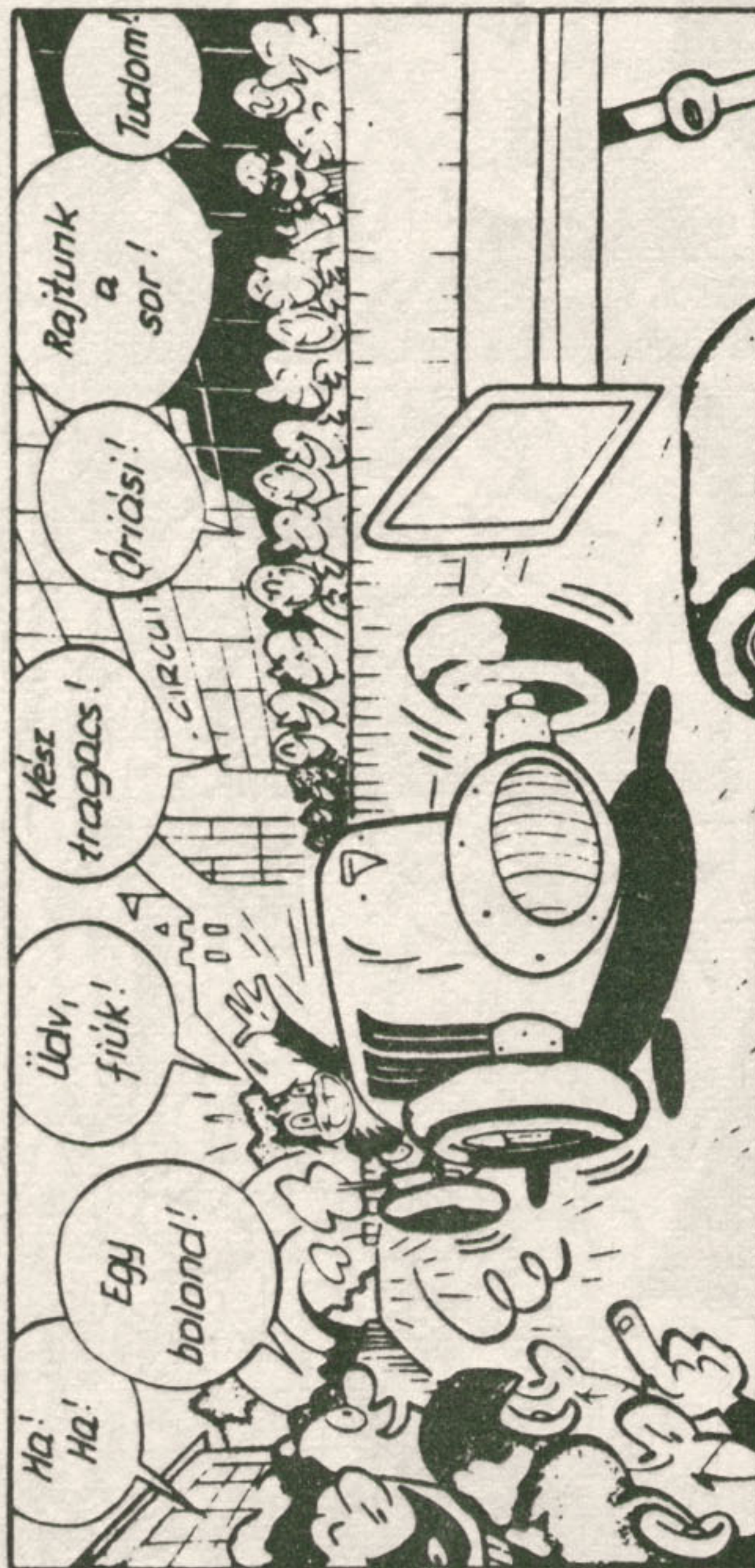
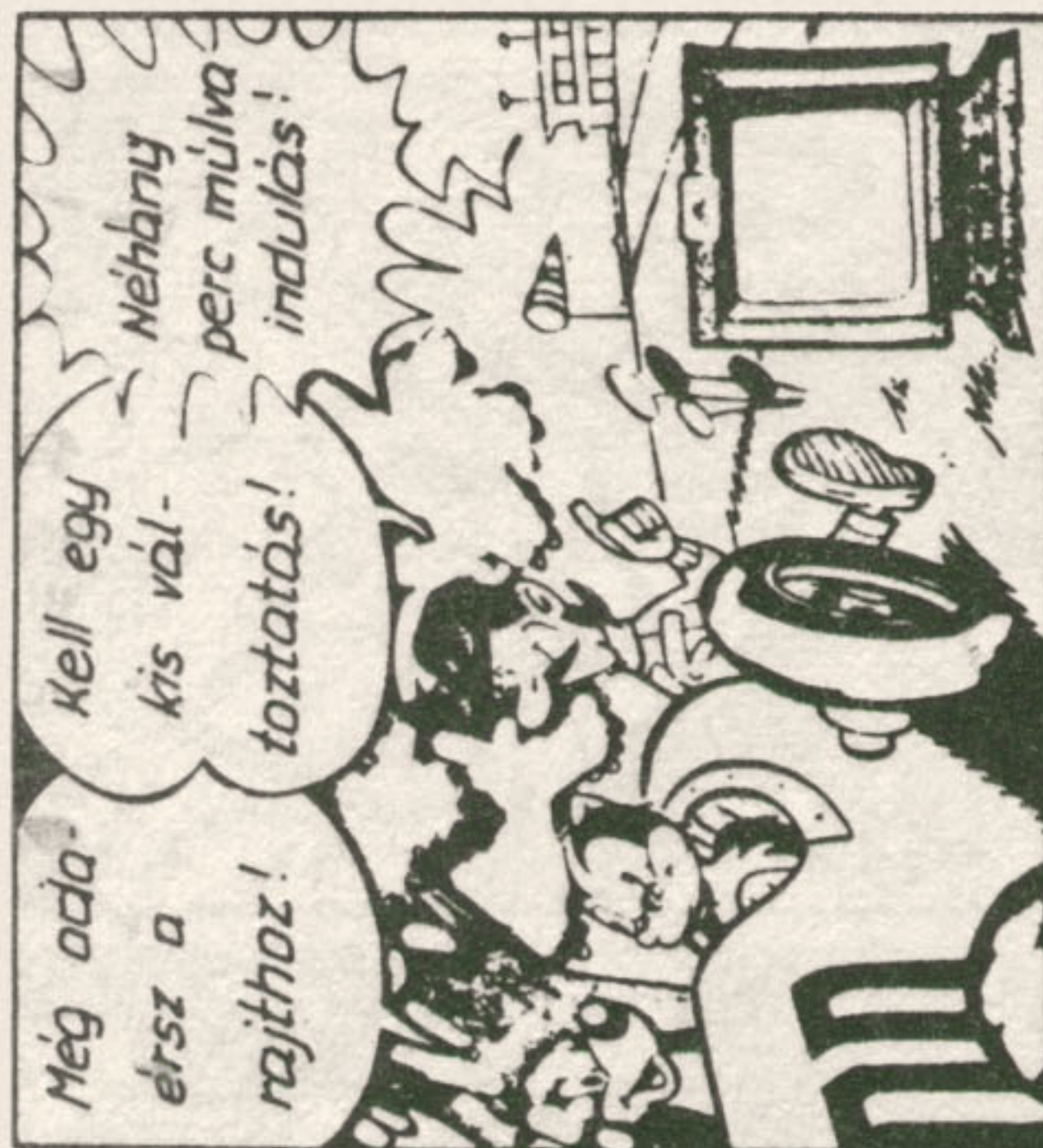
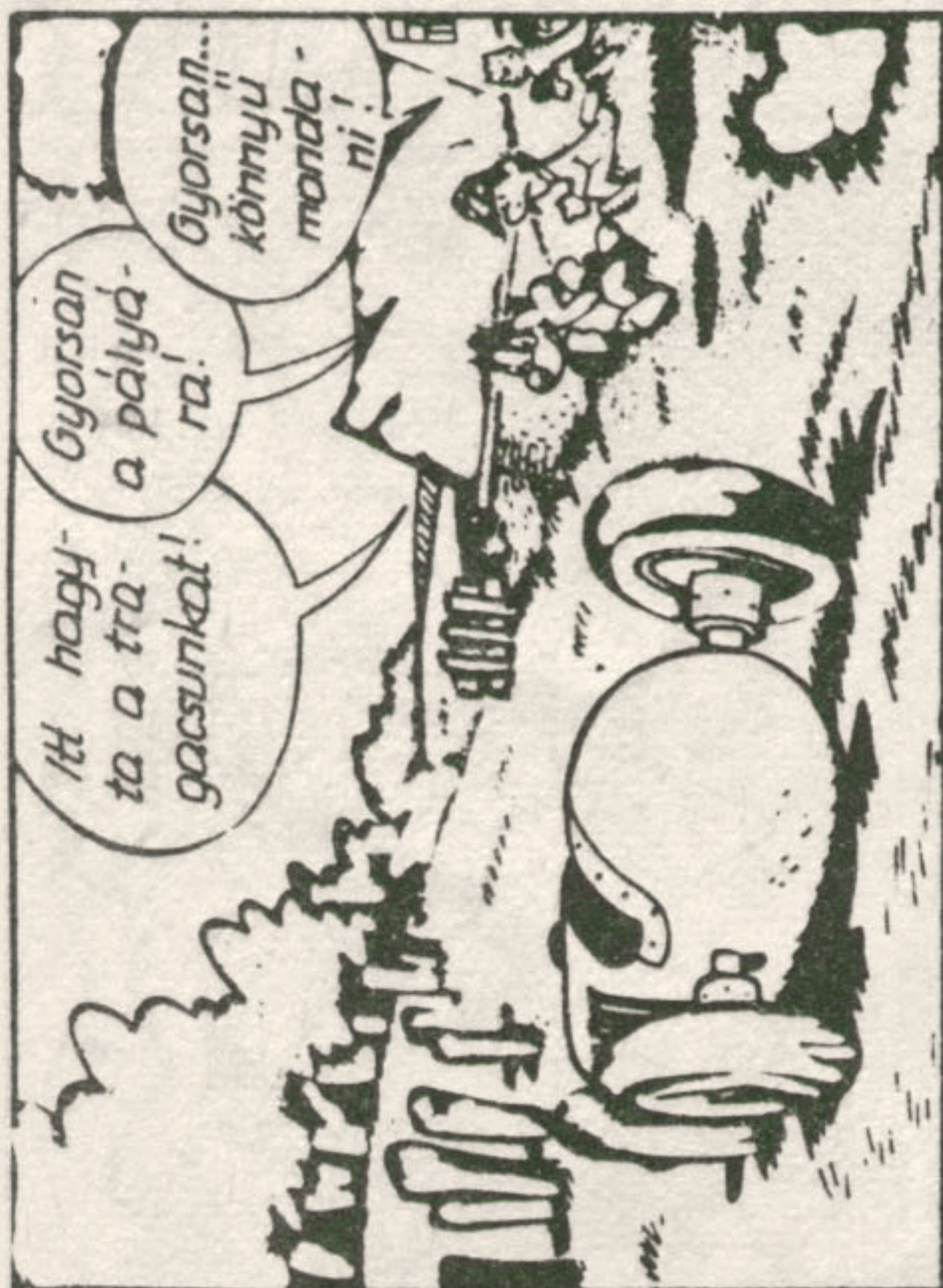

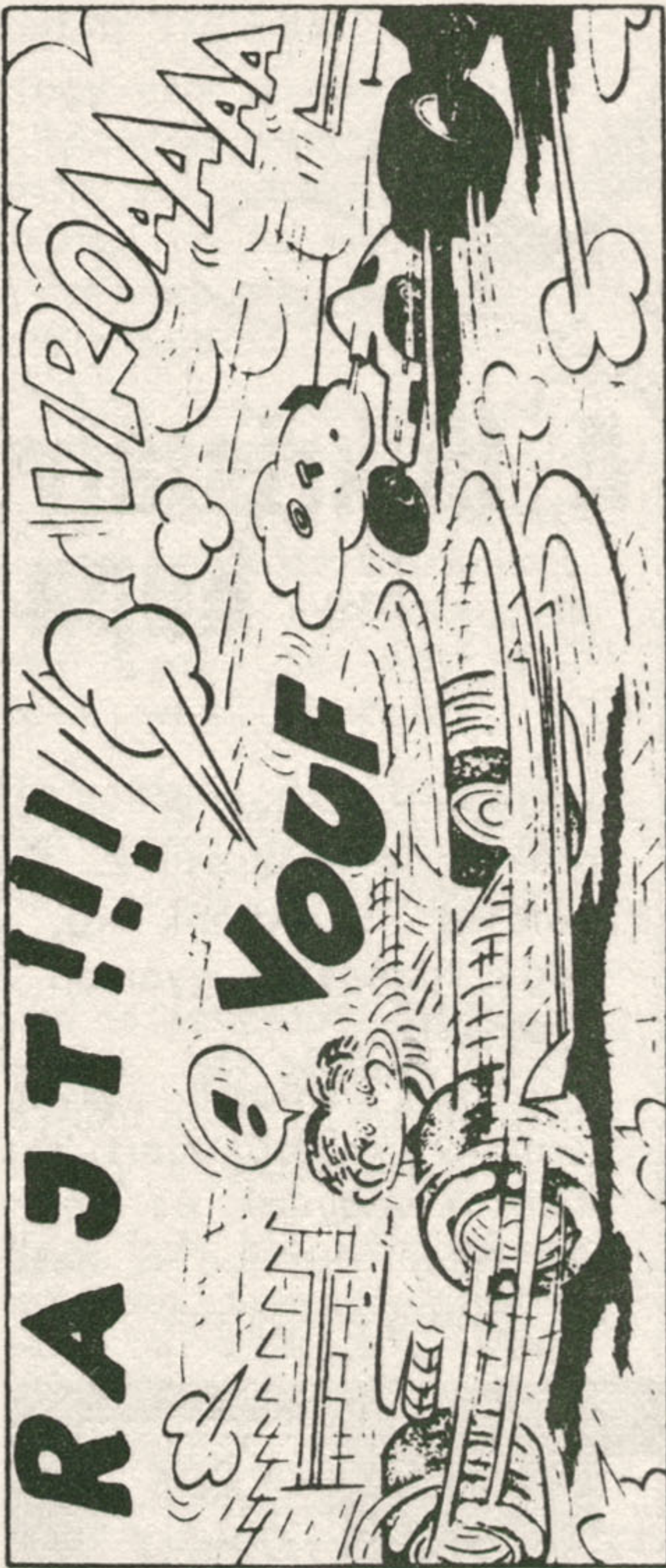

A verseny végén...

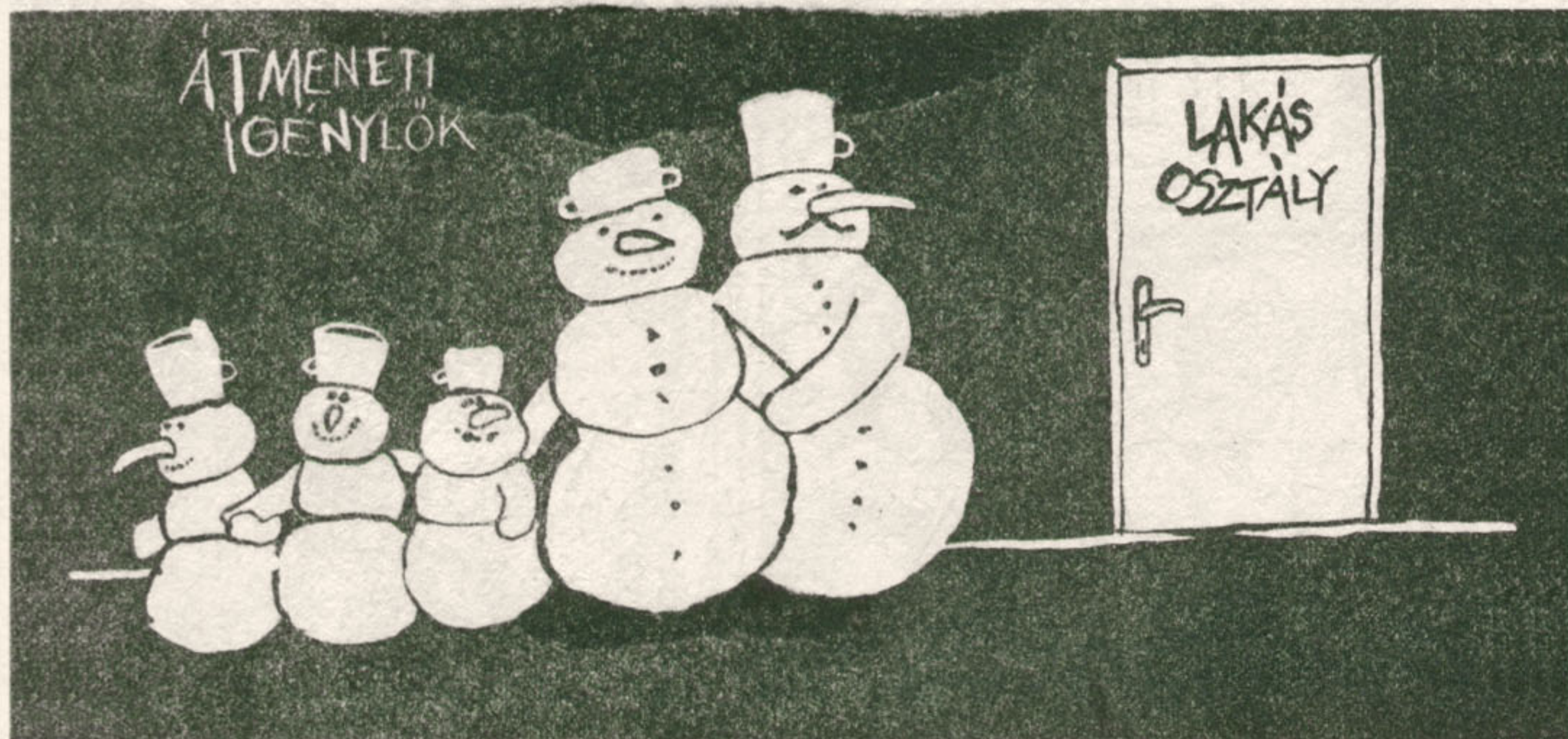
A Hókrisztály Kupa

Összejövetelünk ezen a délutánon is a szokásos mederben zajlott. Tudniillik ültünk, és hűmmögve néztük egymást, anélkül, hogy bármiféle értelmes dolog az eszünkbe jutott volna.

— Esik a hó! — rikkantott váratlanul a hebehurgya Foszák, és igyekezett újjongó arcot vágni, mert valahol azt

hallotta, hogy a gyerekek örülnek a hóesésnek. Fagyos pofával meredtünk rá, úgy-hogy viszonylag gyorsan meggyógyult.

Viszont valamit okvetlenül tennünk kellett, mert nyolcadikosok vagyunk, és még mindig nem írtuk be a nevünket az úttörőmozgalom történeté-

be. Ezért a higgadt Plesovszki emelkedett szólásra.

– Hogy esik a hó, az a tél kellős közepén nem kimondott szenzáció. A szenzációt ebben az esetben mi fogjuk szolgáltatni. Ezennel megalapítjuk a Hókristály Kupát!

Egy ideig üvöltöztünk. Részen azért, mert már nagyon untuk a csendet, másrészt azért, mert egyelőre fogalmunk sem volt, hogy miről beszélt a főnök. Csak az egykedvű Temérdek nem üvöltözött.

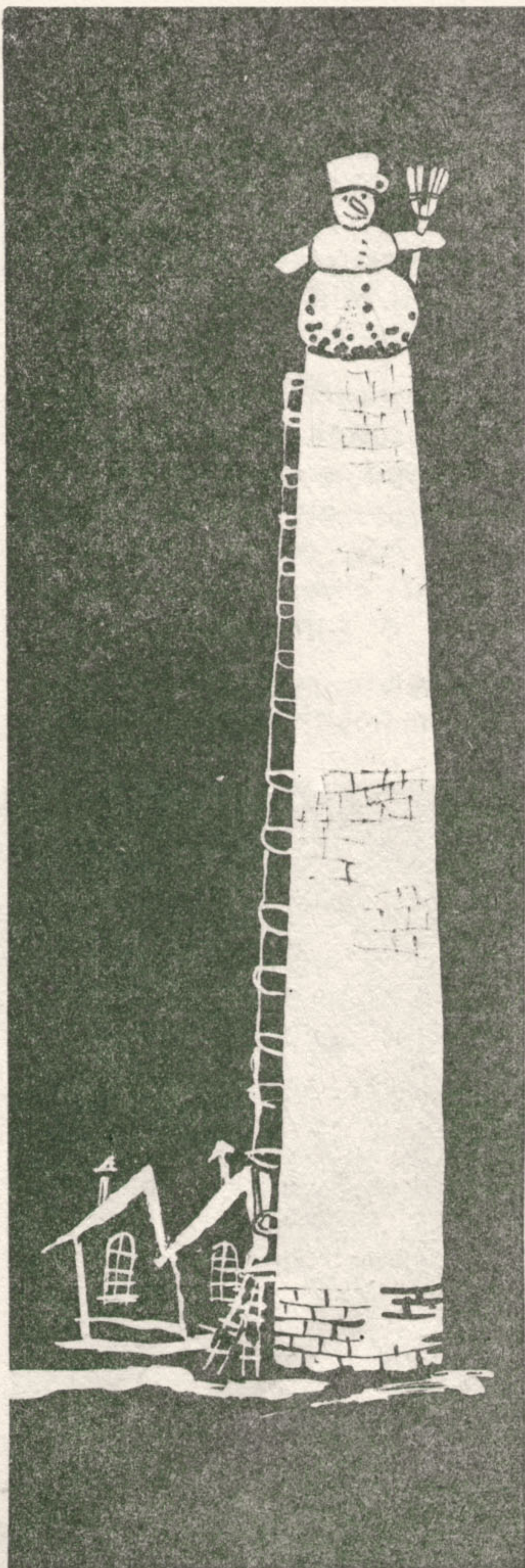
– Halkabban, ősemberek! – mondta szárazon. – A főnök szerintem még akar valamit mondani.

Ezt mi is reméltük, tehát elhallgattunk, bár többen is elhatároztuk, hogy az ősemberre majd még visszatérünk...

– Nem kell ide sok szöveg – állapította meg a higgadt Plesovszki. – Kihívjuk a többi őrsöt egy pokolian izgalmas, de ugyanakkor fergeteges mulatságos téli sportversenyre. Az első helyezett elnyeri a Hókristály Kupát. Ennyi az egész.

Úgy néztünk össze, mintha nekünk jutott volna az eszünkbe ez a remek terv. A jámbor külsejű Dobrait azonban balsejtelmek gyötörték.

– Ez azt jelenti, hogy... ki-

megyünk a szabad ég alá? A hóba...?!

– Csacsiság! – vágta rá gyorsan a hányaveti Blága. – Nem vagyunk mi sarkkutatók, na nem igaz? Pompás téli sportversenyeket lehet rendezni fűtött teremben is. Jól mondom, főnök?

– Részben, kisfiam, részben. Mert ezúttal igenis kimegyünk a szabad ég alá, bármi történjék is ott velünk. Viszont adtál egy remek ötletet. Ez lesz az első versenyszám. Én leszek a sarkkutató!...

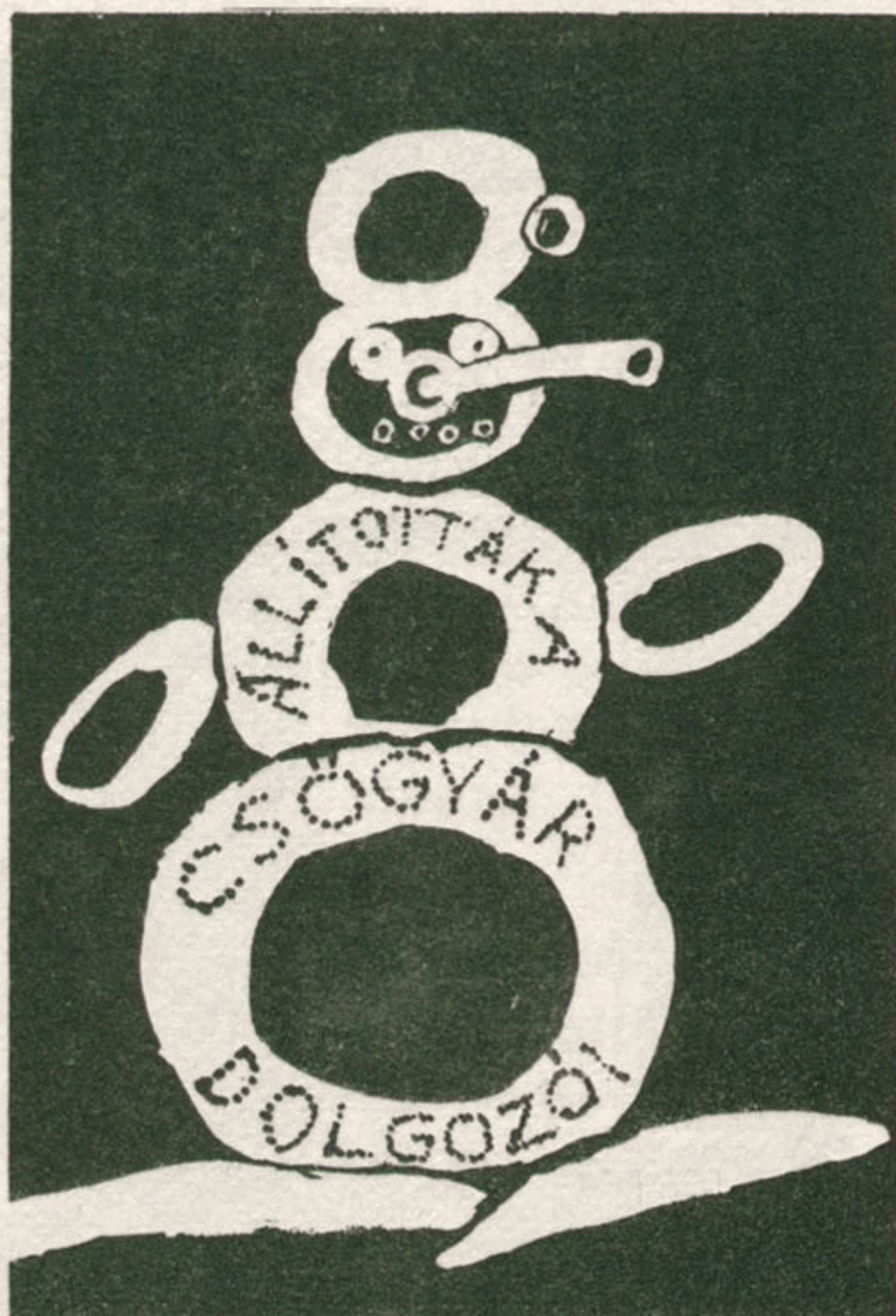
– Benne vagyok! – tapsikolt a hebehurgya Foszák. –

Addig mi majd bentről izgulunk érted, főnök.

A higgadt Plesovszki megengedett magának egy együttérző mosolyt.

– Könny szökik a szemembe. Ennyi áldozatról szó sem lehet. Ellenben ti lesztek a szánhúzó kutyák. Valamirevaló sarkkutató egy lépést sem tesz nélkülük. Elhúzzátok a szánt a sarokig, meg vissza. Még hozzá minél gyorsabban, hogy megelőzzük a többi őrst. Jó mi...?

– Egyenesen meseszerű! – biztosította a főnököt kissé

gúnyosan a boszorkányos kezű Knyazovics. – Azonban ne feledjük, hogy az embert a keze tette emberré, és nem a lába. Az alkotás...

– Hogy neked mennyi eszed van! – szólt közbe a főnök váratlanul, és még erre a nyilvánvaló képtelenségre sem rándult meg egyetlen arcizma sem. – Ez lesz a következő versenyszám. Életed nagy pillanata, midőn te is emberré válhatsz. Alkotni fogsz, mi pedig segítünk azoknak a boszorkányos kezeidnek. Az nyer majd az őrsök közül, amelyik a legtöbb sarki jószágot for-

málja meg hóból vagy jégből, adott idő alatt. Na...?

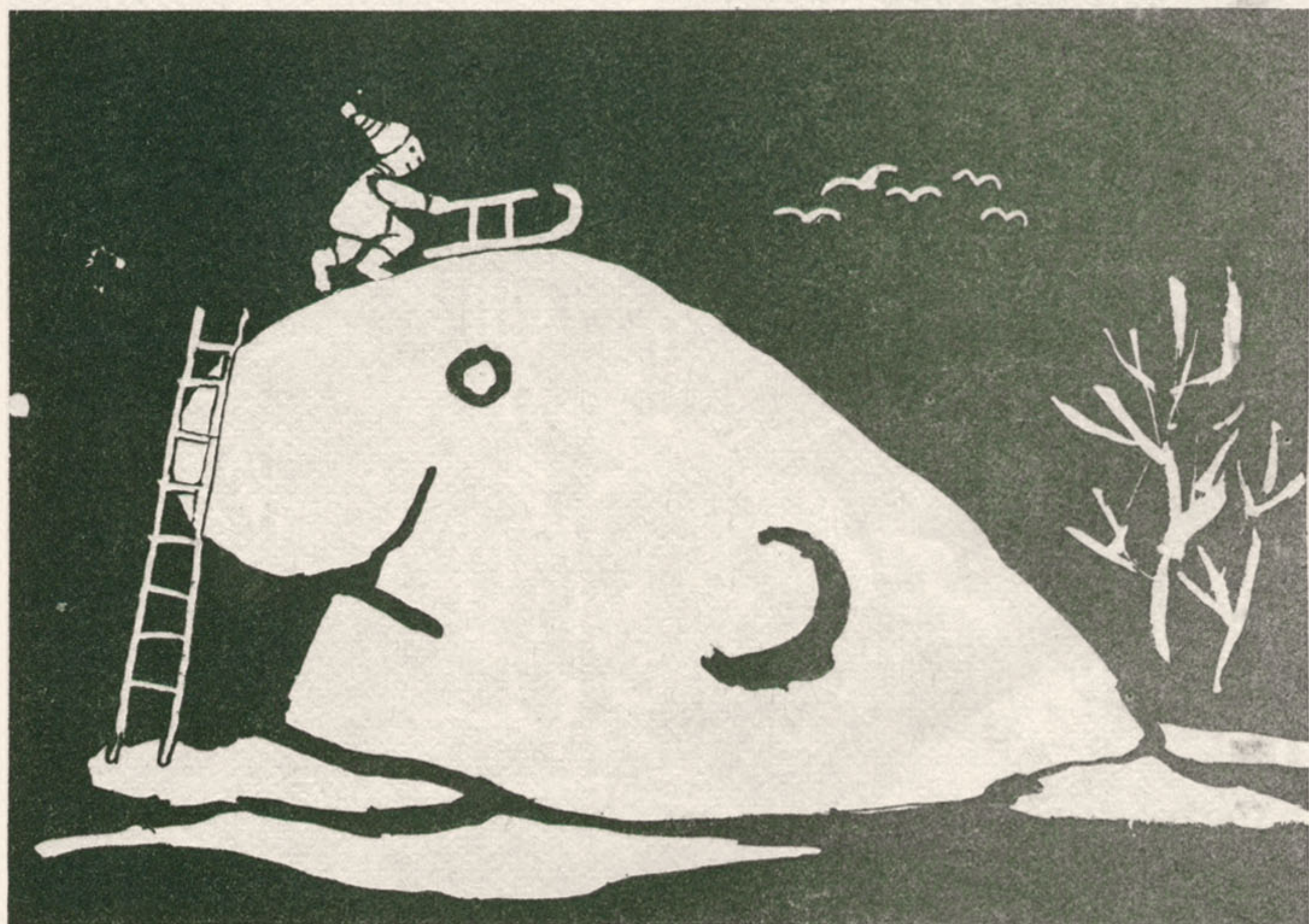
– Hurrá – jelentette ki a hányaveti Blága. – De azért ne számítsunk látványos eredményre...

– Az alkotásban?

– Dehogy. A Knyazovics emberré válásában.

A boszorkányos kezű itt közbevágott, és amit mondott, azzal semmi esélye nem lett volna a Kazinczy-versenyen. A higgadt Plesovszki elkínzottan nézte a plafont.

– Íme, az átkos viszály felütötte a fejét a körünkben.

És éppen most...! De várjunk csak. Az ötlet nem rossz. Parádés hógolyócsata lesz a következő versenyszám. Akit eltalálnak, az kiáll. Az az őrs győz, amelyiknek több tagja marad életben. Mit szóltok?...

Szólni se tudtunk. Az egyetlen kivételt az egykedvű Témerdek jelentette.

– Hát ez kolosszális! – legyintett. – De honnan vesszük a Kupát? A hókristály erre a célra a lehető legalkalmatlanabb alapanyag.

Még mindig nem tudtunk szólni. Ám ekkor felállt a

jámbor külsejű Dobrai, és azt mondta:

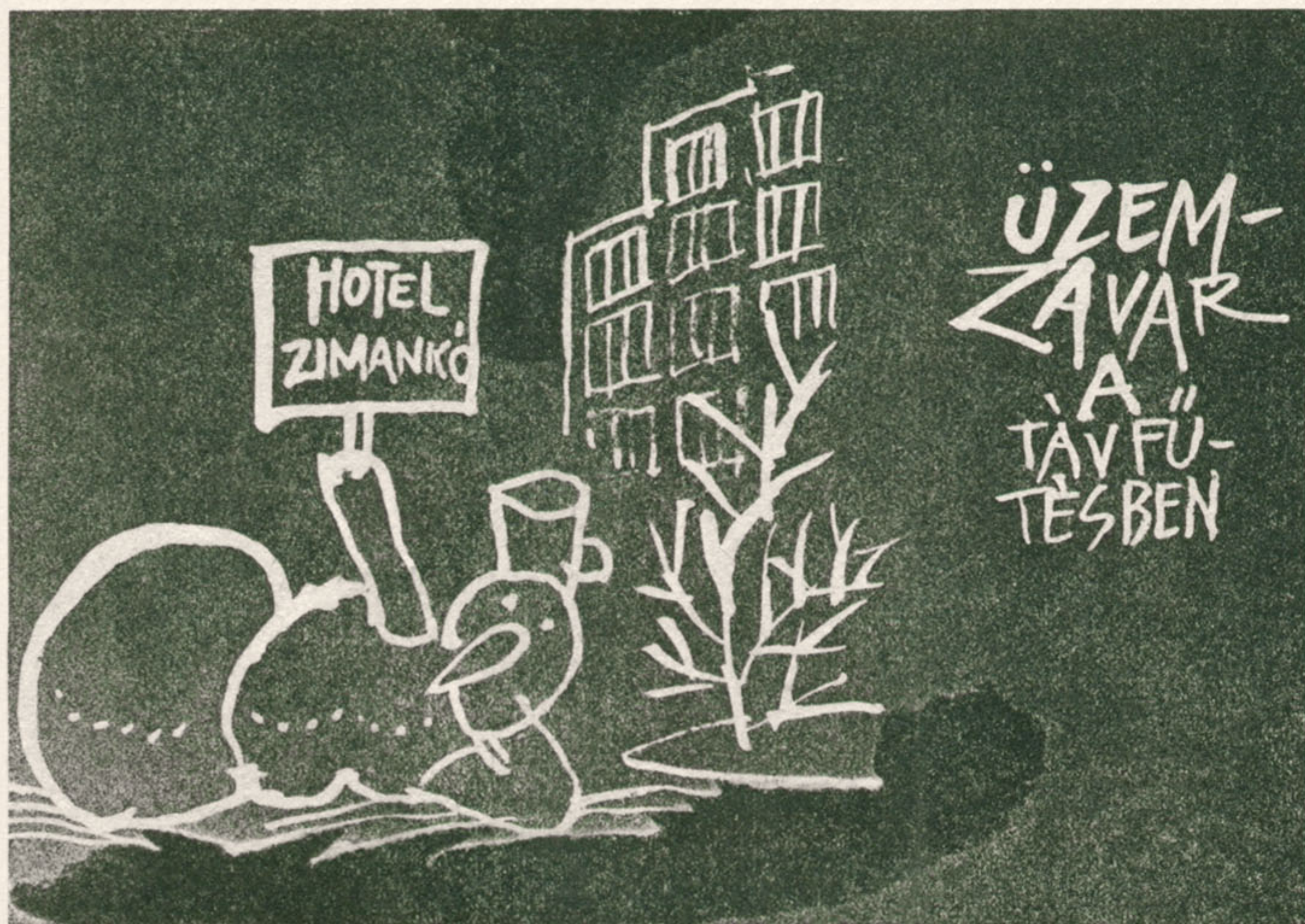
– Nekem van egy ötletem! Összerezzenünk. Ilyesmire még nem volt példa.

– Ki vele! – bízatta a főnök csodálatos önuralommal.

– Szóval... Nekünk van ott hon egy gyönyörű vázánk. Hónak nem hó, de mindenképpen kristály. Azt el tudnám hozni, ha megígérem, hogy másnap visszaviszem...

– Akkor csak egyetlen megoldás van – szögezte le a hebehurgya Foszák. – Meg kell nyernünk a Kupát!

A higgadt Plesovszki azon-

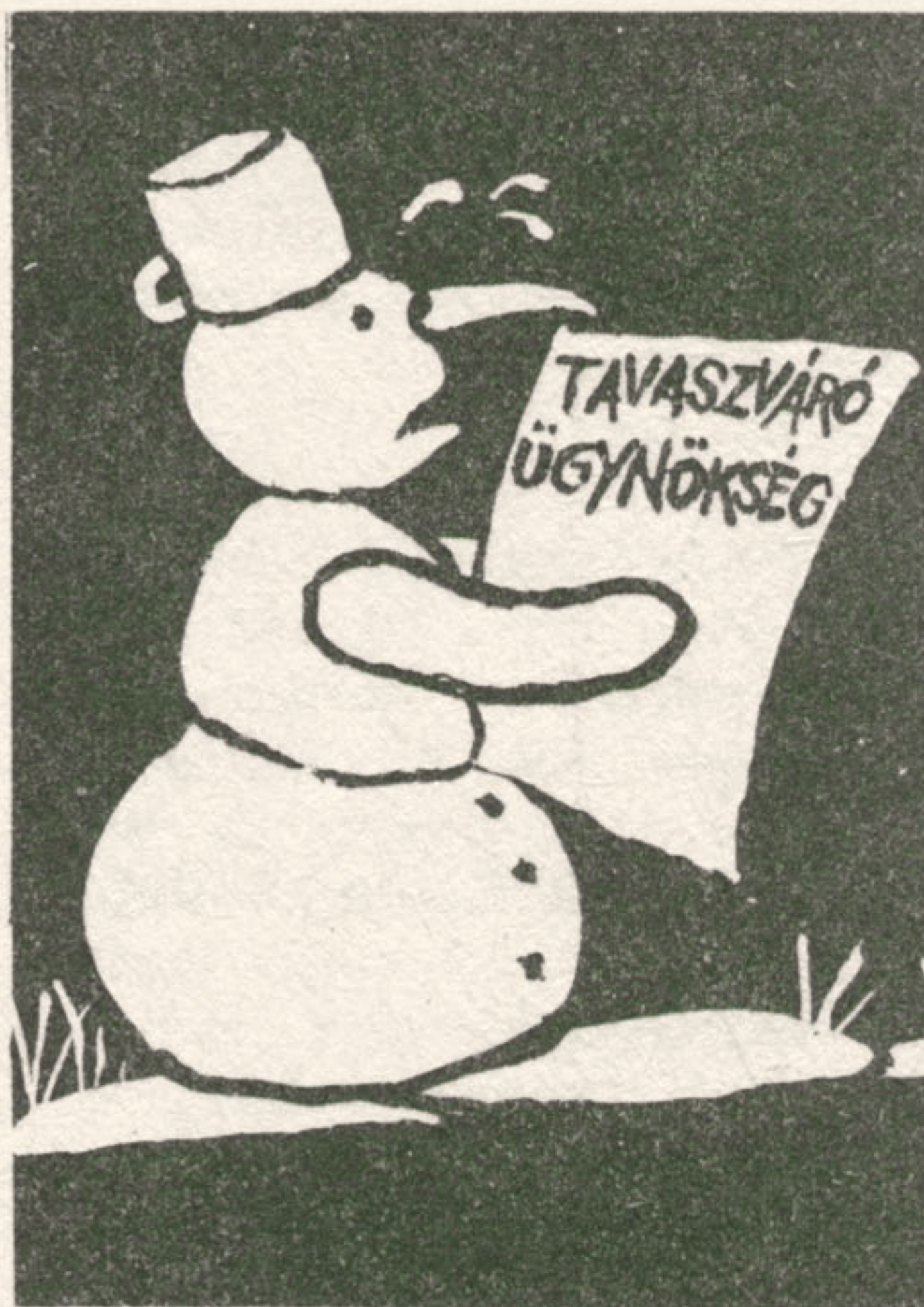

ban ismét bebizonyította, hogy nem véletlenül ő a főnök.

– Nono! – mondta megfontoltan. – Ilyen esetben semmit sem szabad kockáztatni. Az egyetlen megoldás, ha nem hívjuk ki versenyre a többi őrsőt. És akkor senki sem veheti el tőlünk a serleget!...

Sokáig éljeneztek a főnököt, elvégre ebben a pillanatban nyertünk a jóvóltából egy igazi Kupát! Meg azért is, mert sokáig esett a hó, és addig nem akartunk kimozdulni a jó meleg szobából...

ÖRÖM

– Csabika, tessék megenni azt a tányér levest. Sok gyerek boldog volna, ha csak a felét kapná!

– Én is!

MACSKA

– Csabika, ne húzd a macska farkát!

– Én csak fogom. Ő futna.

Kozma Beáta, Budapest

LÉNYEGLÁTÁS

József Attila híres versének elemzése:

– A költeményben a tőke szó egy társadalmi réteget jelent, amelyen a forradalom idején fát lehetett vágni.

TECHNIKAÓRA

– Tehát a szaglás és a tapintás nem alkalmas szaglásra, tapintásra, és a hallás sem tökéletes.

ÉNEKÓRA

– Az ókori középkor zenéje...

Esős évszak

IRODALOMÓRA

– Arany János édesanyja
Megyeri Sám... Sám... Sándor.
Zoványi Ibolya, Sámsonkert

– Mit csinálsz akkor, ha a sivatag közepén állsz, be van varrva egy alma a zsebedbe, és jön veled szembe egy orosz-lán?

– Először is vársz türelme-sen. A türelem rózsát terem. Nincsen rózsza tövis nélkül. Le-téped az egyik tövist, és ez-zel kiférceled a zsebedből az almát. Eldobod. Az alma nem

esik messze a fájától. Hama-rosan megtalálod a fát. Fel-mászol a fára, így lóvá tette-d az orosz-lánt, és lovon kime-nekülsz a sivatagból.

– Mit csinálsz akkor, ha ülsz egy kerek, üres szoba köze-pén, és fel akarsz akasztani a kabátodat valahova?

– Ez a gondolat szöveget üt a fejedbe. Kihúzkod a szöveget, ezzel nagy kő esik le a szí-vedről. Felveszed a követ, és bevered a szöveget a falba. Erre felakaszthatod a kabátodat.

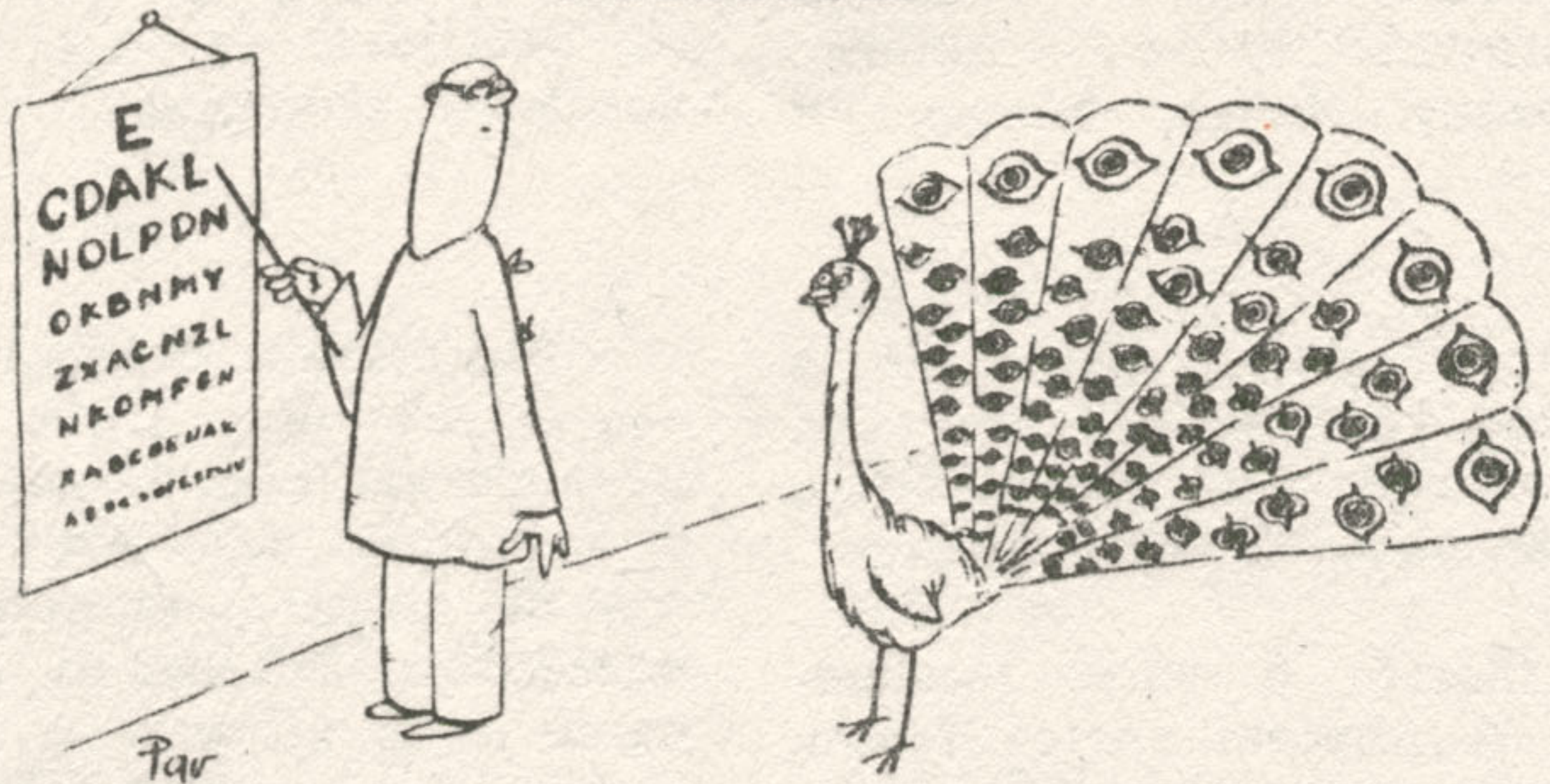
Kakas Beáta, Budapest

Zápor

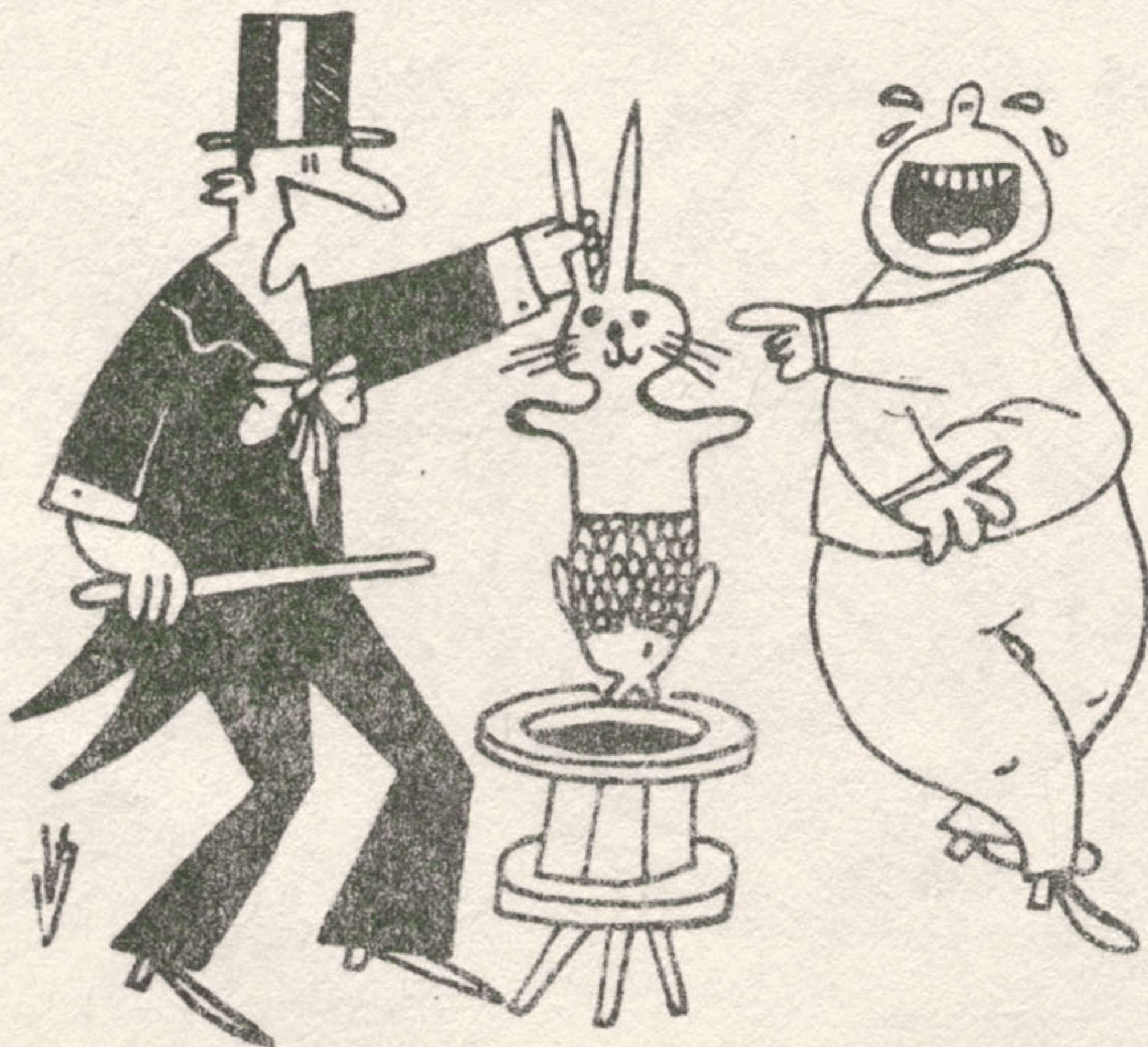

Pávaszem

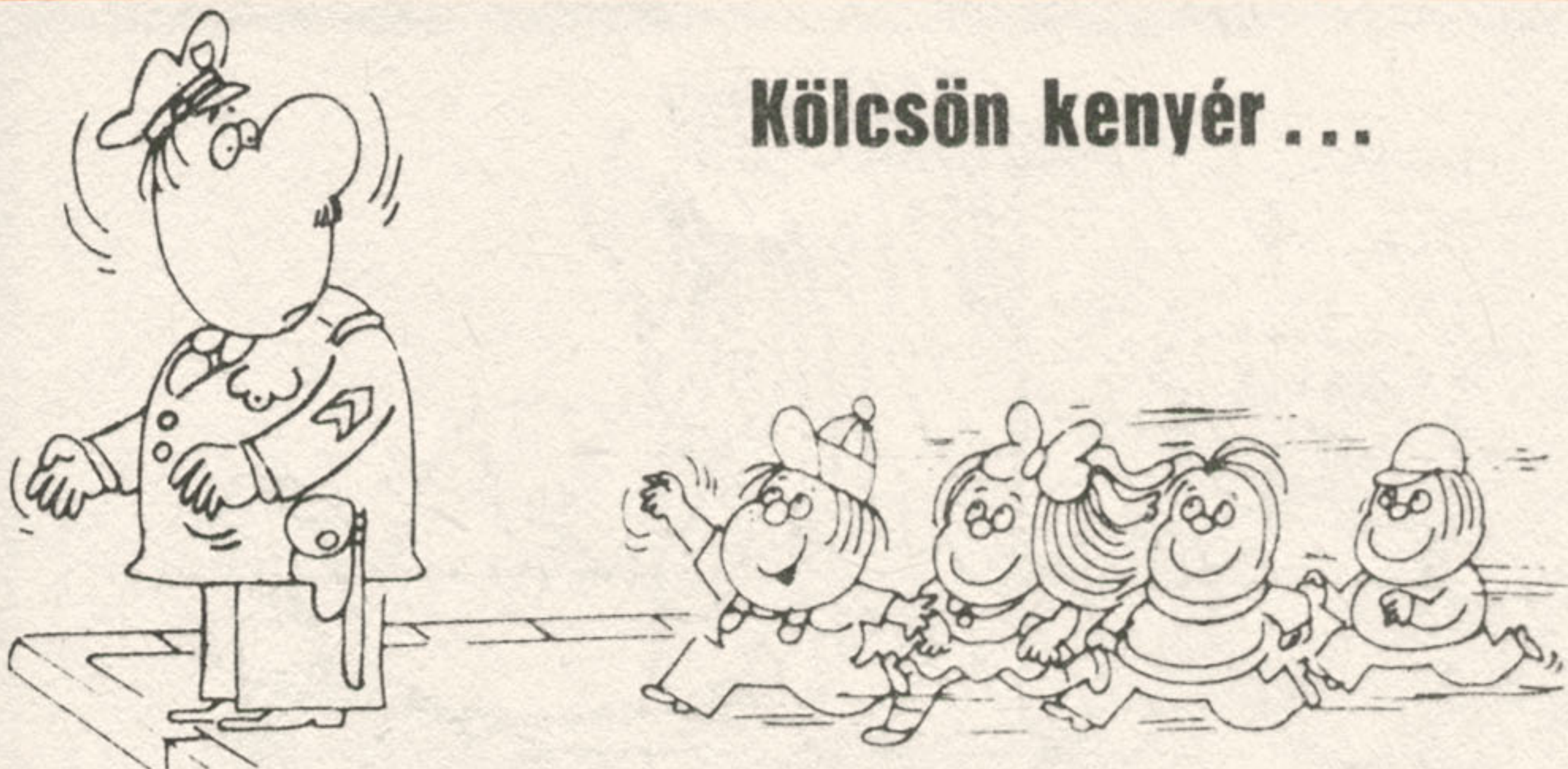

Abszolút varázslat

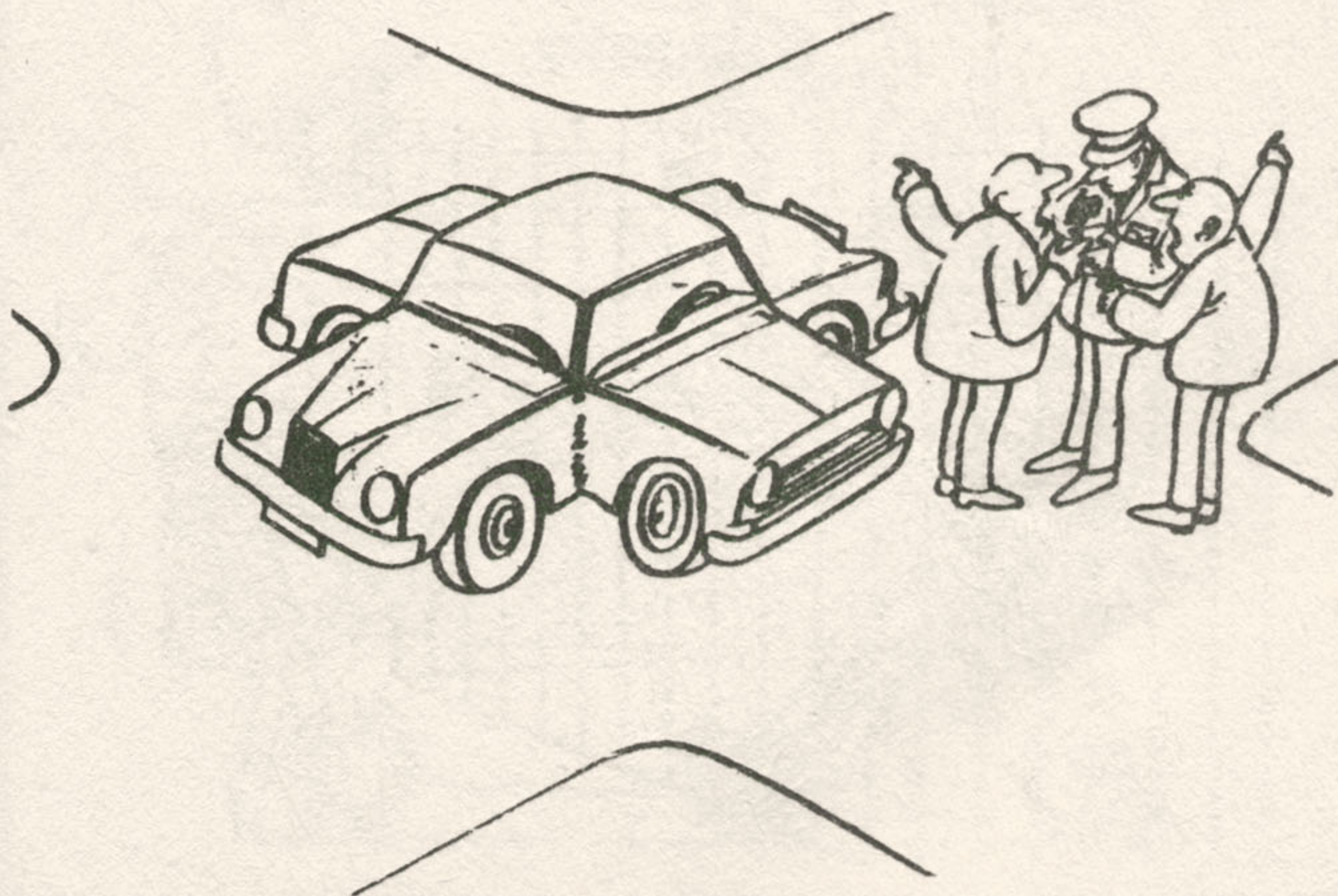

Kölcsön kenyér...

Rendőr bácsi, a tanár bácsi tilosban parkolt!

Balkézsabály

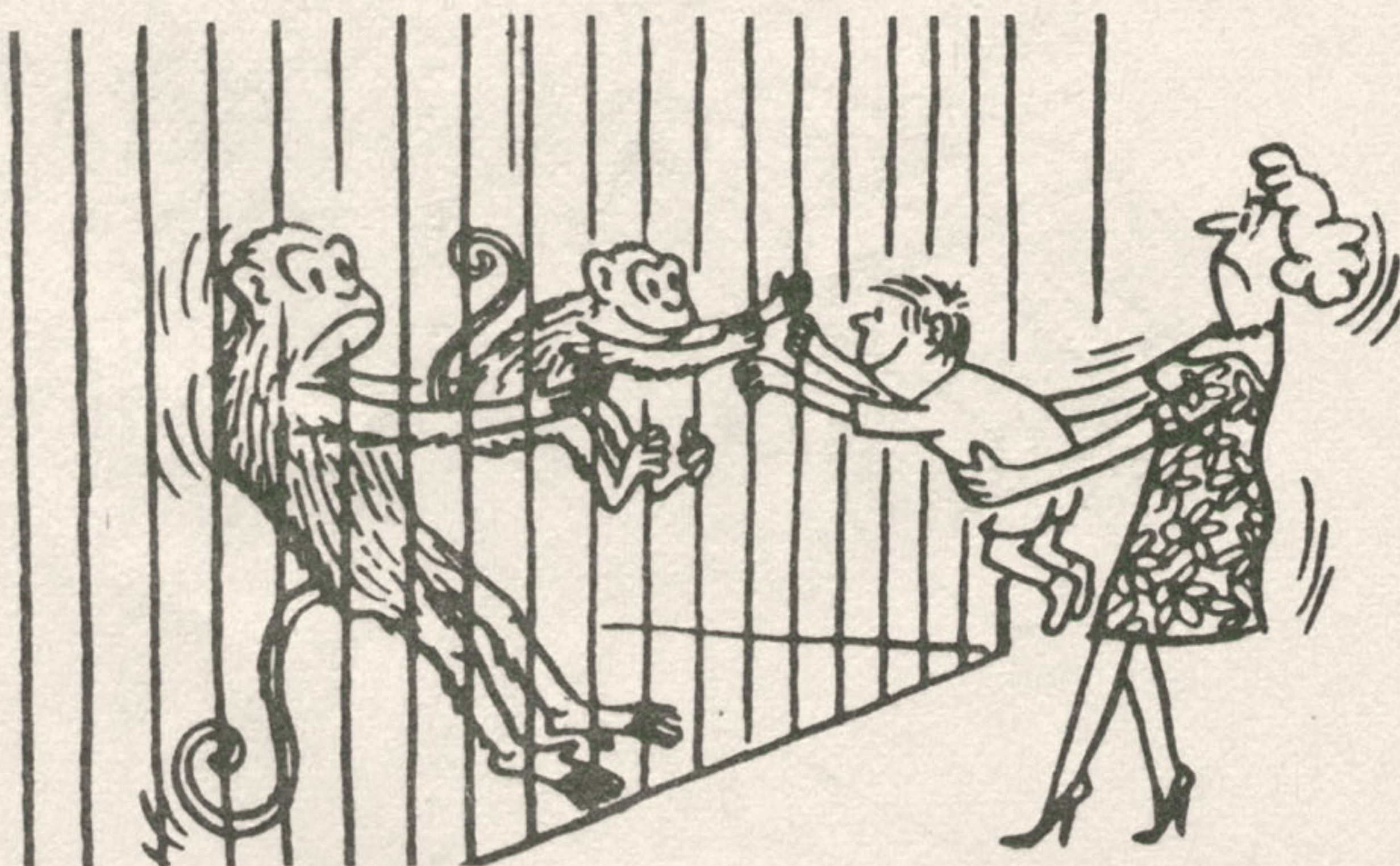

Körfűrész

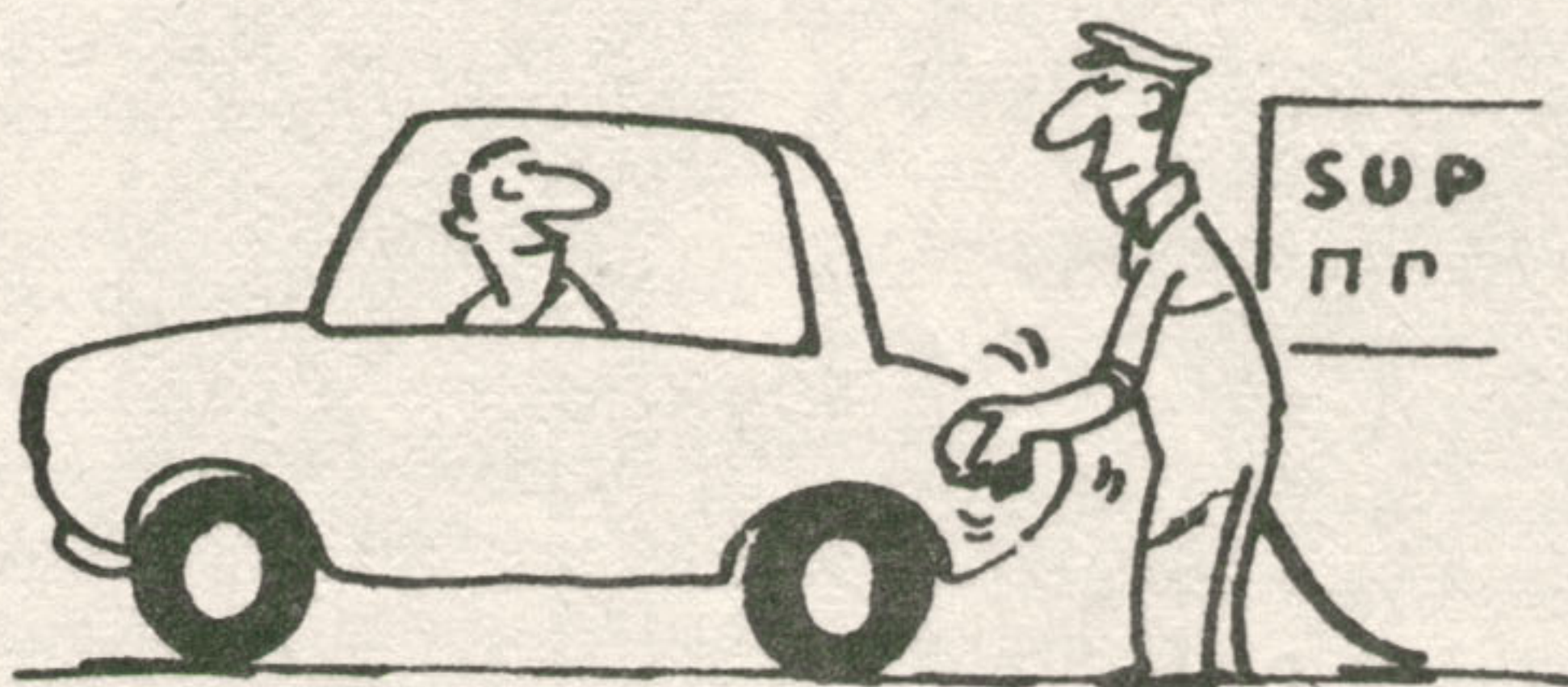
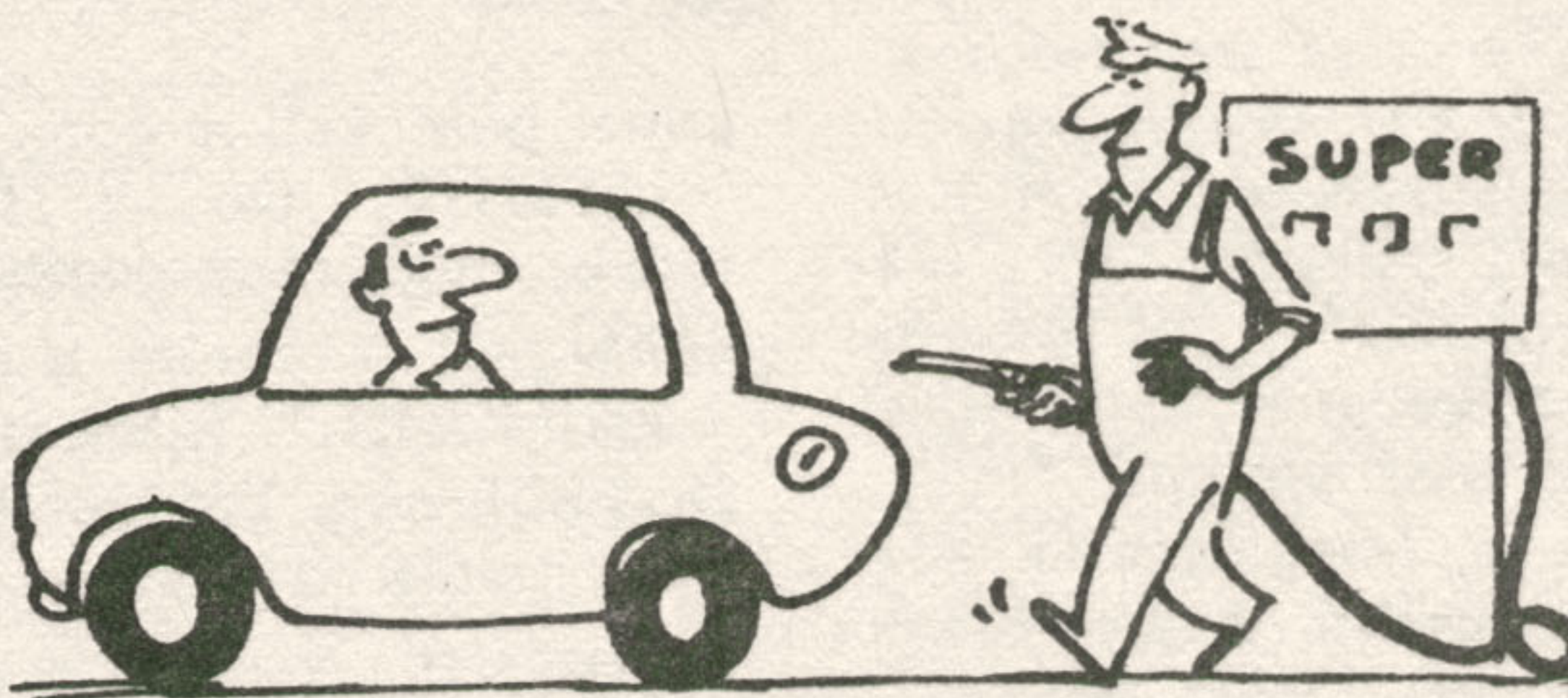

Szimpátia

A mókamester

Hőstettjük magunkat

Langyos víz, kényelmes dagonya nálunk a mozgalmi élet. Mozgalmi? Állalmi, sőt fekvelmi, szundikalmi... Mozgalmasságot kellene bele vinni. Történjék már valami!

Ebben a hangulatban kezdődött legutóbbi örsgyűlésünk.

ZSOMBOR: Valami nagy dolgot kell véghez vinnünk. Egy hőstettet!

SZILÁRD: Például nyomára jutunk egy veszélyes bűnbándának, felgöngyölítjük, elkapjuk, letartóztatjuk, bekísérjük...

MARCELL: ... kihallgatjuk, elítéljük, kivégezzük. Így gondoltad? Meg aztán micsoda bandát? Iskolatej-maffiát?

SZILÁRD: És a postarablók?

ROLAND: Ugyan, a mi postánkat csak Köbgyök szokta rabolni. Mármint a matekórai levelezést...

ALPÁR: És egy nagy, földrajzi felfedezéshez mit szólnátok?

HUBA: Mint például a Bermuda-háromszög, amelyre nem érvényes Thalesz tétele, mert hálisstennek az is eltűnik benne?

KRISZTIÁN: Nem fiúk, a világot már felfedezték előttünk,

ebbe bele kell örödni.

LEVENTE: De a technika terén még rengeteget tehetnénk!

RAJMUND: (gonoszkodva): Te különösen. Például kijavítanád belőle a karót...

LEVENTE: Ki beszél itt arról a technikáról? Az nem érdekel. De hasznos dolgok barakácsolása... Szerkesztenék például egy digitális kijelzésű puska gépet a kvarcórámba.

KOLOS: Feltéve, hogy épp nálad van, s nem az oszínál, Köbgyöknél...

SOMA: És egy emlékeztetőgéphez mit szólnátok? Folyton hajtogatná: „Tesi-cuccod van? A beadandó pénzt viszed? Az ellenőrződ aláírattd?”

TIBORC: Ezt már kitalálták. Szülőnek hívják.

ZSOLT: Én jobb hőstettet tudok: védjük meg az oszit!

MARCELL: Kivel szemben?

NORBI: Ha csak önmagunktól nem... Mert legtöbbször velünk gyűlik meg a baja...

MÁRIÓ: Jobbat tudok!! Elszökik egy ragadozó, egy nagymacska az állatkertből, s mi befogjuk!

HUBA: Te beszéled meg vele? Meg a találkozási pontot is, ahol elfoghatjuk? S mi a garancia arra, hogy nem ő fog el bennünket? Mert egy ilyen macska nem fér ám el a táskádban!

NORBI: Van egy ötletem: holnapra mindenki megtanulja a matekot.

ÖRS: Álljon meg a menet!

Más a hőstett, és más a harakiri.

LEHEL: Különben is valami új, valami meglepő, sosem volt, meghökkentő és emlékeztető tette kellene!

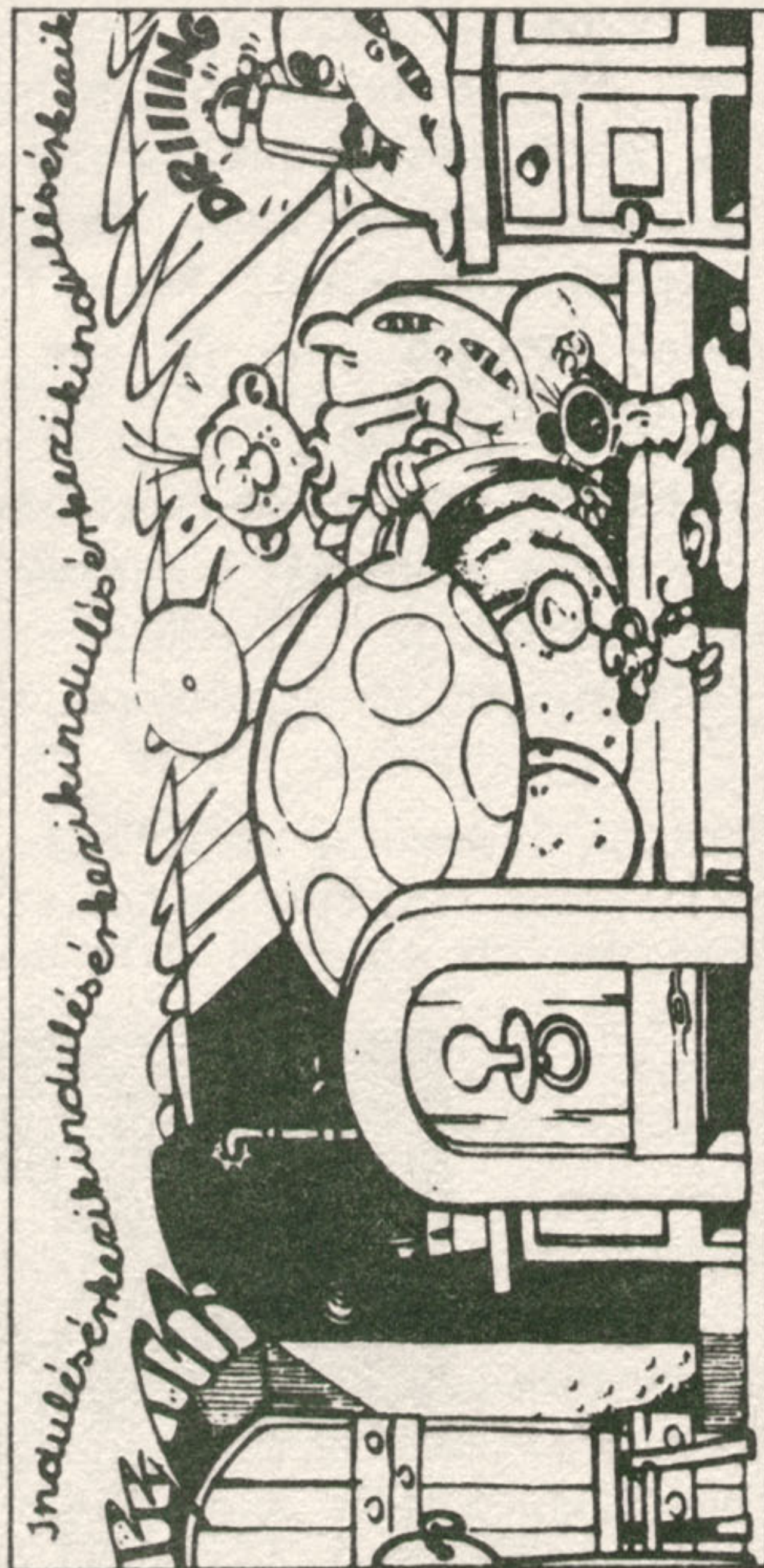
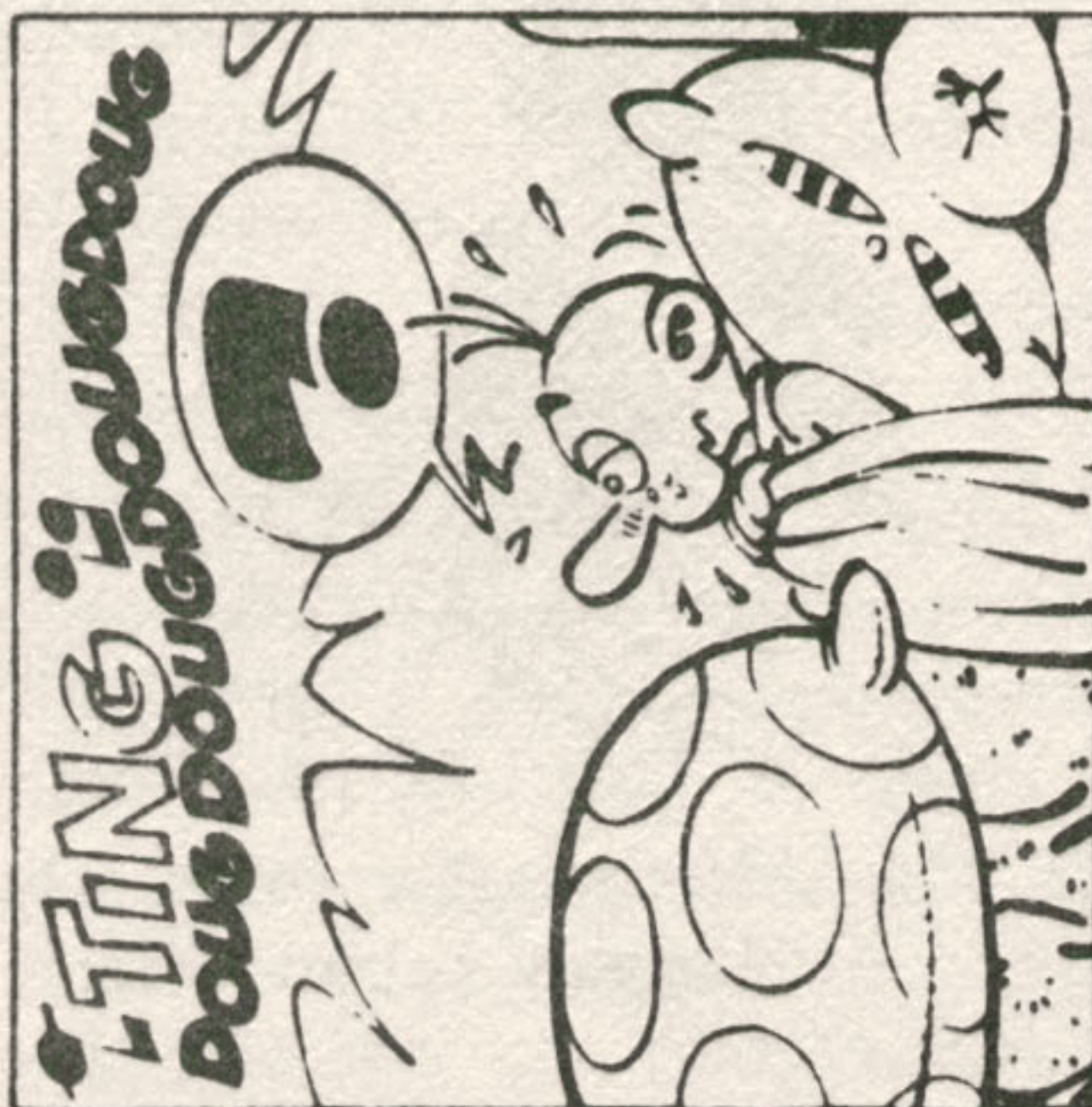
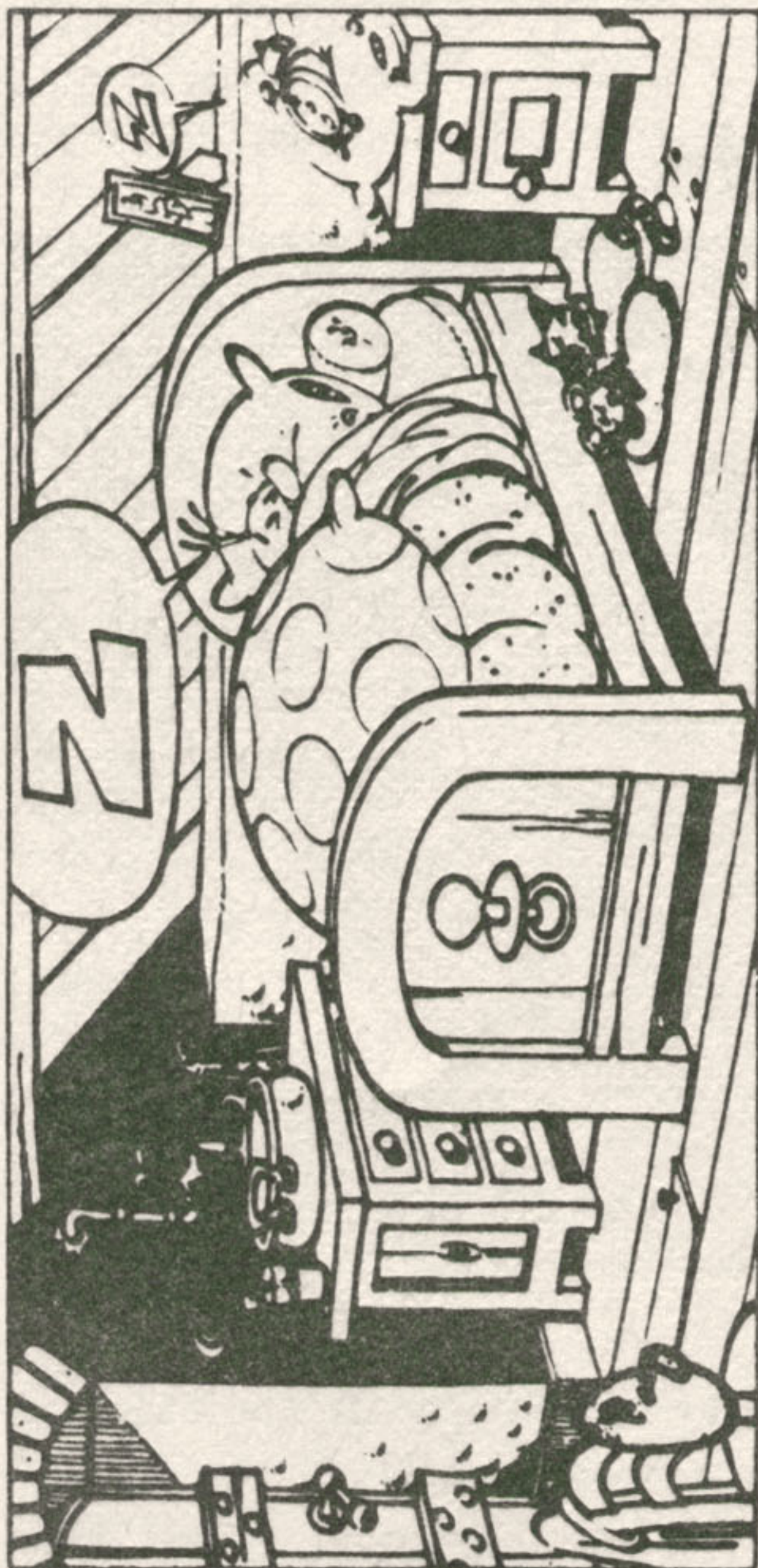
ZSOMBOR: Megvan! Megvan! Hétfőn reggel, amikor ügyeletesek leszünk, mindenki időben ideér. Ennél nagyobb hőstettet igazán nem várhat tőlünk senki!

Érv

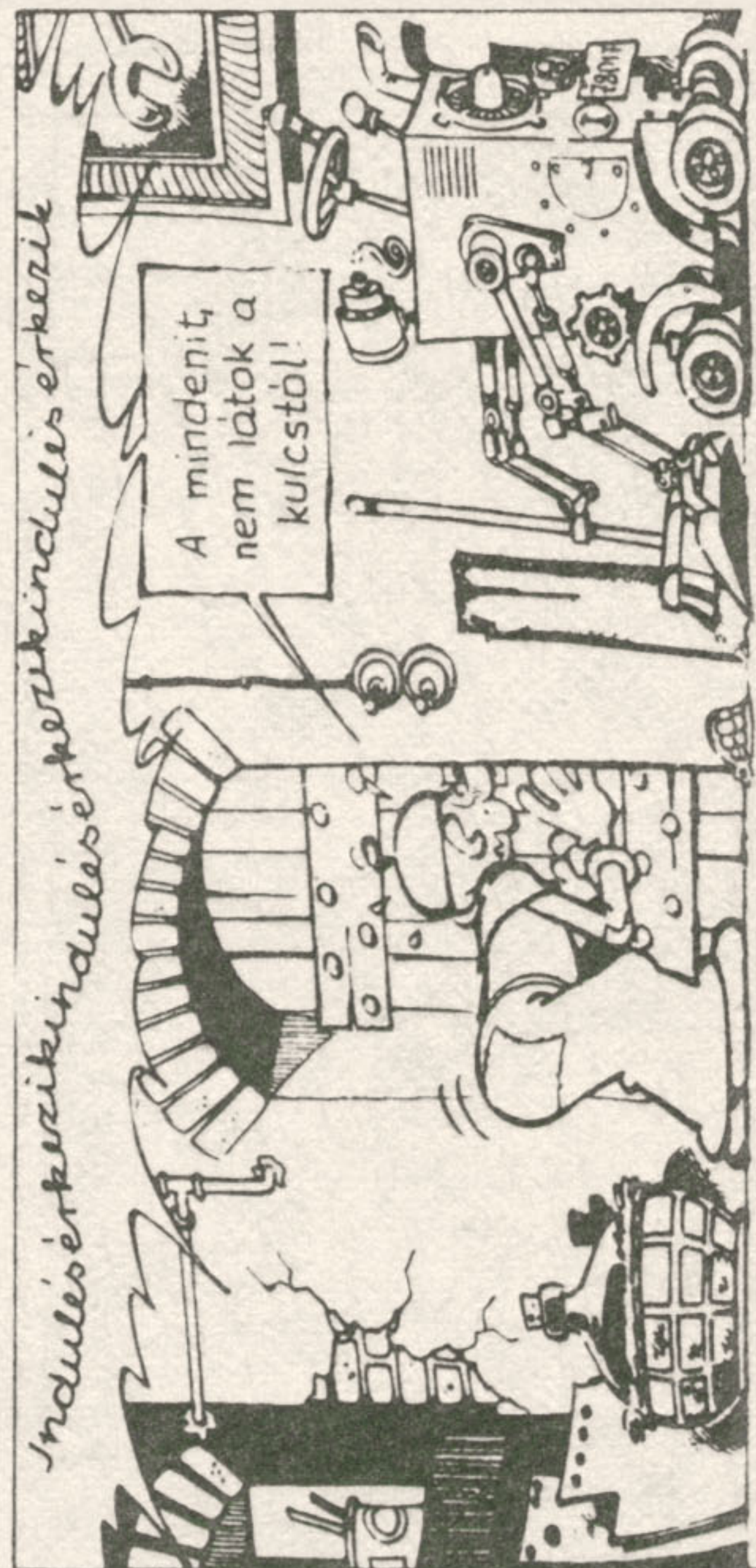
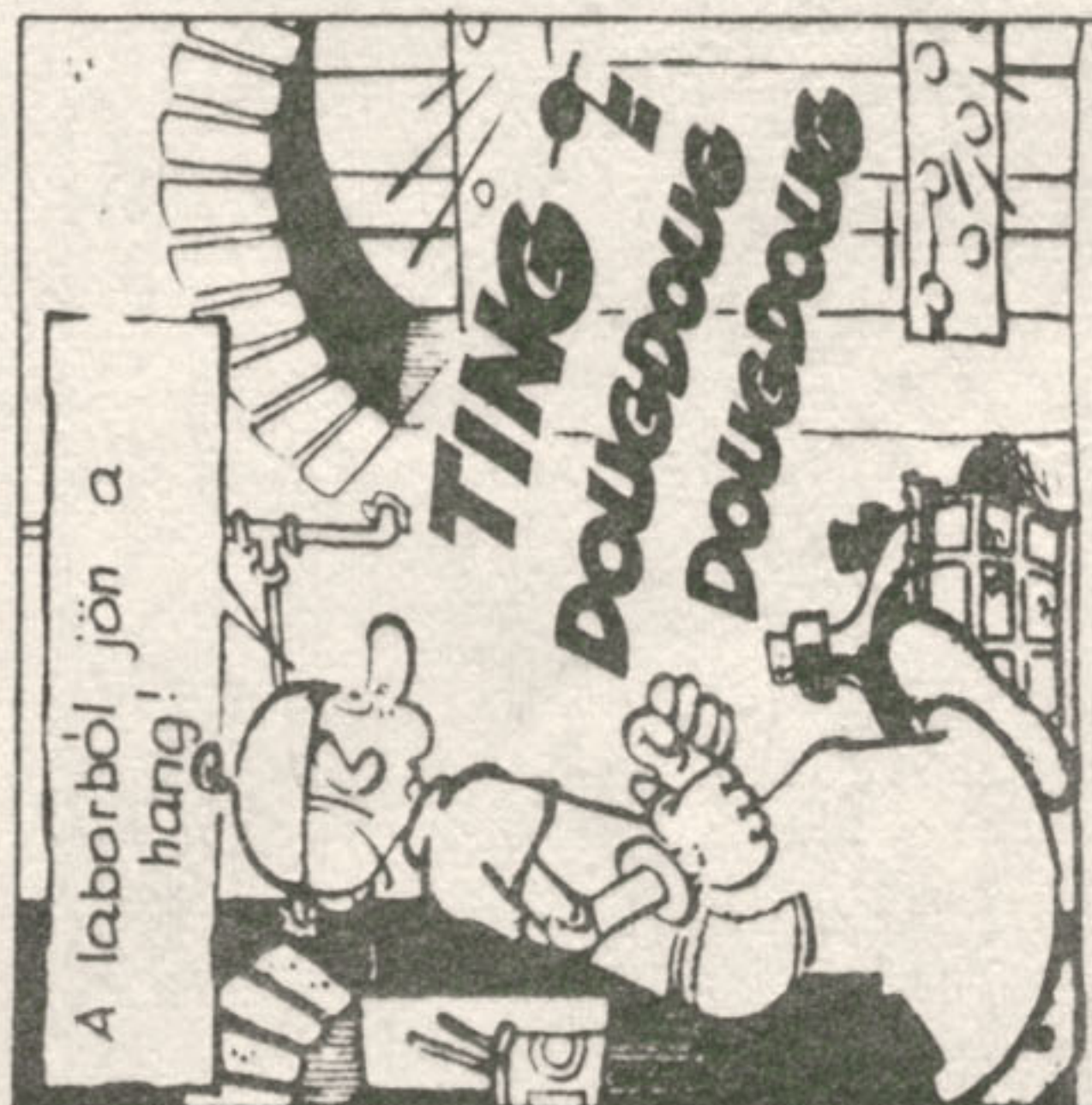
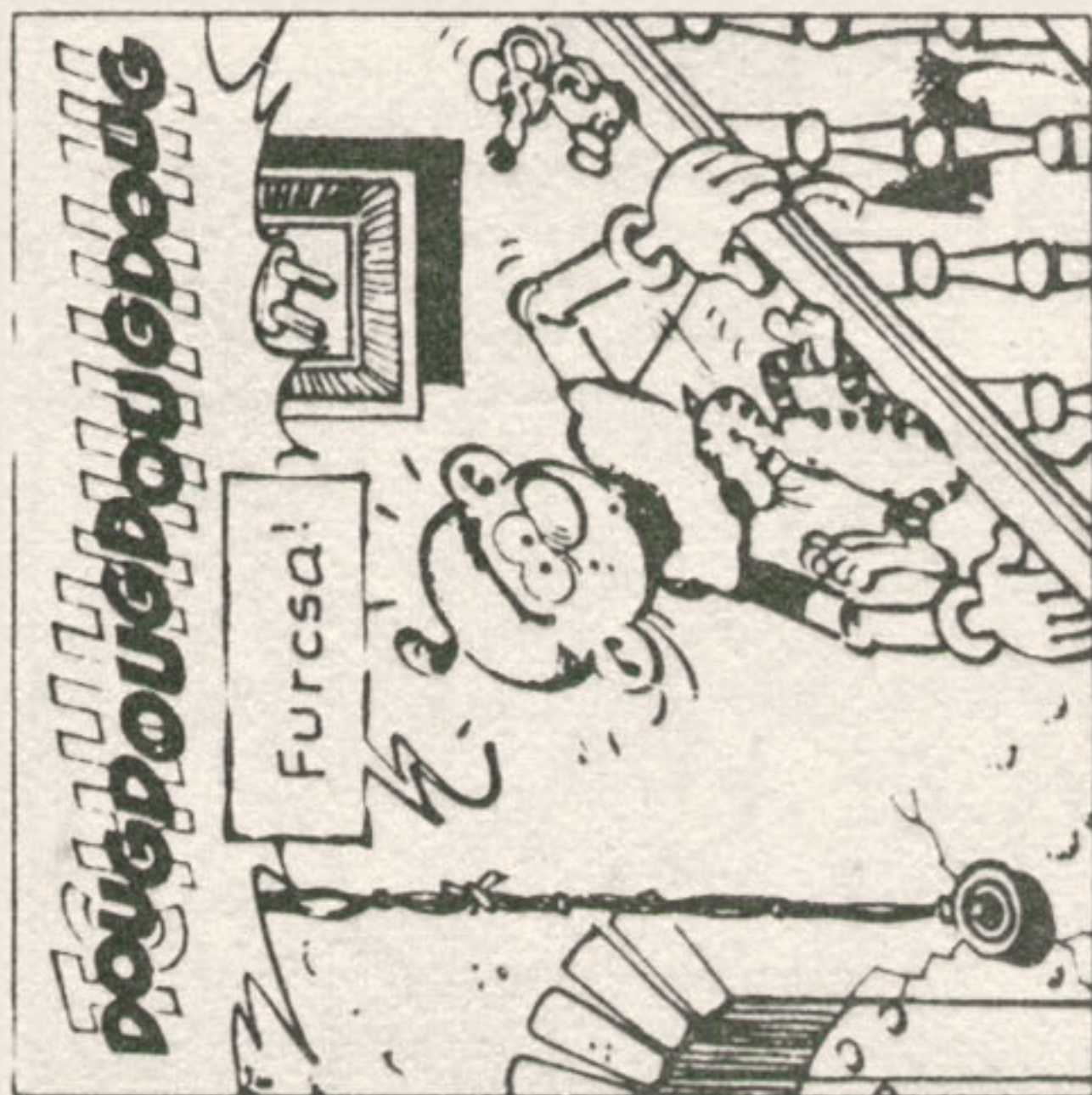

- Már megint miért késtél?
- Nagyon sokan voltak a kozmetikusnál...

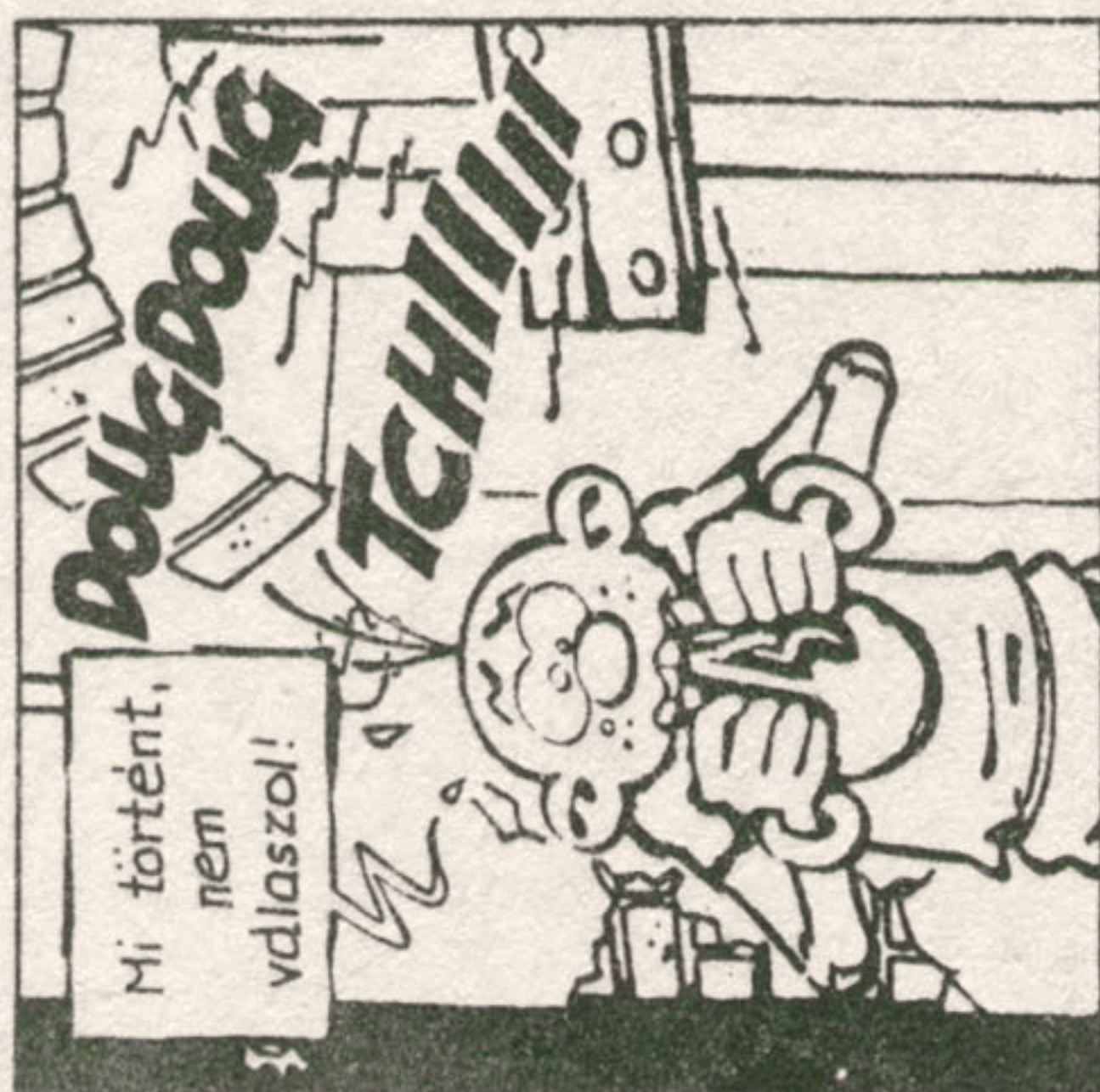
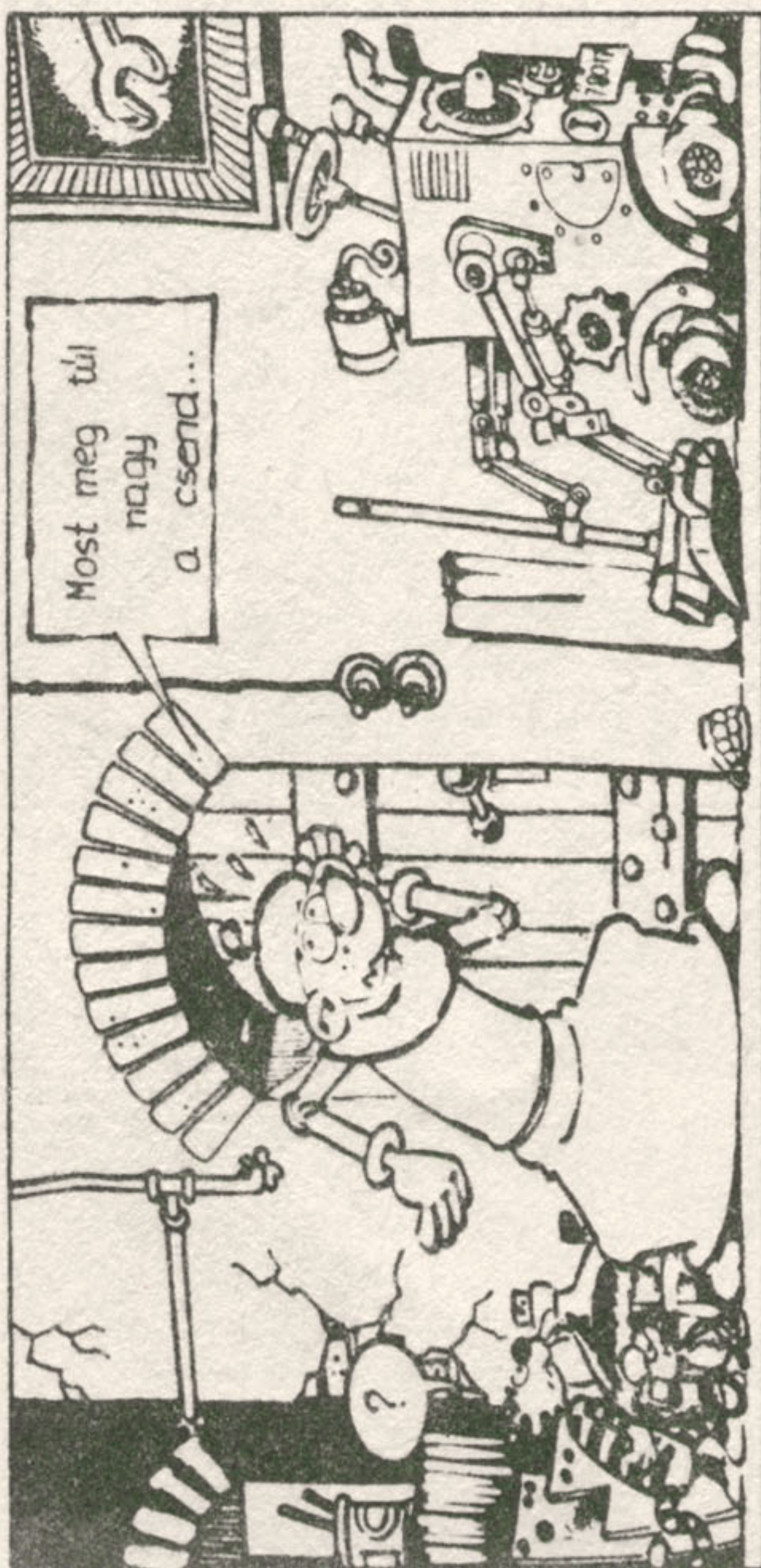
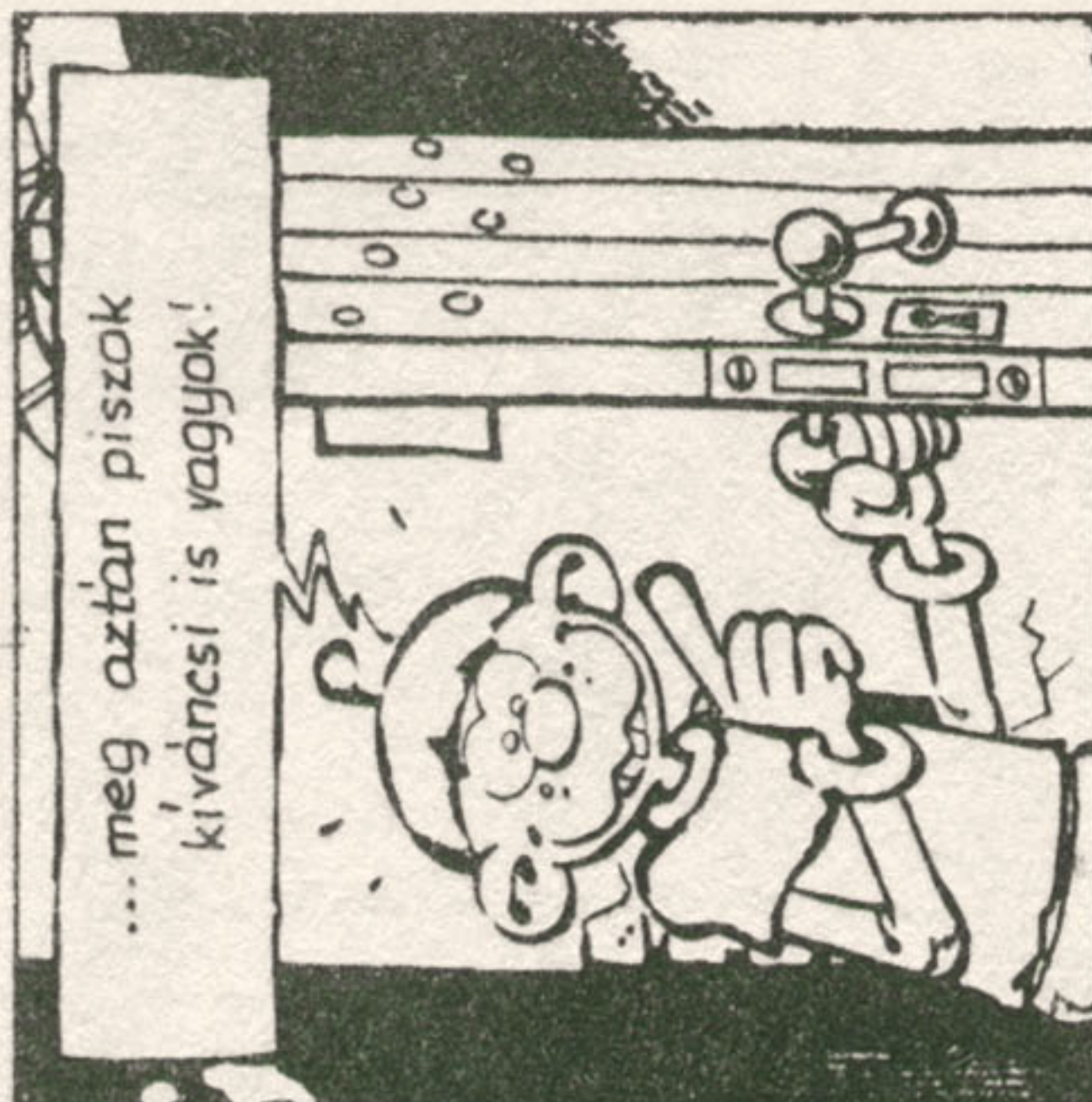
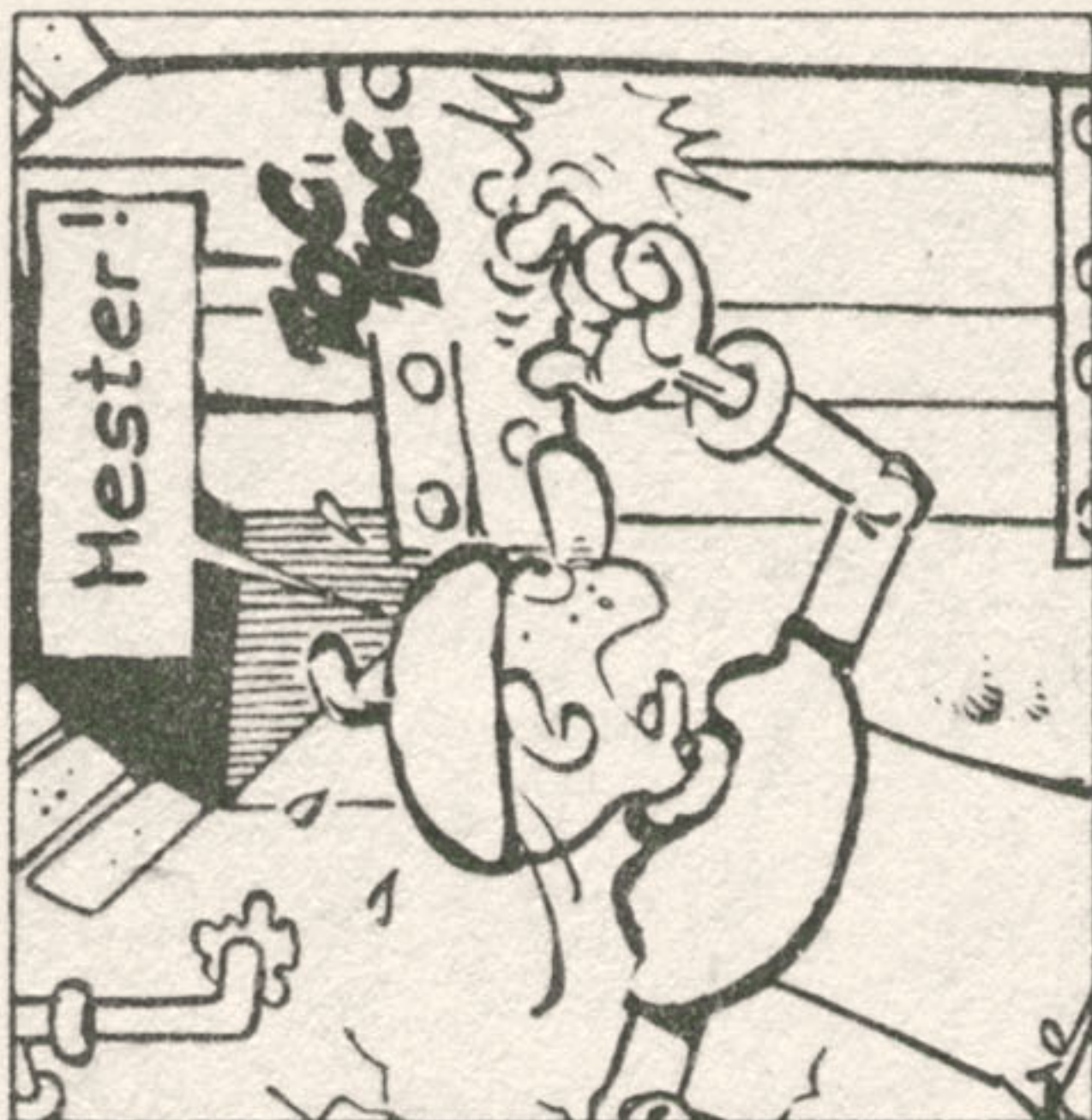

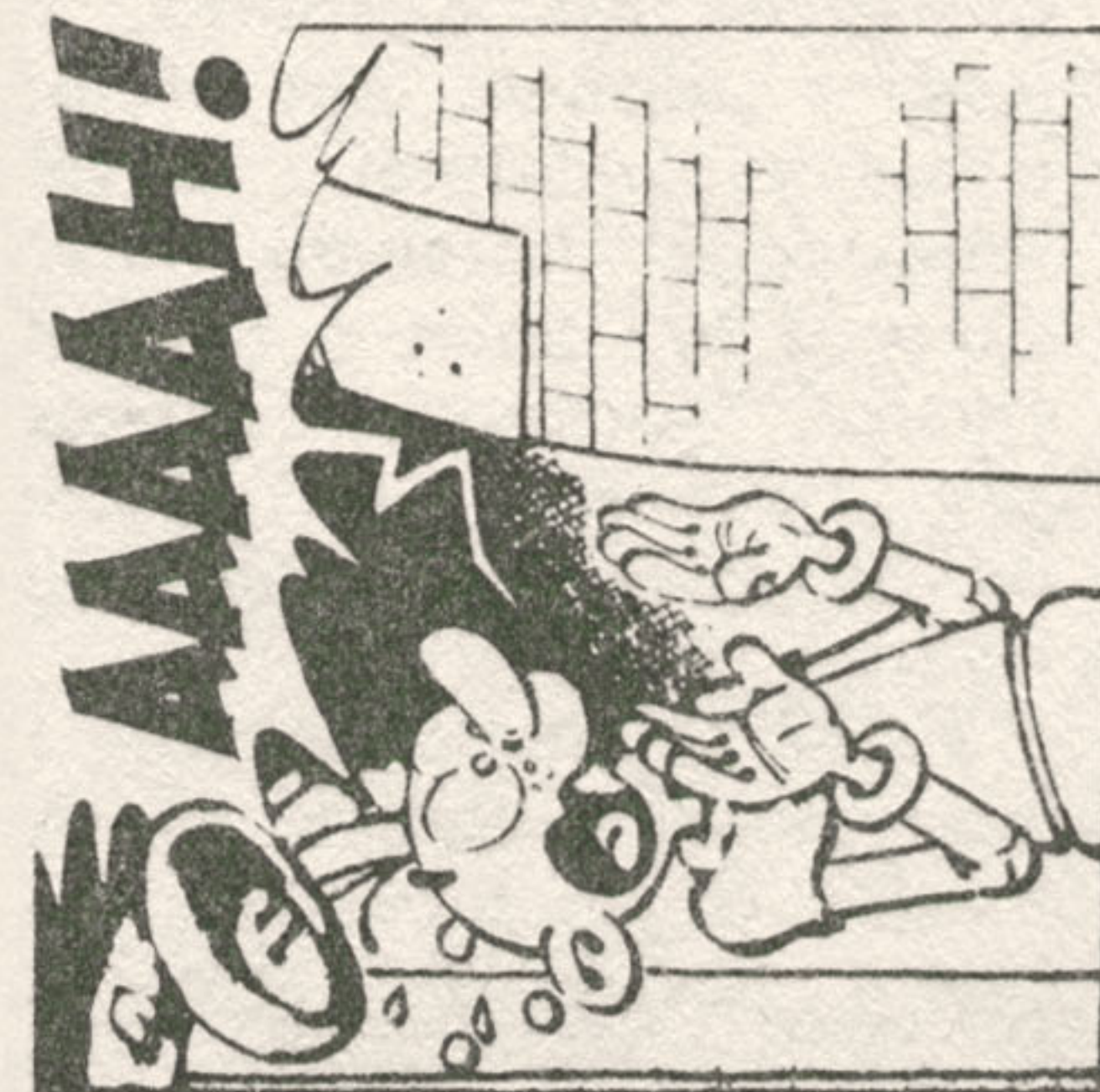

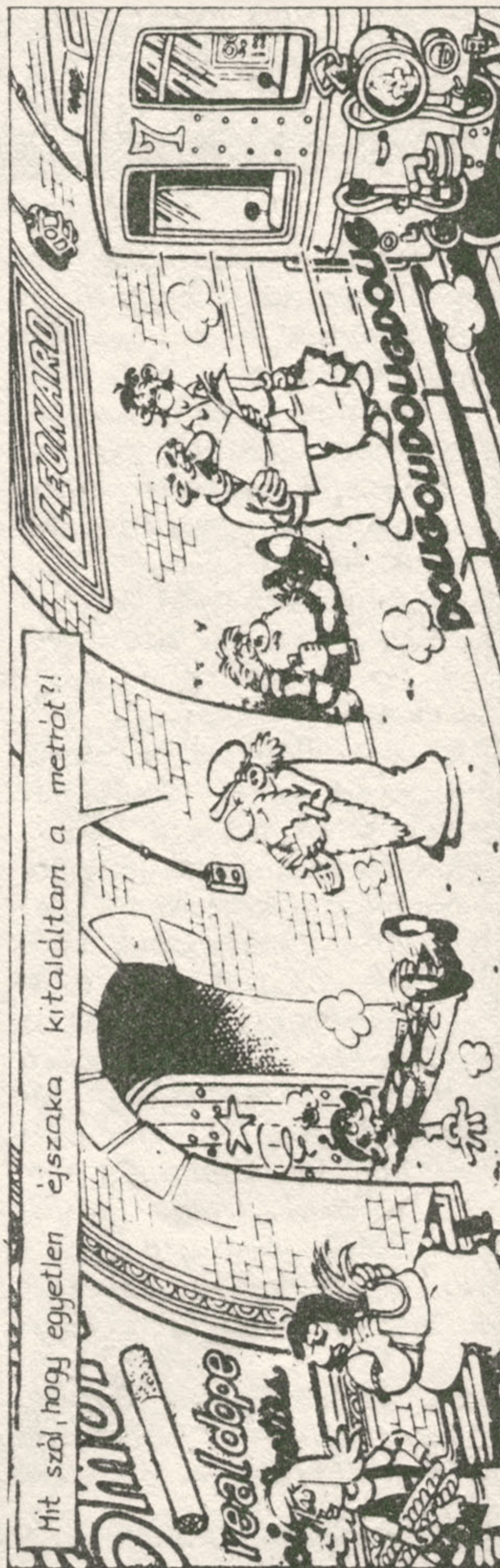

Indulásérkezésindulásérkezésindulásérkezésindulás

Hit szól, hogy egyetlen éjszaka kitaláltam a metró!

VEGE

Csússzunk le – vidáman!

A következő hasábokon néhány elképesztően higgadt és józan tanácsot lel a figyelmes olvasó. Amikor az utolsó pontot is kitettük a kézirat végére, és még egyszer figyelmesen elolvastuk az egész anyagot, magunk is elképedve kiáltottunk fel:

– A nemjóját! Ilyen egyszerű dolog lenne a sízés? Mi volna, ha egyszer mi is megpróbálkoznánk vele?

Ami azt illeti: akár szóról szóra is be lehet tanulni az egészet. Kinek árt az? Persze, egyvalamit szeretnénk jó előre nyomatékosan kijelenteni, ne-hogy aztán bepereljenek bennünket. A világért sem állítjuk, hogy ezek a tanácsok bárkiből egy – abrakadabra – Ingmar Stenmarkot fargagnak. Persze, ha mégis... annyi baj, mi ebben a nem várt esetben sem tartunk igényt külön juttatásra.

No, de mi kell a sízéshez? Hm, hm... mi is? Igen, megvan!

LÉC. Ez két görbe deszka. Elöl van az orra, hátul van a vége. Közepén – elméletileg – a síző. Persze, a kezdet kezdetén ez az utóbbi még

nem törvényszerű. De miért ne lennénk optimisták?! A léc vastagsága legyen arányos a síző vastagságával.

Súlyosabb egyéniségek vastagabb, vékonyabbak vékony lécet választanak. Ez pusztán gazdaságossági szempontból is indokolt. Az aprófa ugyanis feltétlenül olcsóbb a Tüzép-nél. A léc hossza a testmagassághoz alkalmazkodjék, nyugodtan lehet egy arasszal hosszabb annál.

BOT. Alsó végén hótányérrel ellátott vékony acélcső, vagy tonkinnád. Kezdeti fokon nem arra szolgál, hogy az ellenfél nyomát üssük vele, hanem, hogy rátámaszkodva előrehaladjunk, és a fordulóban az egyensúlyt biztosítsa. Ha lesiklás közben egy fatörzs a megengedettnél nagyobb sebességgel közeledik felénk, akkor a két botot a magasba emelve, harsányan sikoltozni kell. Használni nem használni, de a közvetlen idegességet levezeti.

VIASZ. A sítudás minden fokban nélkülözhetetlen massa. Kezdők a léc biztosabb vezetésére használják, versenyzők – kifogásként. A sportszeripar

a viaszok roppant változatosságát állítja elő. Van kemény viasz és lágy viasz, van sárga viasz és fehér viasz, van illatos viasz és még büdösebb viasz. Csak jó viasz nincs. Irányelvek: 1. megfelelően viaszolni csak száraz lécet lehet, szobahőmérsékleten. Azért nem érdemes a cserépkályhát a Normafához kivinni, okosabb otthon vaxolni. 2. A talp egész hosszára kenjük viaszt. A hócsatornába is. 3. Száraz, hideg hóra kenj kemény viaszt. 4. Vizes, jeges hóra kenj lágy viaszt.

CIPŐ. Állati hámrétegekből készült speciális lábbeli. Akkor jó, ha mindig a hó és a láb között foglal helyet, oly módon, hogy belül van a láb, kívül a víz. Ezt a feladatát megkönnyíthetjük, ha bőrzsírral ápoljuk. Vannak karácsonyfacipők is, mindenféle csillogó bigyókkal, kapsokkal, csatokkal és egyéb díszekkel gazdagon megszórva. Ezek a legjobbak. Annak, aki eladja.

RUHÁZAT. A cipőtől felfelé haladva, a nadrággal kezdődik. Anyaga kord, vagy kamgarn. Posztónadrág is jó. Reuma ellen. A posztó ugyanis néhány esés után a lejtő egész nedvességét magába szívja, és attól fogva talpig priznicben siel az ember. Tovább északra: flaneling, gyapjú pulóver, siballon, víz-

hatlan, kötött kesztyű. Mindezek alá: jéger. Fejre haj – ha nincs: gyapjúsapka, kötött fülvédő. Hogy a fej nedves időben meg ne ázzék, annak egy a nyitja. Csuklya. Alapelvként: legokosabb, ha több réteget öltünk magunkra, s ha melegünk van, egy réteget mindig levetünk. Persze, ez csak egy bizonyos határig mehet, különben összeszalad a hegyoldal.

Vannak testhezálló csábpu-lóverek, sőt derékig dekoltált bűbájblúzok is. Pajkos hölgyek hordják. Lefelé a lejtőn.

Ezzel teljes a leltár. Azaz-hogy... mintha valamit elfelejtettünk volna. Pedig rémlik... rémlik. Lássuk csak, mi is kell még a síeléshez? Persze, megvan!...

HÓ. Ezzel kapcsolatban két eset lehetséges. Vagy van, vagy nincs.

Ha van – jó. Ha nincs, akkor a haladó ember is csak egyet tehet.

Imádkozik.

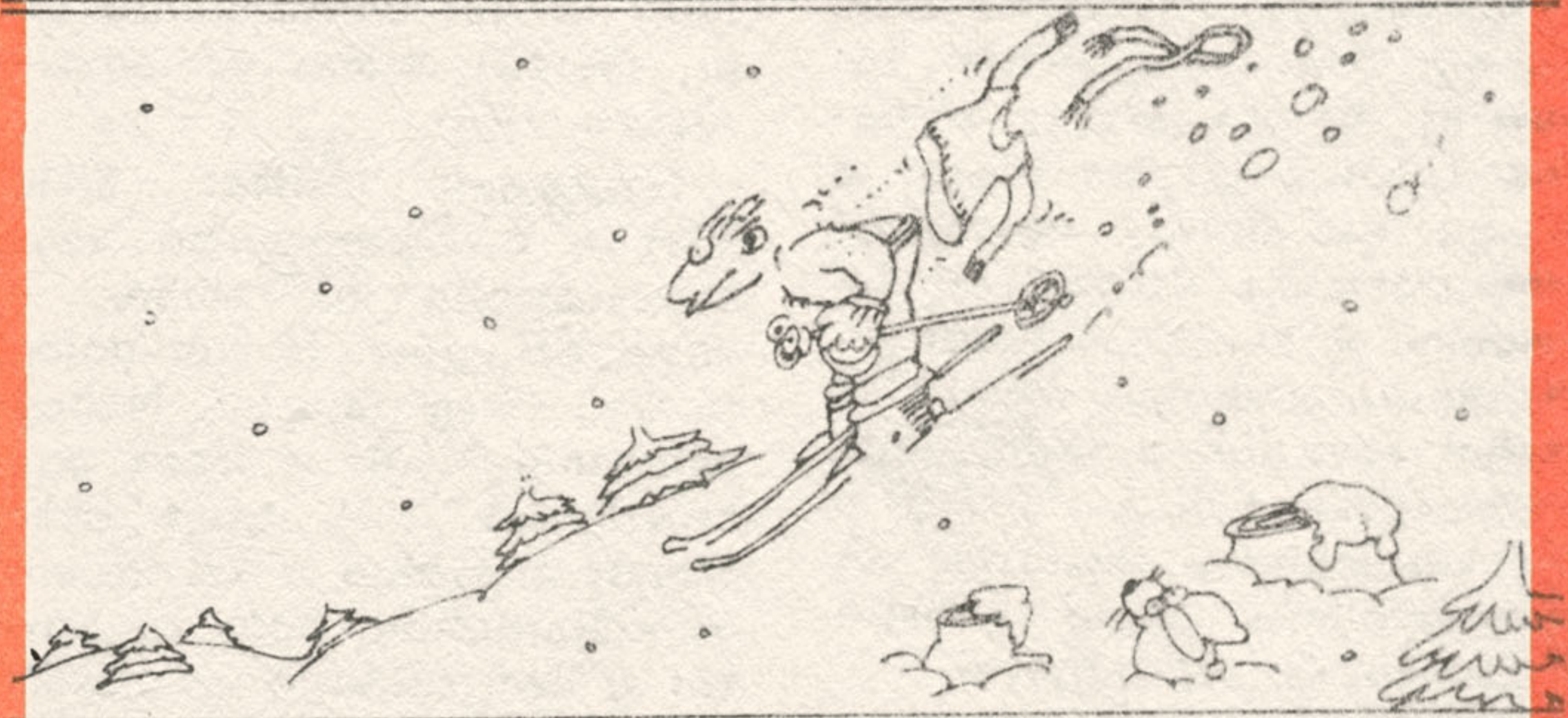
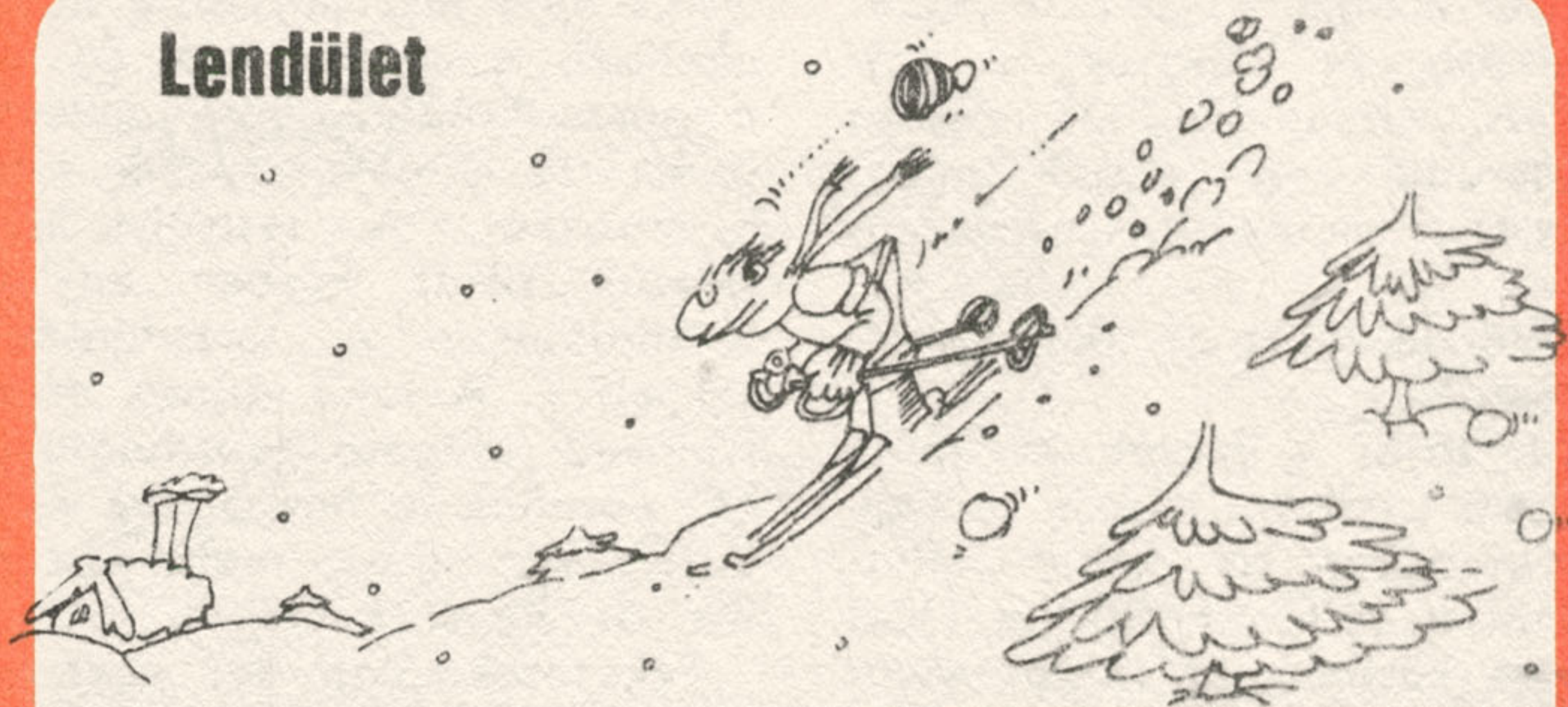
Ettől ugyan még nem lesz, de a mérget is csak le kell vezetni valahogyan.

Aztán fel a léccel, és kezdődjék a léleküdítő síelés.

A kezdő lépésekhez legokosabb egy egészen enyhe lejtésű magános kis tisztást keresni, ahol sem fák, sem kibicek nem tartózkodnak a közelben. Ehelyütt persze, nem

Lendület

árt leszögezni, hogy kettejük közül mindig a kibic a veszélyesebb. A kibicnek is neki lehet rohanni, a fák viszont legalább nem kísérik gúnycacajjal minden mozdulatunkat.

Nézzük most az alapgyakorlatokat.

1. Járás a léccel. Ez könnyebb a havon, mint a járdán. A városban az ember feltétlenül a vállán hordja a lécet járás közben, és valahányszor megfordul egy csinos nő után, mindig leüti vele valami követ és mérges ember kalapját. Tehát a léceket végig a havon csúsztatva, egymással párhuzamosan tartva kell lépegetni. A csúszás hosszát fokozatosan próbáljuk növelni. A bottal kövessük a természetes karmozgást. Elöl – mindig a léccel közelében – leszúrjuk, rátámaszkodunk, majd ellökjük magunkat a segítségével.

2. Felfelé a lejtőn. Az emelkedőre „halszálkázva”, elöl terpesztett léccel kell fellépegetni. Itt természetesen minden lépésnél fel kell emelni a lécet. Vigyázni kell arra, hogy ne lépjünk rá a másik léccel végére, mert akkor nehéz már tovább mozdulnunk, és esetleg ifjúságunk hátralevő éveit ebben az odacövekelt pózban kell töltenünk.

3. Lesiklás: A siklást is párhuzamos lécekkel kell megin-

dítani. Ellenkező esetben a siklás nem lesz hosszabb húsz centinél, s csak a jó ég a megmondhatója, hogy mikor találkozik újra az egyik láb a másikkal. A testsúlyt helyezzük siklás közben enyhe térdhajlítással és törzsdöntéssel előre. A lejtő aljára érve könnyed ütügető mozdulatokkal poroljuk le nadrágunk hátuljáról a havat, majd kezdjük az egészet előlről.

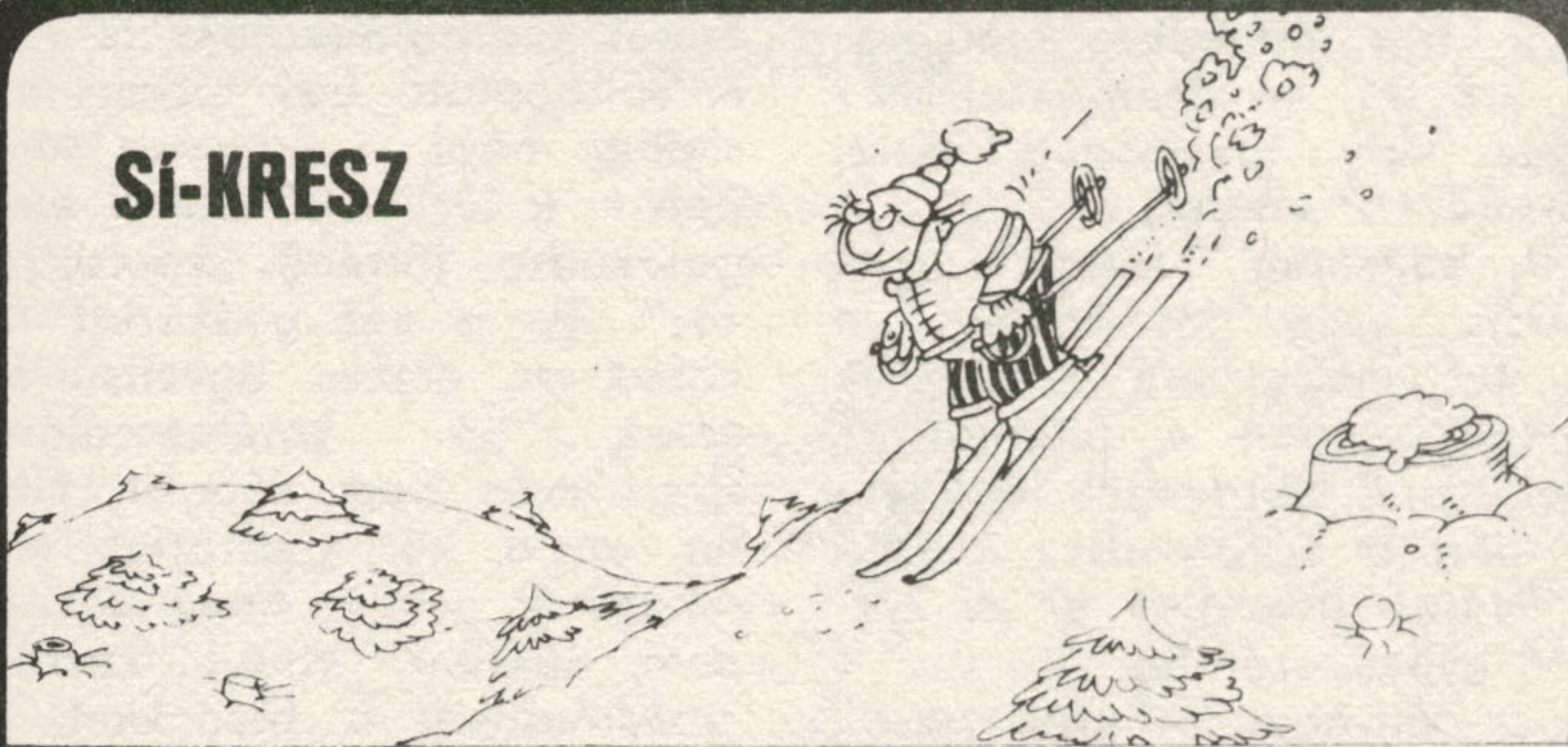
Fékezések. Van két egyszerűbb és két bonyolultabb fajta. Nézzük előbb az egyszerűeket.

Terpesztett lesiklás. Siklás közben a lécek hátsó végét szétcsúsztatja az ember, és ennyi az egész. Itt két dologra kell főleg ügyelni. Nehogy véletlenül mégis a lécek orrát csúsztassuk szét, mert akkor szanaszét szalad a két lábunk, és előfordulhat, hogy az egyiket a Normafánál, a másikat a Guggerhegyen szedjük össze. És közben a Hűvösvölgy. A másik dolog, amire ügyelni kell: nehogy a lécek orra egymásba akadjon, mert ilyen esetben egyetlen svungos íven repülhetünk Erzsébettől Erzsébetig. Az Erzsébet-kilátótól az Erzsébet-hídig.

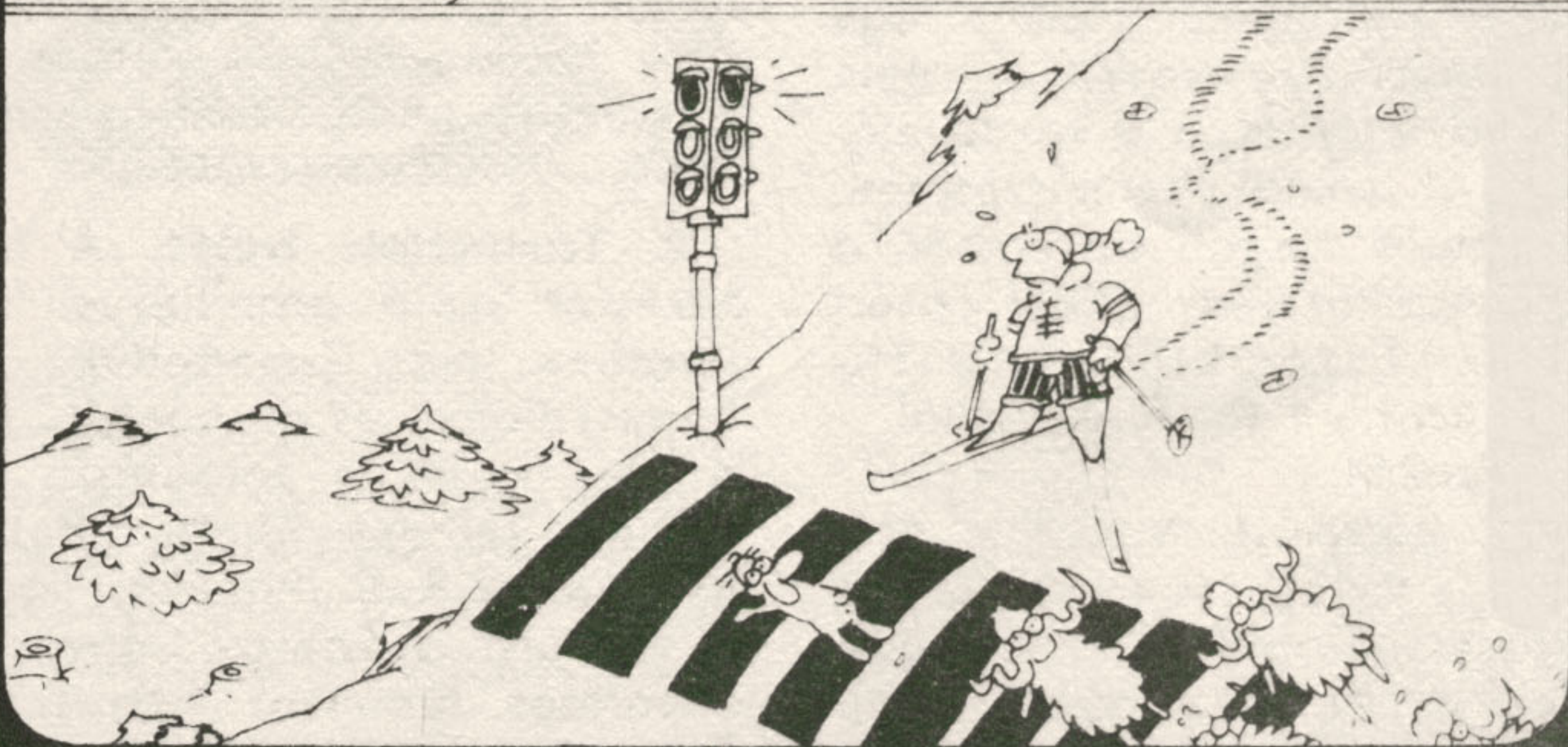
Az egyszerű fékezés másik módja a **hóeke**. Ezt ugyanúgy kell indítani, mint az előbbi mozgást, később azonban a lécek belső élére kell támasz-

SÍ-KRESZ

**FÉK! FÉK!
MÉG FÉKEBB!**

kodni, térdnyújtással úgy, hogy a testsúly mindvégig előtt maradjon. Ezzel a fékezéssel már egész kis távolságon belül megáll az ember.

A bonyolult fékezés egyik módja: száguldás közben a sítóbotot maga elé szúrja az ember. Abban a pillanatban megáll. A bot végét legügyesebben a Sportkórház ambulanciáján távolítják el az ember gyomorszájából.

A bonyolult fékezés másik módja: a botot eldobja az ember, és vérfagyasztó módon és hangon sikoltozni kezd száguldás közben. Emígyen:

– Fogjanak meg! Fogjanak meg!

Hát ennyi az egész.

Semmi kétség szívünkben: aki ezeket a sorokat elolvasta, holtbiztos, hogy tud már síelni. Legalábbis egyenes vonalban. Amerre a lejtő viszi. Ez persze bőségesen elég. Addig feltétlenül, amíg egy fa, vagy egy szakadék nem szalad egyenesen a kezdő elébe. A fáknál természetesen, amúgy is megáll az ember, a fordulatokat és íveket azért csak-csak meg kell tanulni. Hiszen minden fánál megállni – ölebszokás.

Az irányváltztatásnak ezer és egy módja van, itt csak a legegyszerűbbeket ismertetjük, mert minek az a nagy felhajtás?

1. Átlépés (forduló-lépés). Ennek már előiskolája is van. A váltogatott, egy lábon való siklás, majd – egyenes terepen – a lécs belső éléről elrugaszkodva történő „korcsolyázás”. Ez a két gyakorlat fokozza az ember egyensúlyérzékét, bár kötél-táncolásra azért még nem képesít. Nos, ha ez a két gyakorlat már amúgy is megy, hogy közben nem teszünk vadul kaszáló mozdulatokat a kezünkkel, és többé-kevésbé arcunkról is sikerül már eltüntetni a pániriadtságvonásokat, akkor megkísérelhetjük az átlépést. Mondjuk, hogy balra akarunk fordulni. Lesiklás, vagy futás közben bal lécsünket, a hóról egy kicsit felemelve balra fordítjuk, majd lépünk is vele. Ugyanakkor a jobb lécs belső éléről korcsolyázó mozdulattal el is rugaszkodunk, aztán ezt a lécsot gyorsan a másik mellé zárjuk. A súlypontot igyekezzünk közben mélyen tartani, a törzsünket pedig döntjük előre.

2. Támasztott ívelés. A fékezésről szóló grandiózus fejezetben már ismertettük a terpeszsiklást és a hóékét. Ez a két figura a fordulásra is szépen felhasználható. Pusztán annyit kell tennünk, hogy a testsúlyt a kanyar irányával ellentétes lábunkra helyezzük. Ezt a lécsot kissé előbbrecsúsztatjuk.

Kamikaze

tatjuk, és enyhén belső élére támaszkodunk. Közben a súlypontot mélyen tartva, törzsünket a kanyar irányába fordítjuk az „ívkülső”-kar keresztbelendítésével. A lécek fordí-

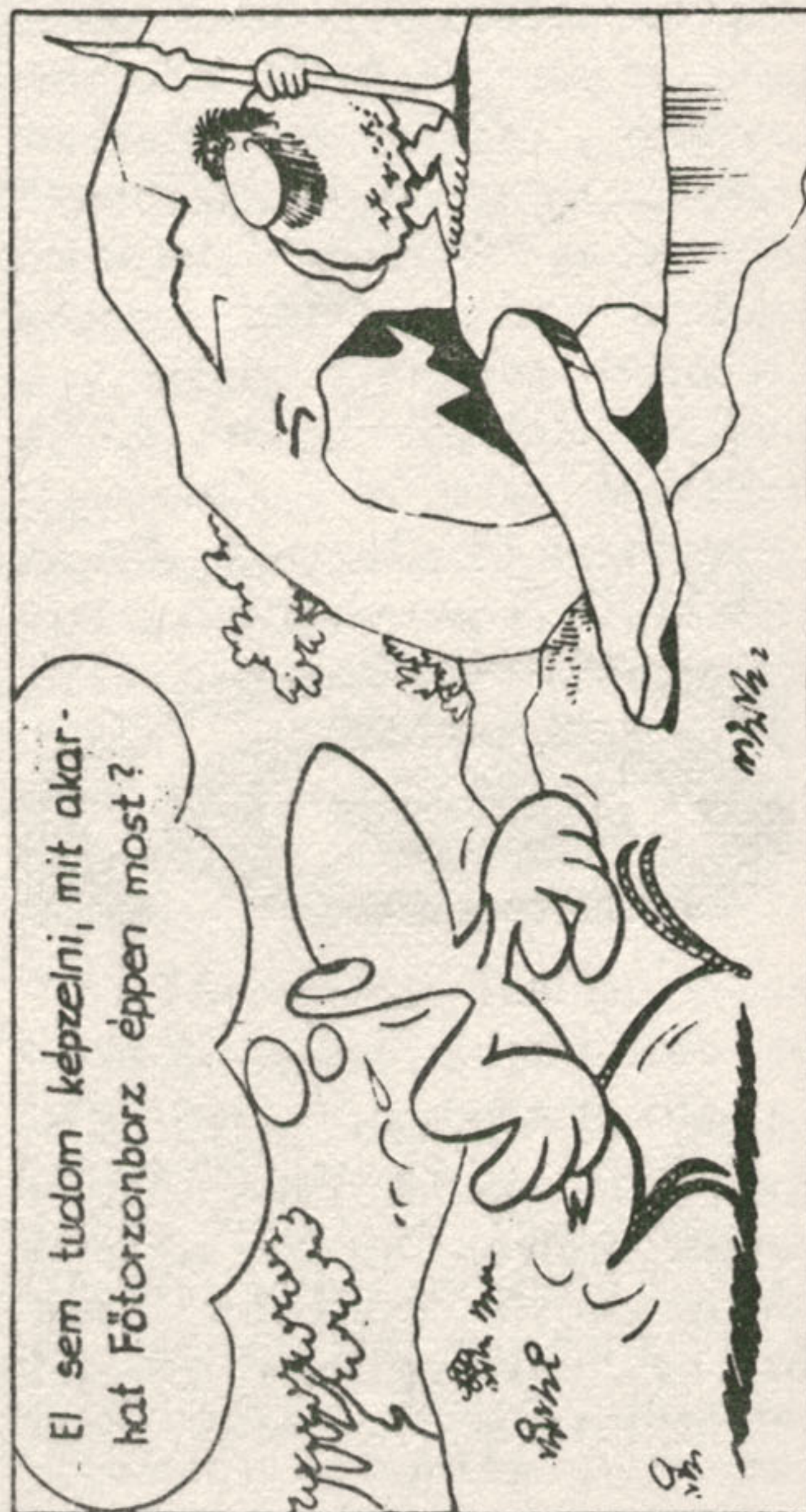
tott V-formáját mindvégig meg kell tartani.

Hát így.

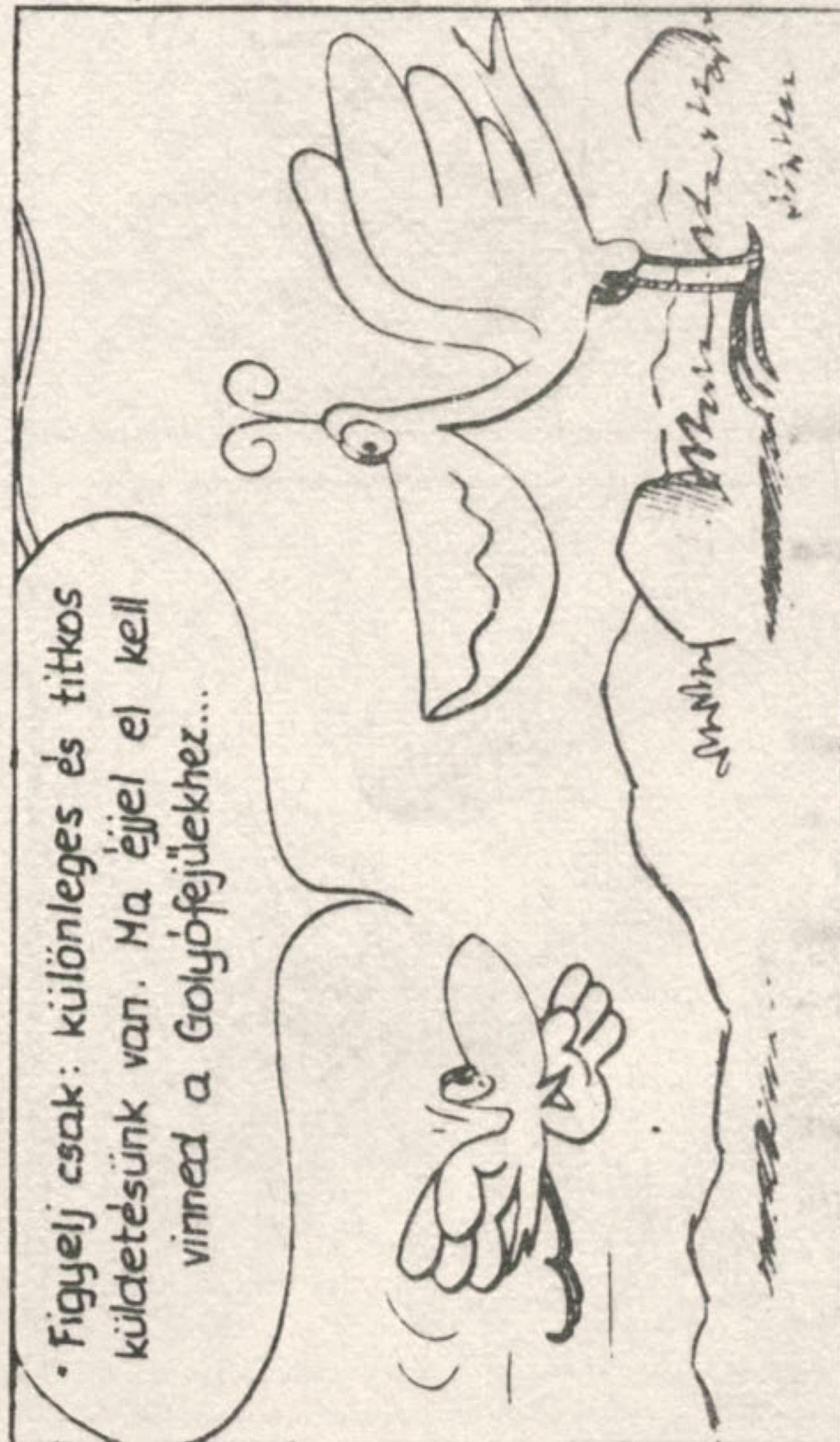
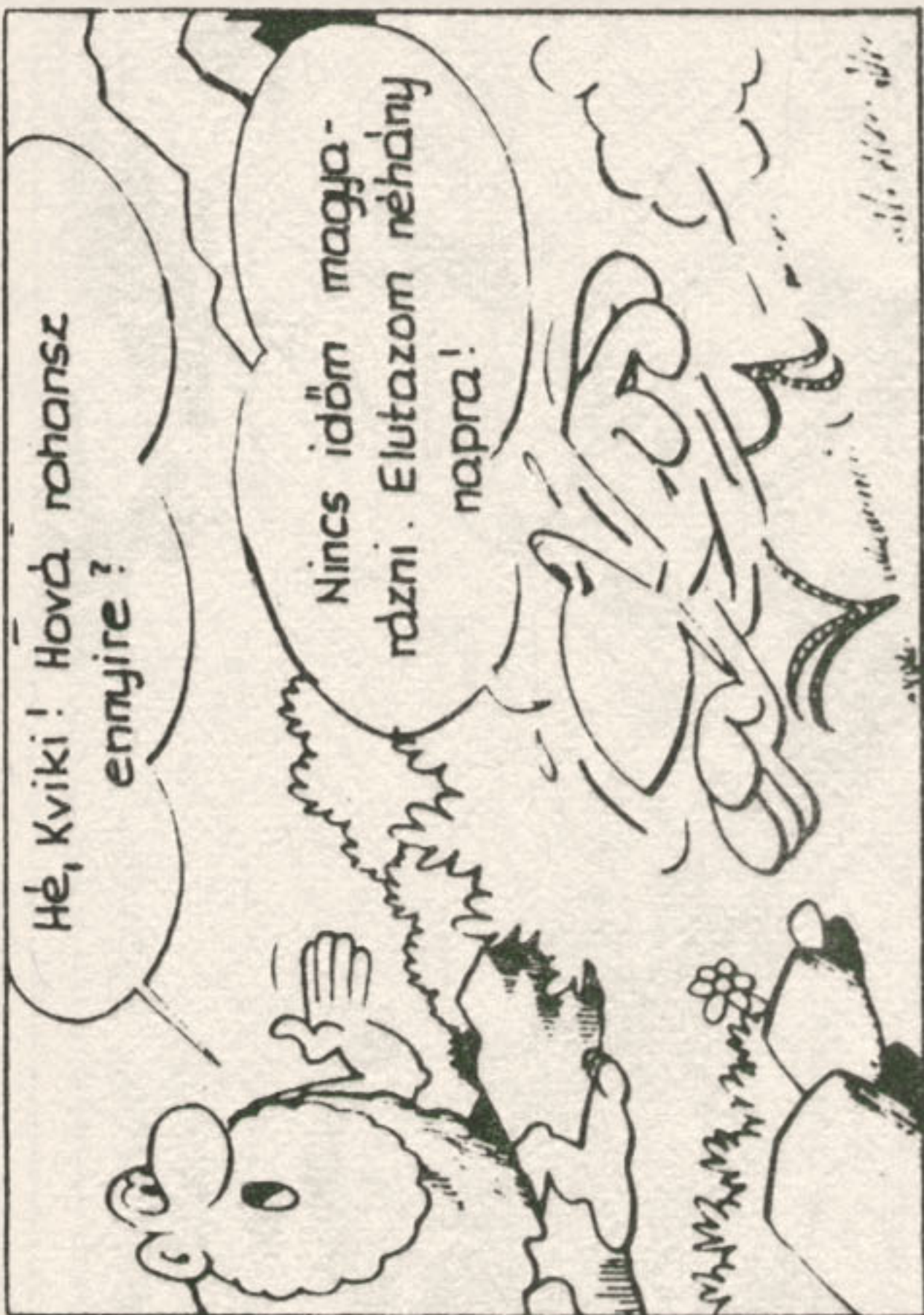
A többi már az ANNEMARIE MOSER-PRÖLLÖK műsora.

A jókedvhez, egészséghez azonban ennyi is bőven elég.

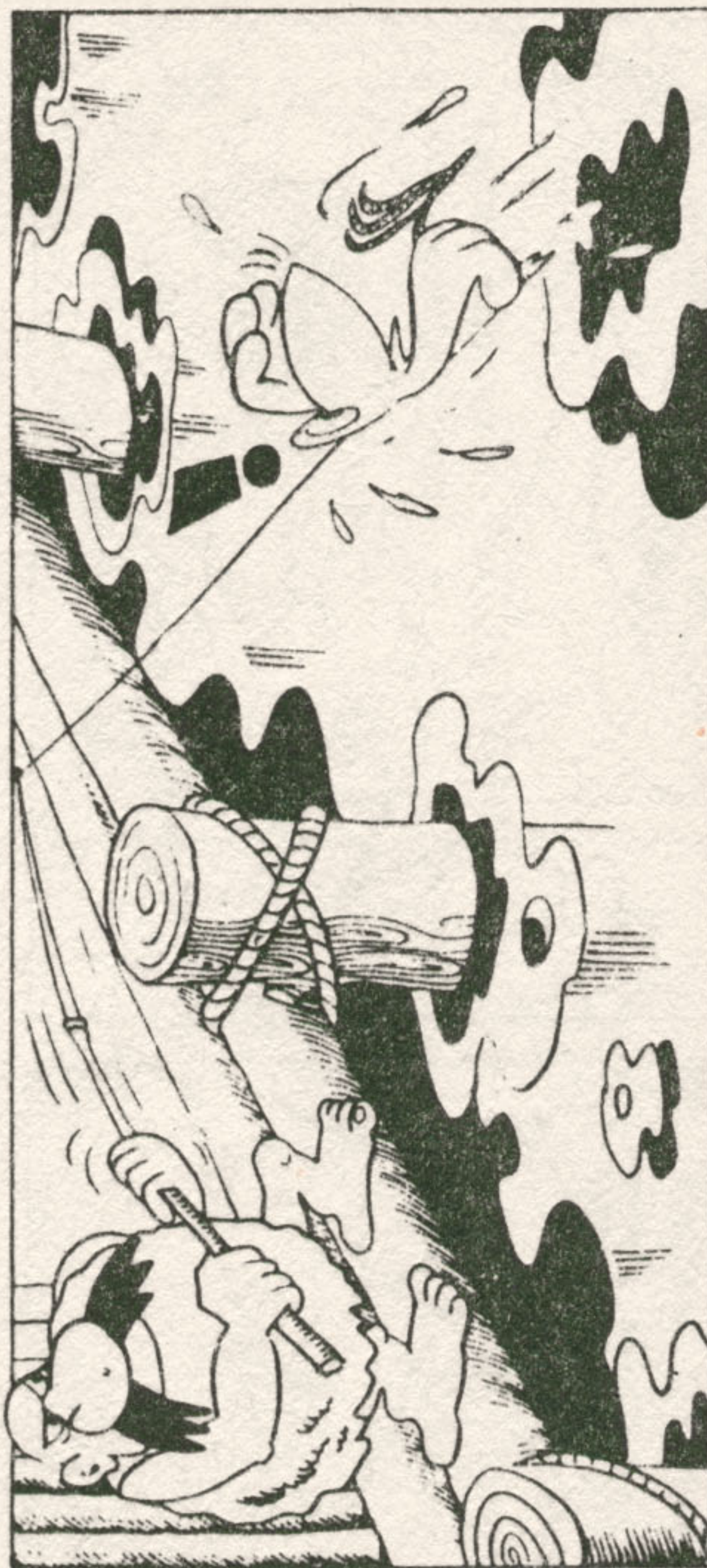
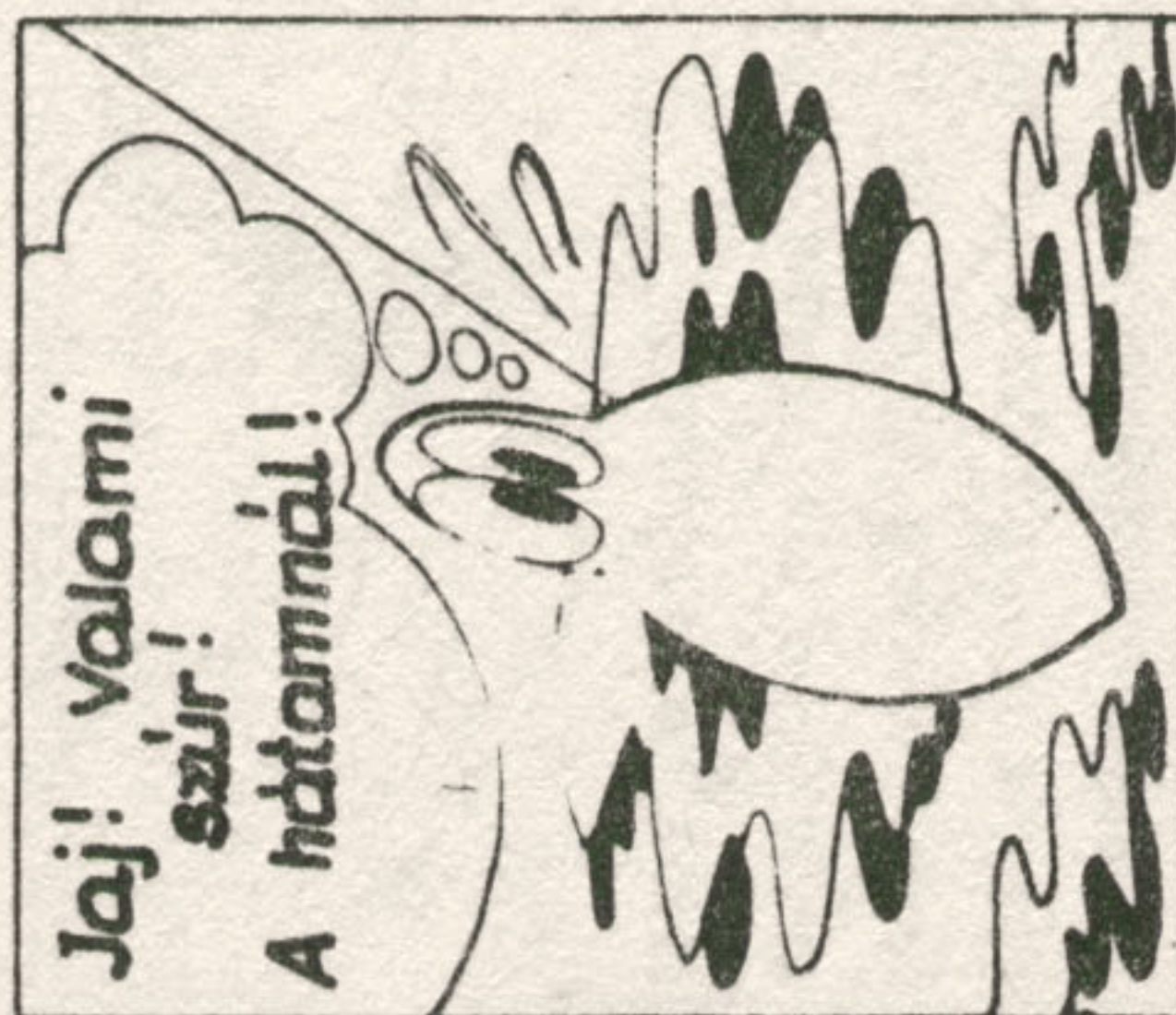
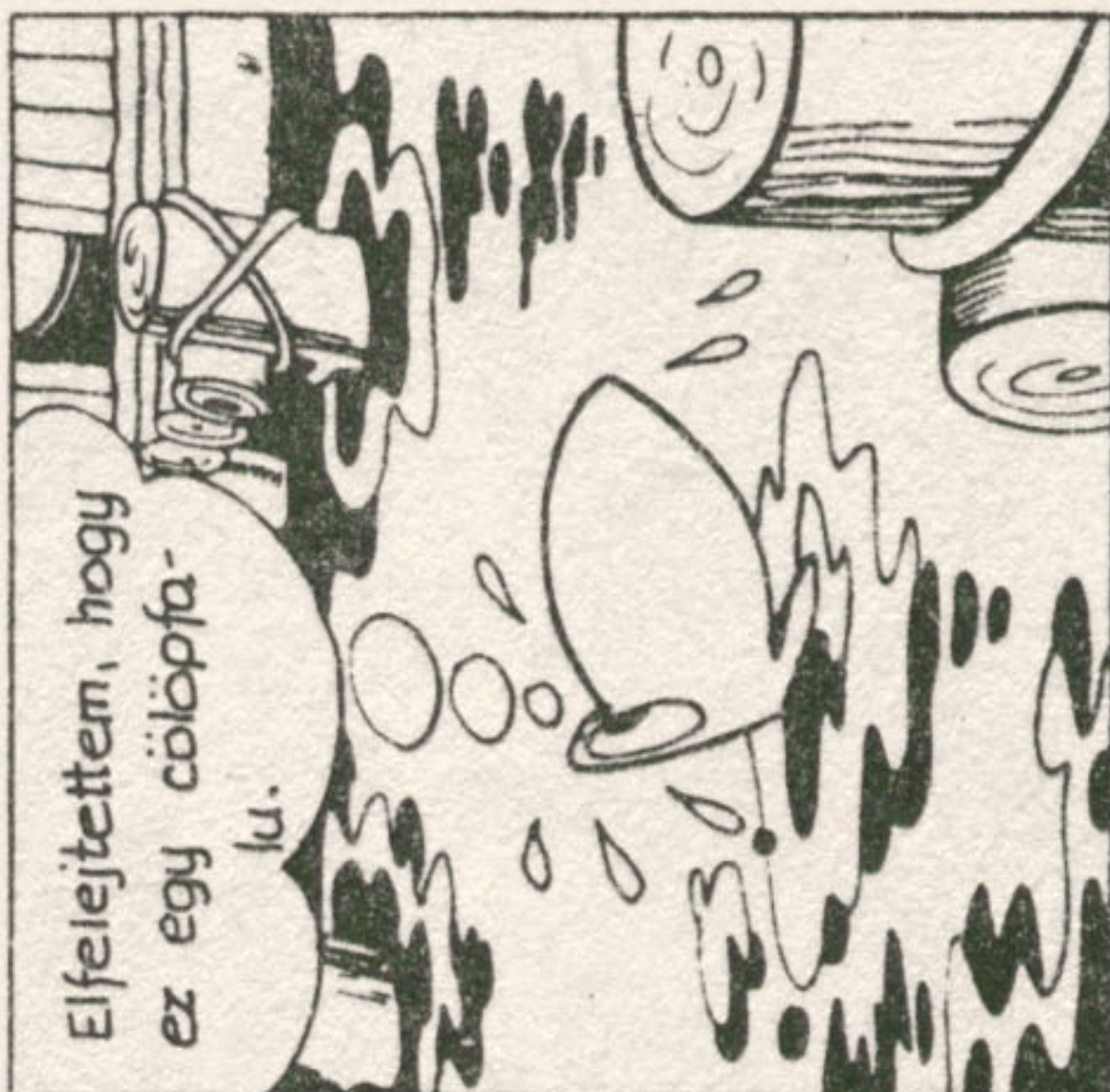
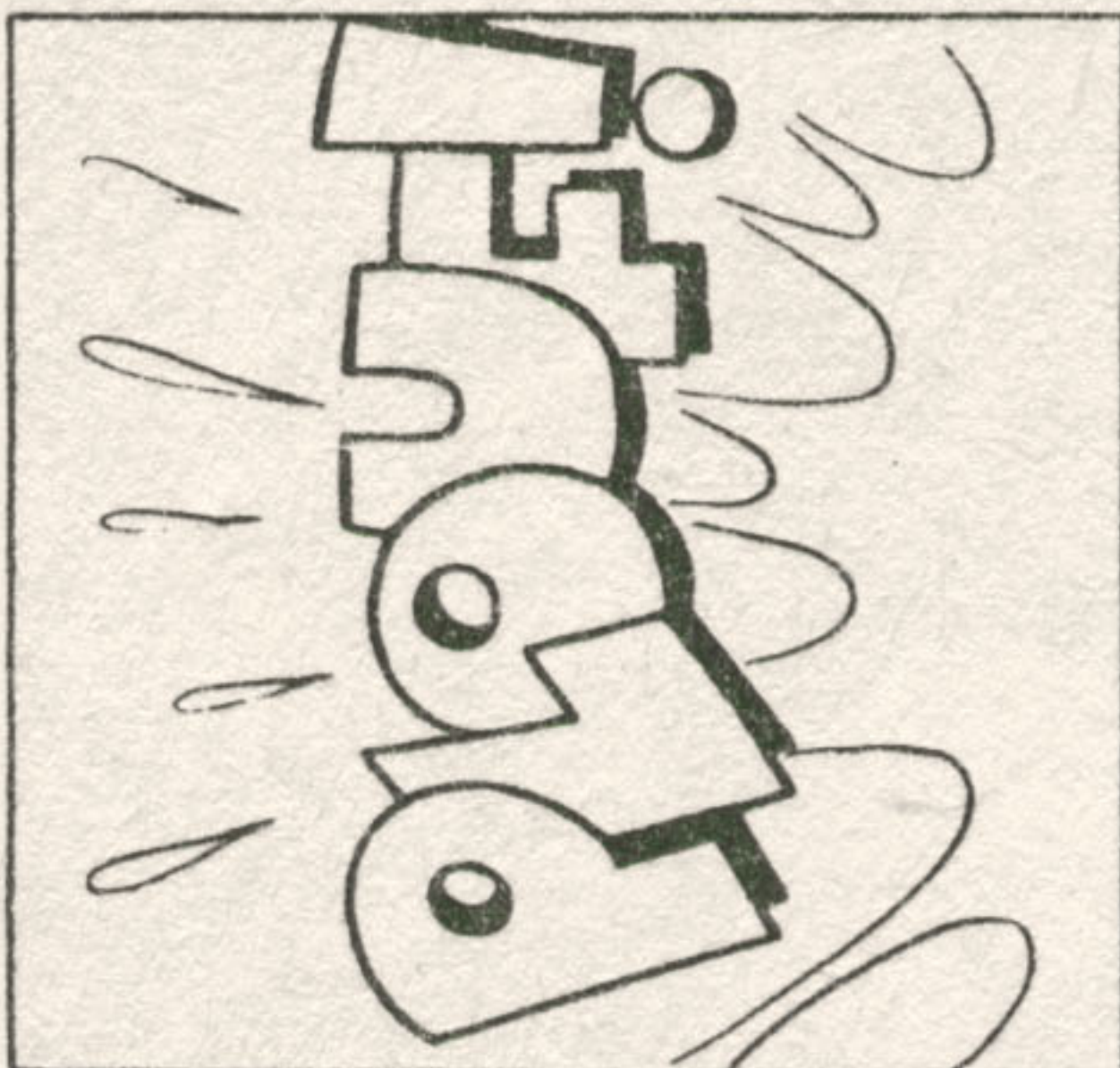

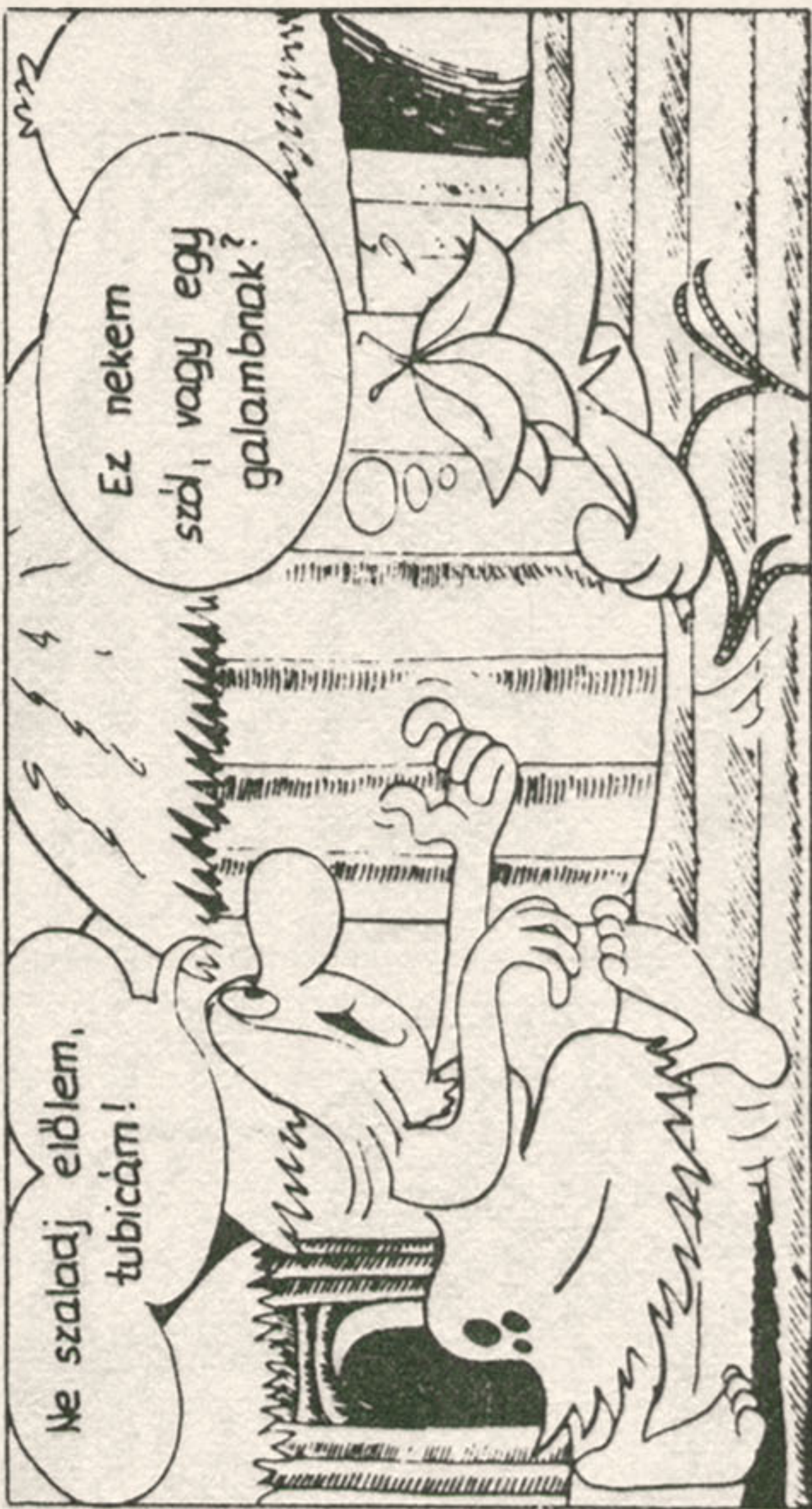

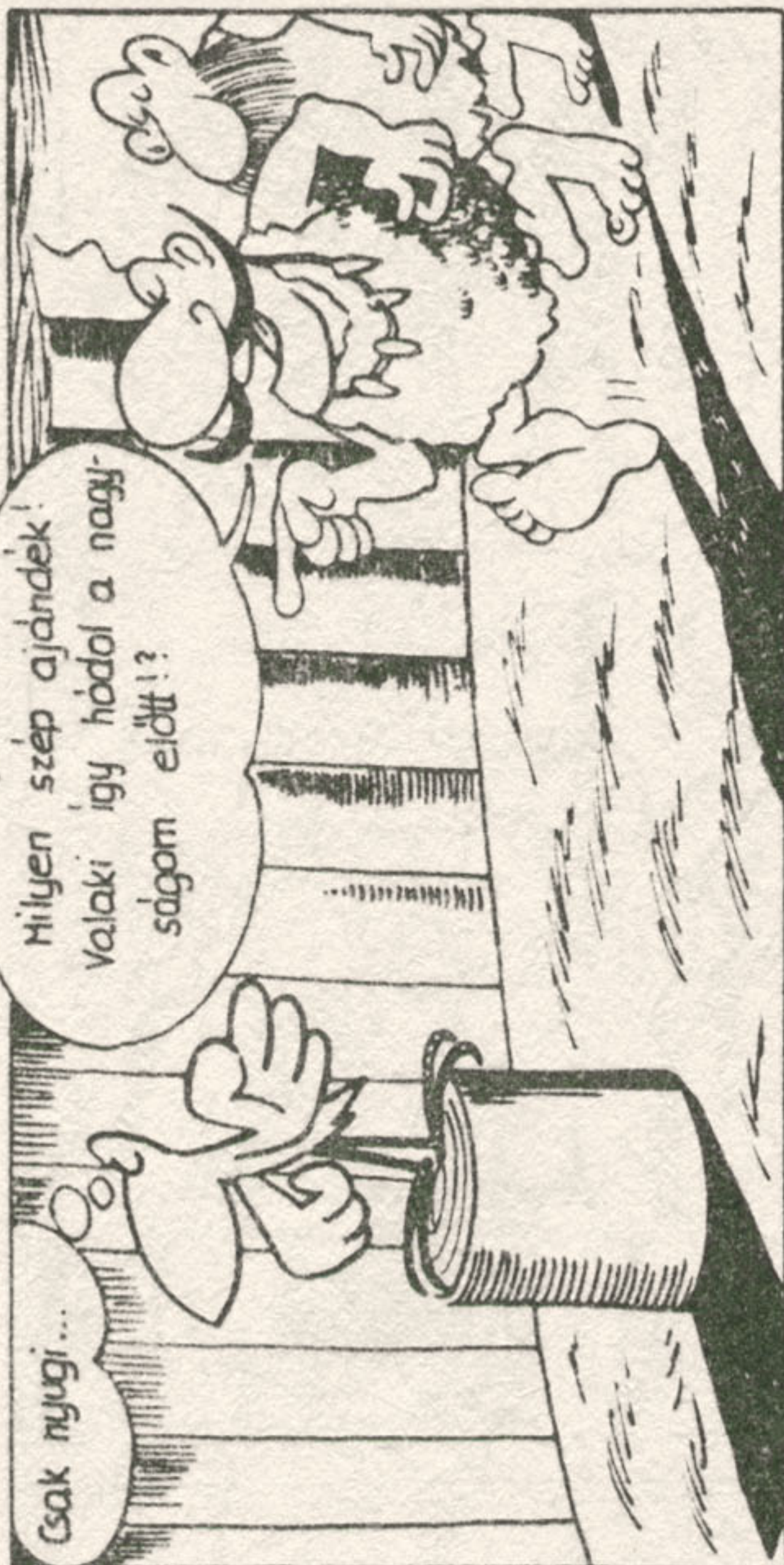
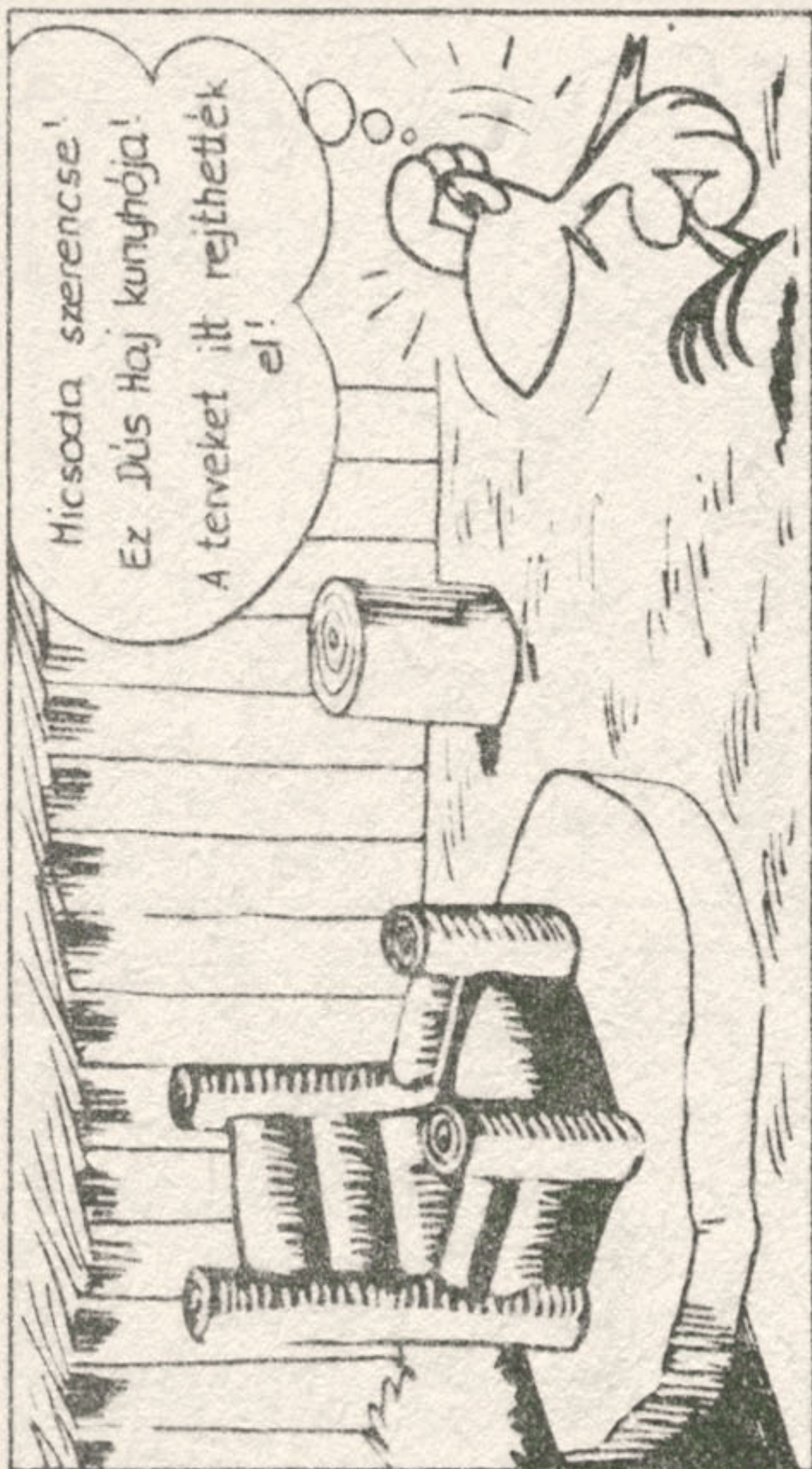
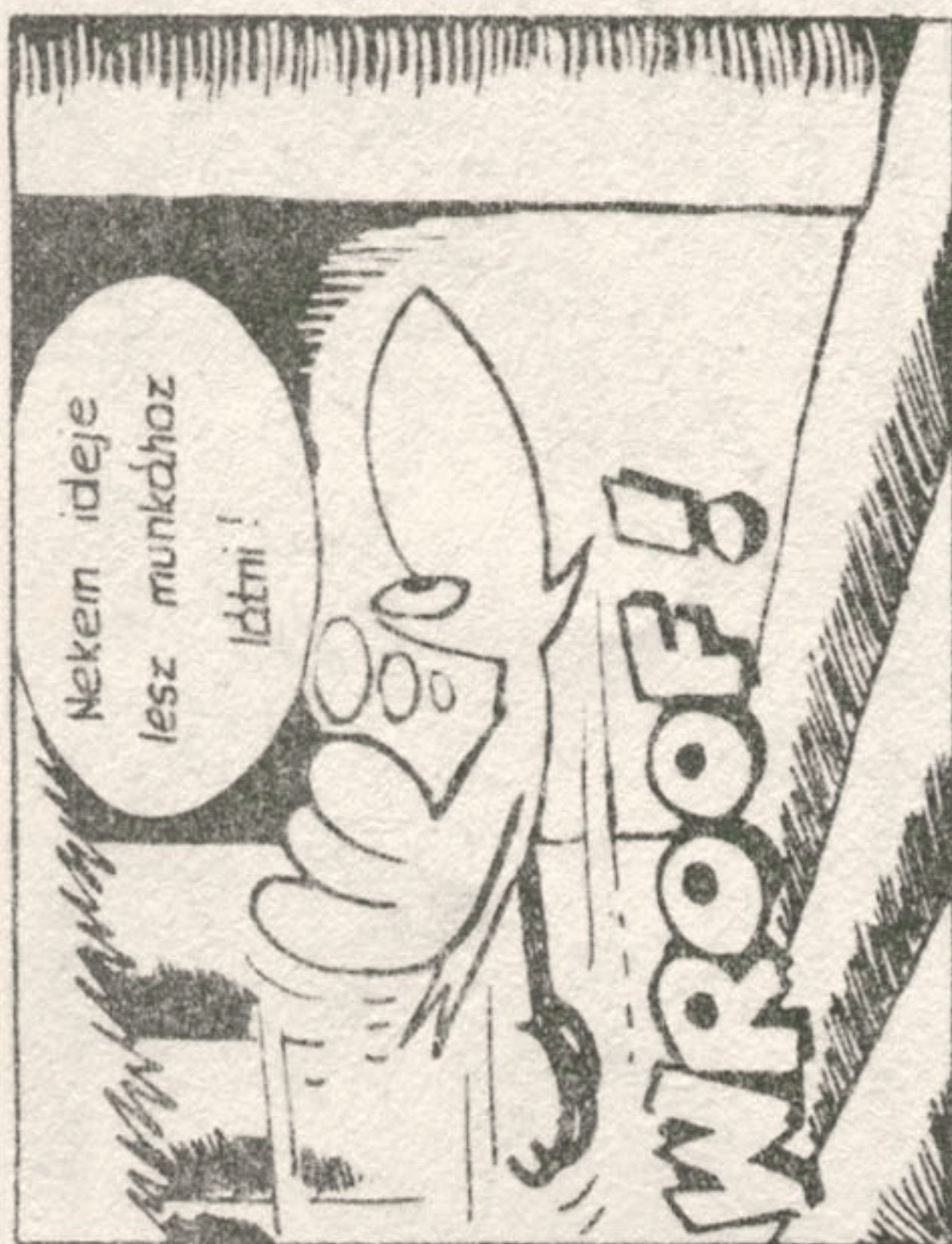

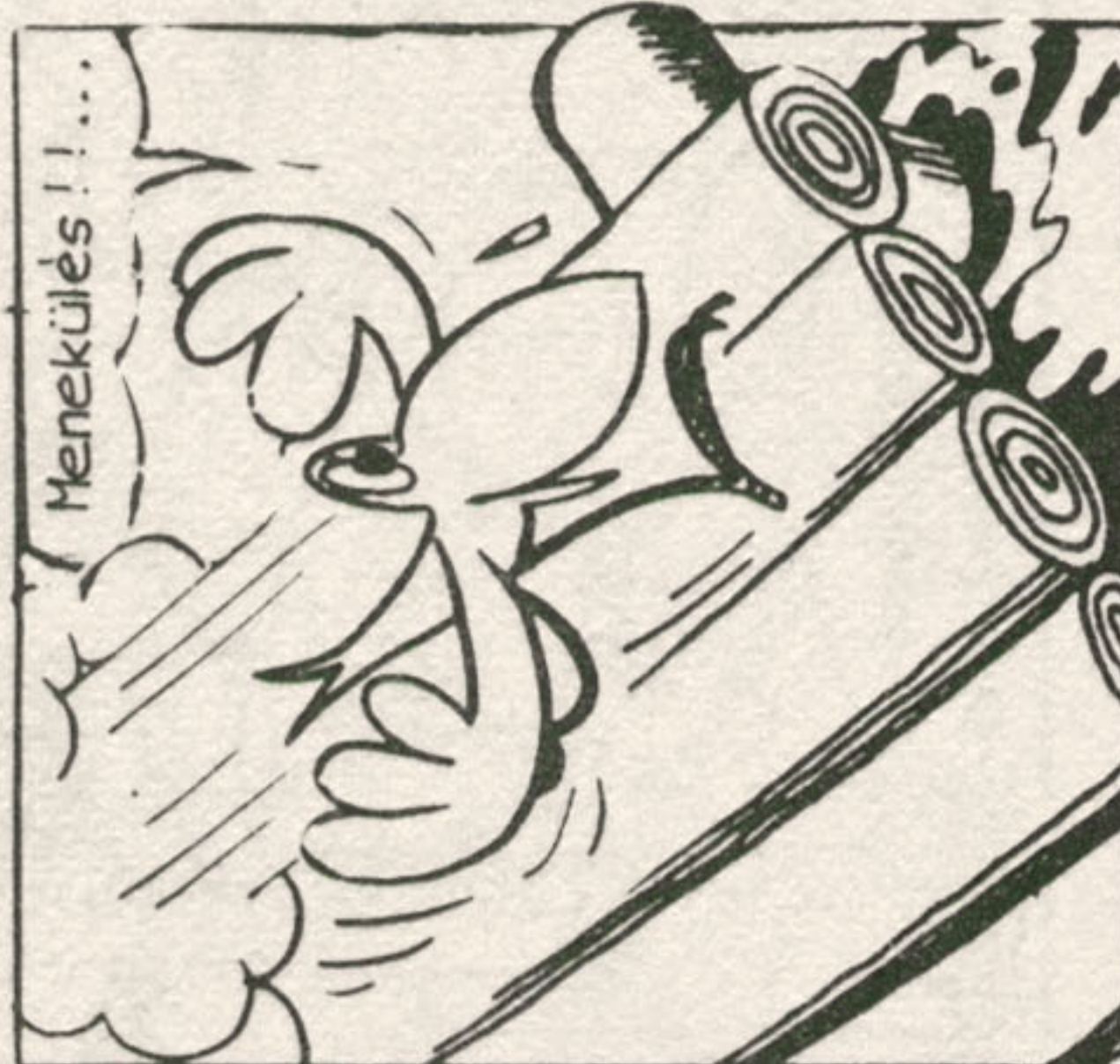
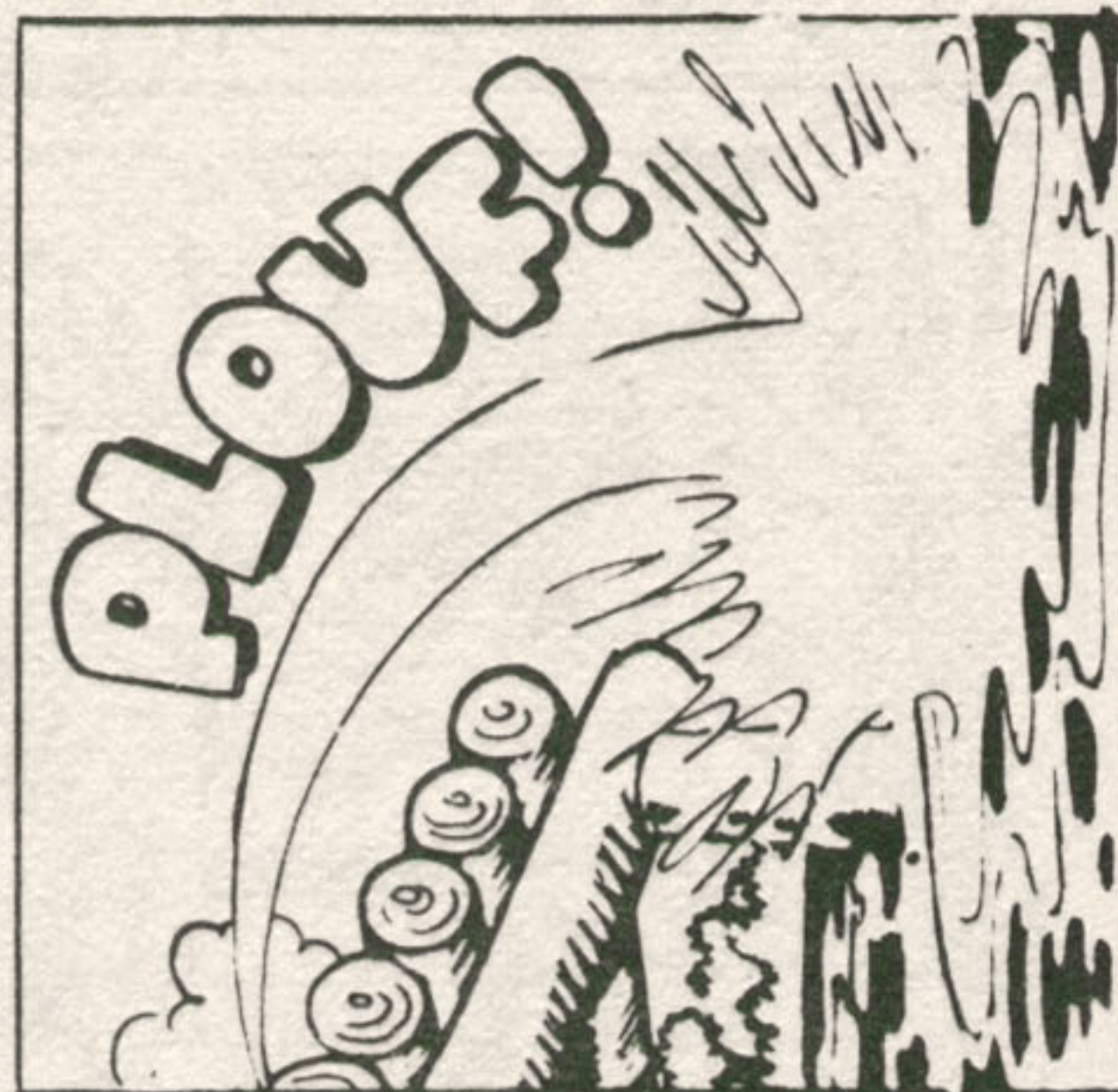
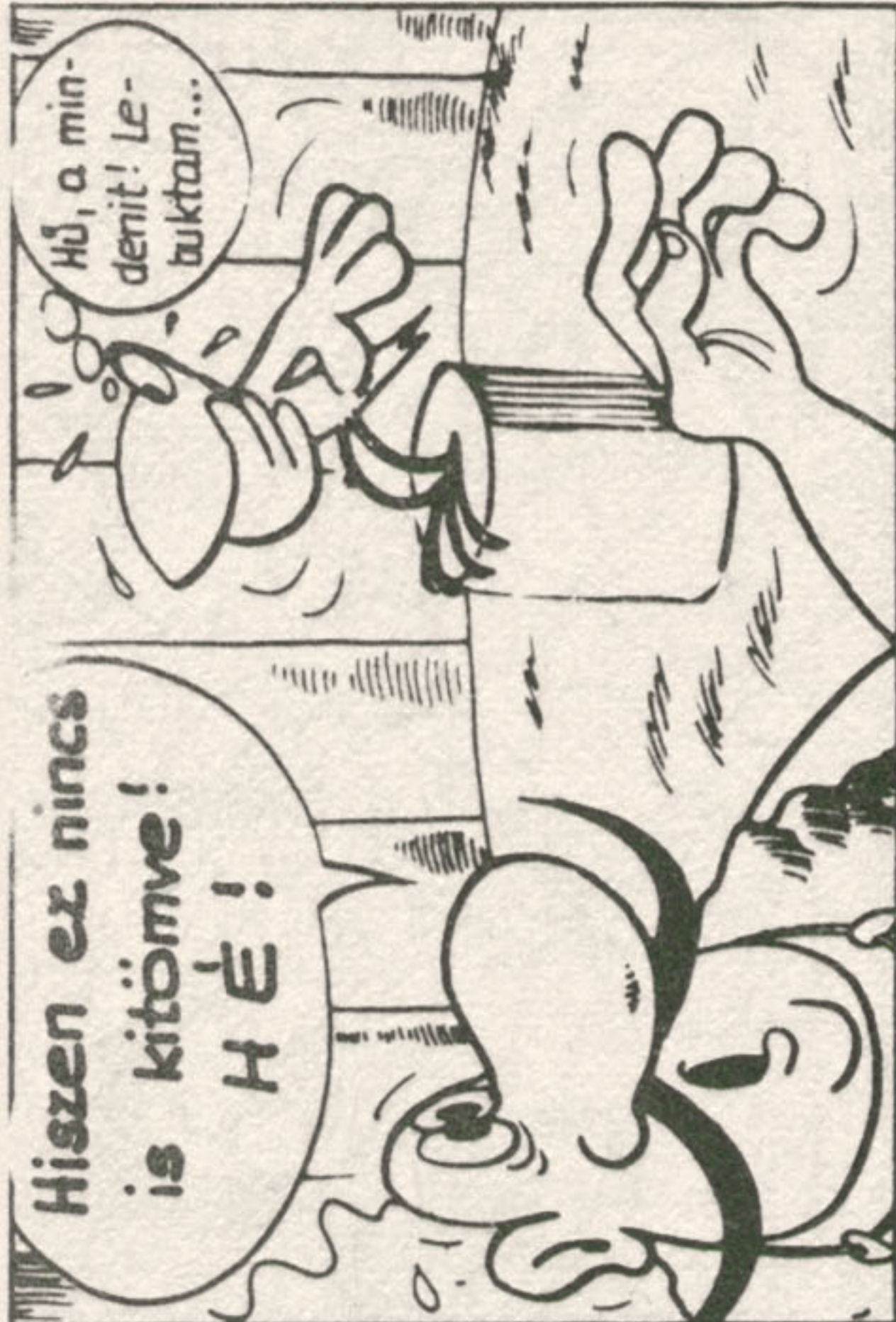

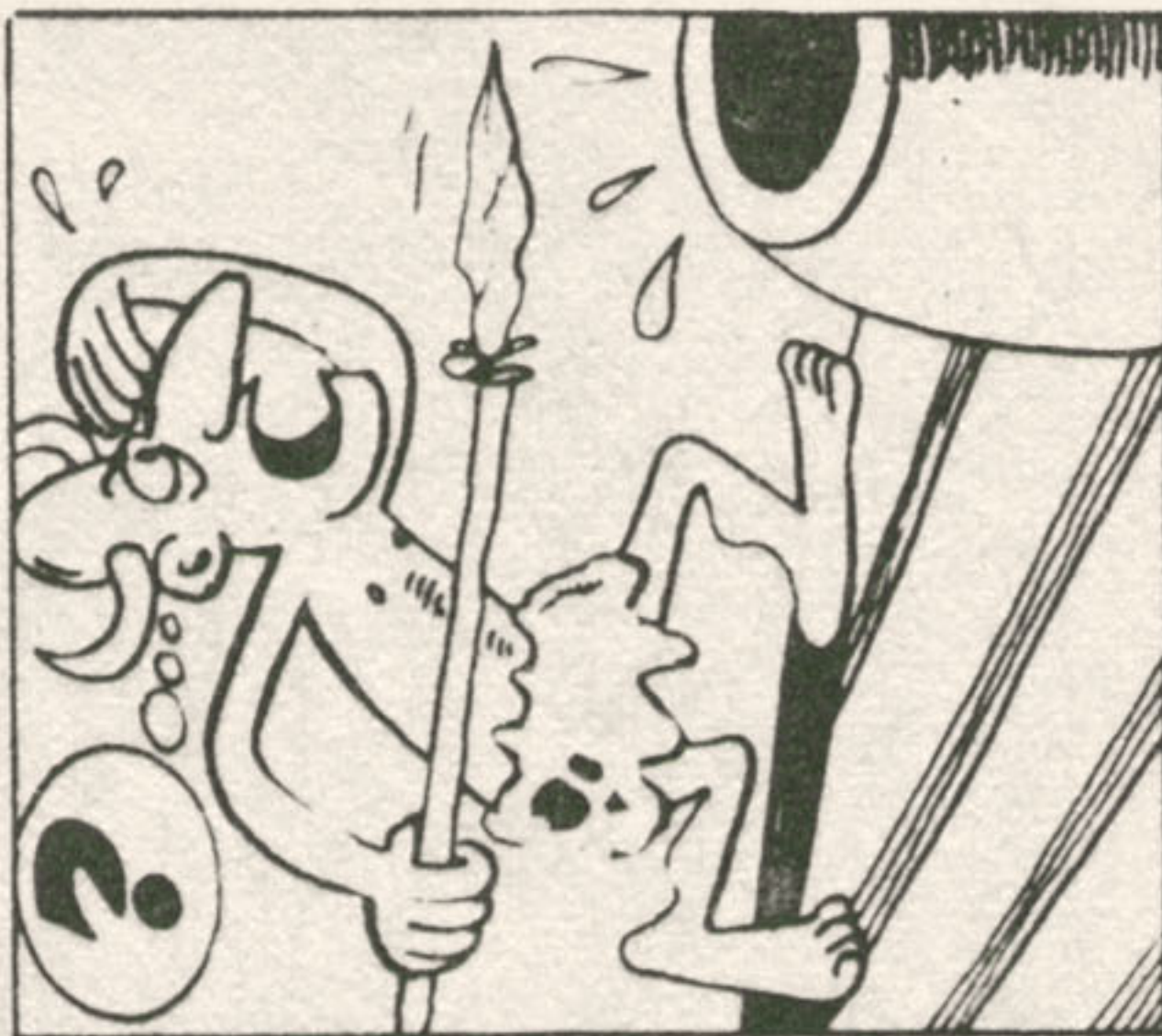
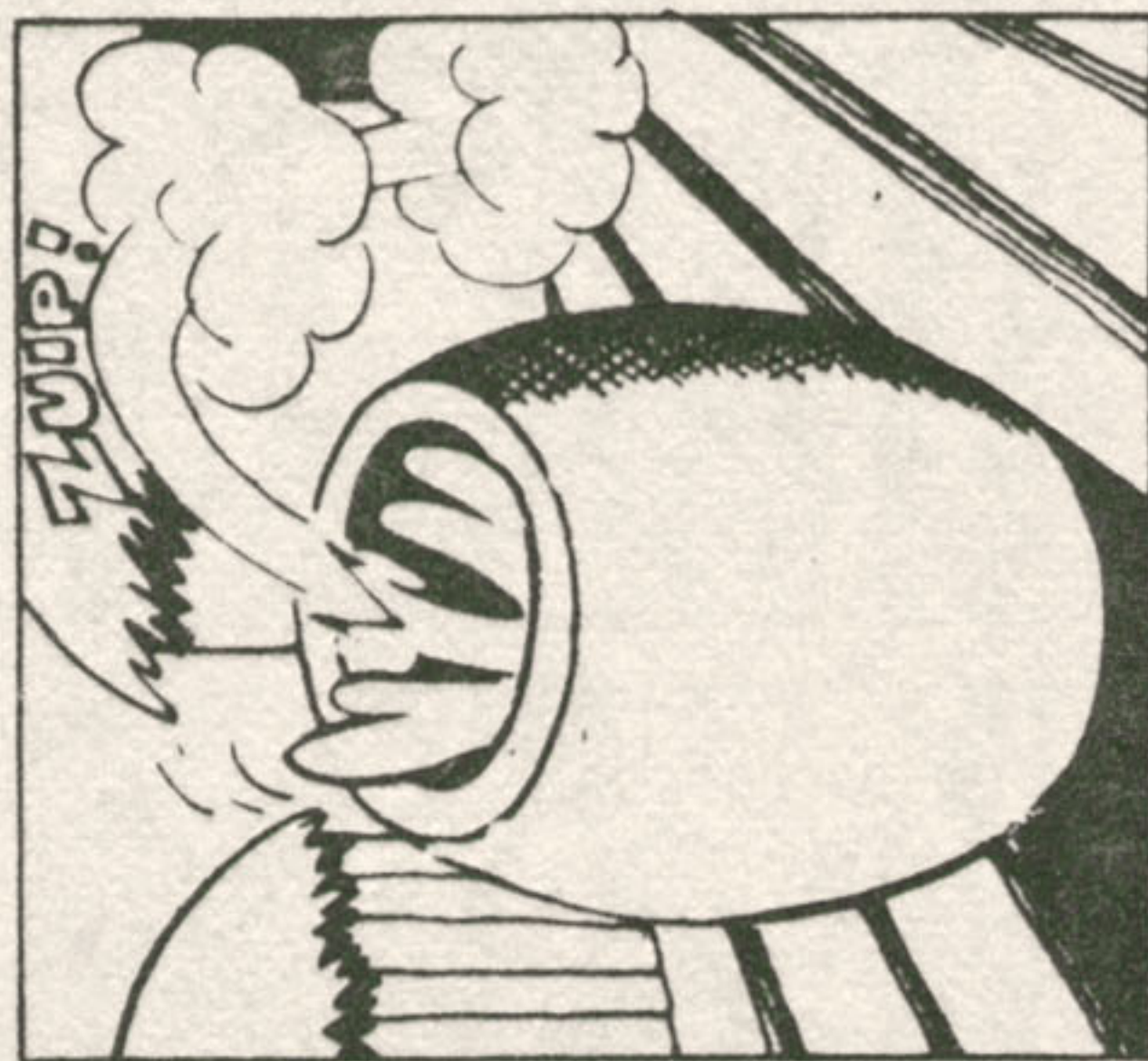

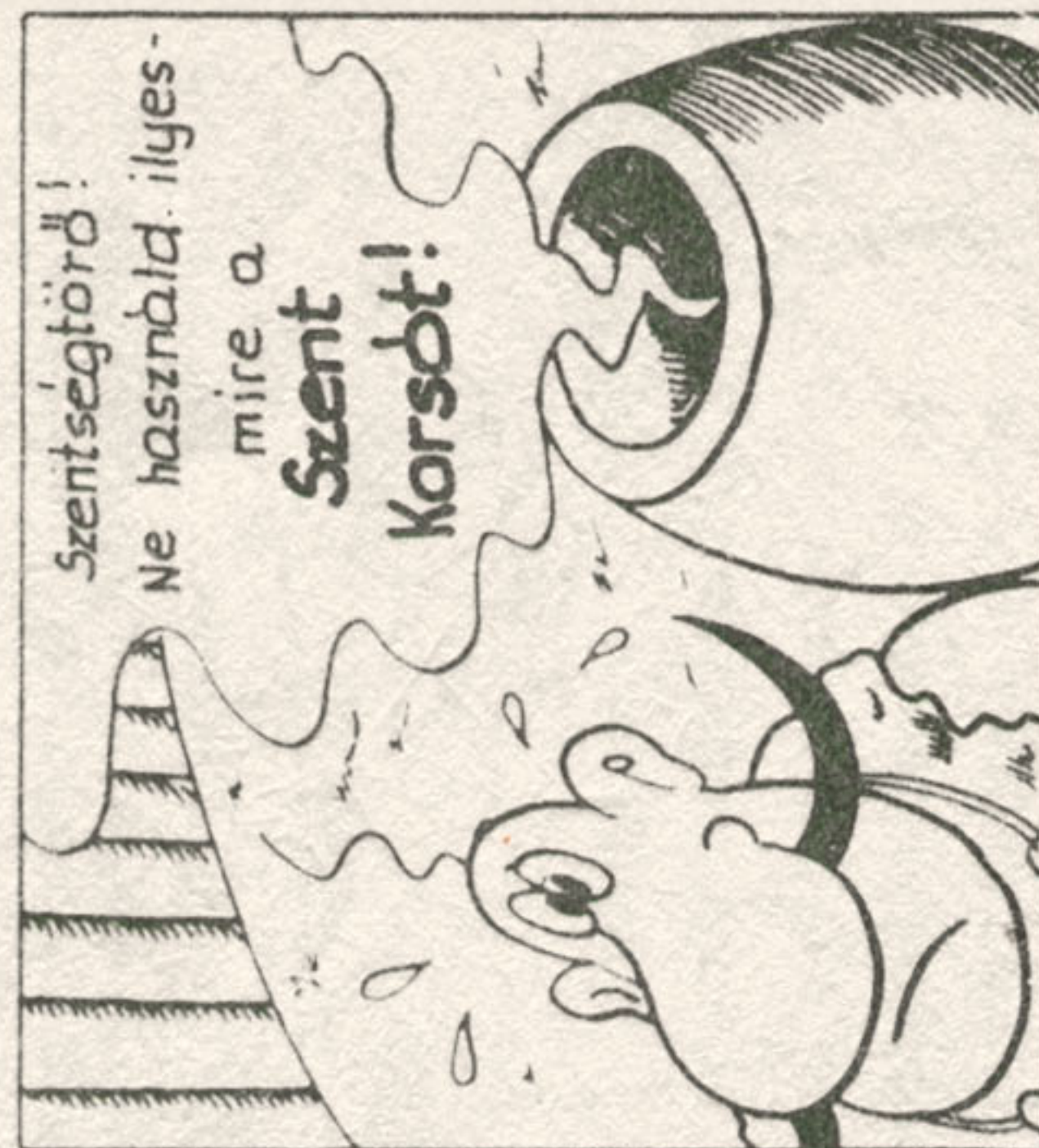
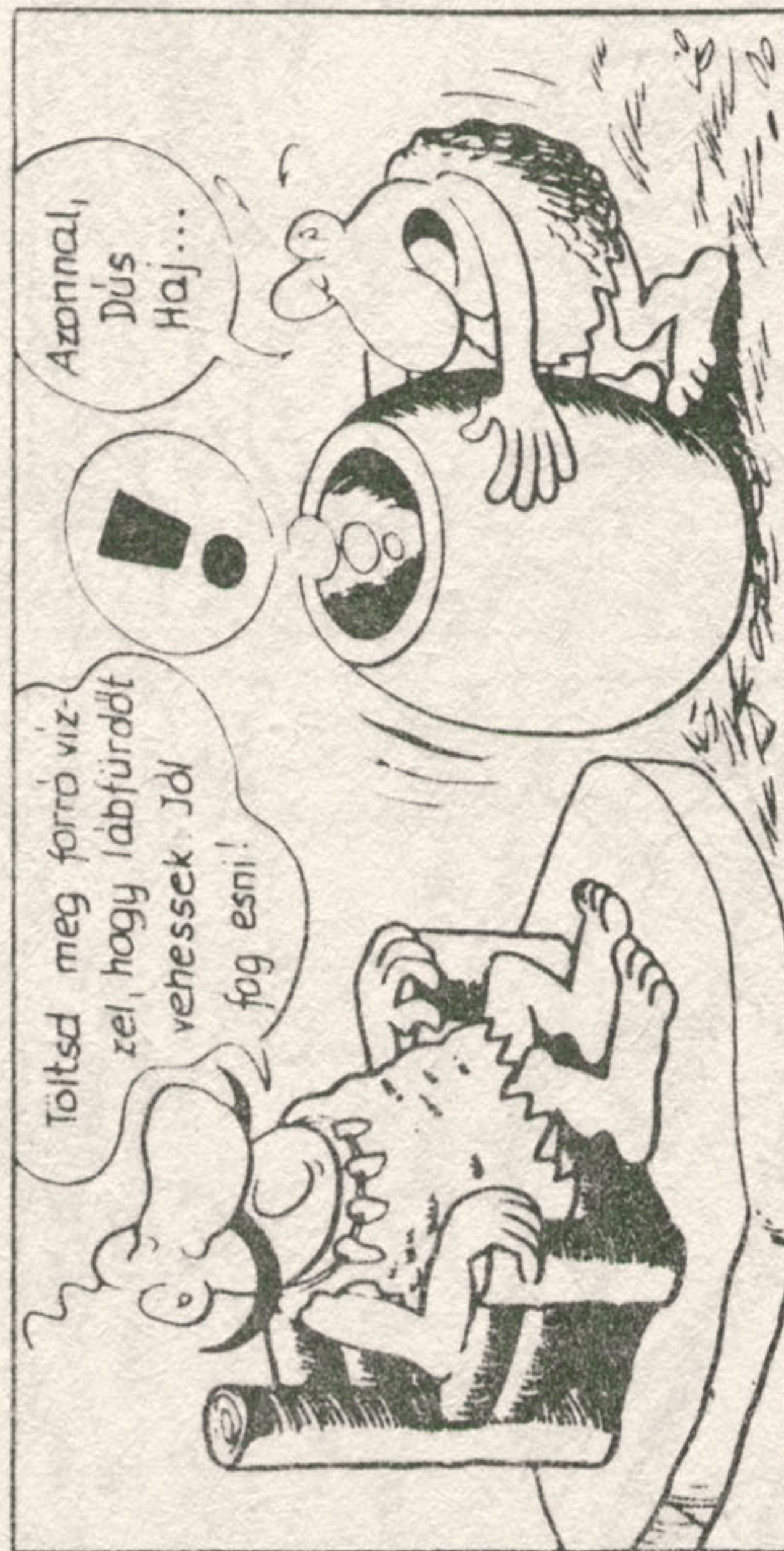
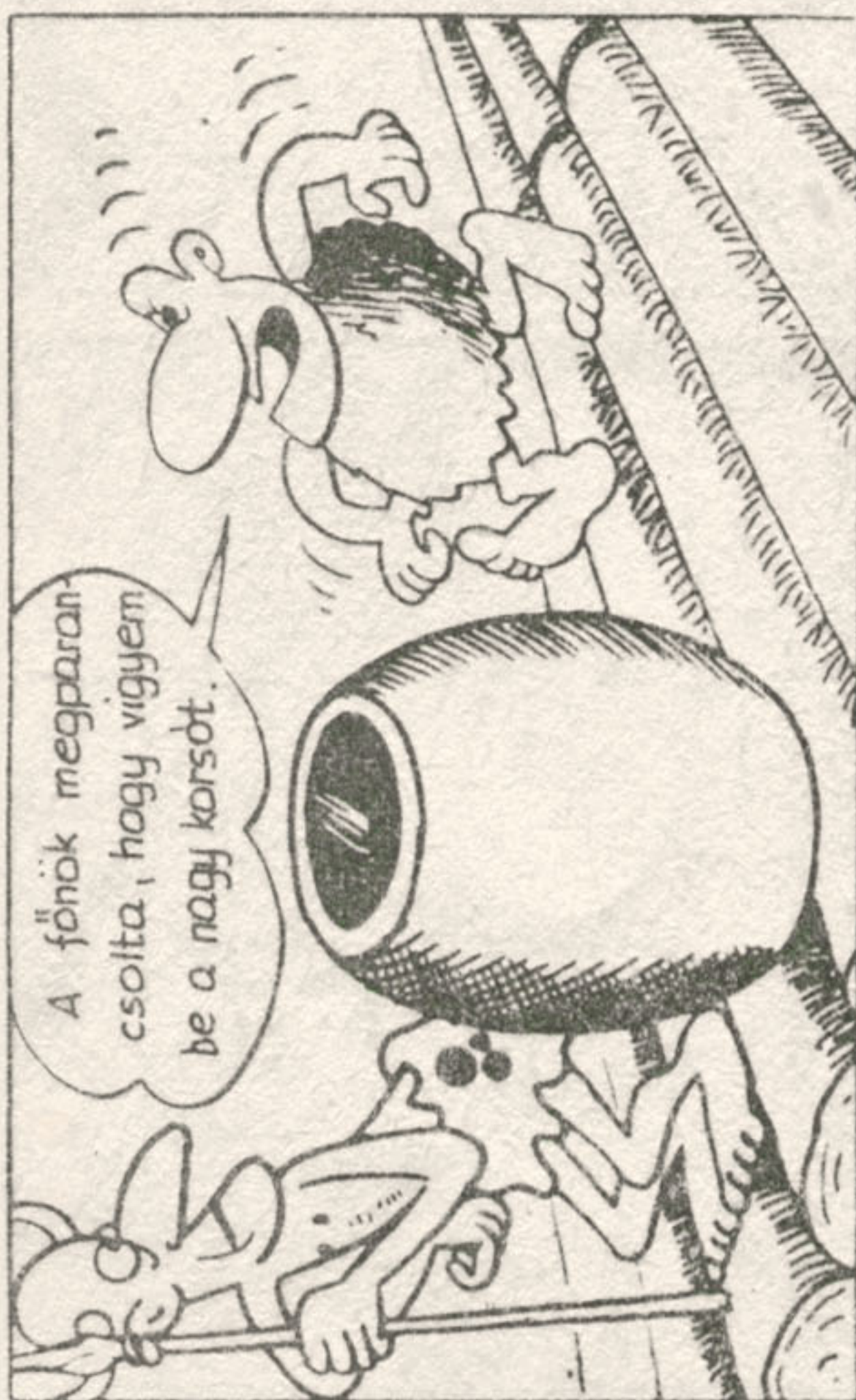

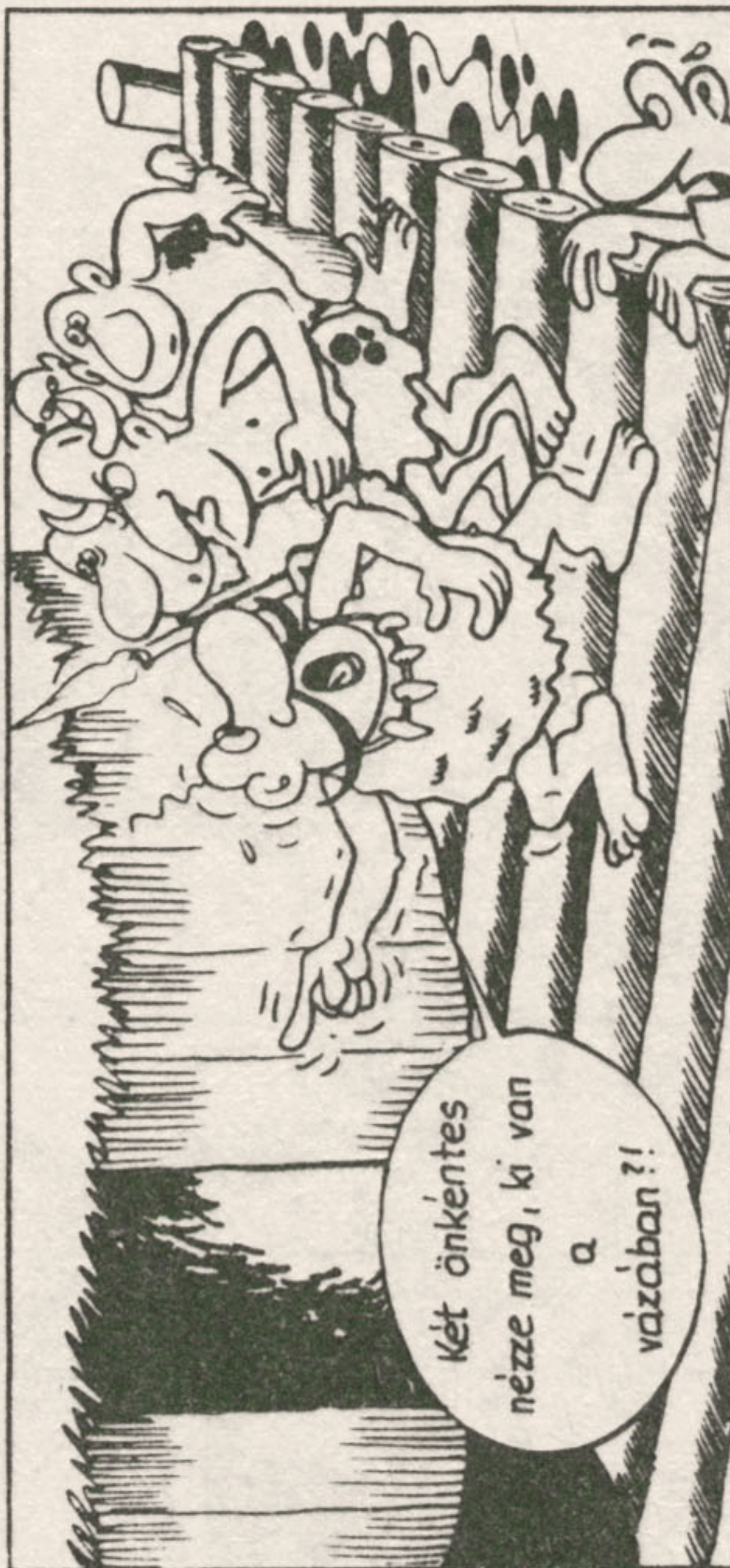
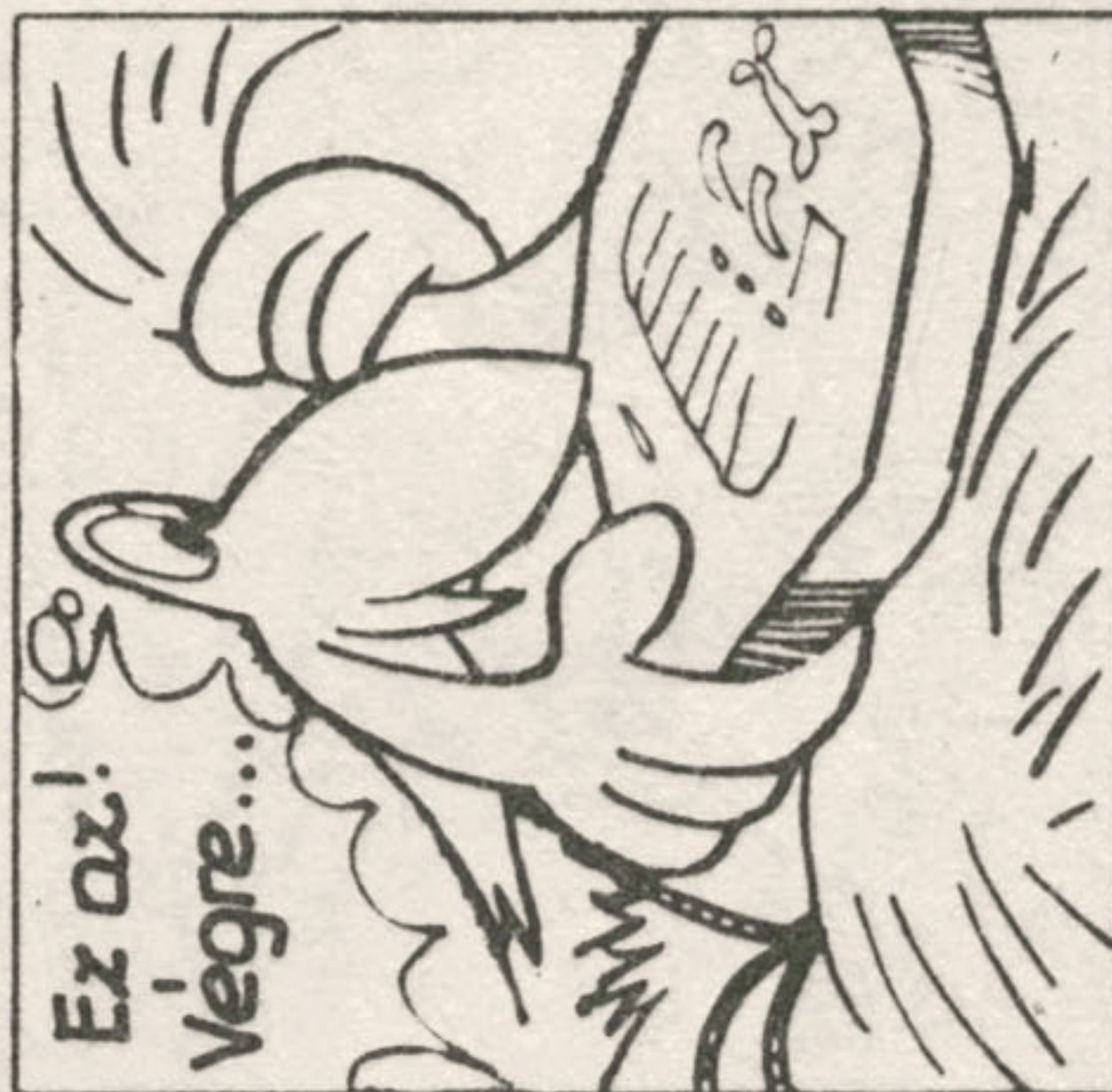
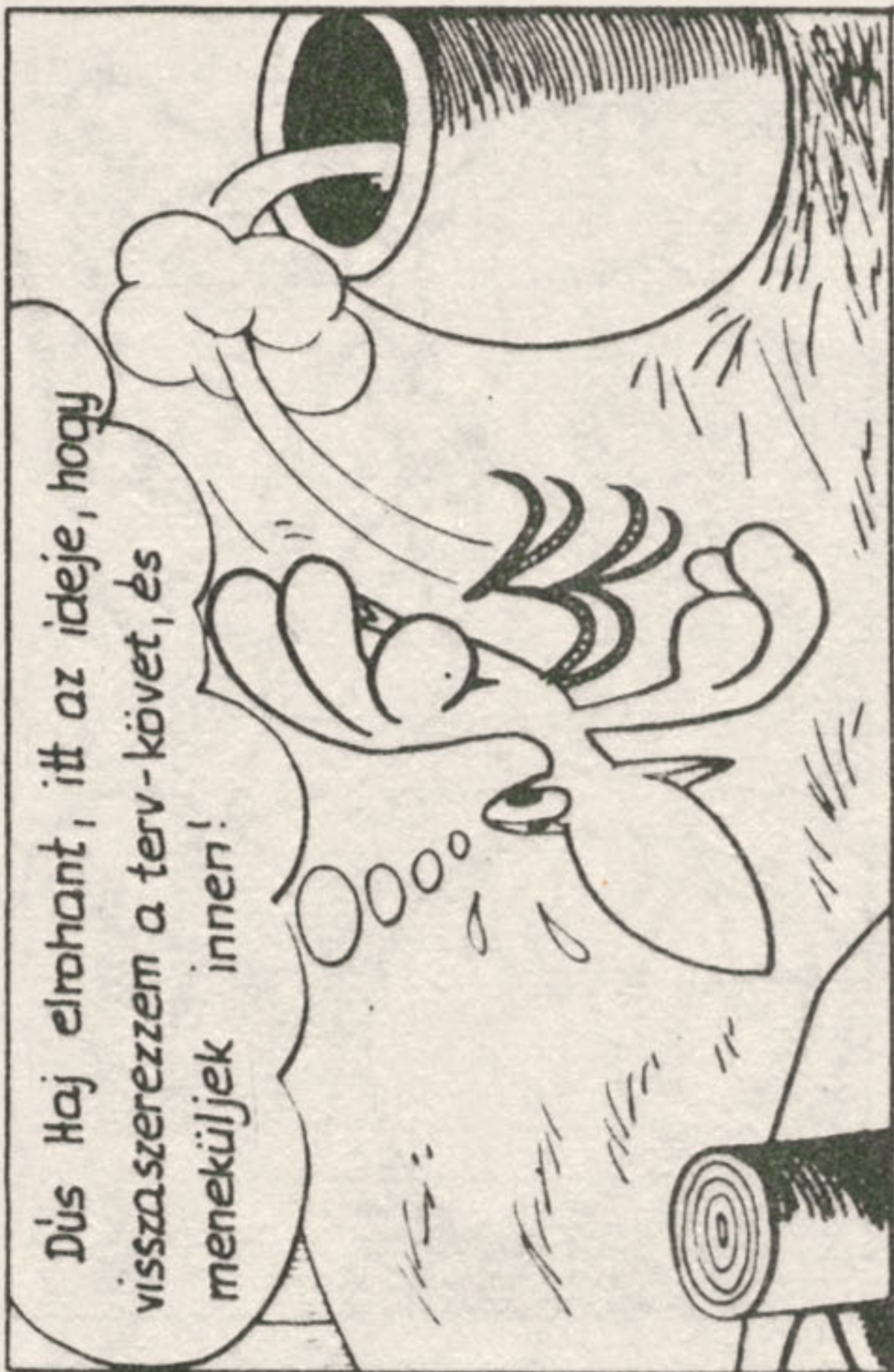

Szentsegtörd!
Ne használd. ilyes-
mire a
Szent
Korsót!

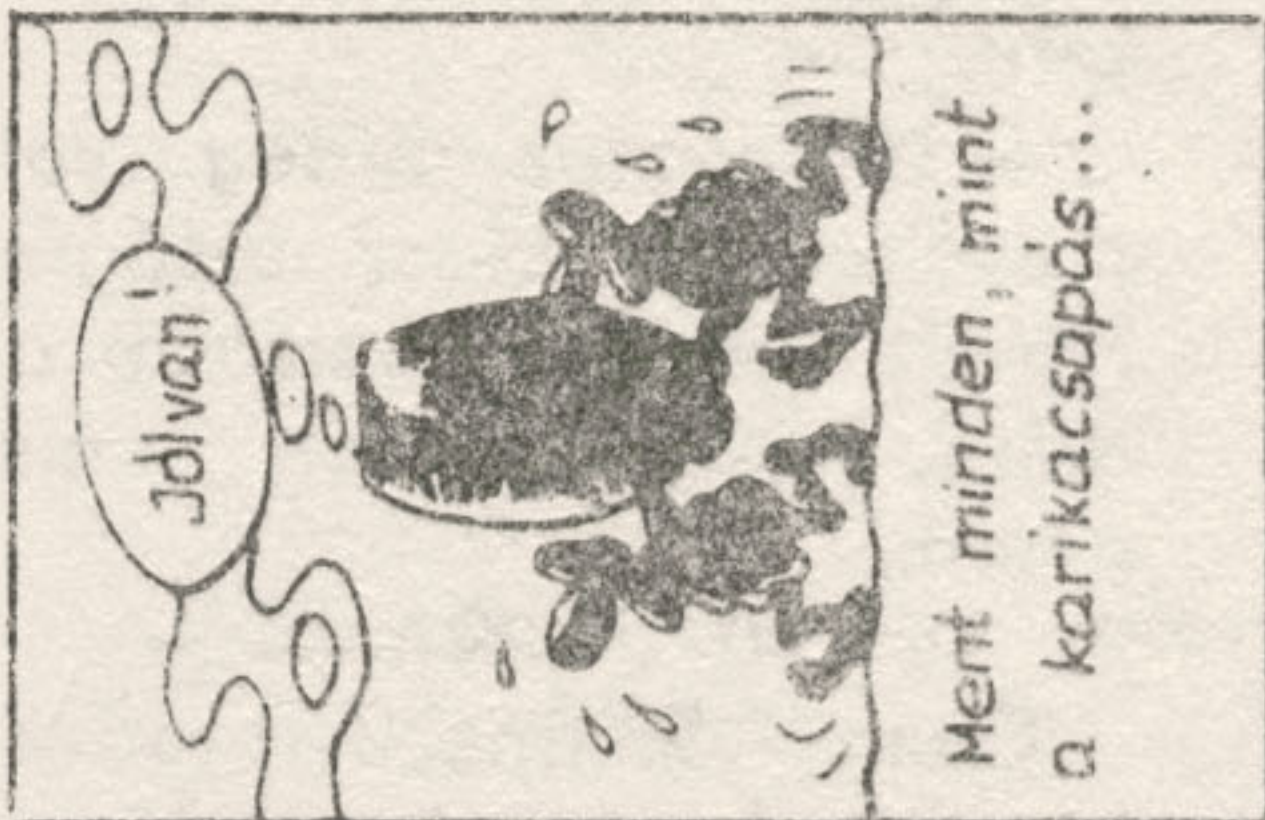

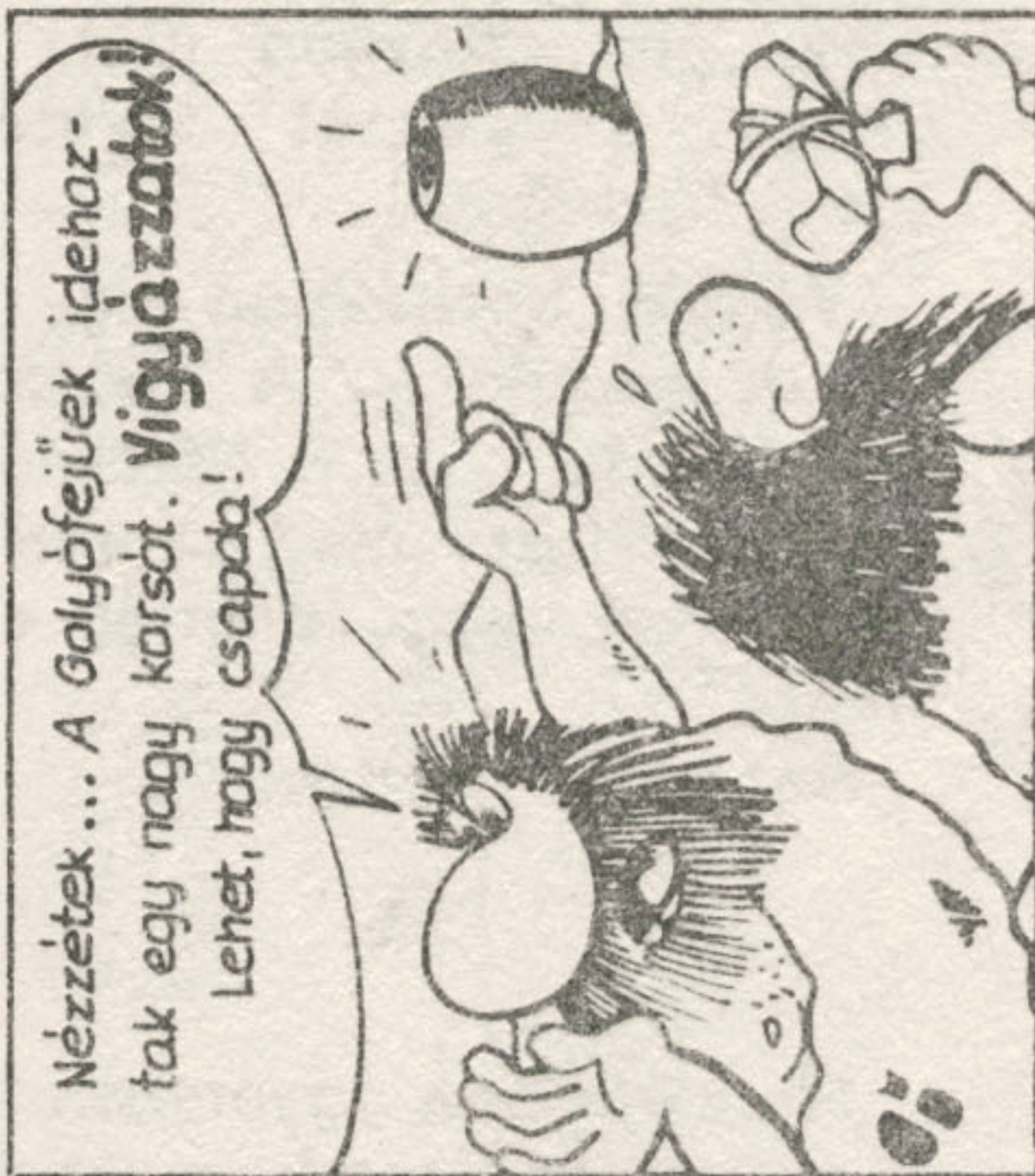

Mert minden, mint
a karikacsapás...

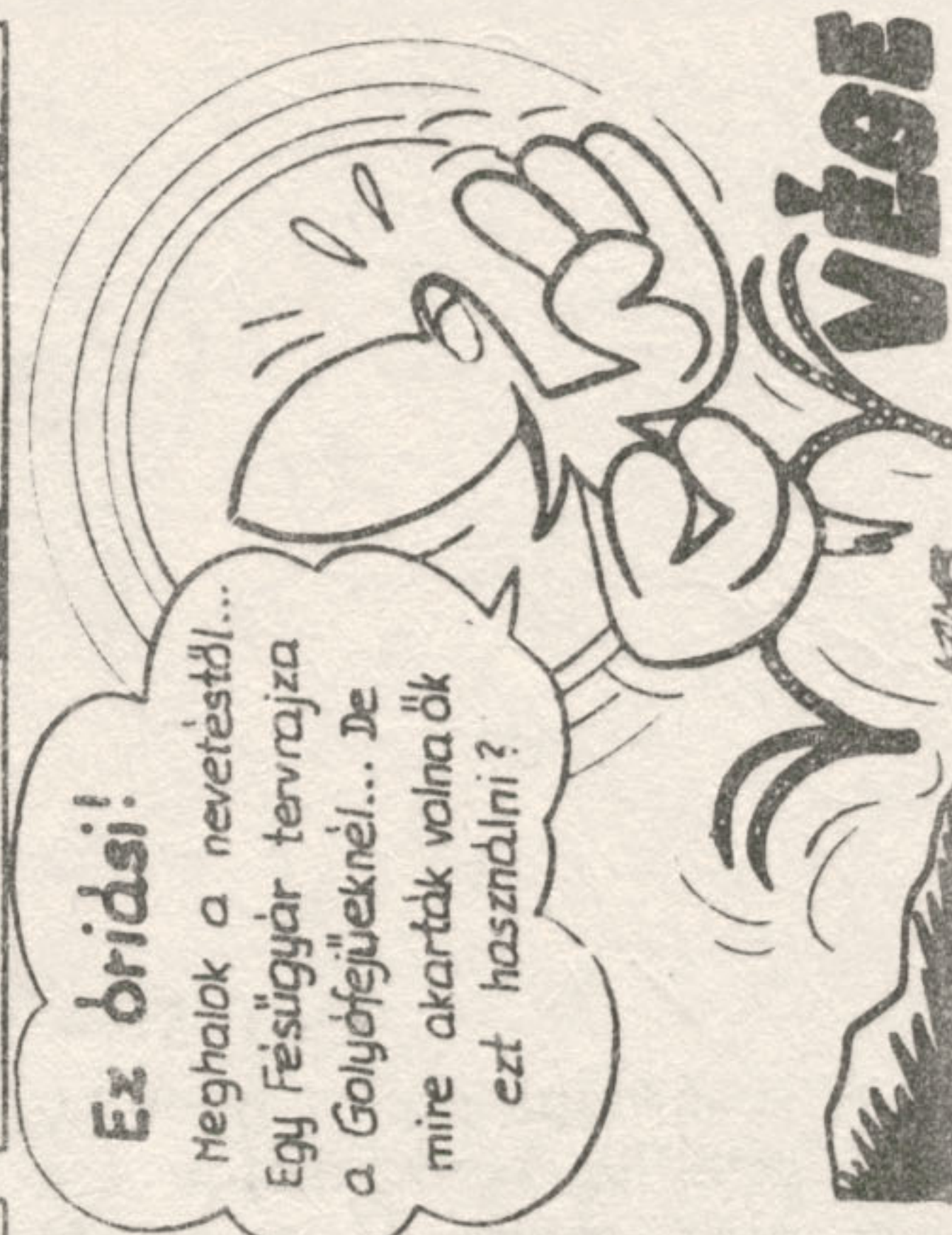
A
küldetést
elvégez-
tem!

Most már elárulha-
tod nekem, Főtanácsnag,
hogy minek a terv-
rajza ez?

Pssz!
Ez titkos, ez
egy Fésűgyár
pontos ter-
ve!

Ex óridsi!

Meghalok a nevetéstől...
Egy Fésűgyár tervrajza
a Golyófejeknél... De
mire akartak volna ők
ezt használni?

Vége

Néhány csepp fagyálló

A vasárnapi síző nagyot bukik, sötétlila karikákkal a szemé alatt megy el az orvoshoz.

– Tettek rá hideg borogatást? – kérdi a doktor.

– Azt nem, csak gúnyos megjegyzéseket.

Donald Jackson, a hatvanas évek műkorcsolyázó virtuóza egy jégrevü tagja lett.

– A gyerekelőadások a legszörnyűbbek – meséli. – Az ember a lelkét kiikcorcsolyázza, és akkor a srácok elkezdenek üvölni: „Mikor jönnek már a bohócok?”

Conrad Dobler, a St. Louis Cardinals játékosja mondta:

– Nyugodt lélekkel állítha-

tom, hogy készülve sosem haraptam meg az ellenfelet. Világéletemben az volt az elvem, hogy a higiénia mindegyikem előtt.

Egy fiatlember levélben jelentkezett, hogy szívesen korongozna a legendás híró Montreal Canadiens csapatában. Postafordultával a következő választ kapta: „Kedves uram! Mélységes megtiszteltetés számunkra, hogy bennünket tüntetett ki bizalmával. Őszinte sajnálattal vagyunk kénytelenek közölni azonban, hogy pillanatnyilag nincs üresedés a csapat keretében. Igaz tisztelettel...”

Volt a borítékban egy kézírásos cédula is. A menedzser feljegyzése a titkárnőhöz: „Alice! Írja meg ennek a marhának, hogy menjen a fenébe!”

Benne felejtették.

Norvégiában gyorskorcsolyaversenyt rendeztek a szabadban.

– Iszonyatos hideg volt – mesélte egy olasz újságíró. – Ha öt centivel hosszabb a hőmérő, mindannyian megfagyunk.

Conn Smythe, a Toronto Maple Leafs legendás híró

— Remélem, te egy valódi bohóc vagy, nem valami mű-
korcsolyázó bajnok...

menedzsere mondta nyugdíjaztatása napján:

– A jégkorong nagyszerű sportág lehet, ha képes túlélni azokat az embereket, akik vezetik.

Steve Shut, a Montreal Canadiens jégkorongcsapatának csillaga a bajnoki évad elején ontotta a gólokat. Aztán hirtelen megállt, három álló hétig nemhogy gólt nem szerzett, hanem még óriási luftokat is ütött.

– Most már értem, hogyan történt – magyarázta, amikor végre kikerült a hullámvölgyből. – Kaptunk egy nagy tétel botot, amelyek mindegyike jó öt centivel rövidebb volt a megszokottnál.

A tömegverekedést elkerülendő, új szabályt hozott a kanadai korongszövetség. Ha két játékos összeakaszkozik a jégen, az összes többinek le kell mennie a pályáról, és helyet kell foglalnia a cserepadon.

– Nagyon okos – mondta Bobbie Hull. – Onnét jobban is látni.

A százlábú panaszkodik:

– Szarajevóban én is bevezetem az ötvenkilométeres sífutásra. De mire valamennyi

lécemet felcsatoltam, vége lett a télnek.

Kees Verkerk, a hollandok egykori gyorskorcsolyázó fenomenja kiskocsmát nyitott. A minicseho ajtajába táblát helyezett el:

– Ebben a bárban ötezer embernek van helye.

És alatta egészen kicsi betűkkel:

– Ha egymás után jönnek!

Phil Esposito arcát telibe találta egy ütő, a homloka felszakadt, az orrcsontja eltört. A csatár a gyúrópadon fekve adott interjút egy riporternek:

– A jégkorong csodálatos játék. Minden perce a leg-tisztább élvezet.

Egy nemzetközi jégkorongmérkőzés tudósításából:

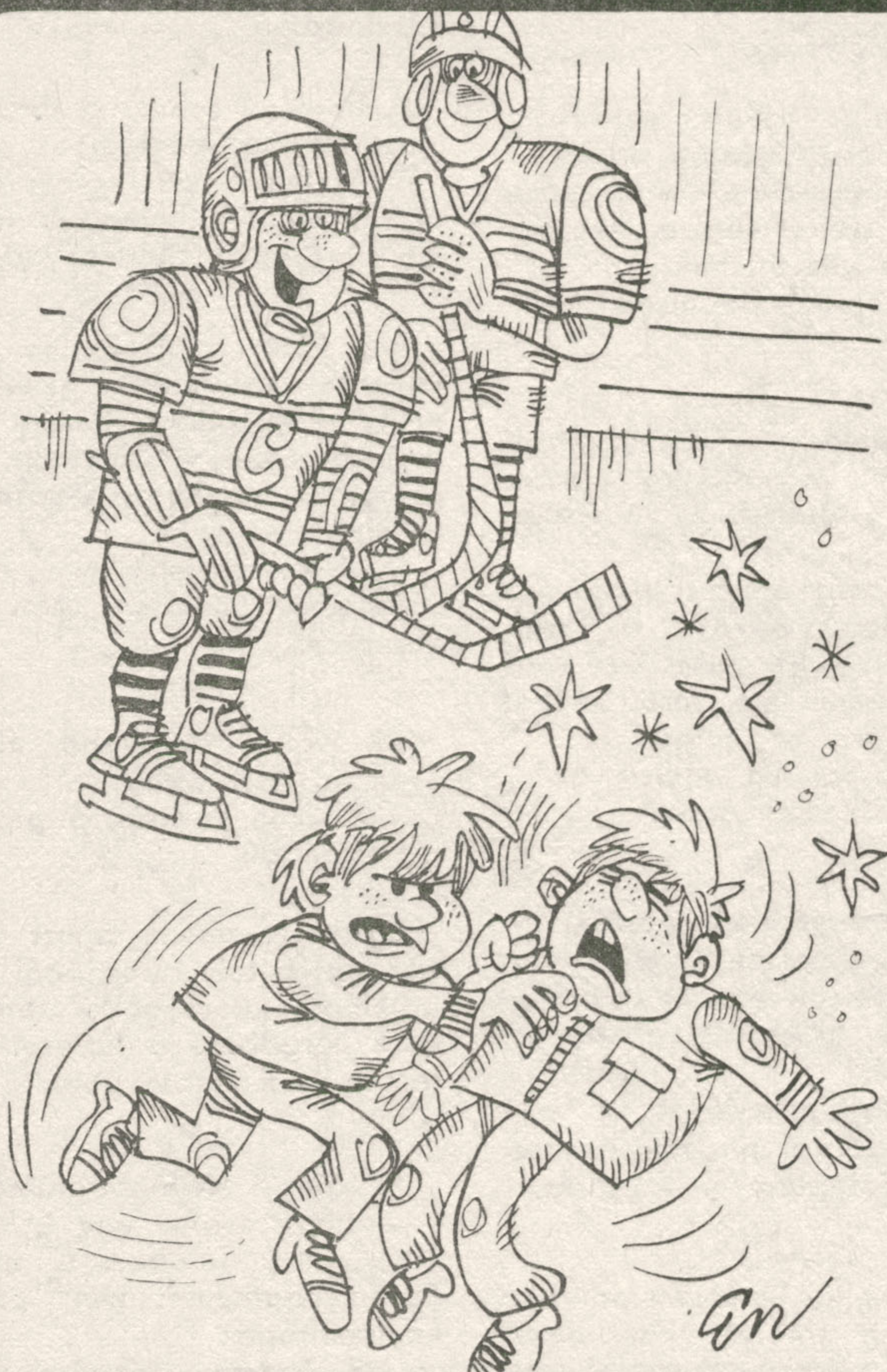
A finnek a jégen is hívek maradnak atyáik hivatásához. Úgy játszanak, mint a favágók...

Bobby Hullt, a jégkorong búcsúzó szupersztárját megkérdezték, mi volt a legrosszab élménye hosszú pályafutása során. A válasz:

– Ha homlokon, ha száj-szegletben, ha fültövön, ha

— Jó hokijátékos lesz, korcsolyázni még nem tud, de kitűnően verekszik.

szemhéjon... mindig az első öltés.

A svájci jégkorongszövetség érdekes határozatot hozott:

– Mérkőzéseket csak testi-
leg és szellemileg egészséges
egyének vezethetnek.

Apartheid! Flepnisek hát-
rányban!

A modern óriássáncokról
már 180 méter körüli távol-
ságra is elrepülnek a csuda
merész síugrók.

– Ez még semmi – mondta
múltkoriban egyikük a repor-
tereknek. – Én tudok egy sán-
cot, ahonnét még 8800 métert
is ugorhat az ember.

– Jóságos ég, melyik az?

– A Csomalungma.

A korongcsapat edzője di-
csekszik, hosszú évek után
végre sikerült leszoktatnia leg-
idősebb játékosát a köröm-
rágásról.

– Hogy csináltad?

– Végül is nagyon egysze-
rűen. Eldugtam a fogsorát.

Az angliai Sandown parkban
műanyag sípályát létesítettek,
hogy a tél szerelmesei tavasz-
szal is üzhessék hobbijukat. A
megnyitó napján azonban le-
hangoló tábla fogadta a je-

lentkezőket: „A sípálya hóesés
miatt zárva”.

A baleseti sebész a faiskola
igazgatójával beszélget.

– Az egyik páciensem síel-
ni volt a múlt héten. És neki-
ment az egyik tanítványodnak.

Tim Foley, a Dolphins jég-
korongcsapatának sziklake-
mény védőjátékosa hosszú pá-
lyafutás után visszavonult. Az
újságírók megkérdezték: mi a
legszebb emléke?

– Az – felelte Foley -, hogy
valamennyi műtétem után fel-
ébredtem.

Mi volt a legszebb élme-
nyed a síszezonban?

– Amikor levették a gipszet
a lábamról.

Idézet a zürichi Sport című
lap egyik téli riportjából: „A
lesiklopálya többek számára
csak vargabetű a baleseti se-
bész felé vezető úton.”

Az alpesi sivilág bajnokságot
– néhány éve – egy Schlad-
ming nevű faluban tartották.
Egy nyugatnémet tévé-riporter
kommentárja:

– Schlading éjszakai élete
körülbelül olyan szórakoztató,
mintha az ember öt óra hosz-
zat fát vágna a hóviharban.

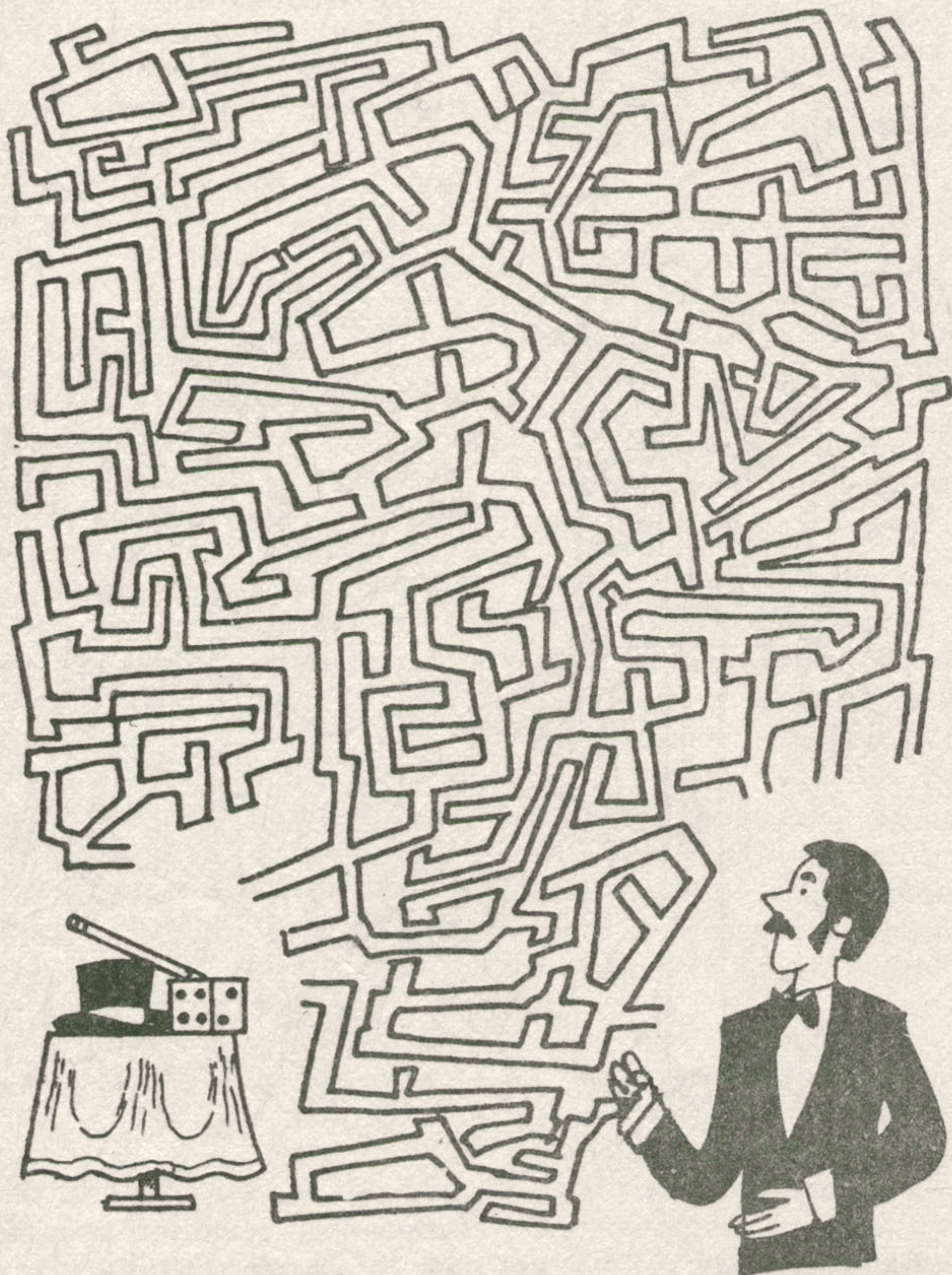

— Az igaz, hogy a korongot nem látom, de a szabályokat tökéletesen ismerem.

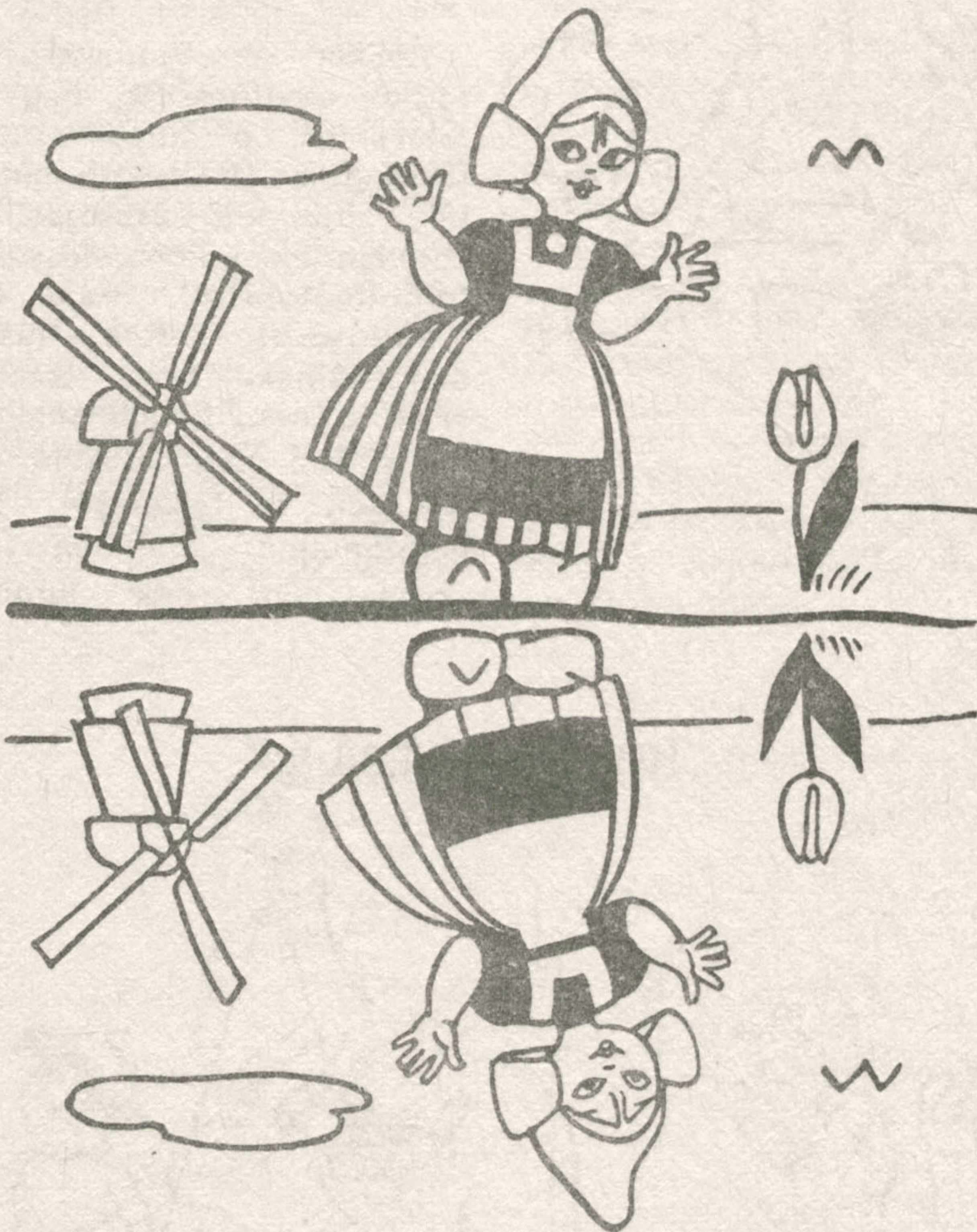

Hogy jut el a bűvész...

Hat különbség van a rajzon. Találd meg!

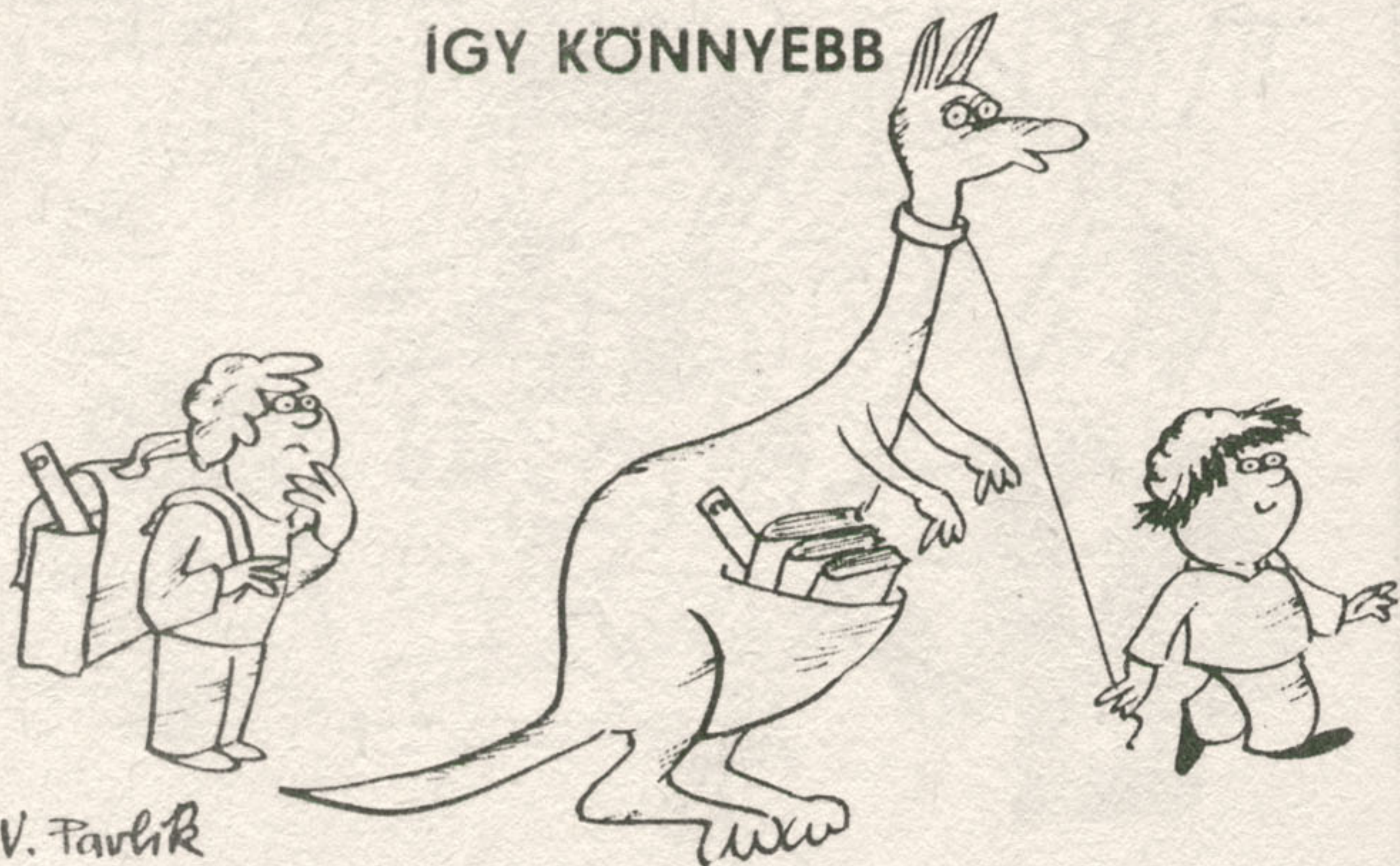

FARSANGOLUNK!

Amikor a Vidámság örs tagjai elhatározták, hogy felelevenítik a híres szatmári farsangoló játékokat, mindenféle zajcsináló eszközzel felszerelkeztek. Kolompolással, ostorpattogtatással, fedők csatogtatásával adták tudtára mindenkinek, hogy kezdetét vette a nagy mulatság. Simonyi Ede még kecsketartó ismerőseit is felkereste, hogy megtanuljon élethűen mekegni, mert neki jutott a

ÍGY KÖNNYEBB

V. Pavlik

Mekk-mester maskarája. Tudománya azonban majdnem kárba veszett, mert amikor a bekéredztető szerepét játszó Király Jancsi belépett az örs „tanyájára”, se szó, se beszéd, elkezdett röhögni. Jancsi ugyanis észrevette, amit még a folyosón levő társa nem, hogy a lányok között ott ül Gizike, akihez Ede már ódát is írt. S aki ki nem állhatja a bohóckodó fiúkat. Ede, hogy mentse a helyzetet, éktelenül mekegve beugrált a terembe.

– Úgy mekeg ez a kecske, mintha veszett lenne! – sikoltották a lányok.

– Az én kecském jó kecske, csak egy kicsit gyengécske

– mutatott tréfásan Mekk-mester homlokára Jancsi. Kötelénél fogva megpróbálta a küszöbön túlra penderíteni, mielőtt...

Edének akkor forrt torkára a mekegés, amikor odaugrott az egyik lány elé, hogy ráijesszen, és Gizike nézett farkasszemet vele. A lány törte meg a csendet.

– Zenét... zenét...! – fogta át a fiú derekát. – Kecskével még úgysem táncoltam. Különösen költő kecskével nem – mondta, jelezve, hogy ő tisztában van vele, kit rejt a maszk, de farsangkor még a mekegést is helyénvalónak tartja.

HIDEG HÁBORÚ

Az Oroszlán őrsgazdái a „csikós” farsangolót választották. Huszárnak nyolcan is jelentkeztek, és csikósnak is többen, mint ahány kellett volna, de ló nem akart lenni senki. Végül az apró termetű, cingár Szendrei Béla öltötte magára a pejko-maskarát, mert megtudta, hogy a kovács szerepét Pallag Sanyi kapta, és volt egy kis törleszteniivalója vele szemben.

Majdnem összeroskadt a huszár alatt, aki hangoskodva adta elő mondókáját:

„Most jöttem messzriől,
nagy Törökországból
Megismernek engem lovam
járásáról.

Amelynek árát nehezen
kerestem,

Aki sajnál tőle egy-két
garasocskát,
Puskaporos csutak hányja
fel a farát.”

Melléjük perdült az egyik csikóslegény is. Fokosát a huszár orra alá dugta.

„Mikor a bácsi hadnagy
volt,

Igen derék vitéz volt.

Mi meg a katonái voltunk,
Szaladásunkban majd kitört
a nyakunk.

Olyan derék vitézek voltunk,
Huszan sem féltünk egy
ellenségtől.”

Betoppant a terembe a másik csikós is:

„Kedves vitéz uram!

Álljunk egy kicsit meg.

Szürke lovad a kovács hadd
patkolja meg.”

Rámutatott az üllő mellett
álló Pallagra.

„Te meg Kovács uram!

Vegyed az üllődet,
Üsd jól rá a patkót,
Hadd állja a sarat.
Mert huszár vitézünk

csatába szalad”

A kovács patkóval és kalapáccsal a kezében, a ló mögé állt. A két csikós készségesen segíteni próbált neki, de a pejko eltáncolt tőlük. Úgy fordult, hogy jól fenékbe billenthesse a kovácsot.

A jelenlévők a hasukat fogták, úgy nevettek, mert a kovács helyett a ló beszélt tovább:

„Kedves huszár uram!

Fel van a vas verve,
Mehet most már gyorsan
A csatába véle.”

A kacsának öltözött Sulyok Szilvia visszafojtotta még a lélegzetét is, amikor az ökor-maszkos fiú felkérte táncolni. Láng Pista összetéveszthette valakivel, s az öltözéke is arról árulkodott, hogy a srác, társaival együtt — mint a hajdani legények — a lányok kicsúfolására készül. Pista kuncogva mesélte:

— Összeszedtünk néhány

Levelező tagozat

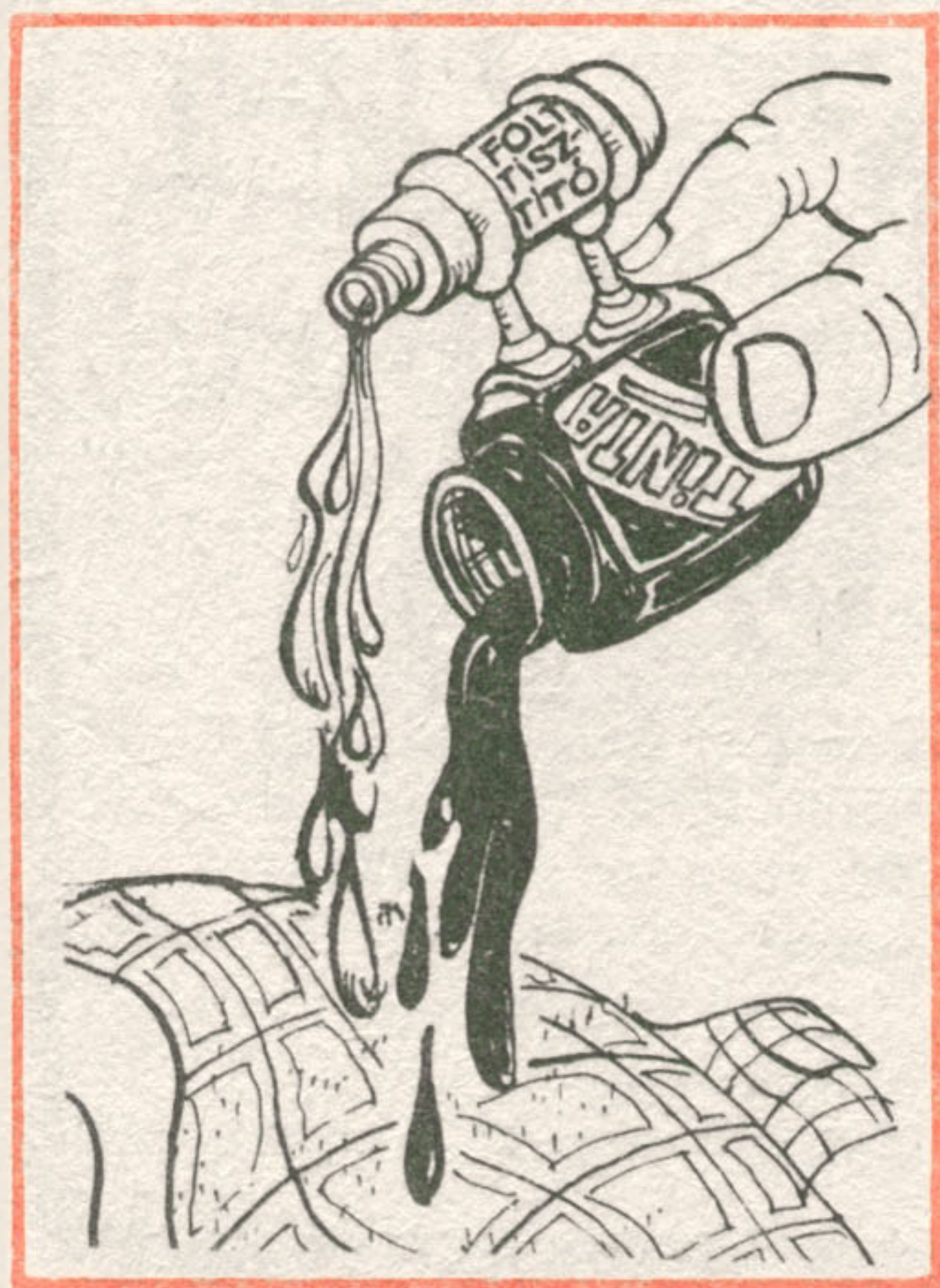

nyaláb gázt, és csokrokat készítettünk belőle. Névkartyákra felírtuk a legröhögtetőbb csúfneveket, és a csokorba tettük. Én a Sulyok lány kiskapujára tűzök majd ki egyet.

„Adok én neked csúfolkodni” – gondolta Szilvi. Amikor elhallgatott a zene, az ökrök „csordába” verődve elhagyták a termet, maga köré gyűjtötte a lányokat, és kerülő úton hazament.

Amikor a vendégek házuk elé értek, kinyitotta a kaput, és kiengedte a kutáját. Volt ám iszkiri. Szarvukat, fejüket széthagyva nyargaltak a fiúk.

– Gazvirággal futó ökröket még úgysem láttunk! – határozta a lányok.

Reggel, mielőtt elkezdődött a tanítás, betyárok szállták meg a hetedik bések tantermét.

„Betyár vagyok, betyárnak születtem.

Életemet betyársággal töltöttem.

– óbégatta egyikük, miközben fokosával a levegőt vagdosta. kük, miközben fokosával a le-

Vezérük felállt a dobogóra:

– Én vagyok a leges-leges-legvakmerőbb betyárvezér! – verte hetykén a mellét. – Rakja maga elé mindenki az otthonról hozott uzsonnáját.

A fokososhoz fordult:

– Patkó! Szedd össze a kolbászokat. De vigyázz, nehogy csutkával töltöttet hozz elém!

– Miből lehet megállapítani, hogy melyik a csutkás és melyik a jó?

– Abból, kedves Patkó, hogy a jót nem akarják neked odaadni.

– Nem szeretném, hogy erre sor kerüljön! – harsogta Patkó, s hogy szavainak nyomatékot adjon, fokosát papírmaséként hajtogatta össze, és gyűrte a zsebébe.

– Jön az igazgató bácsi! – kurjantotta el magát hátul varicki.

A betyárok a leges-leges-legvakmerőbb vezérükkel az élen, hanyatt-homlok menekültek a padokba.

Föiskola

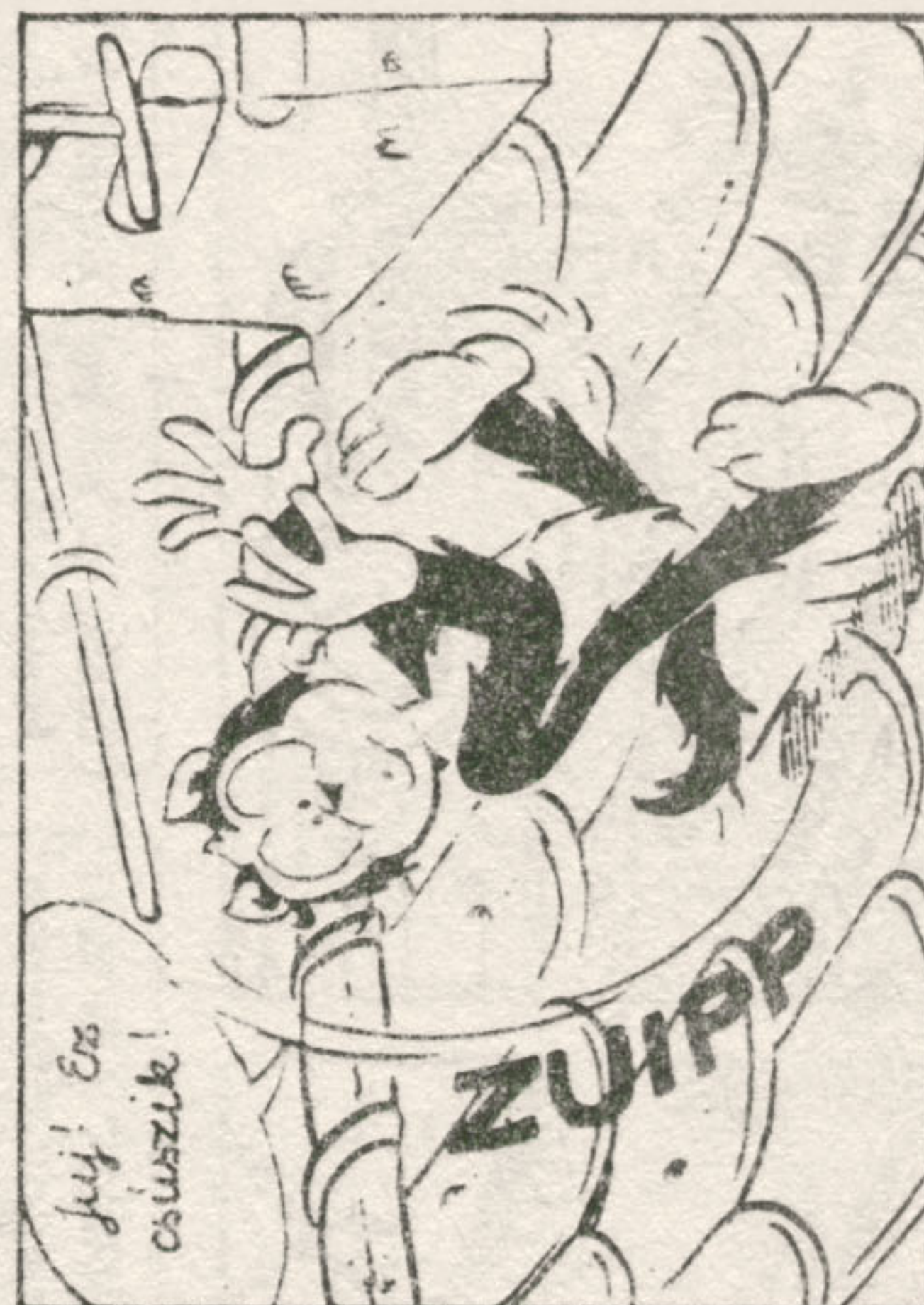
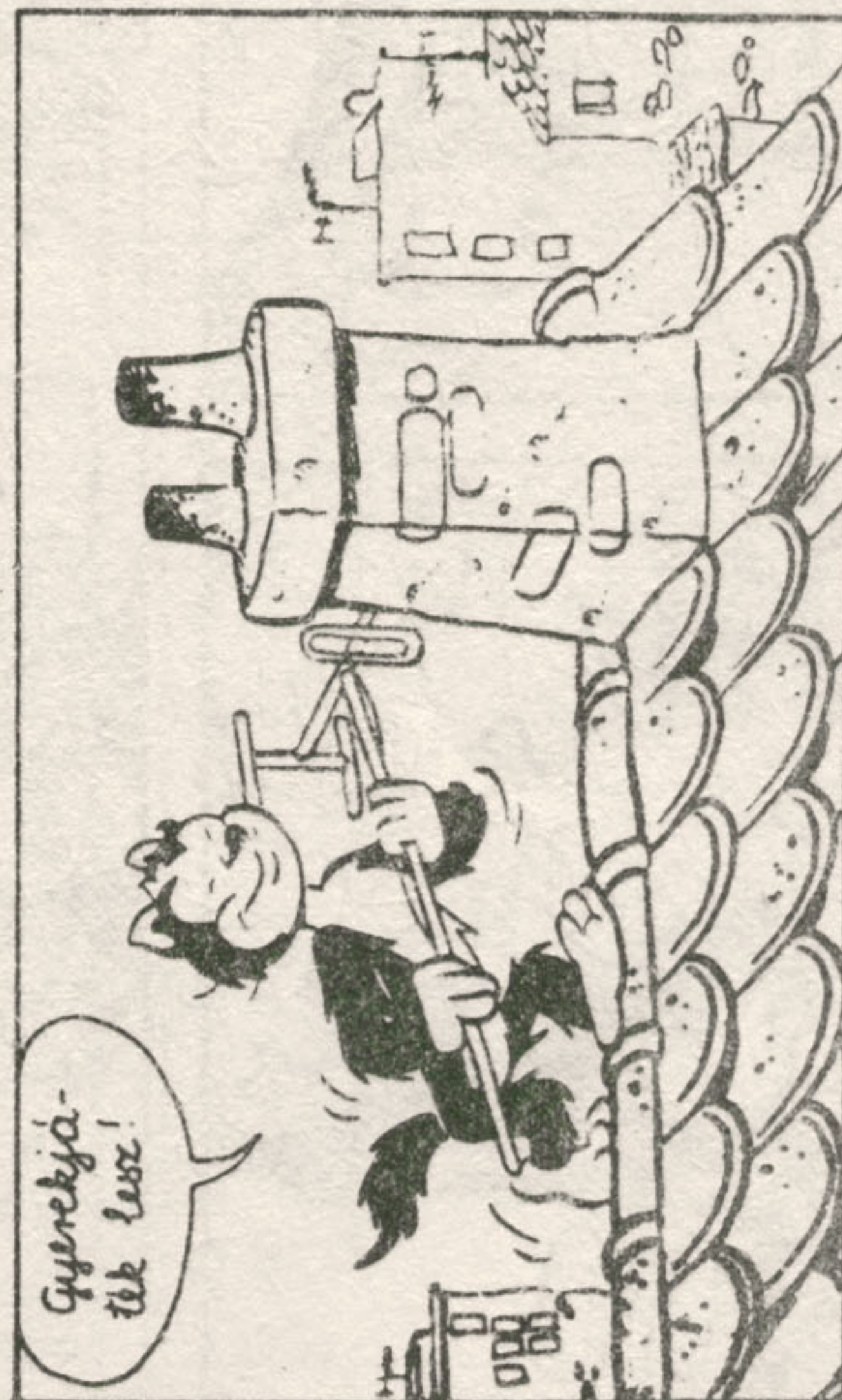
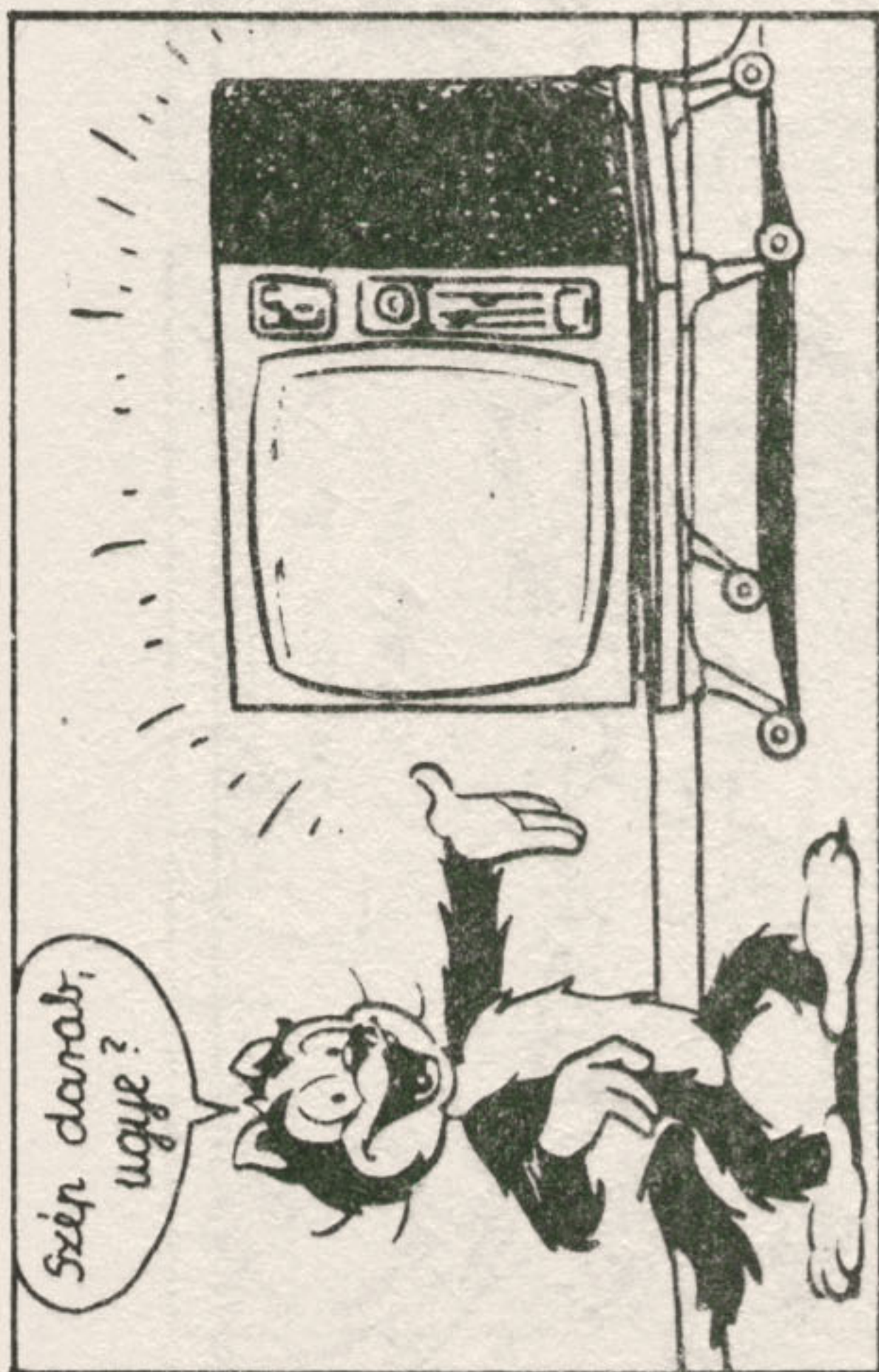
A ténvő

az én

örömöm

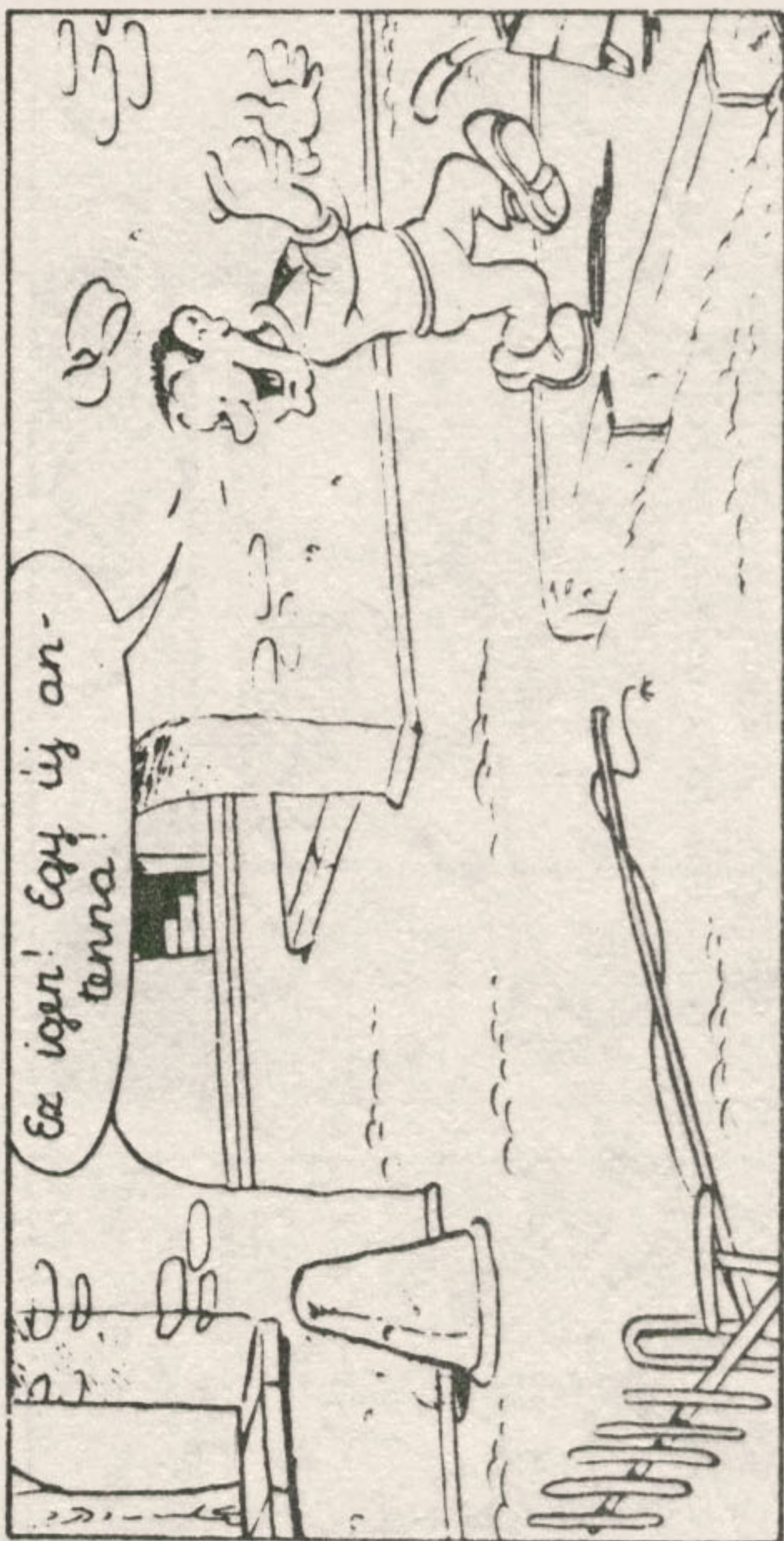

A minde-
nit! Most újat
kell vennem!

Engedje
el rögtön!

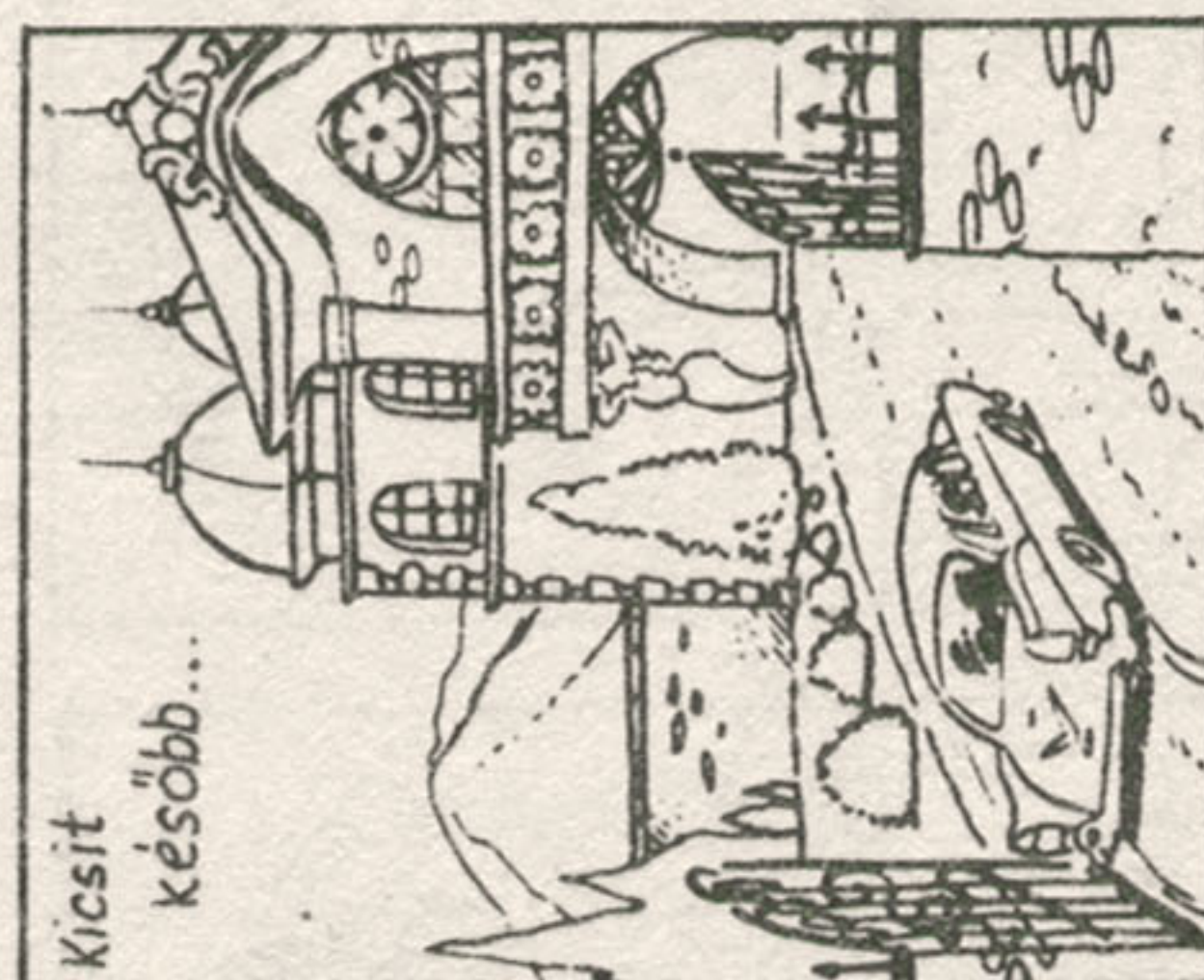

Szálljon be a-
ronnal! Gyor-
san!

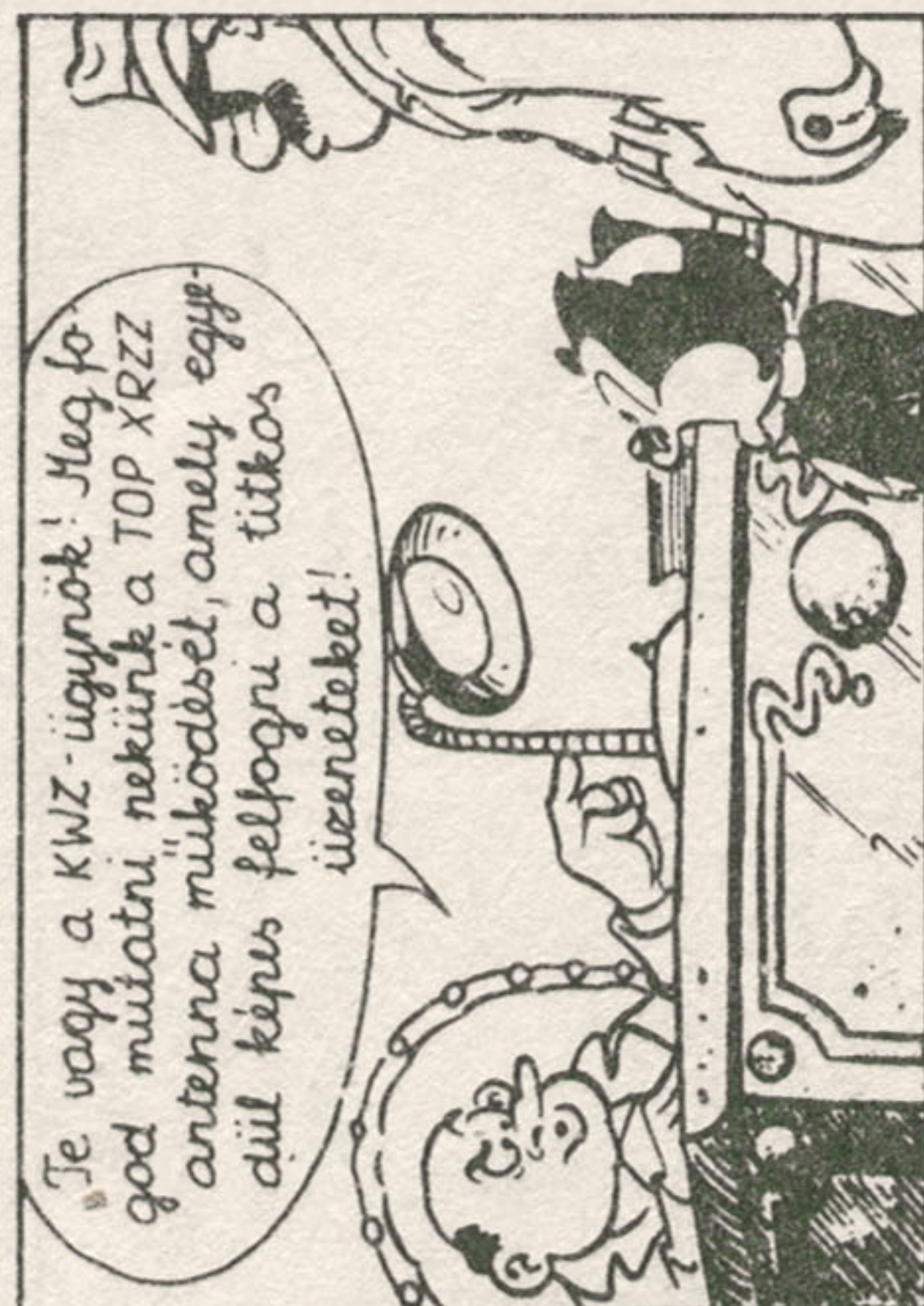

Hé! Hová
visznek?

Ne kérdés-
köd!
És maradj
nyugton!

Kicsit
később...

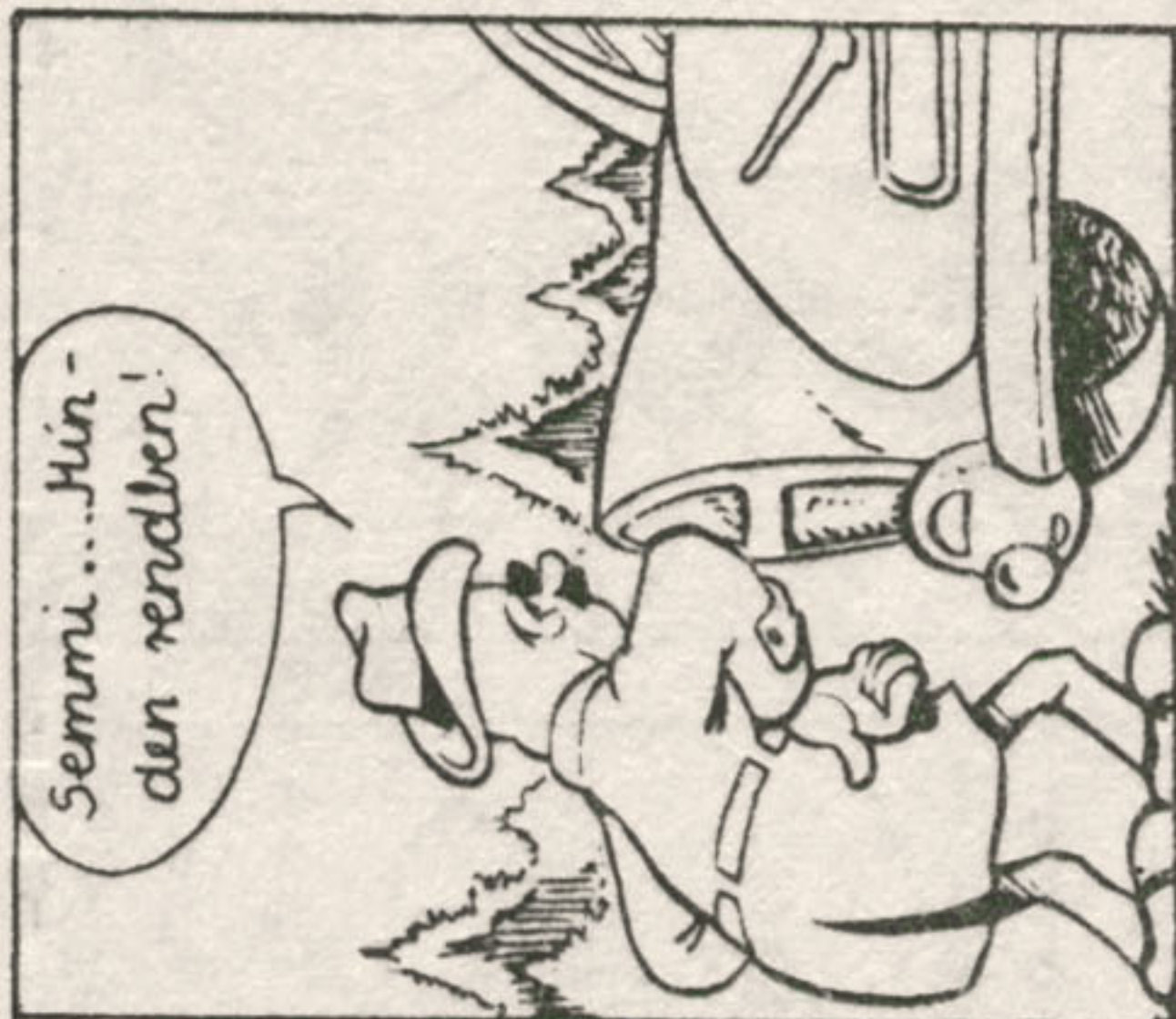

Te vagy a KWZ-ügynök! Meg fo-
god mutatni nekünk a TOP XRZZ
antenna működését, amely egy-
dül képes felfogni a titkos
üzeneteket!

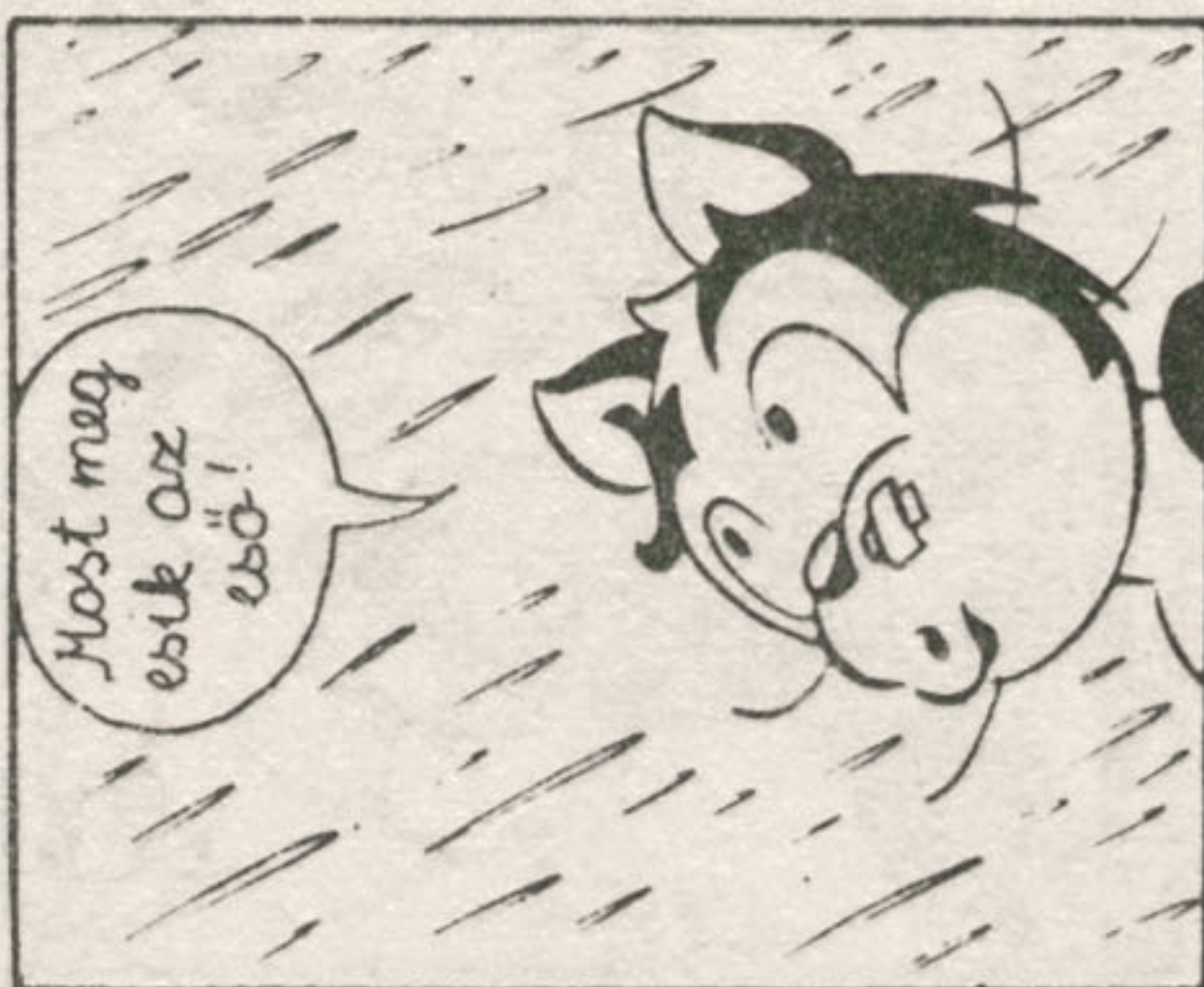
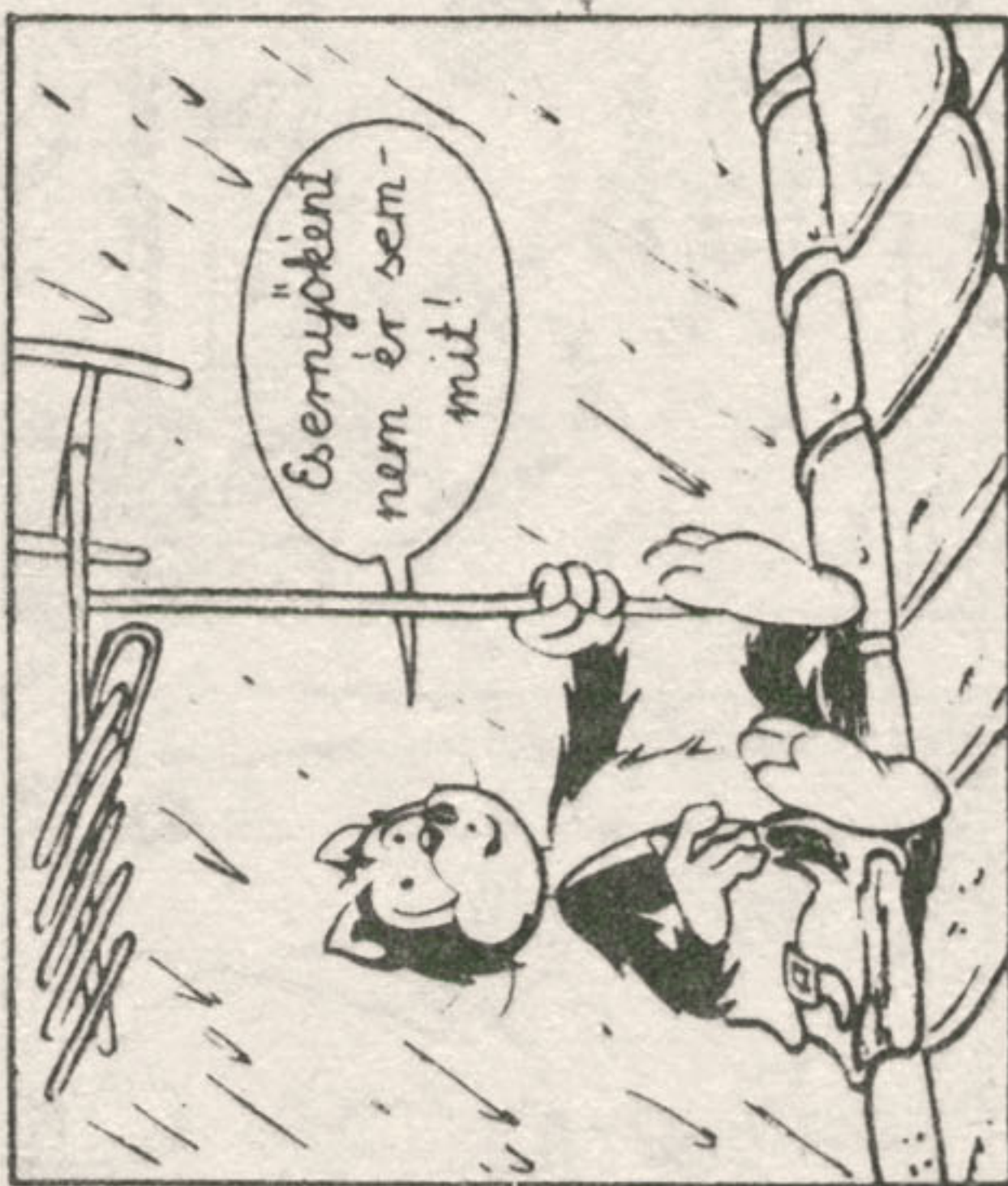

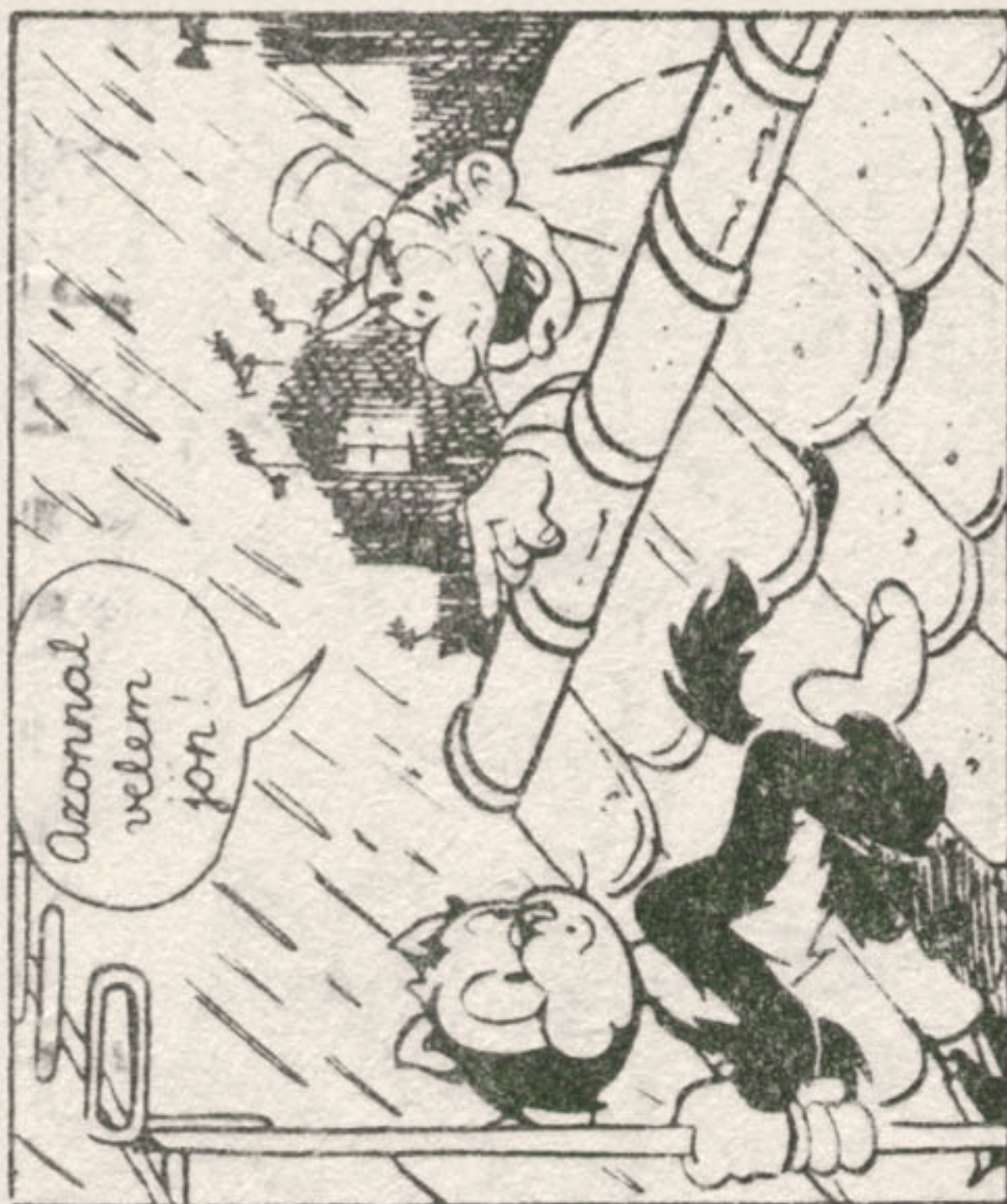
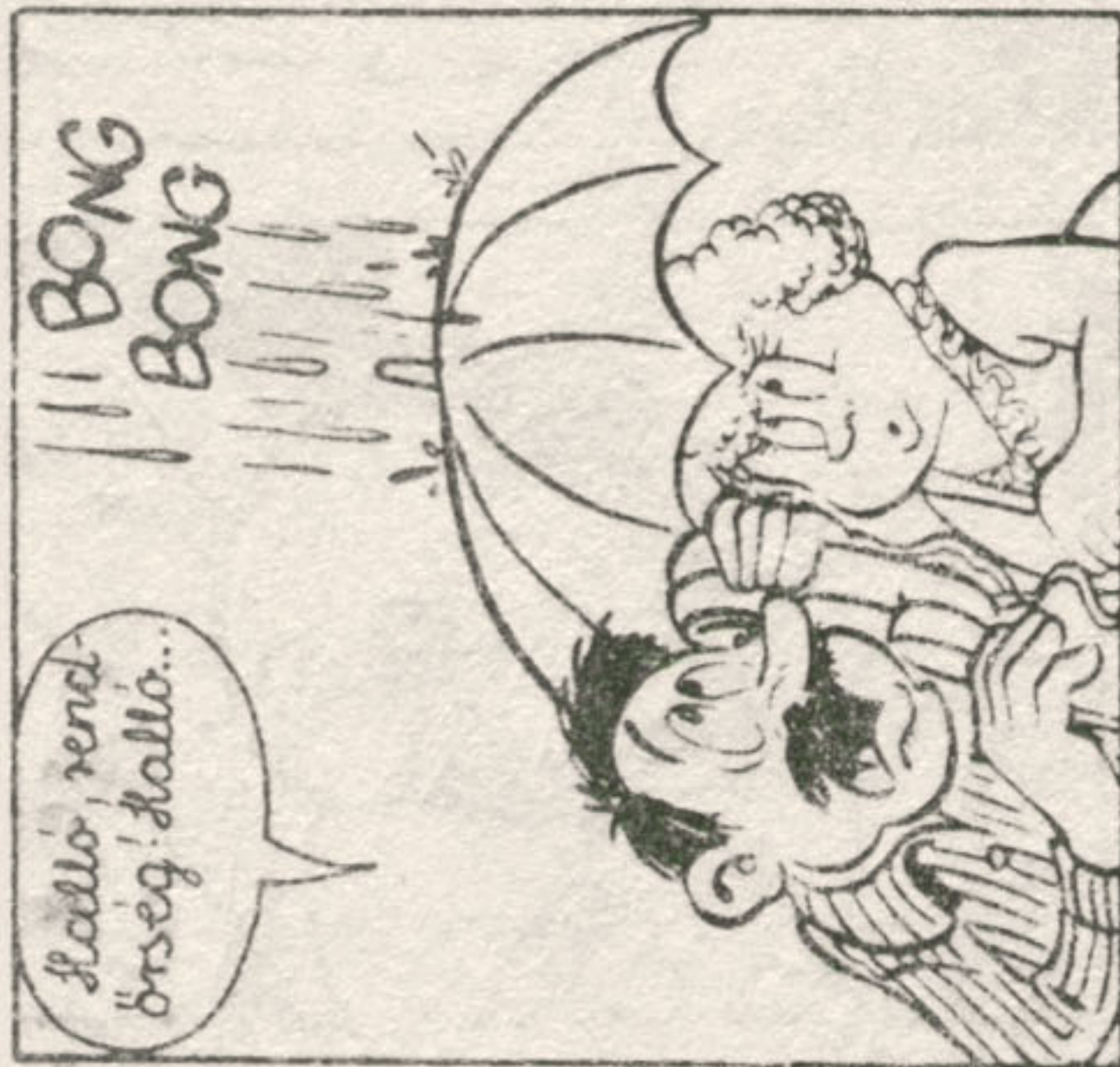

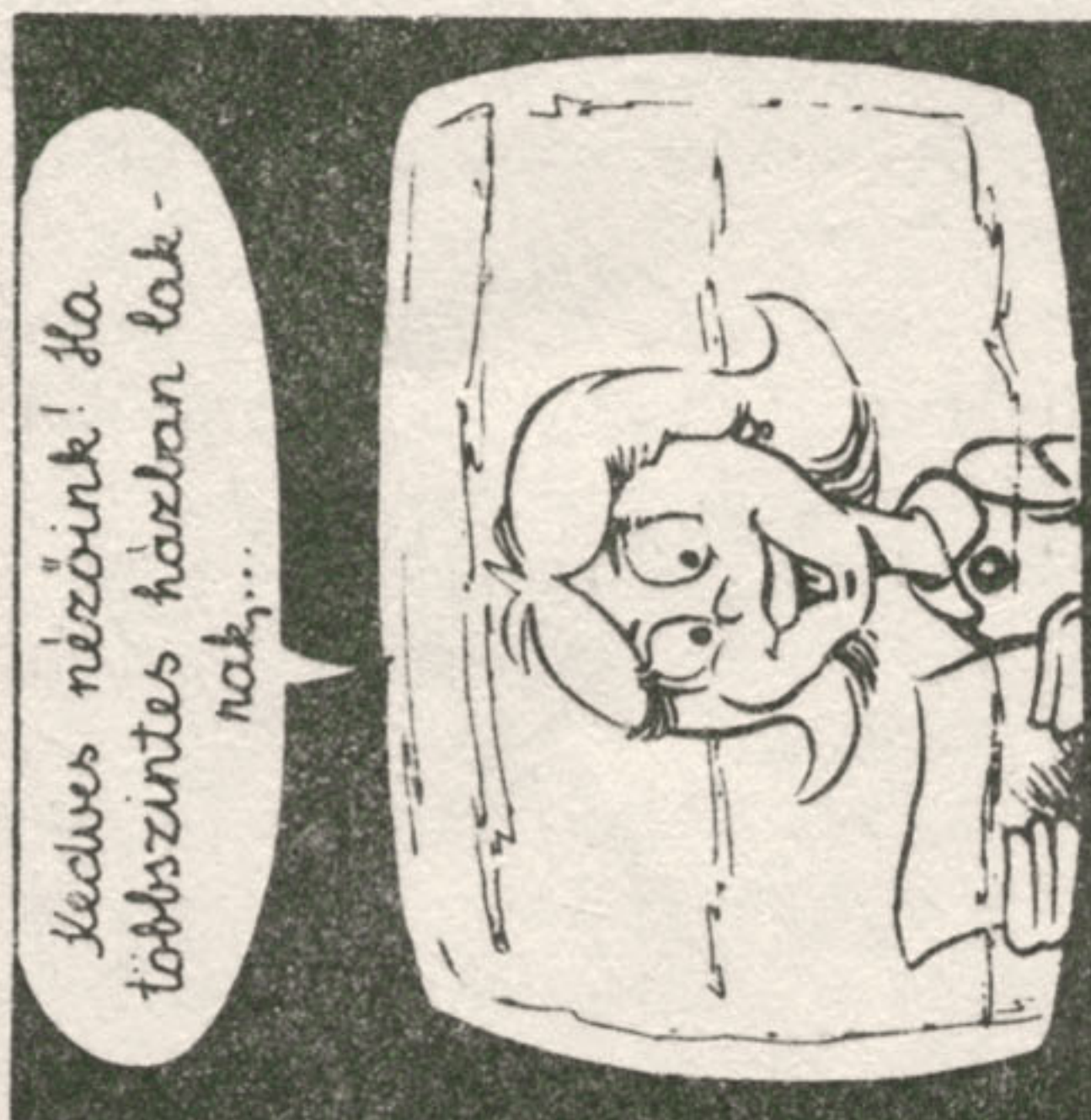
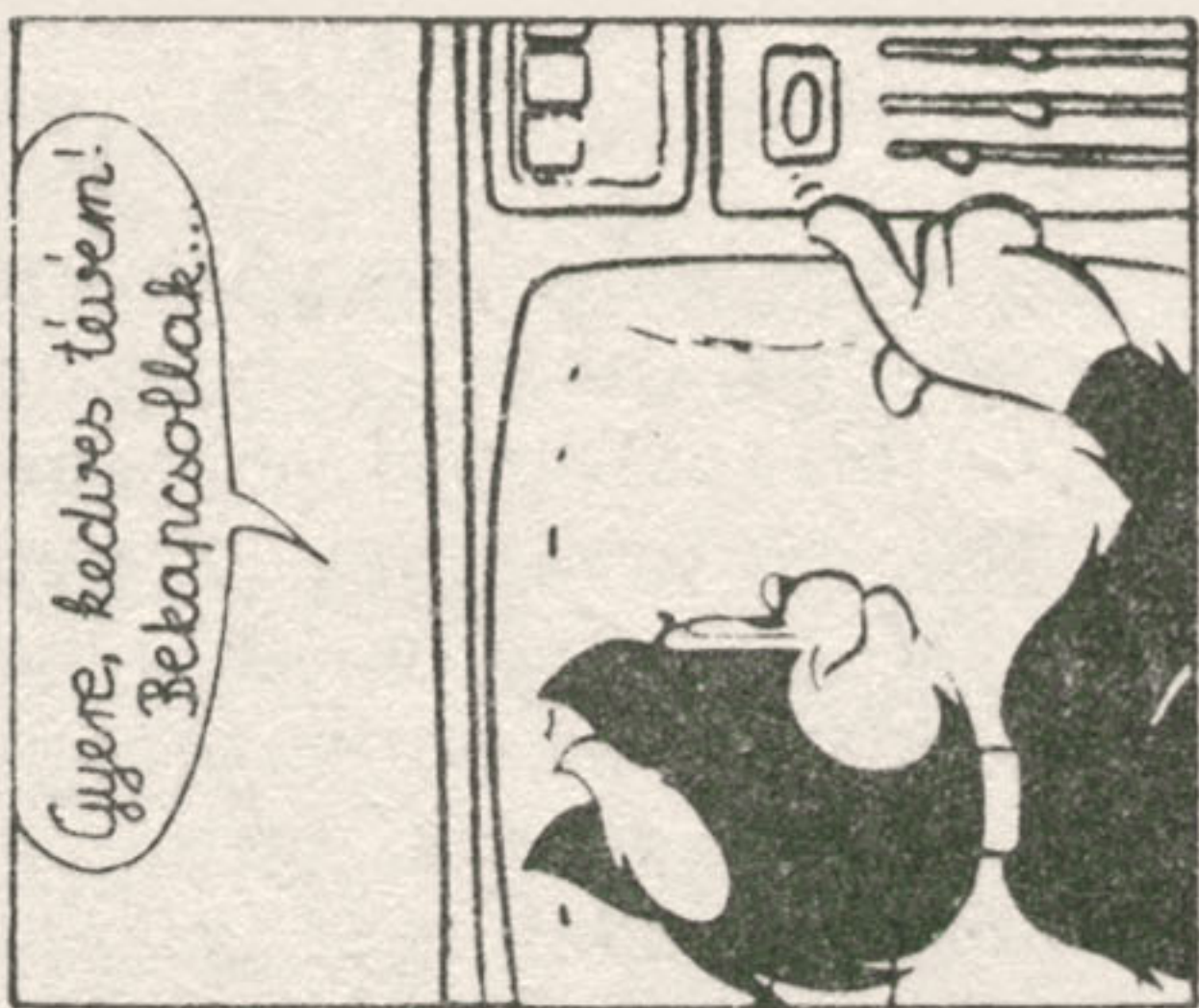

Egy ország – egy vicc

ANGLIA

Az autóbuszon ült egy ropant csúnya ember. Vele szemben az útitársa, aki szintén nem járt ott, ahol a szépséget osztogatták.

A nagyon csúnya ember reménykedve feléje hajolt, és így szólt:

– Fontos ügyben szíveskedne most rögtön eljönni hozzánk?

– Szívesen – nyugtatta meg a másik, arra gondolva, nyilván sürgős segítséget kell nyújtania boldogtalan felebarátjának.

Hazaérve a csúnya ember már a folyosón kiabálni kezdett:

– Liza, itt vagy?

– Itt – hangzott belülről a válasz.

– Gyere ki gyorsan! Te mindig azt mondtad, hogy én vagyok a legrondább férfi az egész világon. Hát ide nézz!

DÁNIA

Egy idős, szegény asszony ámulva nézi, milyen gondos aprólékossággal méregeti beteg barátnőjének a gyógyszerész a receptre írt gyógyszert. Odaszól a patikusnak:

– Ne tessék olyan nagyon fukarul adni, gyógyszerész úr! Nagyon-nagyon szegény asszonynak viszem.

BELGIUM

Az egyik belga kisvárosban a kikiáltó megüti a dobot és így szól:

– Valaki elvesztett egy húszfrankos bankjegyet, aki megtalálja, X úrtól szép jutalmat kap.

– Ígérj huszonöt frankot – mondja egy pipázó férfi a kikiáltónak –, és meglátod, mindjárt előkerül az elvesztett pénz.

LENGYELORSZÁG

Régen történt. Az egyik furfangos vidéki gazda fogadott, hogy bevisz egy malacot a városba anélkül, hogy vámot fizetne.

Odaér a vámház elé, hátán egy zsákkal.

– Mi van ebben a zsákban?

– Kérdezi a vámtiszt.

– Kutya. Be kellett tennem,

különben elszalad. A városba viszem, eladtam valakinek.

– Mutassa!

– De akkor elszalad – aggodalmaskodik a ravasz gazda.

– Ne vitatkozzon! Mutassa csak – kiált rá szigorúan a vámtiszt.

– Hát nem bánom... – adja meg magát a gazda.

Óvatosan kinyitja a zsákot, s tényleg kiugrik belőle egy nagy fekete kutya. Több se

kellett a kiszabadult ebnek, uzsgyi, futásnak eredt. Természetesen a gazda meg utána.

Fél óra múlva a gazda megint feltűnik a vámház előtt, hátán a zsákkal.

– Na, megfogta a kutyát? – érdeklődik a vámtiszt.

– Meg. Jó sokat futottam utána.

– Rendben, mehet – és kinyitja a sorompót.

(A zsákban ezúttal persze, a malac lapult.)

Grönland

– Nálunk ilyen időben van tavaszi szünet.

A tanulás játékos eszközei, különféle tanulókísérleti kész-
letek kaphatók a TANÉRT boltjaiban:

Budapest VIII., Rákóczi út 5.

Budapest VI., Népköztársaság útja 12.

Debrecen, Hatvan u. 1.

Pécs, Szalai András u. 77.

Győr, Munkásőr u. 77.

Zalaegerszeg, Stadion u. 2.

Szeged, Csongrádi sugárút 104.

Miskolc, Korvin Ottó u. 11.

**ORSZÁGOS TANSZERGYÁRTÓ ÉS ÉRTÉKESÍTŐ
VÁLLALAT**

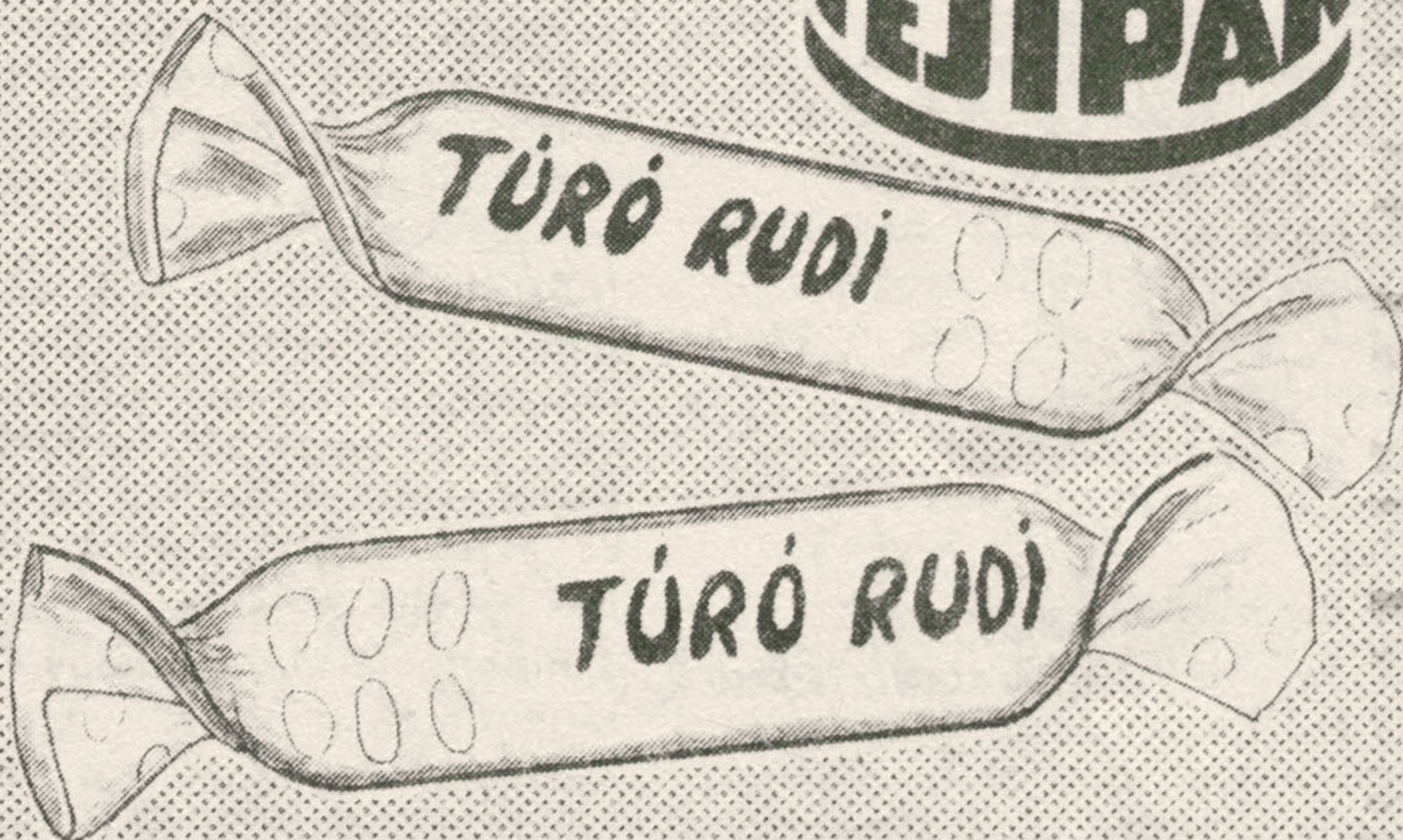
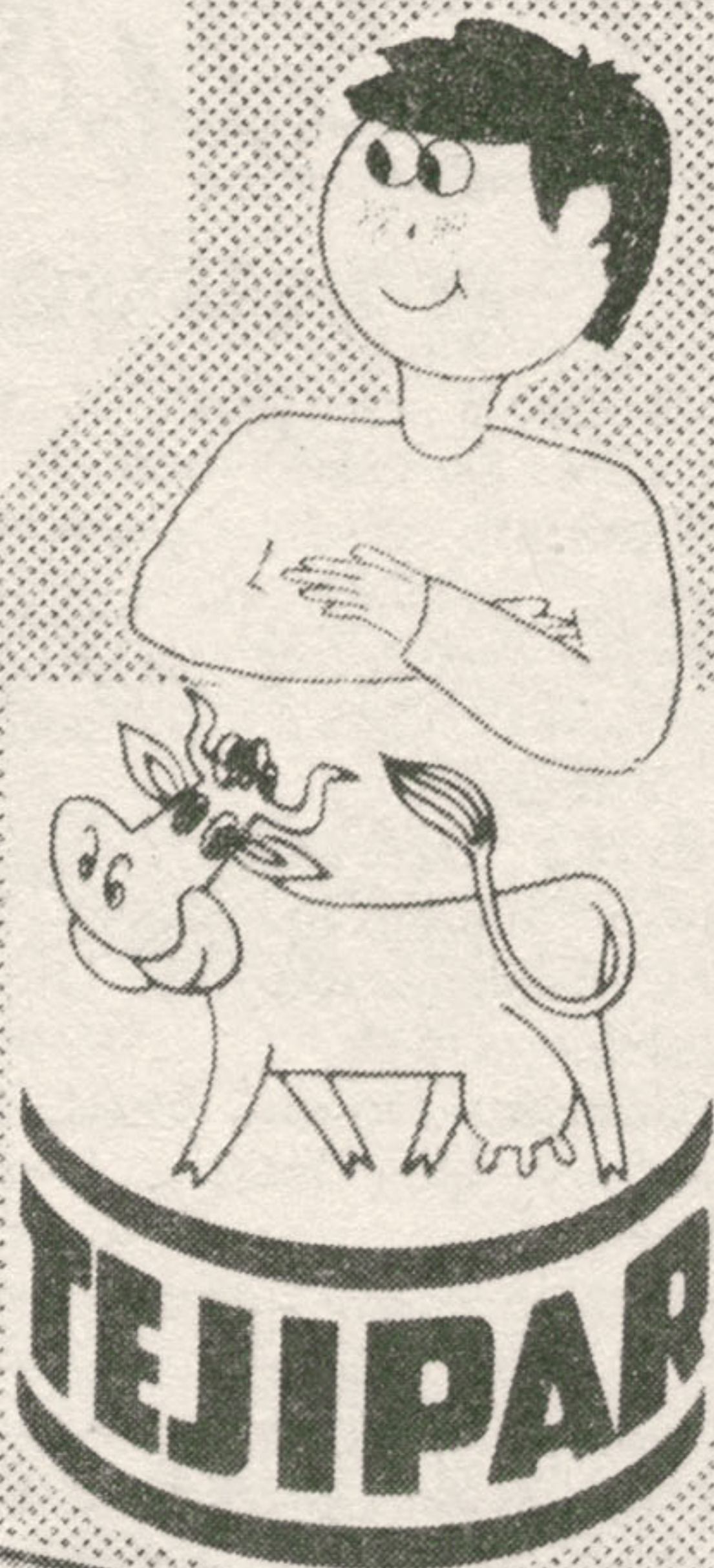
Budapest VIII., Szentkirályi u. 8.

Egészséges édesség.
Fehérjedús és finom a Túró
Rudi!
Ízesített túró rudacska,
finom csokoládé bevonattal.
Ára csak 2,80 Ft.

A Túró Rudit a gyerekek
szeretik a legjobban.
De az édességet kedvelő
felnőtteknek is ajánljuk!
A túróból készített
csemegét
fehérjetartalma
teszi értékessé.
A Túró Rudi
2 Ft 80 fillérért kapható
az élelmiszerüzletekben.

A MŰVÉSZET CÉLJA

Riporter: Hát, gratulálok, kedves Szilvia, a kulturális szemlén mutatott teljesítményetekhez. Öö... hányadikok is lettetek?

Szilvia (szerényen): Ugyan, ugyan. Semmiség. Szerepelhetünk volna jobban is. Utolsók lettünk.

Riporter: Igen. Most már mindegy. Úgy látszik, fordítva néztem az eredménylistát. Nos... hogyan jutottatok idáig?

Szilvia: Nem szeretnék senkit sem kiemelni. Ez az eredmény a kollektíva diadala.

Riporter: Akkor beszéljünk talán a kezdetről. Hogyan indult a bábélet, vagy hogy is kell mondani...?

Szilvia: Csoportunk megalakulásának történelmi okai vannak.

Riporter: Csak nem?!

Szilvia: Úgy bizony. Akkor éreztük, hogy itt valami történni fog, amikor a Slampos Tónit kihívták történelemből.

Riporter: És történt?

Szilvia: Történt. A Slampos Tóni egyébként sem egy locska-fecske természet, de ha kihívják történelemből, akkor különösen hallgatatag. Megpróbáltam hát, hogy megosszam vele a tudásomat, és elkezdtem hadonászni, mint akit ezer méh támadott meg. A tanerő természetesen felfigyelt a produkcióra. És hosszasan elmagyarázta, hogy ez itt nem bábszakkör. Hát így.

Riporter: No, persze, persze. De bizonyára szerepe volt az indulásban az összeforrott, remek kollektíva tenniakarásának is. Ugyebár.

Szilvia: Öö... hát annak igen. A kollektívának. De különösen a Vízkövi Nusinak, aki egy meglepő fordulattal összeveszett a Szalicil Misivel, és ezzel bábszakkörünk alapjait vetette meg.

Riporter: Márminthogy mi történt...?

Szilvia: Mondom. A Nusi bosszúból készített egy figurát a Szalicilről. Amolyan kis un-

dorkát. És kitette a falra ezzel a felirattal: „Én vagyok Szalicil Mihály!”

Riporter: Beszéljünk inkább a szakkörről...

Szilvia: Egyebet sem teszünk. Szóval – ahogy mondani szokták – egyik ötlet szüli a másikat. A Szalicil Misi is készített egy visszataszító banyát, és ő is kitette a falra. Ezzel a két bábúval kezdtük el a munkát...

Riporter: ...mert szerettétek volna kifejezni az úttörőélet sokszínűségét és vidámságát a bábművészet sajátos eszközeivel. Na? Ugye így volt...?

Szilvia: Természetesen. Ezt nagyon, de nagyon szerettük volna. Hogy kifejezzük. De előbb befejeztük az egészet, és három napig nem szóltunk egymáshoz.

Riporter: Az alkotó magány, igaz? Az élmények értékelésének és elmélyítésének időszaka. Nem is kell mondanod!...

Szilvia: Nem is mondom. Annak volt az időszaka. Meg annak, hogy összevesztünk. Tudniillik lábra kapott egy elképzelés, hogy ne én legyek a szakkör vezetője. Még ilyet...

Riporter: Nyilvánvalóan azért, mert a kollektíva lég-

— ... és most megpróbálom házasítani!

köre szabaddá teszi a véleménynyilvánítást. A tagság érett megfontolás után, felelősséggel akart dönten. Nemde bár?

Szilvia: Így igaz. A teljesen érett légkör. Ez volt az oka. Meg az, hogy a szakkör minden egyes tagja szakkörvezető akart lenni...

Riporter: ...mert nálatok senki sem riad vissza a tisztességgel járó nehézségektől, többletmunkától, na nem igaz?

Szilvia: De. Nem szoktunk riadni. Még csak az kéne. A próbák alatt például...

Riporter: Ez az! Beszélj a próbákról! Az alkotás gyötrelméről, az útkeresés sikereiről és kudarcairól. Tehát?

Szilvia: Óh igen, ezek mind voltak. Csak kelekótya vándorlegény, meg boszorka nem volt. Mindenki csillagszemű juhász, meg tavasztündér akart lenni.

Riporter: Remek. Az egészséges rivalizálás szép példája. Az ember legyen igényes önmagával szemben. Erre gondoltál?

Szilvia: Naná! Még szép, hogy erre. Meg arra is, hogy legjobb lesz, ha én játszom a csillagszeműt is, meg a tavasztündért is. Na nem azért... de hát nehéz szerepek, nem bízhattam senkire.

Riporter: Vének lett volna. De... most mintha nem ezt a darabot mutattátok volna be. Egy kelekótya vándorlegény, meg egy boszorka szenvedélyes kettősét láthattuk...

Szilvia: Az volt. Csak a darab nem ez volt. Ez a Vízkövi Nusi meg a Szalicil Misi volt, akik sajnos, ismét összevesztek. Az igazi darabot így nem is tudtuk bemutatni. De elmesélhetem.

Riporter: Isten ments! ...Úgy értem, inkább megnézzük egy alkalommal. Inkább valamit a szakkör további terveiről. Mit tekintesz munkátok fő céljának? A kisdobosok szórakoztató nevelését? A nyugdíjasok pihentető szórakoztatását? Rajotok, csapatok, iskolátok hírnevének öregbítését? Önmagatok tehetségének minél teljesebb kibontakoztatását? Csak nem ezeket, kedves Szilvia?

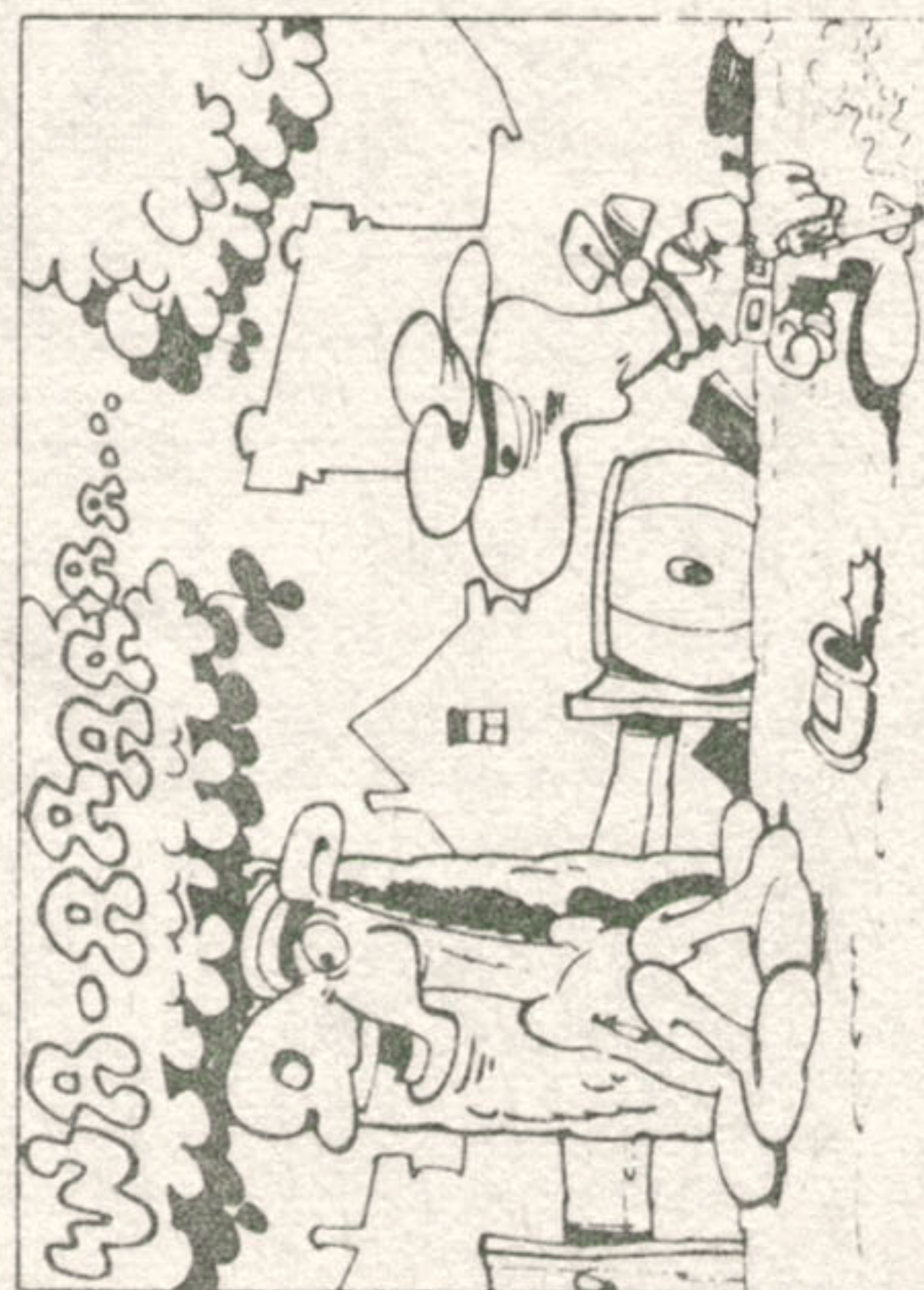
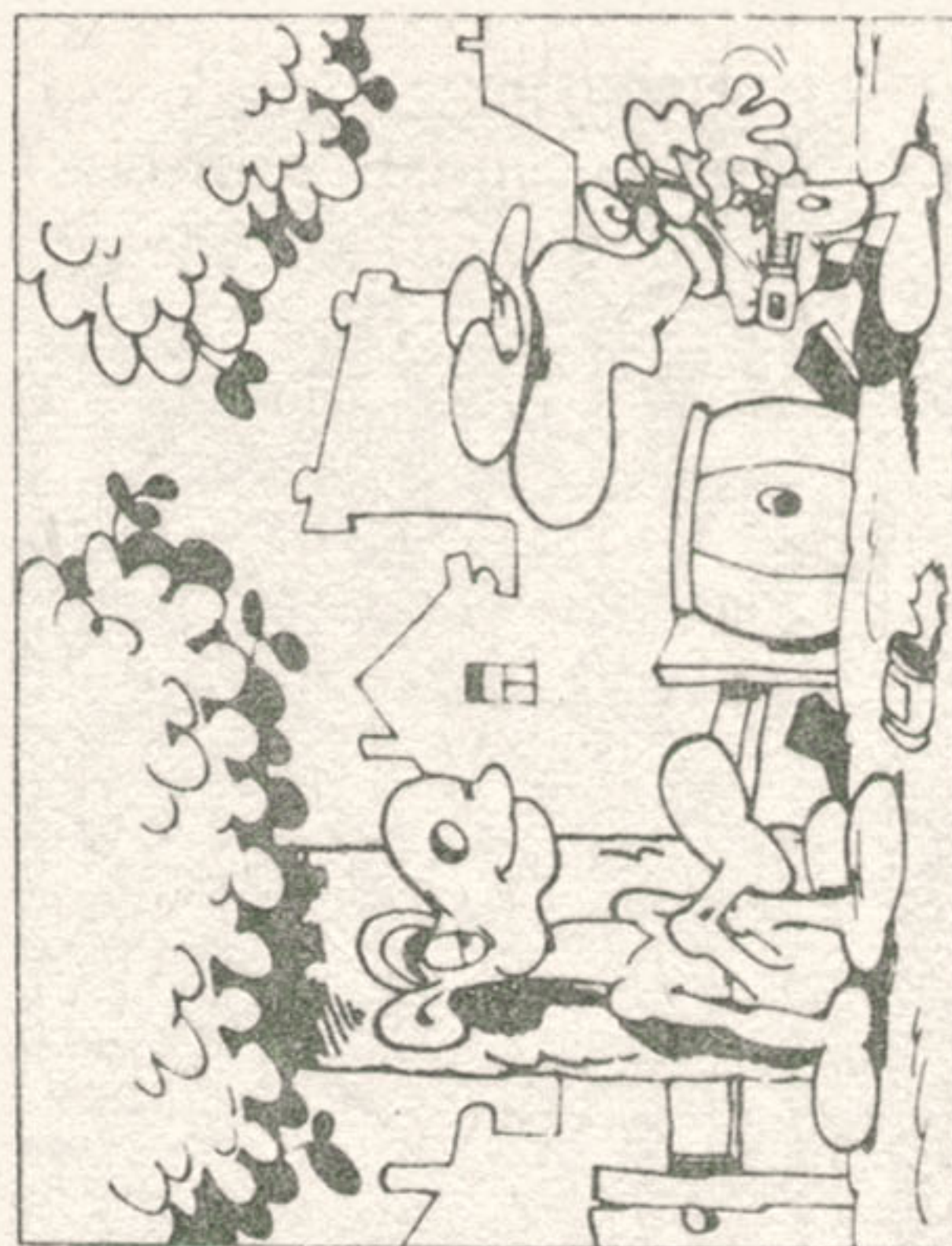
Szilvia: Dehogynem. Ezt mindet. És még valamit. Szeretnénk a televízióban szerepelni.

Riporter: Hogy továbbadjátok ötleteiteket, tapasztalataitokat. Ugye, erről van szó?

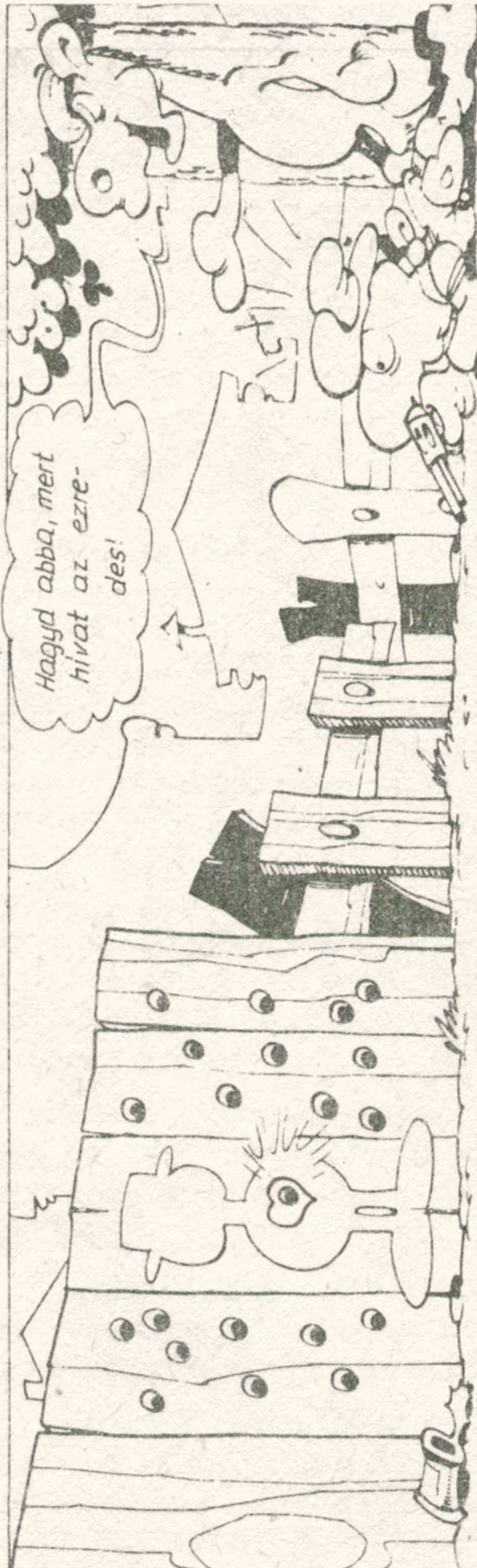
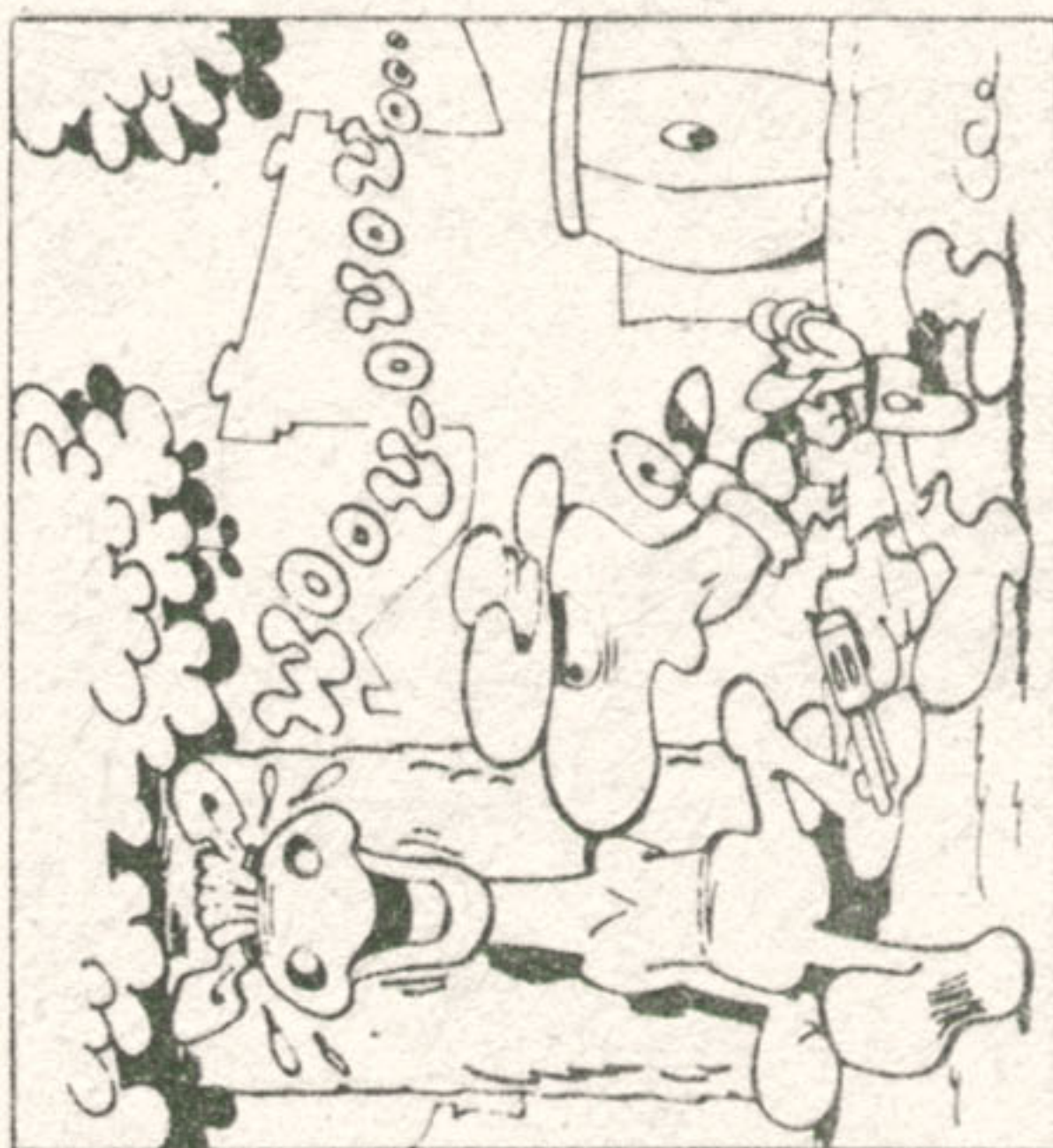
Szilvia: Világos. Meg arról a néhány napról, amit így ellóghatnánk a suliból. A művészet ugyanis sohasem lehet öncélú...!

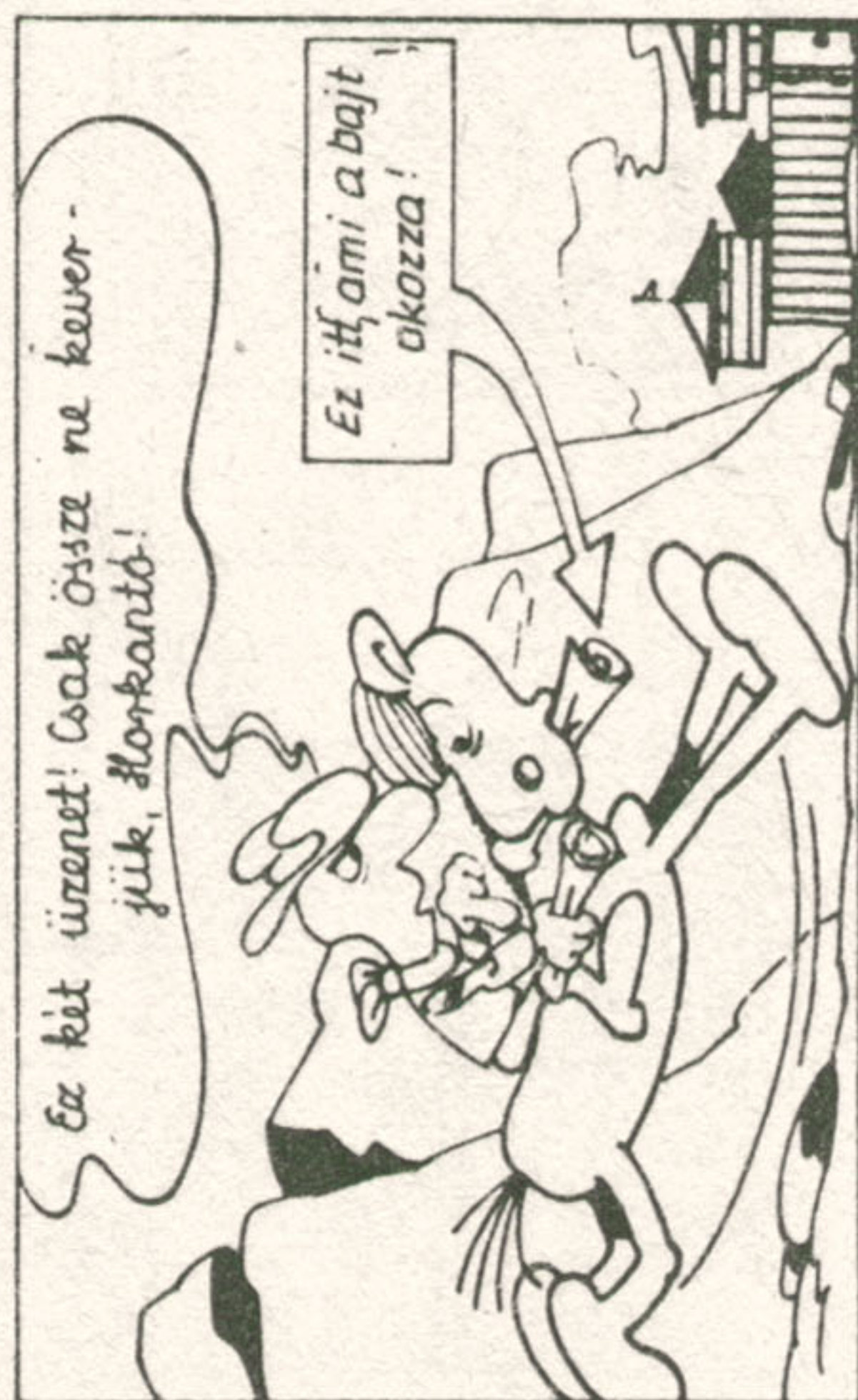
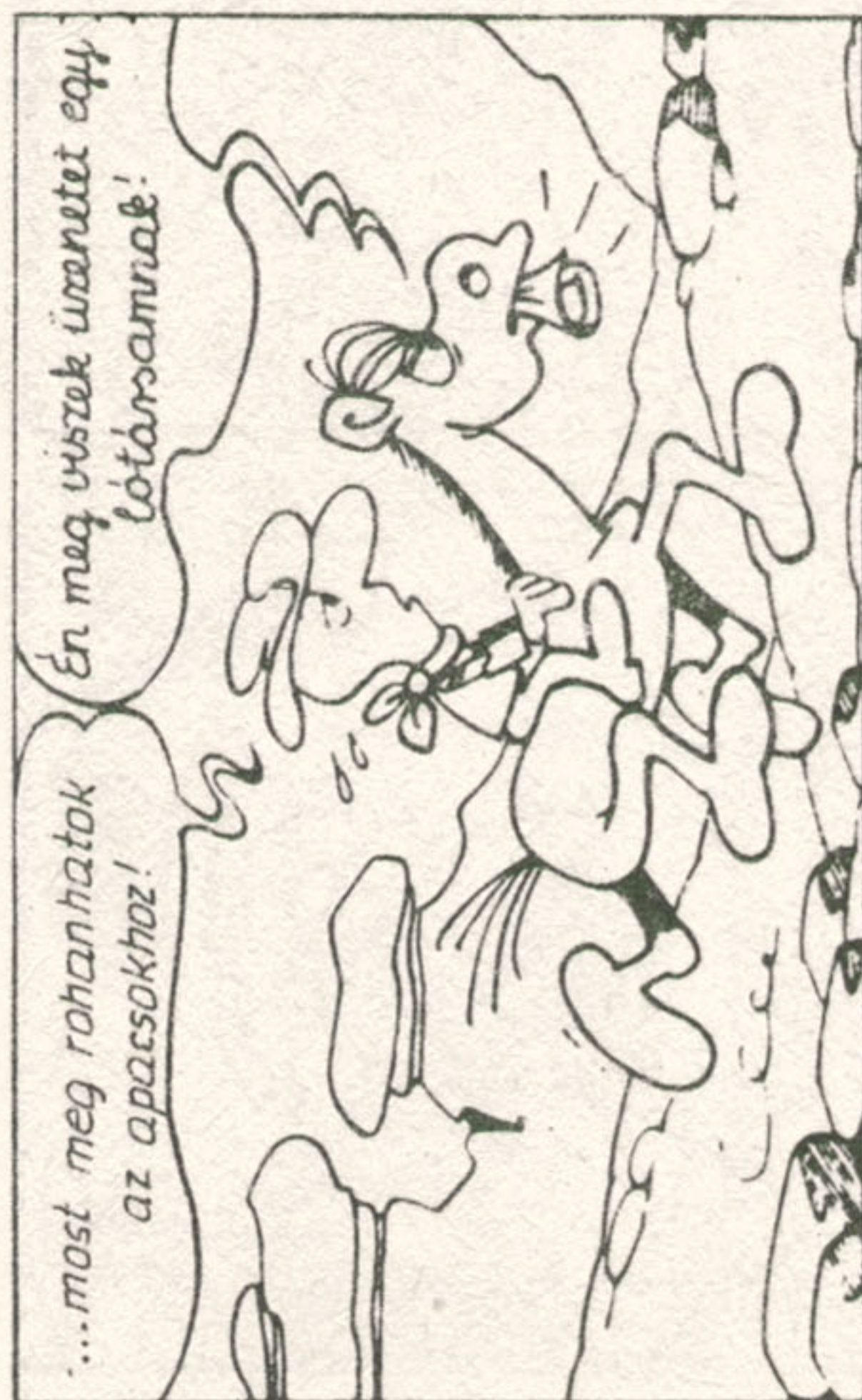
HORRIFIKANTÓ

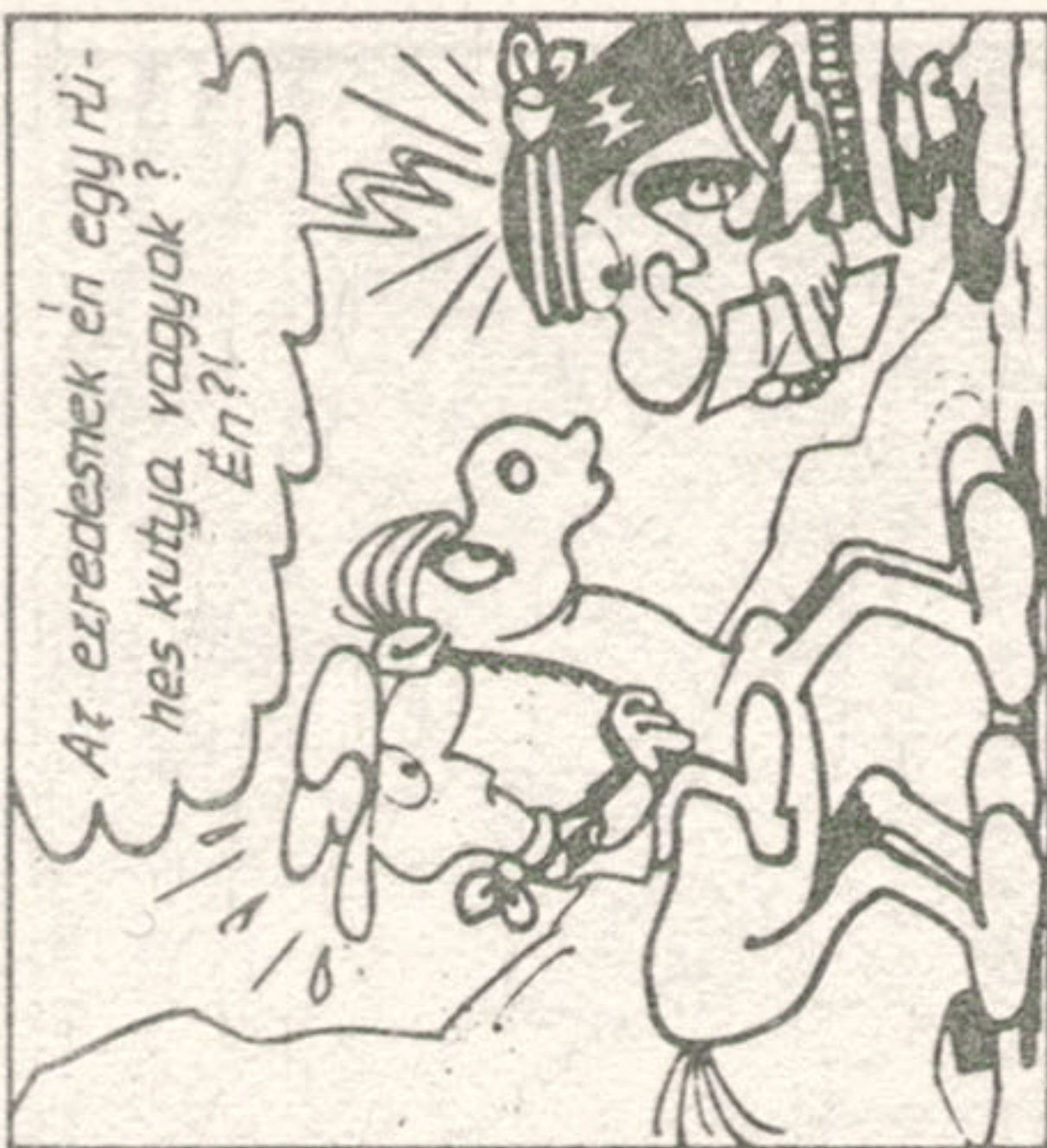
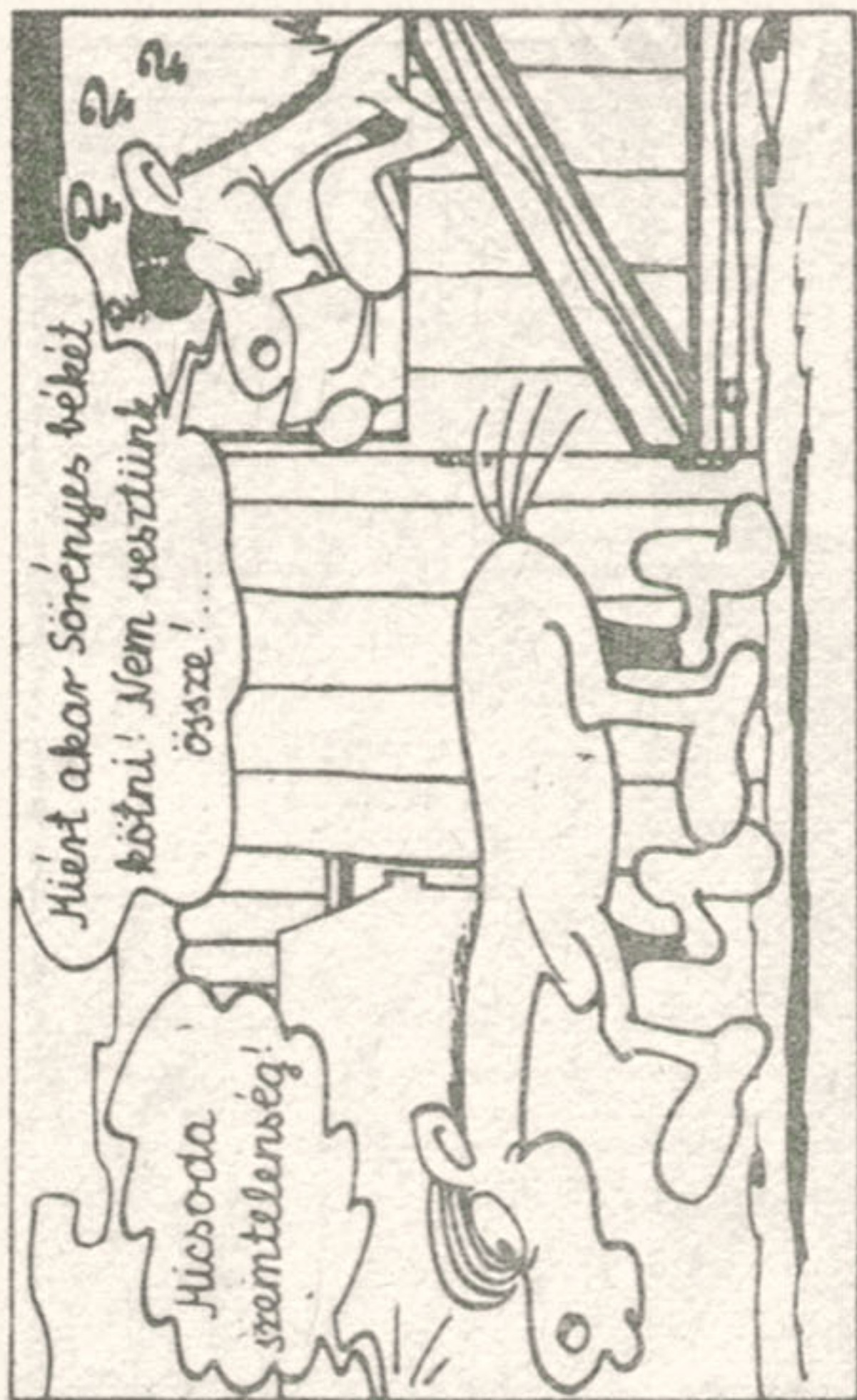
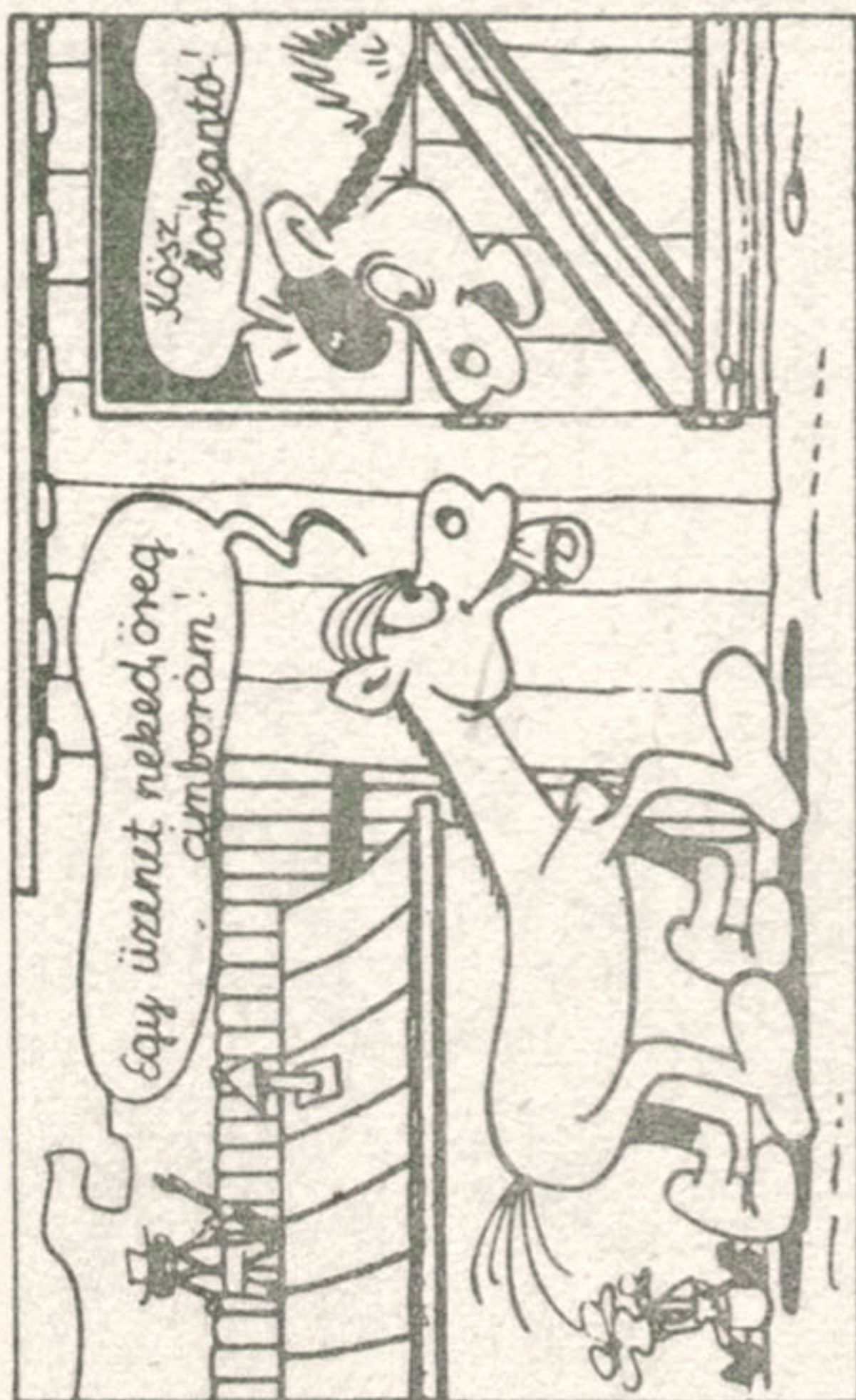

ÖT PERC, ÖT VICC

TÖRTÉNELEMÓRÁN

– Gyerekek! Ki tudná megmondani, mi következett Mátyás királynak, az ország további sorsára nézve is tragikus halála után?

Jancsika jelentkezik:

– Én tudom, tanító néni kérem: temetés.

FIZIKAÓRÁN

– Mi a különbség a villám és a villany között? – kérdi a tanár.

Gézi feltartja a kezét.

– A villám ingyen van, de a villanyért fizetni kell – válaszolja.

VIZSGÁN

Folyik a vizsga, illetve csak folya, mert a vizsgázó minduntalan megakad.

– Nos? – türelmetlenkedik a vizsgáztató tanár.

Semmi válasz.

– Nos? – kérdezi újra.

Ismét csend.

– No, de fiatal kollégám – mondja a tanár ingerülten –, már kétszer segitettem, és még mindig nem megy?!

PARKOLÁS

A feleség késő este érkezik haza a munkából.

– Drágám, nem vittem be a kocsit a garázsba – szól a férjének.

– De hát miért nem, szívem?

– Mert már túl sötét van, ahhoz, hogy a sok apró darabot összeszedjem.

ORVOSNÁL

Kovács elmegy az orvoshoz, elpanaszolja, hogy nagyon nehezen veszi a levegőt, fáj a lába, szúr a mellkasa.

Az orvos hosszas vizsgálat után szigorú diétát tanácsol:

– A főzéshez csak olajat használjon, zsírral készült ételt ne egyen.

Egy hónapra rá visszarendeli páciensét. Miután megvizsgálja, hümmögve kérdezi:

– Mondja, Kovács úr, betartotta az előírt diétát?

– Hogyne, doktor úr. Még a szalonnát is olajban sütöm.

KAPÁS!

A GILISZTA

Csukás István és Sajdik Ferenc a Nagy ho-ho-ho-horgász című rajzfilmen dolgozott, s amikor rajzolónk először vette kézbe a forgatókönyvet, csóváltatta a fejét.

- Mi baj, Ferikém?
- Te, Pista, mit akarsz te?

Sírjanak a filmen a gyerekek, vagy nevéssenek?

– Hogyhogy sírjanak?

– Hát mit írtál itt a szegény gilisztáról? Rászúrják egy nagy horogra? Mindenki megsiratja majd. Idefigyelj!

Sajdik Ferenc előkapta a jegyzetfüzetét, s néhány másodperc múlva a jópofa giliszta a horog végén fickándozott – derekán mentőövvel.

BOLOND

A bolondokházában a főorvos a szokásos vizitre indul. A

folyosón látja, hogy az egyik ápoltsöprűnyélre kötött madzagot lógat a vízcsapba, s időnként kiemeli majd visszaengedi. Amint elhalad mellette, kedveskedve odaszól:

– Na? Horgászunk? Horgászunk?

A „horgász” unottan az orvosra néz:

– Maga bolond? Vízcsapban?

NAGY ZSÁKMÁNY

Jókedvűen tér haza a horgász, s beszél a szobába:

– Gyere, anyukám, nézd meg, mit fogtam.

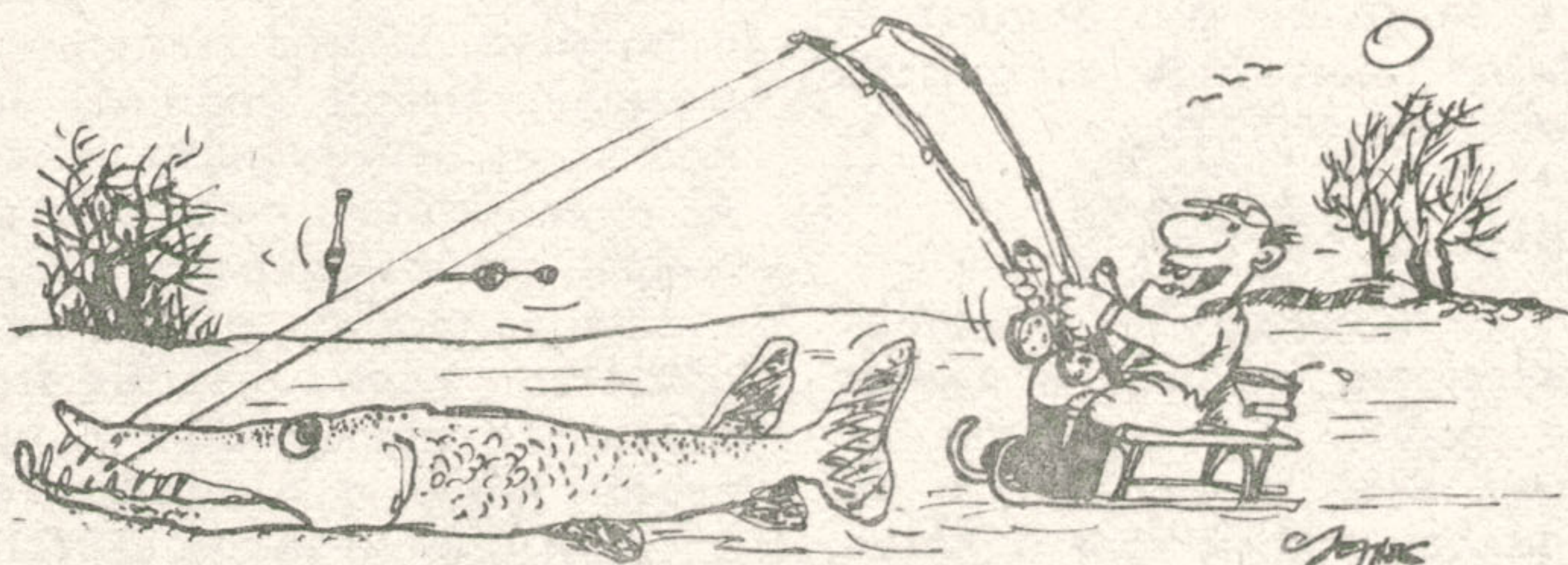
Amikor az asszony megjelenik, tízcentis kis halat kotor elő a táskából, s büszkén a magasba emeli. Felesége nagyot sóhajt:

– Te szegény! El tudom képzelni, mennyire elfáradtál...

SZALVÉTA

Az évszázad harcsáját, egy 95 kilós példányt fogott ki az idén egy fadd-dombori horgász. Egy társa segített a hatalmas hal fázasztásában, s jó

FÁRASZTÁS

két óra telt el, mire sikerült annyira kifárasztaniuk, hogy végül felbukkant a feje a víz színén. Meglepetésükre a hal szájába akadt horgon egy zsebkendő nagyságú textildarab is fityegett, amely bizonyára fárasztás közben akadhatott rá. Egyikük megszólalt:

– Te odanézz! Milyen kendő az a harcsa szájánál?

– Milyen, milyen? Hát evés után ezzel szokta megtörölni a száját.

AZ ÚSZÓMESTER

Az orvhorgász a parti nádba bújva horgászik. Megjelenik a halőr, megáll mögötte, s rá-rivalt:

– Már megint engedély nélkül horgászatunk...?!

A bűnös ártatlan tekintettel emeli ki a vízből a horgot, s mutatja a halőrnek.

– Méghogy én horgászok? Ugyan már, csak a gilisztát tanítom úszni...!

KIHALLGATÁS

Két redőr ül a vízparton, egész nap áztatják a zsinórt, de sehol semmi. Végre az egyik úszó megmozdul, a főhadnagy nagyot ránt a boton, mire egy tízcentis halacska röpül a partra. Leakasztja a horogról, morcosan megnézi, majd ezzel a megjegyzéssel adja át az őrmesternek.

– Na itt van. Beszéljen vele!

Az átveszi az apró halacskát, amelynek csak a feje kandikál elő a hatalmas ökölből. Jól megnézi, aztán szigorúan ráfordul:

– Na, most aztán ki vele! A nagy halak hol vannak?

ÖSSZETETT EREDMÉNY

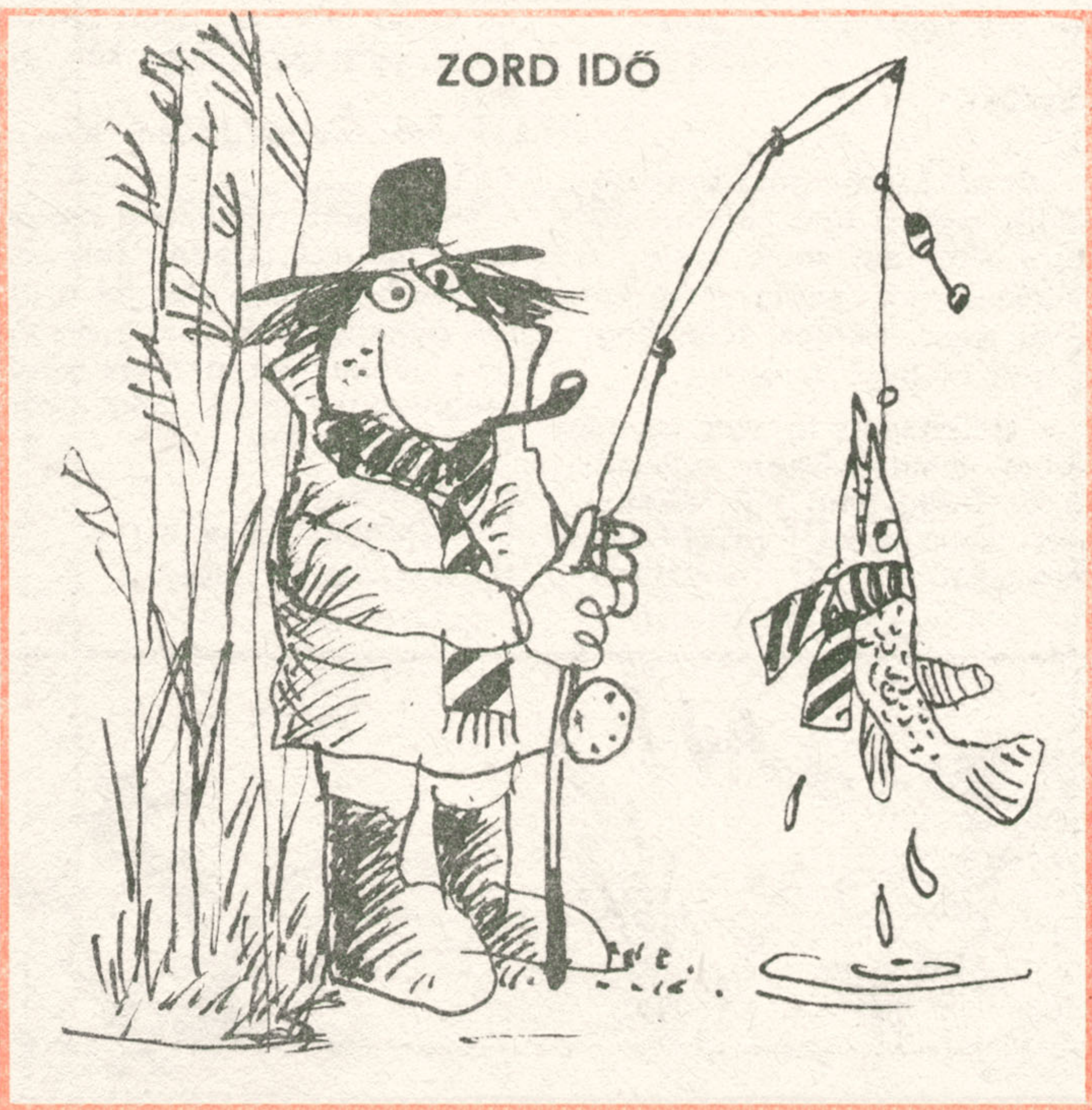
Hazaérkezik a horgász a vízpartról, első dolga előkotor-ni a hátizsák-ból az éppen csak harminccentis pontyocskát. Magához ölelve viszi a fürdőszobába, cipőit lerúgja, s rááll a mérlegre. Kimeredt szemmel nézi a mutatót, s szinte magának suttogja:

– Te jó isten!... Ez több, mint nyolcvan kiló!

ANGOL HAL

Elkapják a Velencei-tavon a horgászt, mert a megszabott méretnél kisebb angolnát fogott ki, és nem engedte vissza. Az ellenőr kézzel megírja a jelentést, aztán átgépelik, s eljut a helyi tanácshoz, ahol a horgászatban nem túl jártas szabálysértési előadó dönt a bírságról. Forgatja a kezében az anyagot, gondolkodik, csóválja a fejét, majd ezt írja a határozatba: „Az eljárást megszüntetem, mert szabálysértés nem történt. Hazai vizeinkben ugyanis nem él angol hal.”

BUJÓCSKA

Csöndesen ül emberünk a vízparton, de sehol egy mocca-nás. Mögötte már jó órája áll egy nézelődő, aki nem bírja vább, és megkérdezi:

– Mondja jó ember, van egyáltalán hal ebben a tóban?

– Nem tudom. Én még csak két éve járok ide horgászni.

FELJÖTT

Egy sovány horgász bosszankodik, mert a tőle néhány méterre ülő dagi sorra fogja a halakat, neki pedig még kapása sincs. Kérdezi tőle, hogy milyen csalival horgászik.

– Gilisztával. Itt van három doboz, mindegyikben más-más fajta. Tudja, van egy elektromos szerkentyűm, azzal szedem őket.

– Nem adná kölcsön holnapig?

– Dehogynem, szívesen. Ezt a két drótot kell bedugni a földbe, ezt a kart pedig megtekerni. Minél gyorsabban forgatja, annál erősebb áramot bocsát a földbe, és a giliszták előjönnek.

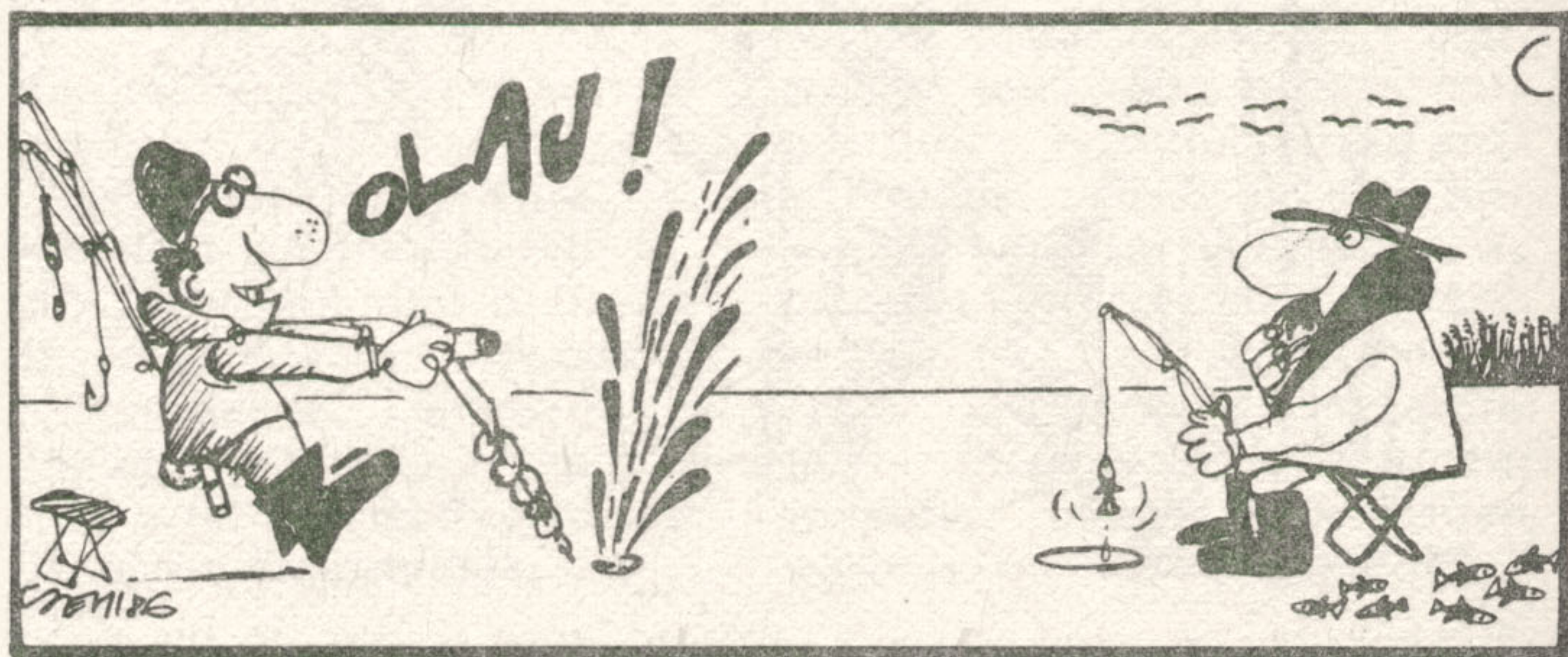
Másnap a dagi megint „ap-ritja” a halakat, amikor jön a kölcsönkérő. Egyik lábára sántít, karja felkötve, fején turbán és a szeme alatt nagy kék fol-tok.

– Mi az? Mi történt magával?

– Képzelve. Elmentem reggel korán gilisztát szedni. Tekerem a kart, szépen jönnek fel a piros giliszták, tekerem gyorsabban, jönnek fel a nagy kövér esőgiliszták, majd még gyorsabban tekerem...

– Na és?

– Szépen jöttek fel a bányászok, és jól elverték.

OLCSÓN JOBBAT NEM IS EHETSZ!
KERESD FEL HÁT E HELYEKET!
BELVÁROSI ÜZLETIDILL,
MIND TÖBB SARKON
CITY GRILL!

Budapest V., Bajcsy-Zs. út 70.
Budapest V., Váci u. 20.
Budapest XIII., Szt. István krt. 13.
Budapest XIII., Jászai M. tér 3.
Budapest V., Tolbuhin krt. 6.
Kazincbarcika, Lenin út 21.

TAVERNA

BELVÁROSI
SZÁLLODA és VENDEGLÁTÓ
VÁLLALAT

Ajándékba kapott csoda

IDEÁLIS HORGÁSZHELY!
ÚGY ÉRZEM, RÁHARA -
POTT!

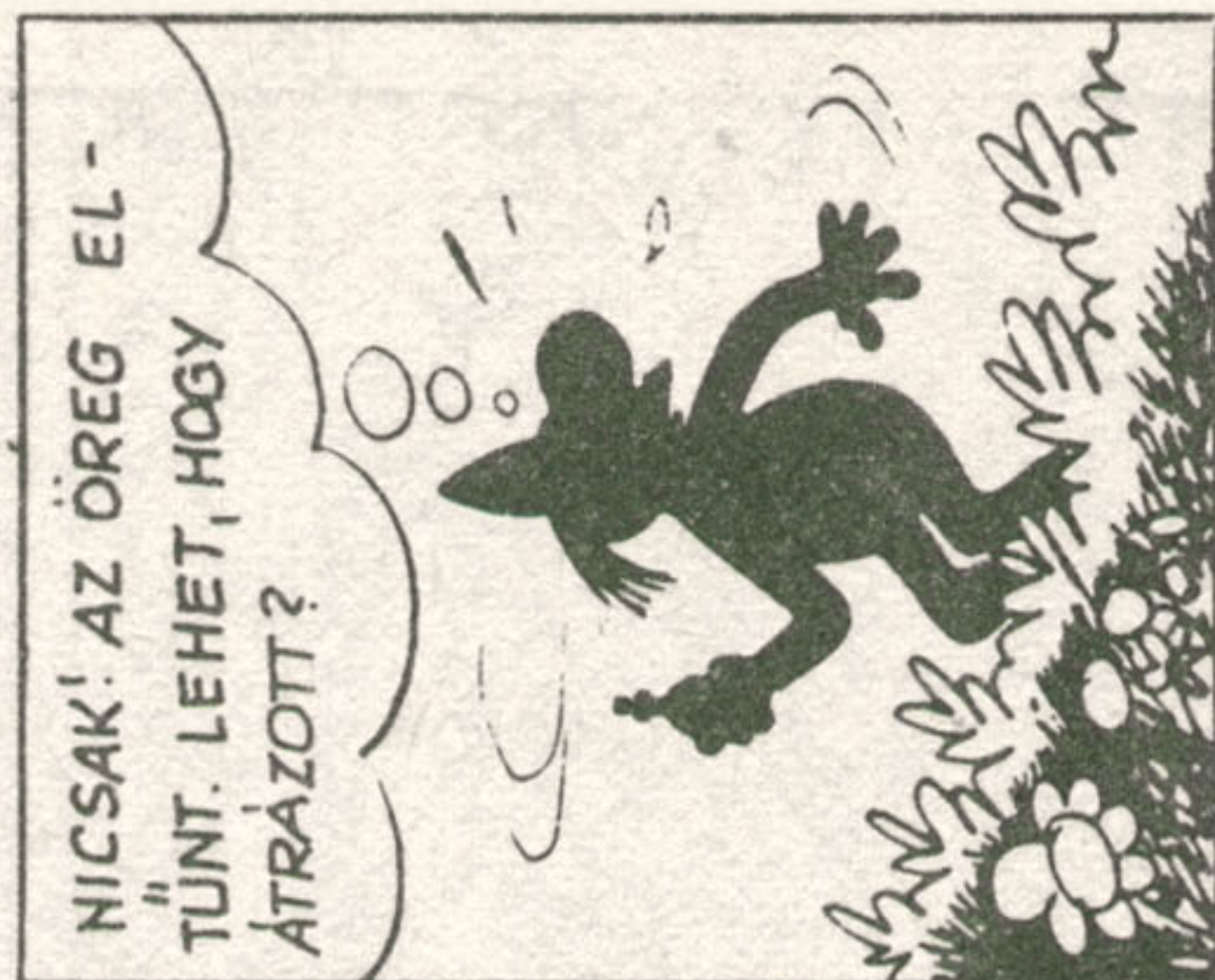
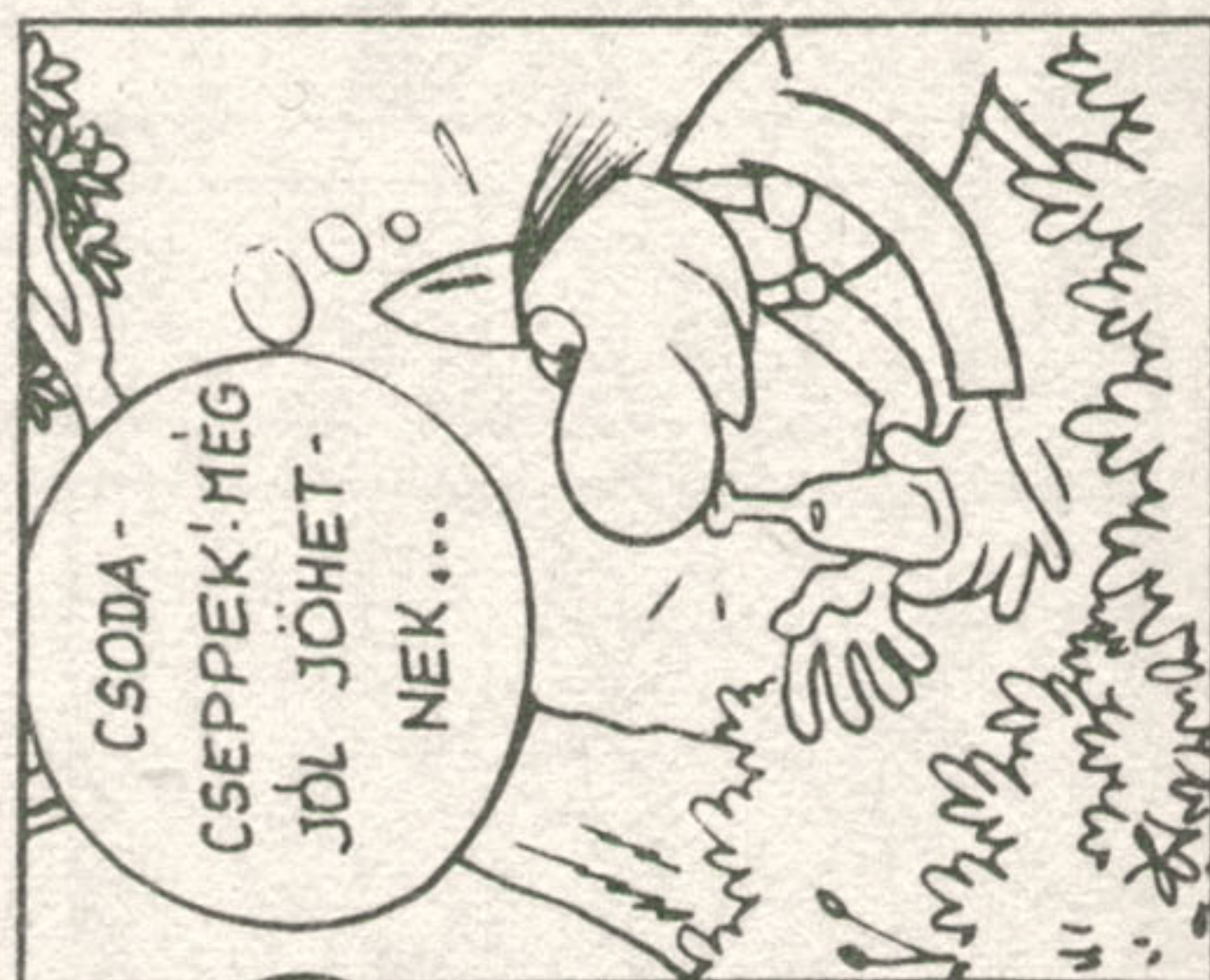
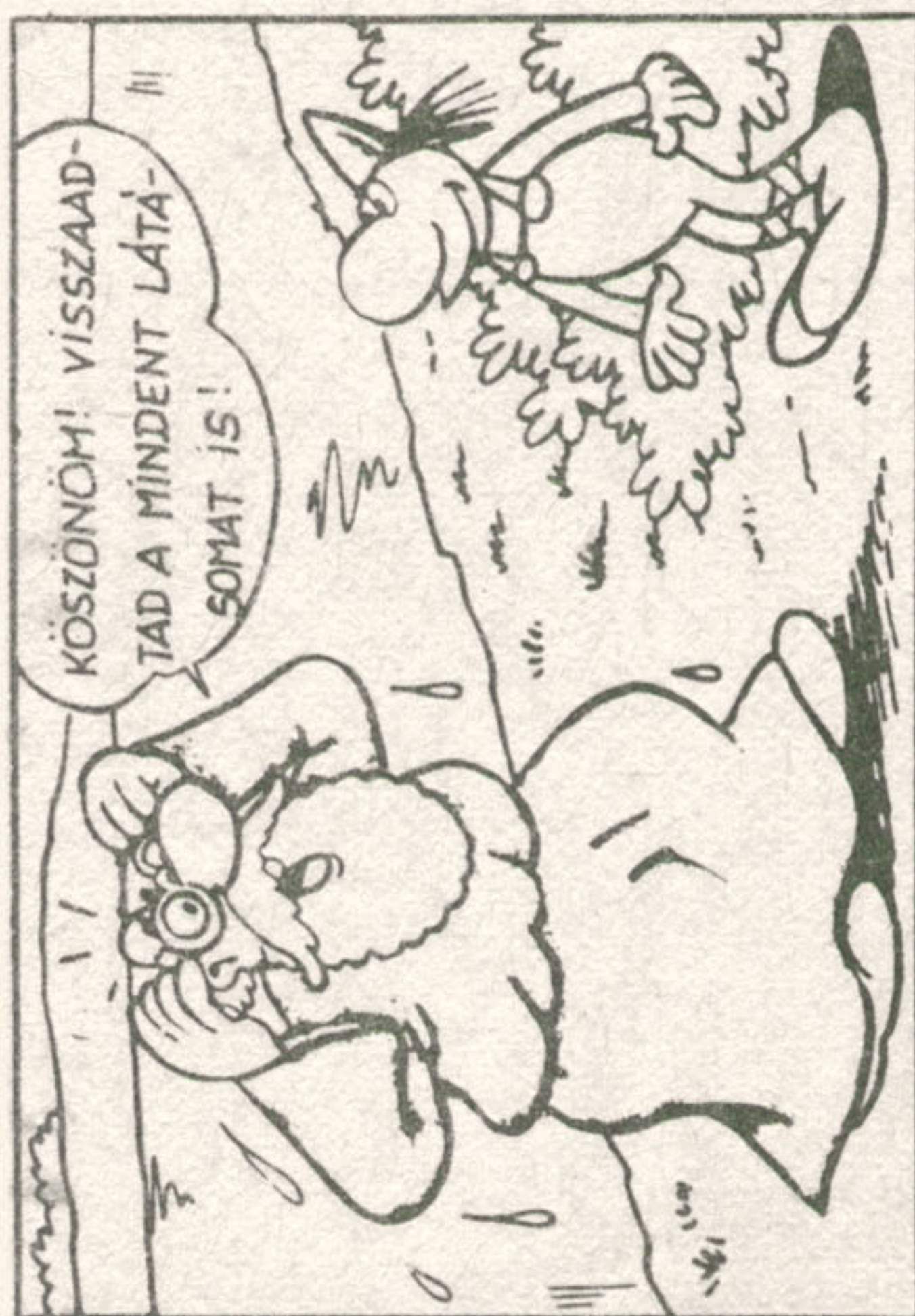

SE GÍTSÉG !!
MEGFÜLLADOK
GYORSAN!

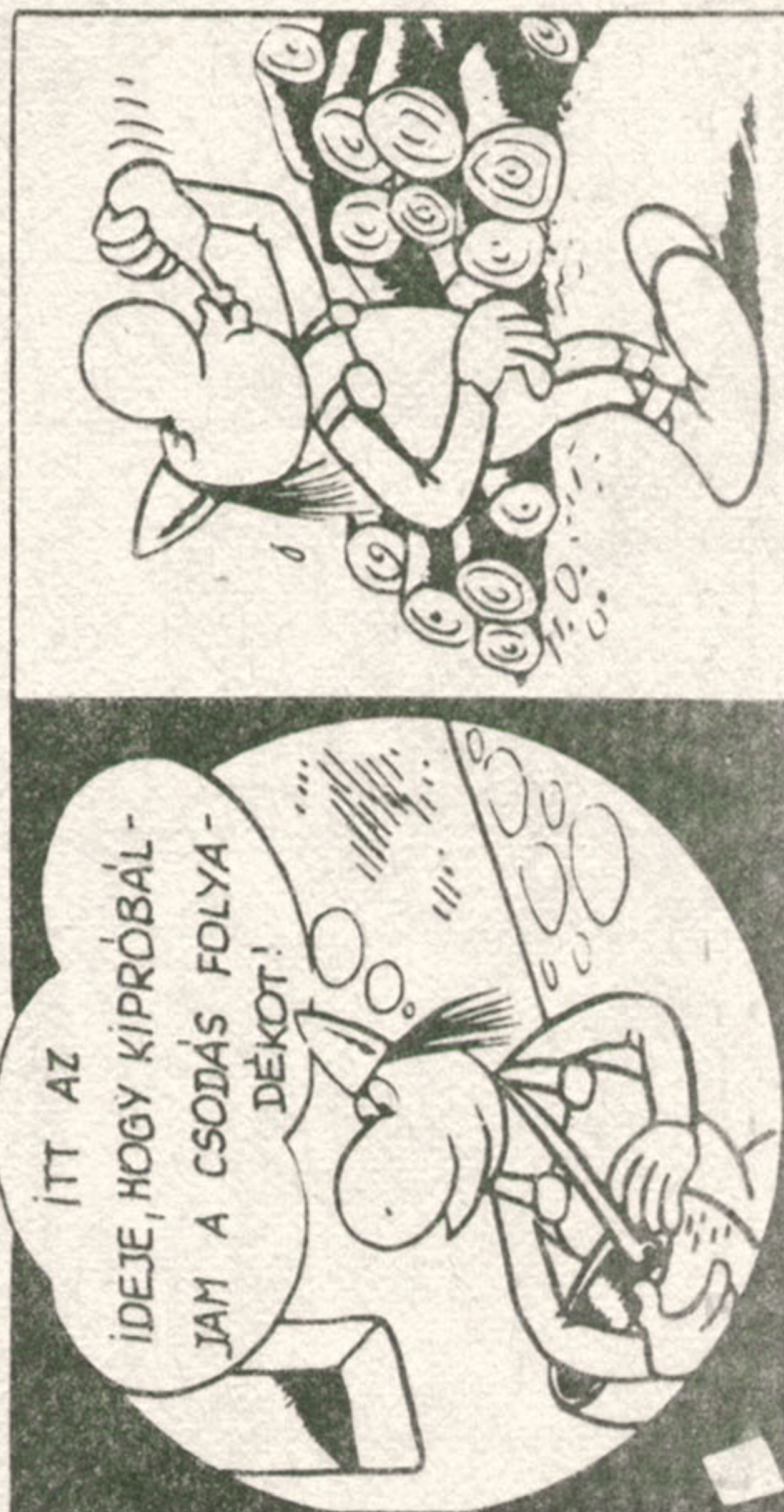
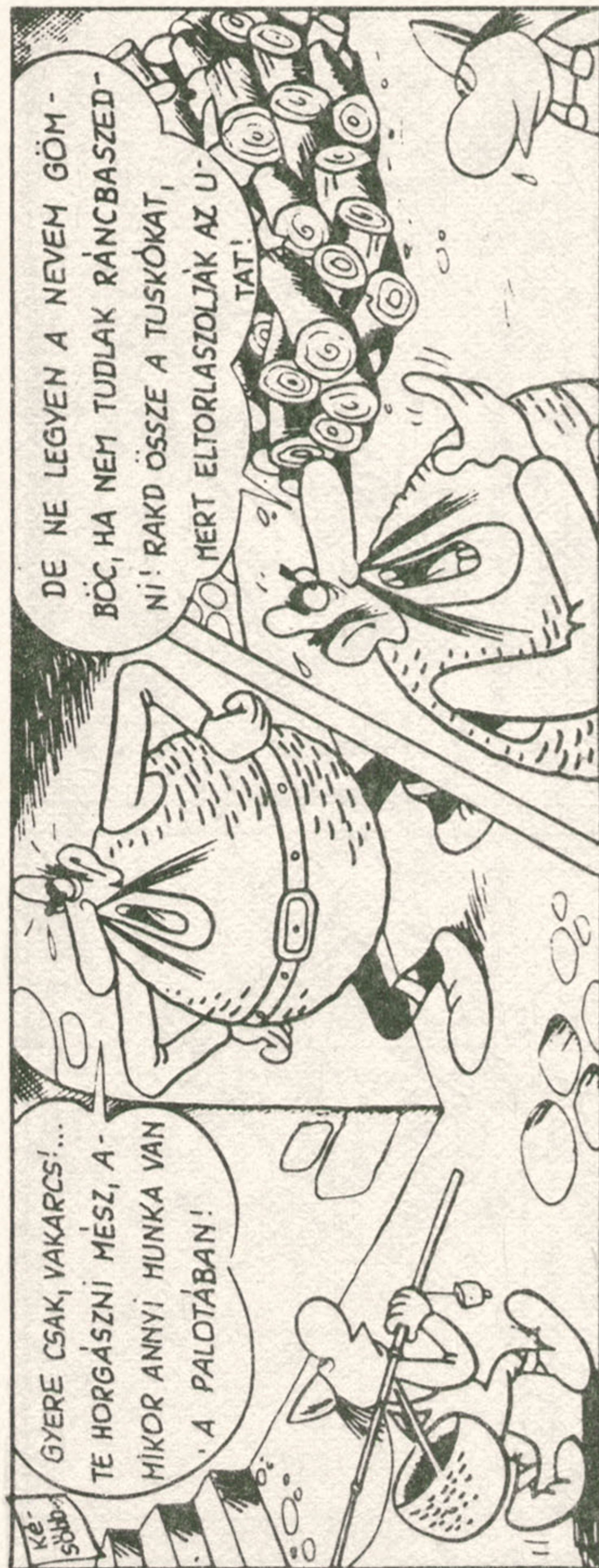

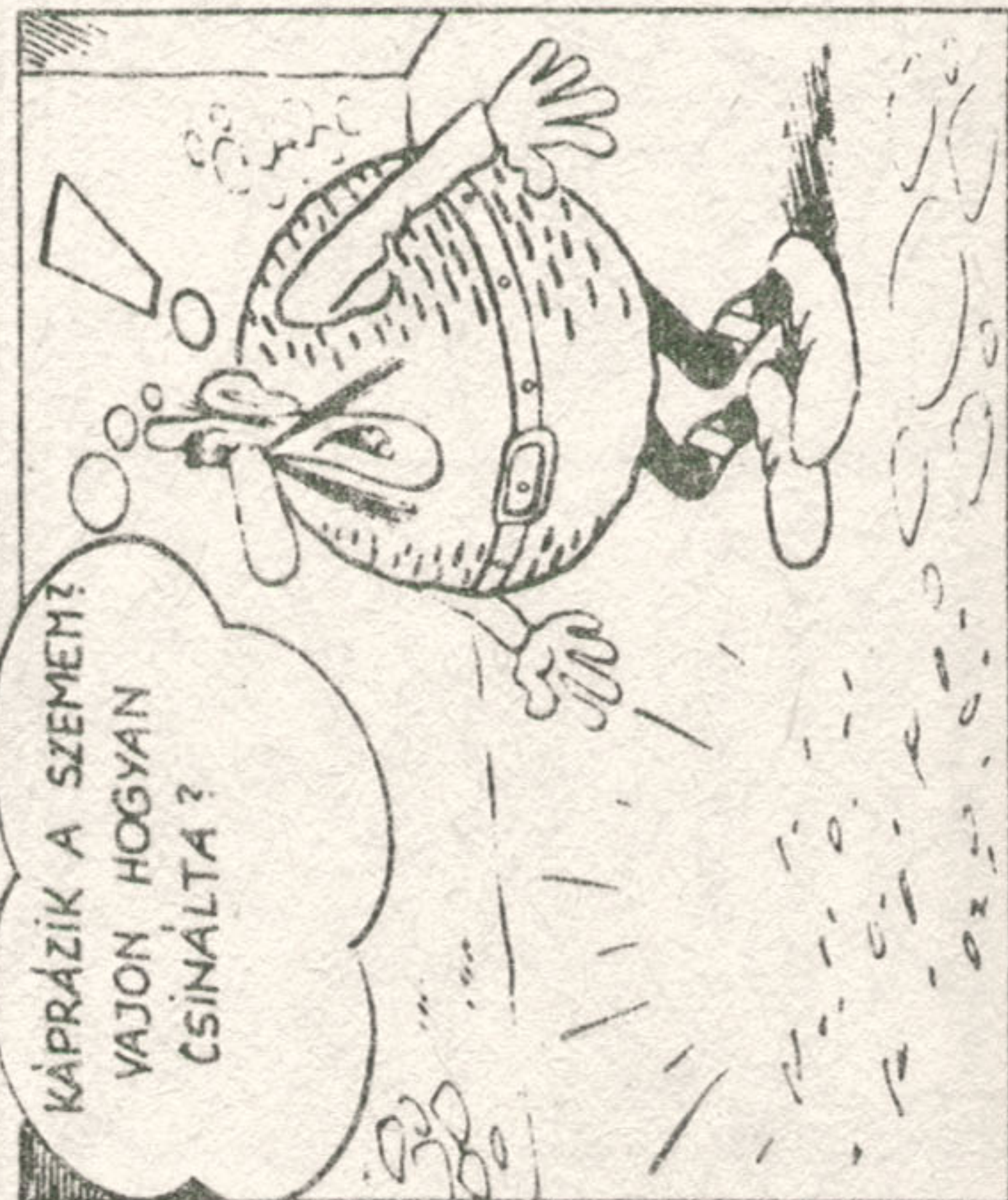

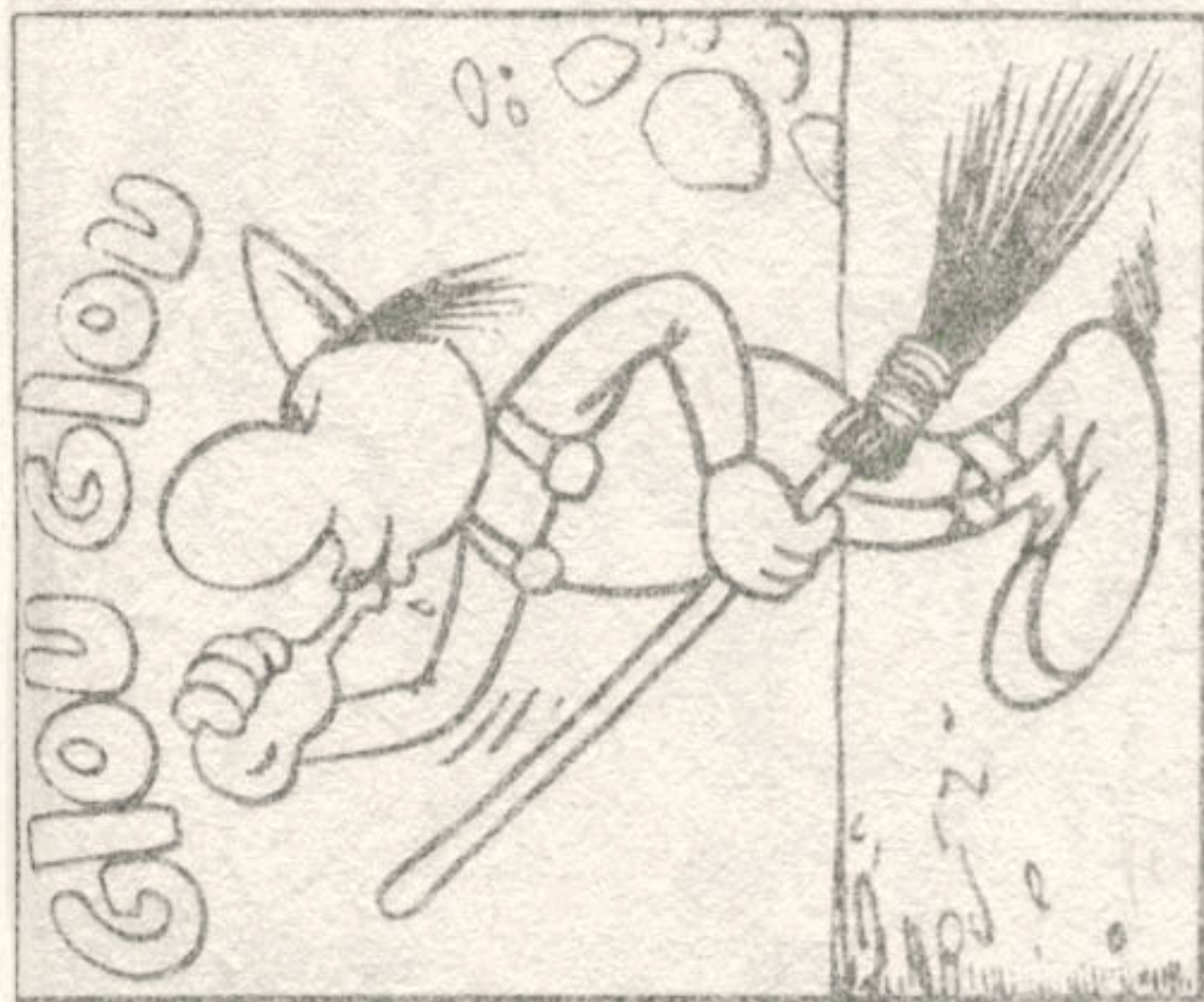
Kicsit később...

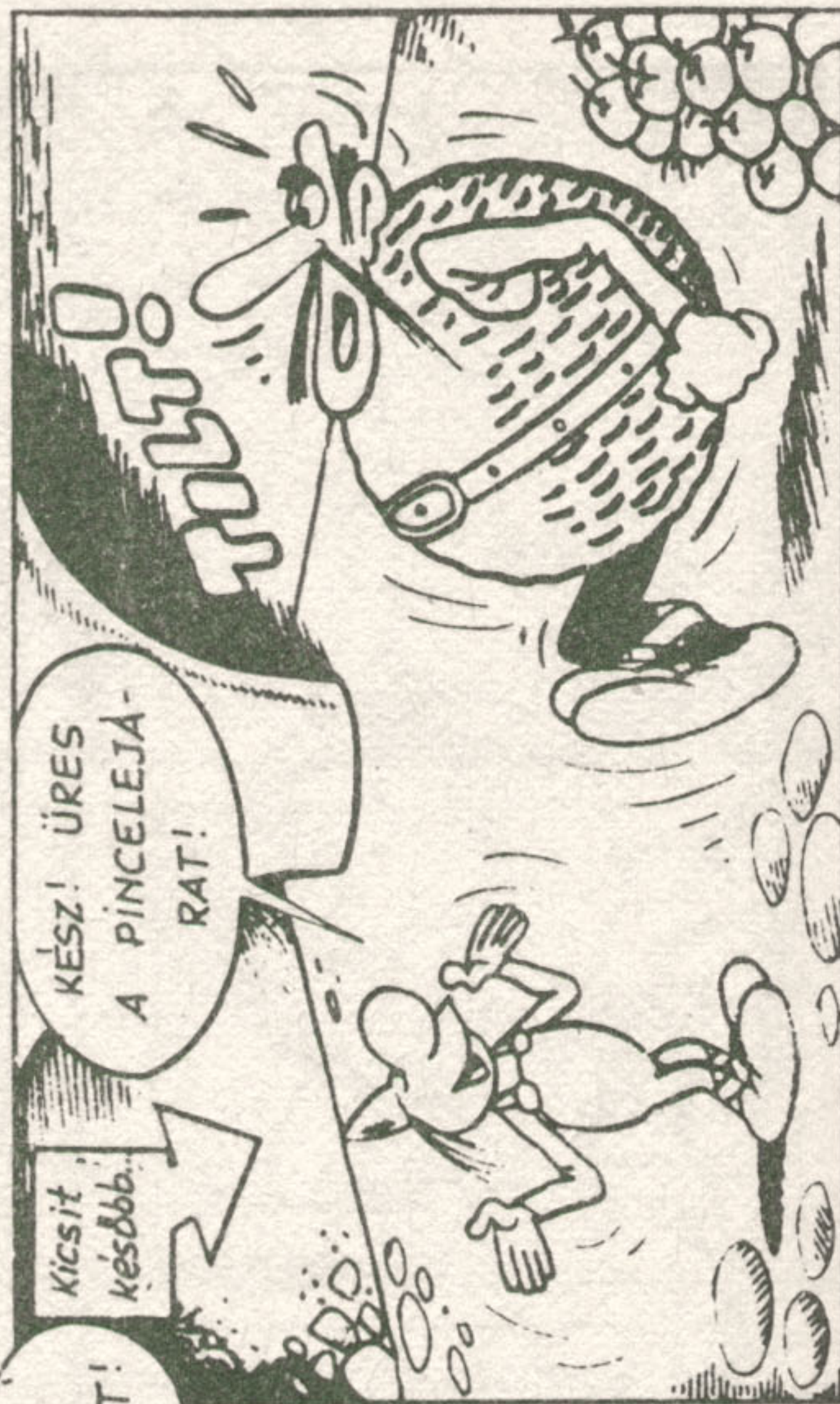
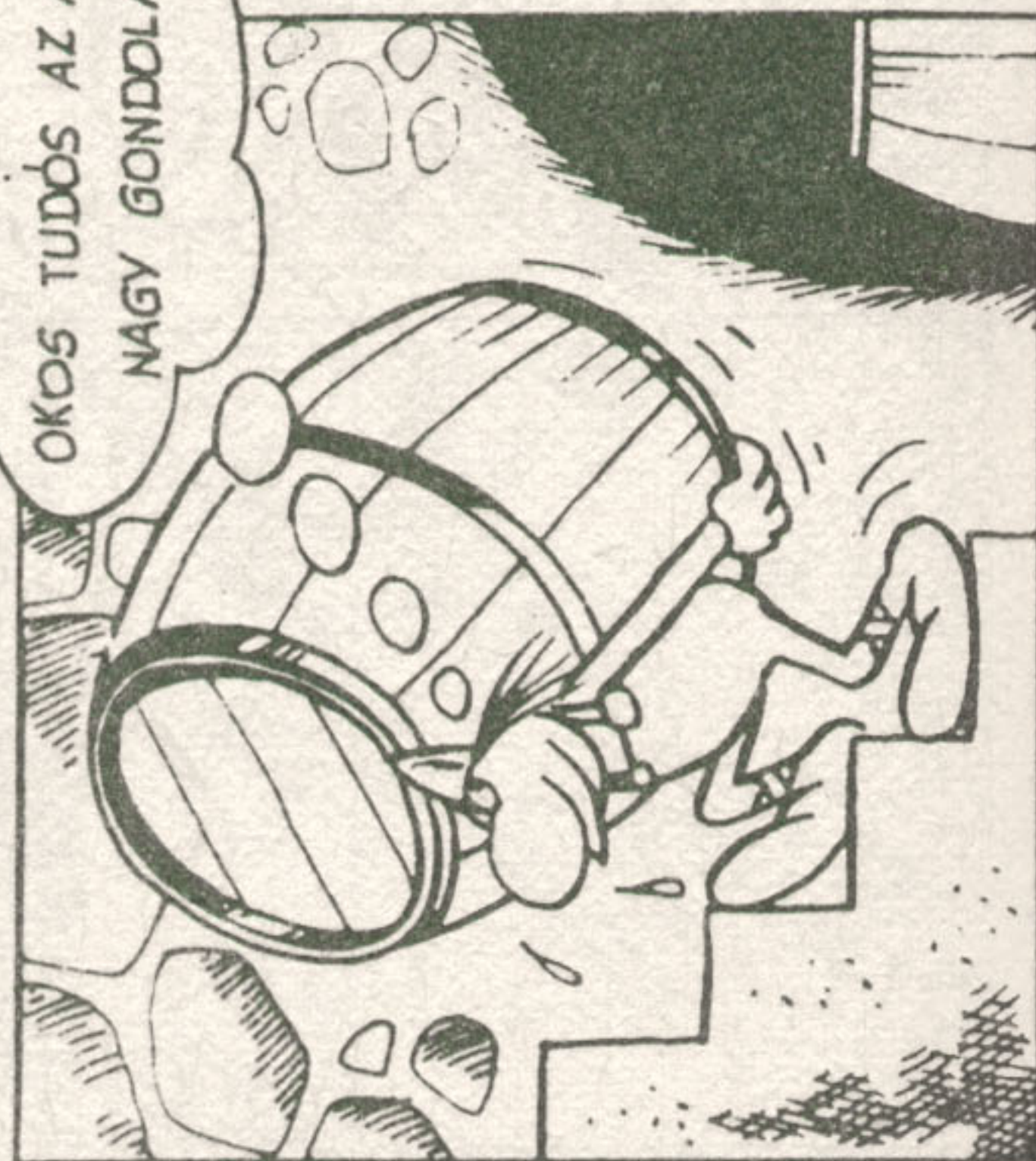
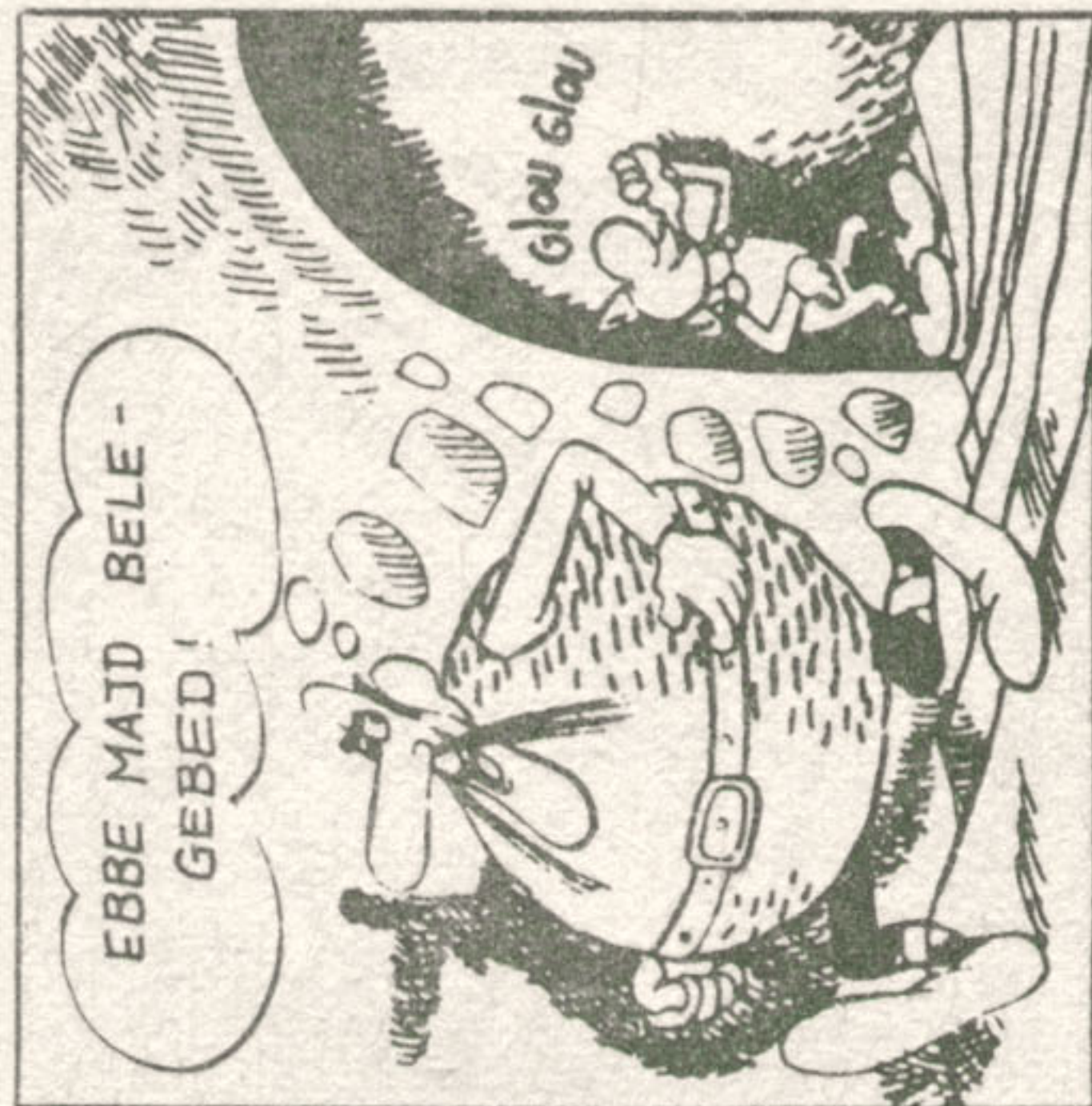
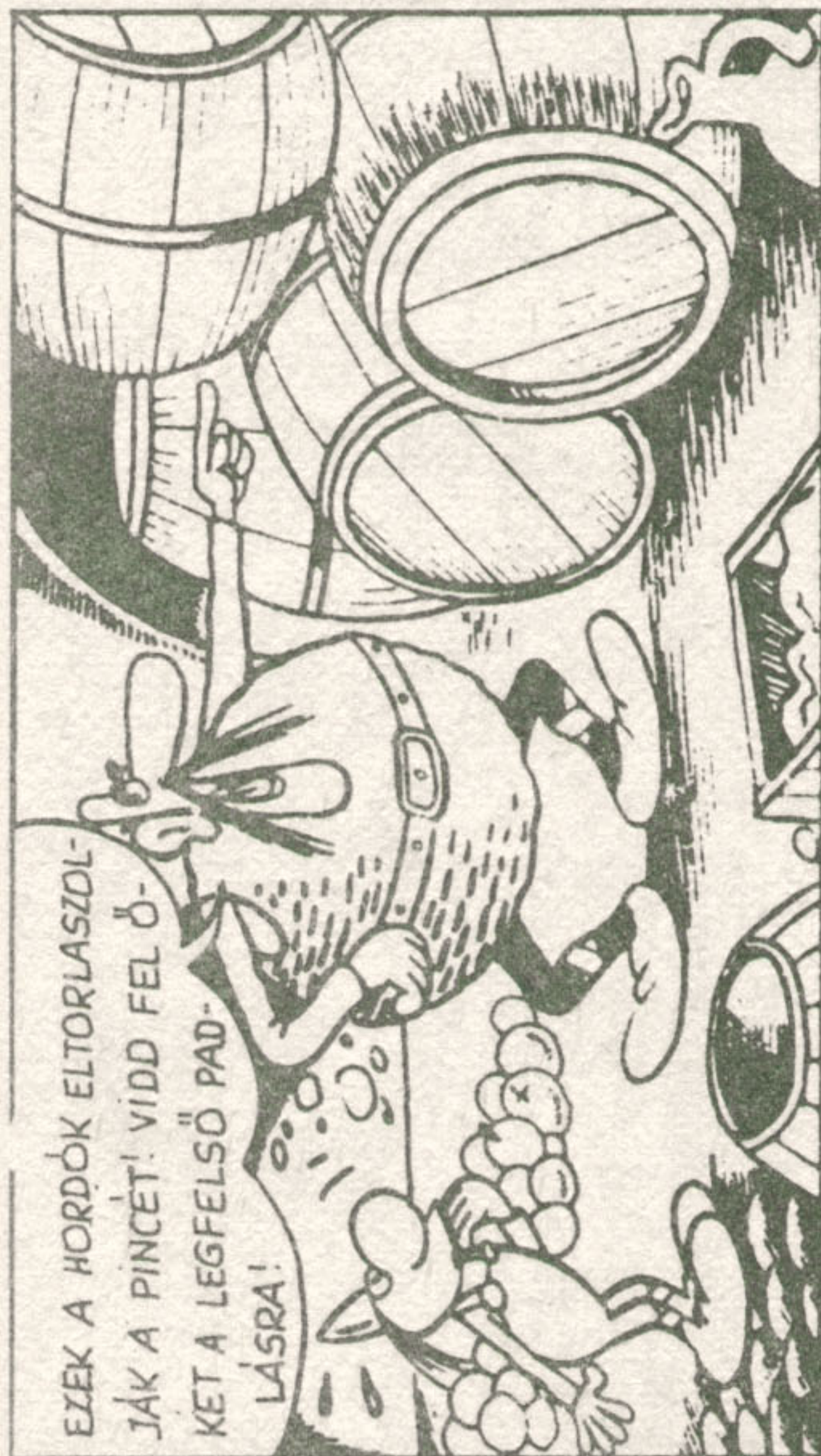
AZT PARANCsOLTAM, HOGY RAKD
RENDBE A FÁT!

MEGÖRÜLÖK! EZ
BIZTOSAN BO-
SZORKÁNY-
SÁG!

VÉGRE ELMENT. JÓ IS,
MERT SZÉDÜLÖK
EGY KICSIT...

JAJ, DE ÁLMOS VAGYOK!
TÚL SOK CSEPPET
ITTAM...

HÁT ÍGY VAGYUNK?
MI A TRONIEKEMBEN
VÁRUNK, TE MEG ELREJ-
TÖZÖL A PINCÉBEN,
SEMHIREKELLŐ!

RON
RON

VÉGE

Ajándékozz könyvet!

A könyv a legszebb ajándék!

A TANKÖNYVKIADÓ KÖNYVAJÁNLATA

LATINITAS VIVA

Válogatta: E. Révész Mária—P. Mayer Erika—Tegyey Imre

Idegen Nyelvi Kiskönyvtár — sorozat 28 Ft

P. Mayer Erika—Tegyey Imre: GRADUS AD PARNASSUM

Latin nyelvi feladatok és szöveggyűjtemény 21 Ft

Dömötör Tekla: RÉGI ÉS MAI MAGYAR NÉPSZOKÁSOK

Néprajz mindenkinek — sorozat 3. 45 Ft

F. Kovács Ferenc: MONDÓKA, GYERMEKVERS,
ESZTÉTIKUM 34 Ft

Erdős—Kozma—Prileszky—Uhrmann: HUNGARIAN IN
WORDS AND PICTURES

A textbook for foreigners

Magyar nyelvkönyv 150 Ft

Dr. Budai László: KEVÉS SZÓVAL ANGOLUL 32 Ft

KÖZNEVELEŚUNK ÉVKÖNYVE 11. — 1986.

Szerkesztette: Petró András 36 Ft

Veczkó József: GYEREKEK, TANÁROK, ISKOLÁK

Pszichológia nevelőknek — sorozat 37 Ft

Reméljük kiadványaink megnyerik tetszésedet, és segítséget nyújtanak munkádhoz.

A felsorolt könyvek megrendelhetők, illetve megvásárolhatók a TANKÖNYVBOLTBAN (Budapest V., Október 6. u. 8. és 9. 1051), és a PEDAGÓGUS KÖNYVESBOLTBAN (Budapest, Múzeum krt. 3. 1053).

Elferdített fordítások

A fordítás nehéz feladat még annak is, aki nagyon tudja a nyelvet. Ám ha valakinek ráadásul egy-egy szót a szótárból kell kiböngésznie, akkor bizony egészen meglepő mondatok is keletkeznek. Íze-lítőül ismerkedjete meg ti is néhány fordítói gyöngyszemmel.

*

Bevezetőül egy rövid, de ve-lős hír:

A gyógyító fürdő a baromfi-tenyésztő telepen évente te-nyésztett mind a 13 millió broi-lercsirke számára kötelezővé vált. (Még jó, hogy az oltási könyvet nem kell magukkal vinniük!) A preparátummal be-szórva már életük első napjai-ban a betegségekkel szemben teljes immunitással ruházzák fel azokat. (Természetesen a tollazatot azért továbbra is viselik!) Az aerosolos vakcina hatására a csirkék gyorsan

fejlődnek. (Persze nem árt, ha tápot is adunk nekik.)

*

Újabban tíz erdőgazdaság kezd produkciókat termelni. (Nem világos, hogy a produkciókat a fák helyett, vagy azon felül termelik-e ki?)

*

E sorok írója azért kereste fel a bányát, hogy megismerkedjen N. D.-vel, a Lenin-rend lovagjával. (Vajon a „Sir” megszólítást is viselheti?)

*

Elnézem, ahogy dolgozik, mozdulatai pontosak és átgon-doltak, a kívülálló azt hinné, hogy a bőrdarabok maguktól forrnak össze. S ami a leg-fantasztikusabb: semmi nyoma sincs a munkájának. (Sajnos, rajta kívül is akad még néhány ilyen „szakember!”)

*

B. T., e ritka szakma műve-lője, már 36 éve iszik foglal-

közösszerűen teát. (Hm, vidám szakma...)

Száz esztendeje annak, hogy egy pásztor egy sivatagi róka lukában nehéz, fekete kődarabot talált. Lába alatt a világ legnagyobb szénkészlete hevert. (Hja, aki keres, az talál!)

Figyelembe veszik a személyi tényezőket, akinek pedig ilyen nincs, azok kötelesek három évet kijelölt helyen dolgozni. (Mindenki már az iskolában

gondoskodik a személyi tényezőkről!)

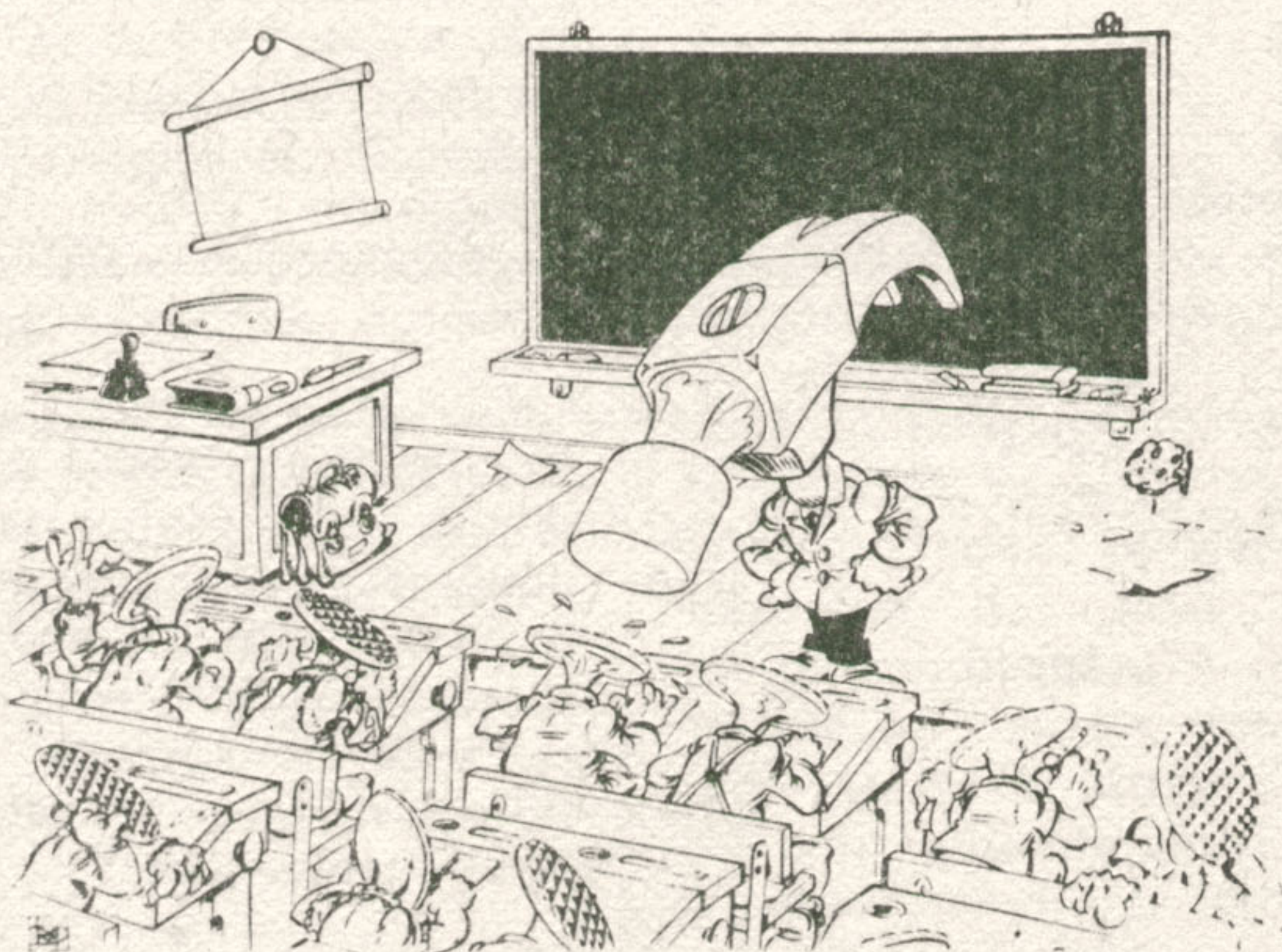
A szigetet tiszta tenger veszi körül. (Körülvehetné szárazföld is, csak akkor nem lenne sziget.)

Földünkről azonban nem lehet egyszerre több bőrt lehúzni. (Pláne, ha egy sincs rajta.)

Aki átlépi háza küszöbét, egy igen érdekes állatvilágba kerül. (Vajon kéi lehet ez a ház?)

Ez módot adott arra, hogy végrehajtsuk a szakemberek újrafelosztását. (Külön a kezét, külön a lábát, külön a fejét. A többi maradhat az eredeti helyén.)

A szárnyas orvos házhoz megy. (Persze, ha nagyon sürgős, akkor szinte repül...)

A Juventológiai Intézet igazgatója szerint, ha az ember már születésétől kezdve teljesen megfelelő életmódot foly-

tat, nem kevesebb, mint 150–200 évig élhet. Már ma. (Íme, az örök élet titka!)

Húszfokos meleg, vagy hideg mellett is biztosítható az óra 40 másodperces legnagyobb sietése. (Bravó, most már egy pontos órát kellene kitalálni!)

A kapitány nem küldheti partra a matrózt, ha ehhez a szakszervezet nem járul hozzá. (De ha hozzájárul, akkor néhány váltás úszónadrágot is biztosítani kell...)

6

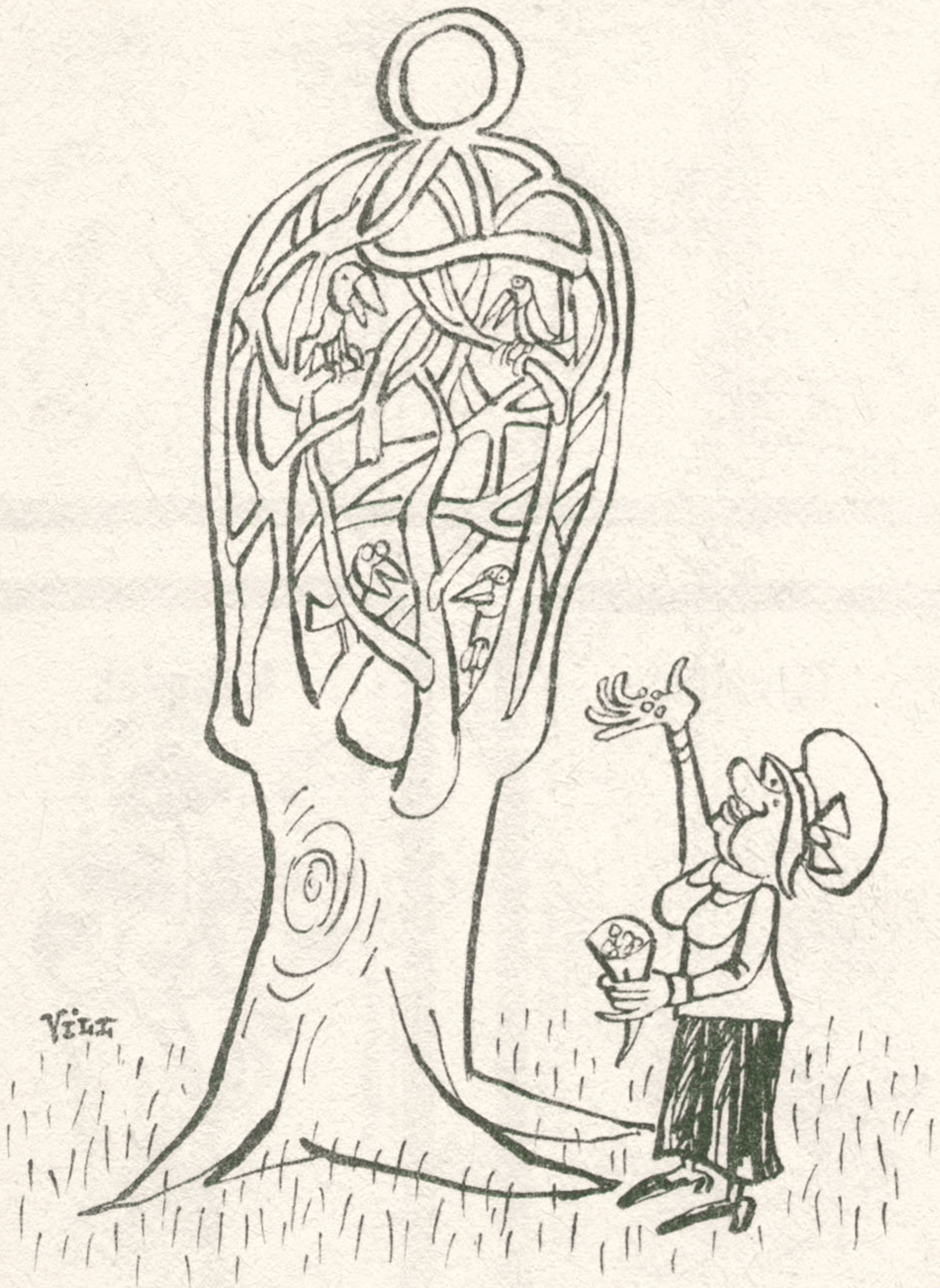
FAVICC

— Odanézz, ezek valódi tűzifák!

Madártanya

Vila

Váratlan segítség

Törpefák

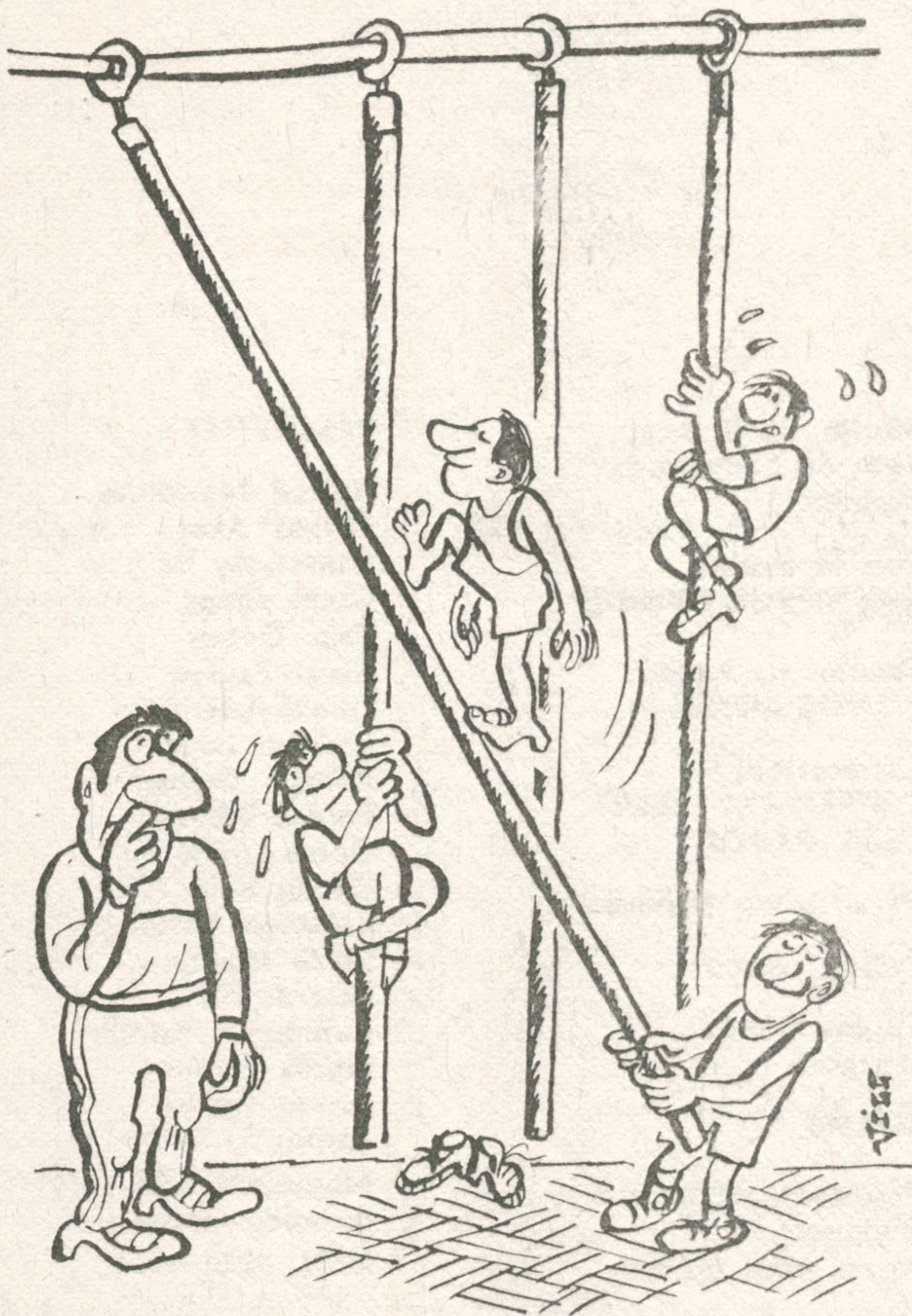

Menedék

Ötlet

HAHOTA 26.

Kiadja az Ifjúsági
Lap- és Könyvkiadó
Vállalat

Felelős kiadó:
DR. PETRUS GYÖRGY

Felelős szerkesztő:
SOMOS ÁGNES

Szerkesztők:
CZIFFERSZKY BÉLA
CSER GÁBOR

Pécsi Szikra Nyomda

Felelős vezető:

Farkas Gábor
igazgató

86-4315

Pajtás-HAHOTA
Budapest,
Jászai Mari tér 5.

KÉSZÍTETTEK:

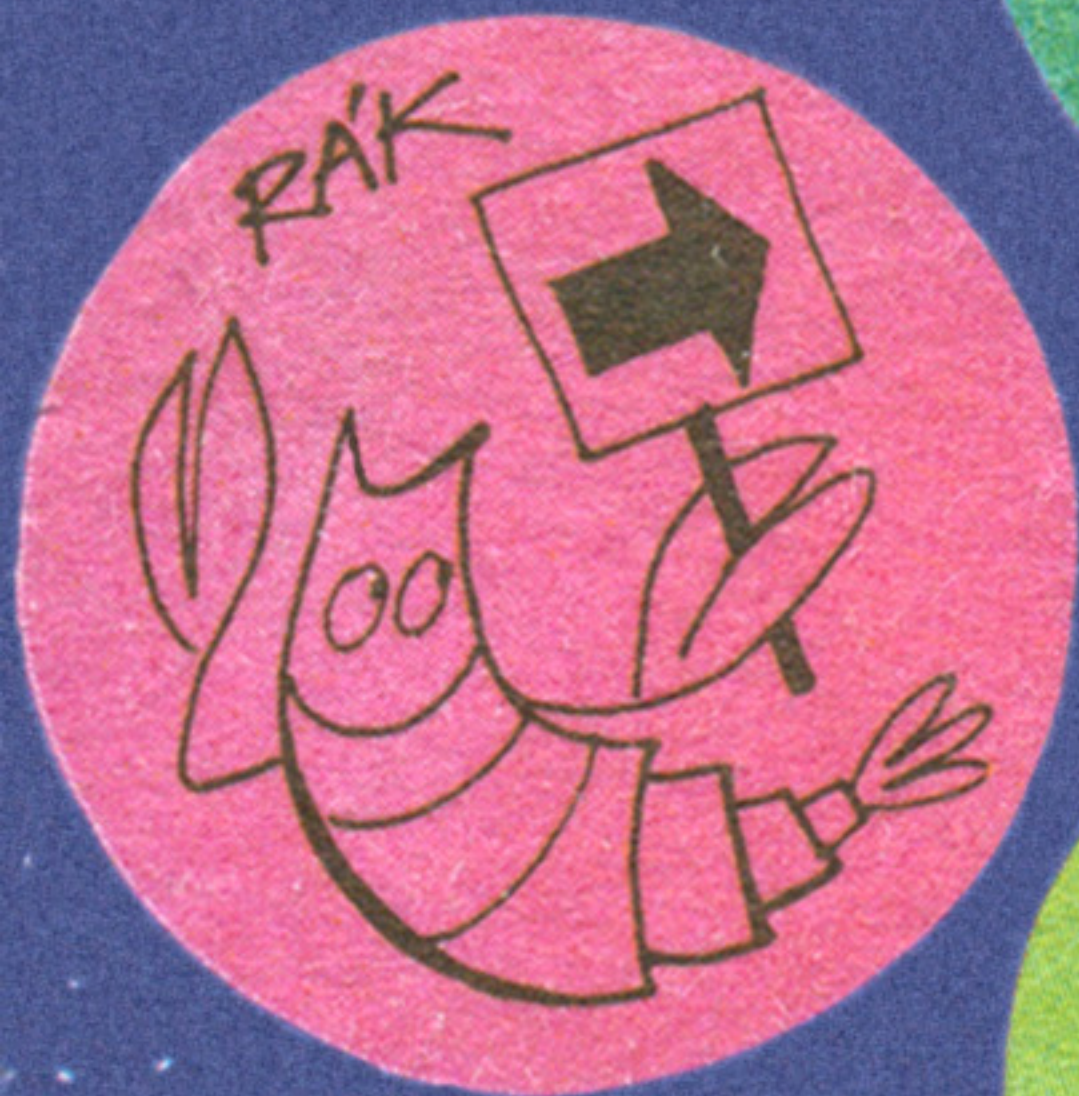
Balczó Marianna
Berkes Ákos
Czifferszky Béla
Csehi János
Cser Gábor
Csuzi Zsuzsa
Donkó László
Endrődi István
Faragó György
Földes Vilmos
Gerse László
Görög Júlia
Kelemen István
Mező István
Peterdi Pál
Rohrmann Katalin
Sajdik Ferenc
Somos Ágnes
Tarpai S. Anikó
Megjelent 5,95 (A/5)
terjedelemben
ISSN 0230-1636

ÁRA: 18,— Ft

hahota

szífi

